ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Περὶ Βαθμολογίας τῶν Συνοικεσίων, καὶ τῶν ἀναγομένων ὡς πρὸς τὸ Ἱερὸν Μυστήριον τοῦ Γάμου, καὶ ἄλλων τινῶν ἀνηκόντων ἰδίᾳ ὡς πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Ἑπτανήσου.

Ἐν οἷς προσετέθη καὶ ἡ προεκδοθεῖσα πρὸς τοὺς Ὀρθοδόξους Ἐγκύκλιος παραινετικὴ Ἐπιστολή, περὶ ἀποφυγῆς τῶν ἐπιπολαζουσῶν ἑτεροδιδασκαλιῶν.

Ἤδη πρῶτον Τύποις ἐκδοθέντα παρὰ τοῦ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ,

καὶ τῆς περὶ ΑΥΤΟΝ Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς ΣΥΝΟΔΟΥ.

Πρὸς γνῶσιν, καὶ ὁδηγίαν παντὸς τοῦ Ὀρθοδόξου πληρώματος.

Κατὰ τὰ Πατριαρχεῖα αωλθ'.
παρὰ Α. καὶ Θ. Ἀργυράμμῳ.

2284

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Περὶ Βαθμολογίας τῶν Συνοικεσίων, καὶ τῶν ἀναγομένων ὡς πρὸς τὸ Ἱερὸν Μυστήριον τοῦ Γάμου, καὶ ἄλλων τινῶν ἀνηκόντων ἰδίᾳ ὡς πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Ἑπτανήσου.

Ἐν οἷς προσετέθη καὶ ἡ προεκδοθεῖσα πρὸς τοὺς Ὀρθοδόξους Ἐγκύκλιος παραινετικὴ Ἐπιστολή, περὶ ἀποφυγῆς τῶν ἐπιπολαζουσῶν ἑτεροδιδασκαλιῶν.

Ἤδη πρῶτον Τύποις ἐκδοθέντα παρὰ τοῦ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ,

καὶ τῆς περὶ ΑΥΤΟΝ Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς ΣΥΝΟΔΟΥ.

Πρὸς γνῶσιν, καὶ ὁδηγίαν παντὸς τοῦ Ὀρθοδόξου πληρώματος.

Κατὰ τὰ Πατριαρχεῖα αωλθ'.

παρὰ Α. καὶ Θ. Ἀργυράμμωι.

,, Μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ, πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης· ἀληθεύοντες δ' ἐν ἀγάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστὶν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστὸς" Ἀπός: Παῦλ: πρὸς Ἐφεσ: κεφ: Δ': στίχ: 14: 15.

,, Ἐὰν ἡμεῖς, ἢ Ἄγγελος ἐξ Οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν, παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω· ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴτις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω,, ὁ αὐτὸς Ἐπις: πρὸς Γαλ: κεφ: Α': στίχ: 8: 9.

)α(

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΛΕΩ/ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ Καὶ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

Τοῖς ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξοις Ἀρχιερεῦσι, τοῖς τοῦ Κλήρου πᾶσι, καὶ ἅπαντι τῷ Χρισωνύμῳ Πληρώματι, ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ, καὶ τέκνοις ἀγαπητοῖς ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

Ὁ ἐχθρὸς τῆς ἡμετέρας σωτηρίας Διάβολος δὲν ἔπαυσεν ἀείποτε νὰ πολεμῇ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ δι' ἀπείρων μηχανῶν, καὶ φανερῶν καὶ ἀφανῶν πολέμων· ἀλλὰ τὰ ἰσχυρότερα μέσα, καὶ τὰ ἐπιτηδειότερα ὄργανα, ἅπερ ὡς πρὸς τὸ τέλος τοῦτο μετεχειρίσθη, ἐξάθησαν οἱ διάφοροι κατὰ καιροὺς αἱρετικοὶ, οἵτινες ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μέχρι τοῦδε, διαφόροις σοφίσμασι καὶ ψευδολογίαις, καὶ ἀλλοκότοις παρεξηγήσεσι, δὲν ἔλειψαν νὰ καταπολεμήσωσιν ὅλα σχεδὸν τὰ δόγματα τῆς Πίστεως, τὰ Μυστήρια, τὰ ἔθιμα, καὶ τὰς παραδόσεις τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας· καὶ ποτὲ μὲν ἐτόλμησαν νὰ βλασφημήσωσι κατὰ τοῦ ἀνεκφράστου Μυστηρίου τῆς Παναγίας Τριάδος· ποτὲ δὲ ἠρνήθησαν τὴν Θεότητα τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ ποτὲ τοῦ Παναγίου Πνεύματος· ἄλλοτε συνέχεον τὰ θεῖα πρόσωπα μὲ τὴν θείαν φύσιν· ἄλλοτε ἐβλασφήμουν κατὰ τοῦ ἀνερμηνεύτου Μυστηρίου τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, καὶ ἄλλοτε κατὰ τῆς Θεοτόκου, κατὰ τῶν Ἁγίων, κατὰ τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, κατὰ τῶν Ἱεροπραξιῶν, καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ, κατὰ πάντων τῶν θείων

ἀντικειμένων τῆς ἡμετέρας Ὀρθοδόξου θρησκείας. Ἐκ τούτων λοιπὸν ἐπόμενον ἦτον τῇ τοῦ μισοκάλου πονηρίᾳ, καὶ τῇ κακίᾳ, καὶ τῇ διαφθορᾷ τῶν ὀπαδῶν αὐτοῦ, νὰ κατενεχθῶσιν ἰδίως καὶ κατὰ τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου, παραχαράττοντες τὴν Θεόθεν παραδεδομένην ἡμῖν βαθμολογίαν, ἀποδιδόντες αὐτὴν εἰς ἐπινοίας ἀνθρωπίνας, καὶ πολιτικὰς προβλέψεις καὶ οἰκονομίας· καὶ τοιουτοτρόπως μολύνοντες τοῦτο τὸ ἱερὸν Μυστήριον μ τὰς ἀθεμιτογαμίας, τὰς παρανόμους ἐπιμιξίας, καὶ τὰς ἀνιέρους εὐλογίας. Ἀπέκειτο βέβαια τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο, κατὰ τὸν παρόντα τρισάθλιον ἡμῶν αἰῶνα, νὰ φανῇ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίαν προβαλλόμενον, οὐκ οἴδαμεν ὅπως, παρὰ τῆς Ἰονικῆς Ἑπτανησίου Διοικήσεως· αὕτη ἀγνοοῦσα, ὡς ἔοικε, τὰ ἑαυτῆς καθήκοντα, ἢ ἐπιλαθομένη τούτων, καὶ διὰ τοῦτο ὑπερβᾶσα τὰ ὅρια, ἃ ἔθεντο οἱ Πατέρες ἡμῶν, καὶ διέταξεν ὁ Οὐράνιος τῆς Ἐκκλησίας Νυμφίος, καὶ ἐπεμβαίνουσα εἰς τὰ τῆς θρησκείας, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἠθέλησεν ὑπούλως νὰ εἰσάξῃ τοὺς Λουθηροκαλβινικοὺς νεωτερισμοὺς εἰς τὴν Ἰόνιον πολιτείαν τῆς Ἑπτανήσου, πολιτείαν, λέγομεν, ἀνέκαθεν εὐσεβῆ, καὶ Ὀρθόδοξον, καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἔχουσαν τὴν σχέσιν καὶ ἀναφοράν της πρὸς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίαν, καὶ κανονικῶς ὑποκειμένην εἰς τὸν καθ' ἡμᾶς Ἁγιώτατον Πατριαρχικὸν, Ἀποστολικὸν, καὶ Οἰκουμενικὸν Θρόνον· μεταξὺ τῶν ὁποίων θεωροῦνται ἥτε περὶ τὴν βαθμολογίαν τῶν συνοικεσίων μεταρρύθμισις, καὶ ἡ περὶ τὰς λοιπὰς κανονικὰς πράξεις τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου ἀντινομοθεσία, ἅπερ ἐσχεδιάσθησαν ἐσχάτως διὰ νὰ καταχωρηθῶσι καὶ εἰς τὸν Πολιτικὸν αὐτῶν Κώδικα, καθ' ὃν τοὐντεῦθεν μέλλουσι νὰ διοικῶνται οἱ Ἰόνιοι Ὀρθόδοξοι Λαοί· διὸ καὶ

ἀπόστειλασα πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν εἰς ἐπικύρωσιν ἓν Νομοσχέδιον, ἀπόσπασμα τοῦ διαληφθέντος Πολιτικοῦ Κώδικος, συντεθὲν παρὰ Λαϊκῶν, καὶ διαπραγματευόμενον τὰ περὶ τὸν Γάμον, συμφώνως μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Λουθηροκαλβινισμοῦ, καὶ ἀνατρέπον τοὺς Κανόνας, καὶ τὰς τάξεις τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας, δικαιολογεῖ τὰ τῶν νεωτερισμῶν αὐτῶν μὲ μίαν ἀνυπόγραφον ἀναφορὰν, ὡς ἐκ μέρους τῆς Ἰονίου Πολιτείας διευθυνομένην, καὶ παῤῥησιασθεῖσαν πρὸς ἡμᾶς παρὰ τοῦ Κυρίου Π. Πετρίδου, ἀπεσταλμένου παρὰ τῶν Ἰονίων Ἀρχῶν, καὶ συσταθέντος πρὸς ἡμᾶς παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Ἐξοχωτάτου Πρέσβεως τῆς Μεγάλης Βρετανίας· ἅπερ ἀναγνόντες ἐπισταμένως, καὶ κατανοήσαντες τὸ οὐσιῶδες τῆς ἐν αὐτοῖς πραγματείας, καὶ ἀναλογισάμενοι ὅσην αὕτη ἀναγκαίως ἀπαιτεῖ τὴν ἀκριβῆ σκέψιν, καὶ ἐπεξεργασίαν εἰς τὰ τῆς εὐλόγου ἀποδοχῆς, καὶ ἐννόμου ἀποφάσεως, ἐνεκρίναμεν νὰ διευθύνωμεν τὰ διαληφθέντα δύο ἔγγραφα, τήν τε ἀνυπόγραφον δηλονότι ἀναφορὰν, καὶ τὸ Νομοσχέδιον, πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς ἐνταῦθα Ἐκκλησιαστικὴν καὶ πνευματικὴν Ἐπιτροπὴν, διαταξάμενοι εἰς τὰ ὡρισμένα ταύτης μέλη δι' ἡμετέρας Πατριαρχικῆς ἀποδείξεως, ὅπως, πρὸς ἀκριβεστέραν, καὶ ἐντελεστέραν θεωρίαν τῶν ἐν αὐτοῖς, συμπαραλαβόντες καί τινας ἄλλους τῶν τοῦ Κλήρου εἰδήμονας, ἐπεξέλθωσι προσεκτικῶς, καὶ μελετήσωσιν ἐσκεμμένως καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα, καὶ οὕτω δι' ἐγγράφου ἀπαντήσεως ἀποκριθῶσι πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἐννόμως, καὶ κανονικῶς, ὅσα περὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων φρονεῖ, πρεσβεύει, καὶ διακρατεῖ ἡ Ὀρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία. Καὶ δὴ κατὰ τὴν ἡμετέραν ἔγγραφον διαταγὴν, ἡ διαληφθεῖσα Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ,

SISMANOGLIO

μετὰ τὴν ἀκριβῆ θεωρίαν, καὶ ἐπιμελῆ ἐπεξεργασίαν, ἐνεφάνισε πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἔγγραφον ἀπάντησιν, ἥτις καθυποβληθεῖσα ὑπ' ὄψιν τῆς περὶ ἡμᾶς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ἀποδεχθεῖσα εὐμενῶς, ὡς ἔννομος, καὶ δικαία, ἐνεκρίθη παμψηφὶ, ὡς ςηριζομένη εἰς τὰς λαμπρὰς ἀληθείας τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίςεως, καὶ εἰς τοὺς Κανόνας τῶν Πανευφήμων Ἀποςόλων, καὶ τῶν θείων Πατέρων τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας· καὶ οὕτω μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, καὶ μὲ τὰς αὐτὰς ἀρχὰς, καὶ βάσεις ἐγράψαμεν, ἀποκρινάμενοι τὰ δέοντα Πατρικῶς, καὶ φιλοςόργως πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἑπτανήσου. Πρὸς κοινὴν λοιπὸν τῶν Ὀρθοδόξων οἰκοδομὴν, κρίναντες ἀναγκαῖον νὰ κοινοποιήσωμεν τοῖς πᾶσι διὰ τοῦ τύπου ὅλα ταῦτα τῆς Ἐκκλησίας τὰ πρακτικὰ, ἐξ ὧν θέλουσι πληροφορηθῇ τὰ πιςὰ τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας τέκνα σαφῶς καὶ εἰλικρινῶς, ὅσα ἀφορῶσιν εἰς τὸ οὐσιῶδες τοῦτο, καὶ σπουδαῖον τοῦ ἱεροῦ Μυςηρίου τοῦ Γάμου ἀντικείμενον, ἐνεκρίναμεν, πρὸς πλείονα ςηριγμὸν τούτων τῶν περὶ τούτου ἀληθειῶν, νὰ ἐπισυνάψωμεν εἰς ταῦτα καὶ τὸν ἤδη ἐκδοθέντα Ἐκκλησιαςικὸν καὶ Συνοδικὸν ἡμῶν Τόμον, διαπραγματευόμενον τὰ τῆς βαθμολογίας τῶν Συνοικεσίων, κατὰ τὰς πατροπαραδότους Ἱερὰς διαταγὰς τῶν Θεοφόρων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων, καθ' ὃν ὑποχρεοῦνται ἀπαραιτήτως σύμπαντες οἱ Ὀρθόδοξοι νὰ ῥυθμίζωσι τὰ περὶ Γάμου. Διότι ὁ Τόμος οὗτος, ὡς ἀνακαινίζων, καὶ ἐπιςηρίζων τὰ ἀνέκαθεν περὶ τοῦ Γάμου παρὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τεθεσπισμένα, καὶ μέχρι τοῦδε ἀπαρεγκλίτως παρὰ τῶν ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξων διενεργούμενα, καὶ ἐπικυρούμενος ταῖς Ἱεραῖς ὑπογραφαῖς τεσσάρων Ὀρθοδόξων Πατριαρχῶν, καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἱερᾶς ὁμη-

γύρεως τῶν ἐνδημούντων ἁγίων Ἀρχιερέων, πάντως ἐπέχει τόπον ἀποφάσεως Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Μετὰ ταῦτα θέλει ἴδῃ ὁ Ὀρθόδοξος ἀναγνώςης ἐπακολουθοῦσαν καί τινα Συνοδικὴν Ἐπιςολὴν, ἀποτεινομένην πρὸς τοὺς τῆς Ἑπτανήσου Ἀρχιερεῖς, διευθυνθεῖσαν ἐπισήμως πρὸς τὴν αὐτῶν Ἀρχιερωσύνην διὰ τῆς Βουλῆς τῆς Ἰονίου Πολιτείας, ὑποχρεωθείσης εἰς τὴν ἀσφαλῆ αὐτῆς διεύθυνσιν δι' ἰδιαιτέρας Πατριαρχικῆς ἡμῶν Ἐπιςολῆς, ἐκπεμφθείσης μετὰ τῆς πρὸς αὐτὴν Ἐκκλησιαςικῆς περὶ τῶν Συνοικεσίων ἀπαντήσεως παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Ἐξοχωτάτου Πρέσβεως τῆς Μεγάλης Βρετανίας· διότι ἡ ἀπαραδειγμάτιςος ῥαθυμία, ἡ ἀλλόκοτος δειλία, καὶ ἡ ἐξ ἰδιοτελείας βέβαια παρόρασις τῶν τῆς Ἀρχιερωσύνης καθηκόντων τῶν Ἀρχιερέων τούτων, πολλαχόθεν ἐξ ἐγγράφων τε καὶ ἀγράφων μαρτυριῶν τῶν Ἰονίων Ὀρθοδόξων διαφοροτρόπως γνωςοποιηθεῖσαι πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριςοῦ Μ. Ἐκκλησίαν, ἀναγκαίως ὑπηγόρευσαν ἡμῖν τὸ νὰ ἀποτείνωμεν πρὸς τὴν αὐτῶν Ἀρχιερωσύνην τοὺς Ἐκκλησιαςικοὺς ἐλέγχους, καὶ τὰς ἀδελφικὰς ἡμῶν παραινέσεις διὰ τῆς τοιαύτης Ἐκκλησιαςικῆς καὶ Συνοδικῆς Ἐπιςολῆς· ἵνα ἐκπληροῦντες χρέη ἱερὰ, καὶ ἀπαραίτητα, μὴ γενώμεθα συμμέτοχοι τῆς ἀναπολογήτου ἀδιαφορίας των εἰς τὰ οὐσιώδη καθήκοντα τοῦ Ἱεροῦ αὐτῶν Ἐπαγγέλματος.

Ἐπισφραγίζομεν τέλος πάντων ὅλα τὰ ἀνωτέρω μὲ μίαν συνοπτικὴν Ἐγκύκλιον Ἐπιςολὴν πρὸς τοὺς Ὀρθοδόξους Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, καὶ Λαϊκοὺς, ἐκδοθεῖσαν ἤδη παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριςοῦ Μ. Ἐκκλησίας, καὶ οἱονεὶ ἀνακαινίζουσαν τὰ πρὸ τριῶν ἤδη ἐτῶν διὰ τῆς ἐν τύποις ἐκδοθείσης Ἐπισήμου Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου Ἐπιςολῆς διακηρυχθέντα, καὶ διεγείρουσαν ἁπάντων τὴν προσοχὴν εἰς

τὴν ἀσφαλῆ προφυλακὴν ἀπὸ τῶν ἀκαταπαύστως διενεργουμένων πολυειδῶν, καὶ πολυμηχάνων Λουθηροκαλβινικῶν ἐπιβουλῶν.

Ταῦτα εἰσὶν, ἀγαπητοί! ἅπερ κοινῇ καὶ Συνοδικῇ γνώμῃ ἐνεκρίναμεν διὰ τοῦ τύπου νὰ γνωσοποιήσωμεν πρὸς πάντας ὑμᾶς· ὅπως, γνωρίσαντες ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν πόσον δολίως καταδιώκεται ἡ ἡμετέρα Ὀρθόδοξος θρησκεία παρὰ τῶν σημερινῶν αἱρετικῶν, διαφόροις μηχανήμασι καὶ σοφίσμασιν ἀγωνιζομένων νὰ διαφθείρωσι τὰ Ὀρθόδοξα τῆς ἡμετέρας Πίστεως δόγματα, τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, τὰ θεῖα Μυστήρια, τὰ ἔθιμα, καὶ τὰς παραδόσεις τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, φροντίσητε ἀγρύπνως καὶ ἑαυτοὺς καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν νὰ προφυλάξητε ἀπὸ τοὺς τοιούτους βαρεῖς λύκους, καὶ τὸν ἐξ αὐτῶν ἐπικείμενον σωματικὸν καὶ ψυχικὸν κίνδυνον νὰ ἀποφύγητε, διατηρούμενοι σκεύη ἐκλεκτὰ, καὶ καθαρὰ εἰσαιώνιον κατοίκησιν τοῦ Παναγίου Πνεύματος· οὗ ἡ χάρις, ἡ ἐπίπνοια, καὶ ὁ θεῖος φωτισμὸς εἴη πᾶσιν ὑμῖν.

ΑΝΥΠΟΓΡΑΦΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΙΟΝΙΚΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΙΟΥ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ

ΠΕΡΙ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΩΝ.

Τὸ Ἰονικὸν Κράτος, προσπαθοῦν νὰ ἐκπεραιώσῃ τὴν συμπλήρωσιν τῶν θεμελιωδῶν αὐτοῦ Νόμων, εὐτυχῶς ἀρξαμένων ἀπὸ τὸ 1817: ἔτος, ὅπως τοῦ σκοποῦ ἐπιτύχῃ τῆς εὐνομίας, καὶ ἀφαιρέσῃ πᾶν εἶδος ἀβεβαιότητος, ἢ αὐθαιρέτου εἰς τὰς δικαιοδοσίας τῶν διαφόρων αὐλῶν, καὶ θεμελιώσῃ τὰ δικαιώματα, καὶ χρέη τοῦ πολίτου ἐπὶ ἀμεταβλήτων, πασιδήλων, καὶ ἰσχυρῶν βάσεων, συνέταξε διὰ τῶν ἀνηκουσῶν ἀρχῶν μεταξὺ ἄλλων καθιδρυμάτων, καὶ πολιτικὸν Κώδικα οἷον αἱ περιςάσεις, αἱ χρεῖαι, καὶ τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν ἀναγκαίως ἀπῃτουν.

Ὁ πέμπτος Τίτλος τοῦ εἰρημένου Κώδικος ὑποκείμενον ἔχει τοὺς τρόπους, καὶ τὰ ἀπαιτούμενα, ἢ τὰ ἐμποιοῦντα ἐμπόδιον: ὁ δὲ ἕκτος πραγματεύεται περὶ τῶν αἰτιῶν, αἵτινες διαζεύγουσιν, ἢ ἀκυροῦσι τὴν συζυγίαν.

Ὅταν ληφθῇ ὑπὸ σκέψιν ἡ σμικρότης τῆς ἐκτάσεως, ἐξ ἧς σύγκειται τὸ Ἰόνιον Κράτος, ἡ νησιότις αὐτοῦ θέσις, καὶ ἡ ξενότης τῆς αὐτοῦ κοινωνικῆς καταςάσεως, εὐκόλως δύναται νὰ συμπερανθῇ πόσον καθίςαται ἀναγκαία ἡ μεταρρύθμισις τῶν ἤδη ὑπαρχόντων Νόμων, τῶν ἀφορώντων τὴν γαμικὴν συζυγίαν, ἢ τὴν αὐτῆς διάλυσιν. Τοιαύτην μεταρρύθμισιν τῶν περὶ συζυγίας θεσμῶν, ἐν καιρῷ μάλιςα, ὅτε ὁ Πα-

λιτικὸς Νόμος μέλλει νὰ θεμελιωθῇ ἐπὶ ἀκλονήτων βάσεων, καὶ νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὰ λοιπὰ διηνεκῆ τοῦ Κράτους καθιδρύματα, ἐνόμισαν χρέος των νὰ προβάλωσιν αἱ ἀνήκουσαι ἀρχαὶ μετὰ πολυχρονίους σκέψεις, καὶ συζητήσεις, συναδουσαν μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος, καὶ μὲ τὰ ἀληθῆ τοῦ τόπου συμφέροντα, καὶ αὐτὴν τὸ νῦν καθυποβάλλουσιν εἰς τὴν σὴν Παναγιότητα, ὅπως καθ' ἃ μέρη ἐξ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης τῆς ἑνεζώσης Ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας ἀφέσηκεν, ἀπολαύσῃ τὴν Πατριαρχικὴν συγκατάθεσιν.

Ὡς Τέκνα τῆς τοῦ Χριστοῦ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας οἱ Ἰόνιοι δὲν ἀνέχονται νὰ φανῶσιν ἐλλείποντες ἀπὸ τὸ ἀνῆκον εἰς τὸν πνευματικὸν αὐτῶν πατέρα χρέος· οὐδὲ διςάζουσι ποσῶς, ὅτι θὰ ἀπολαύσωσιν εὐνοϊκὴν τὴν Πατριαρχικὴν συγκατάθεσιν ὑπὲρ τῶν θεσπισθέντων μέτρων, ἅπερ, καίτοι διαφέροντα κατά τι τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου, οὐδόλως ἐπεμβαίνουσιν οὔτε εἰς τὸ δόγμα, οὔτε εἰς τὴν πίςιν, ἀλλ' ἁπλῶς εἰς τὴν πολιτικὴν δικαιοδοσίαν, ὡς ἀνέκαθεν ἀνήκοντα, διαμένουσι πάντοτε ὑποκείμενα εἰς τὴν ἐξέτασιν, καὶ ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Αὐλῆς, ὡς καὶ πρότερον.

Αἱ περιεχόμεναι εἰς τὸ παρὸν Νομοσχέδιον διαφοραὶ, δὲν ἀναφέρονται, εἰμὴ μόνον εἰς τὰς συγγενικὰς βαθμολογίας, τὰς κωλυούσας τὸν γάμον· ὅτι δὲ αἱ βαθμολογίαι ὑπῆρξαν ἀρχῆθεν πολιτικαὶ προβλέψεις τοῦ Ῥωμαϊκοῦ δικαίου, σκοπὸν ἔχουσαι τὴν ἐξάπλωσιν τῆς συγγενείας, μεταξὺ τῶν οἰκογενειῶν μιᾶς μεγάλης Ἐπικρατείας, ὄχι μόνον αὐτὴ ἡ Ἱςορία τῆς Νομοθεσίας τὸ ἀποδεικνύει, ἀλλὰ καὶ οἱ ἴδιοι Νομοδιδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας διακηρύττουσι τὴν ἐξ ἧς ἐπήγασαν ἀρχὴν „ Πλατύναι γὰρ (λέγει ὁ Βλάσαρις

„ Τομ: Β': Γράμμ: α': Σελ: 47.) οἱ πολιτικοὶ Νό-
„ μοι τὴν τῶν ὑπηκόων βουλόμενοι γνησιότητα, καὶ
„ μὴ περὶ μόνην περικλείεσθαι τὴν συγγένειαν, τοὺς
„ μεταξὺ τῶν ἐκ πλαγίου διεκώλυσαν γάμους, ὡς ἂν
„ τοῖς ἔξωθεν τῆς ἑαυτῶν συγγενείας ἐξ ἀνάγκης συ-
„ ναπτόμενοι, τὴν πρὸς αὐτοὺς σχοῖεν γνησιότητα,
„ καὶ εὔνοιαν. „

Ἔχοντες τοίνυν οἱ βαθμολογικοὶ ὅροι τοιαύτην ἀρχὴν, καὶ ἐπὶ τοιαύτης ἐπερειδόμενοι βάσεως, ἐπόμενον ἦν νὰ διατρέξωσι τὴν ἀσασίαν τῶν λοιπῶν πολιτικῶν Νόμων, ἄλλοτε ἄλλως παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἡγεμόνων διατιθέμενοι, καὶ ποτὲ μὲν συςελλόμενοι, ποτὲ δὲ ἐπεκτεινόμενοι εἰς τὸ ποσὸν τῆς αὐτῶν ἐνεργείας. Αὐτὴ ἡ ἀσασία καὶ τὸ κατὰ καιροὺς ἀβέβαιον πορίζεται, ἐξ ὧν ὁ ῥηθεὶς Νομοδιδάσκαλος λέγει περὶ τῆς ἐξ ἀγχισείας συγγενείας (αὐτόθι) „ Ἐν τούτοις
„ γὰρ βαθμῶν ποσότητα ζητεῖν οὐδόλως τοῖς παλαιοῖς
„ ἔδοξεν, ἀλλὰ τὰ συγκεχυμένα, κατὰ τὴν τοῦ γέ-
„ νους κλῆσιν, καὶ ἁπρεπῆ ῥητῶς κωλύσαντες, τὰ
„ λοιπὰ ἀνέγκλητα εἴασαν. Οἱ δὲ Νεώτεροι καὶ βαθ-
„ μοὺς αὐτοῖς ἐπενόησαν, καὶ τὰ ὑπὲρ τὸν ἕκτον βα-
„ θμὸν προβαίνειν δεδώκασι, καί τοι ῥητῶς εὐρίσκο-
„ μεν καὶ ἕκτον συγκεχωρημένον, καὶ ἕβδομον κεκω-
„ λυμένον, τὸν μὲν ὡς ἀσύγχυτον, τὸν δὲ ὡς συγκε-
„ χυμένον, ὥςε οὐ χρὴ βαθμοὺς παρεισάγειν εἰς ταῦ-
„ τα, ἀλλ' ὅ μὲν ὁ Νόμος ῥητῶς ἐκώλυσε, φεύγειν,
„ ὃ δὲ μὴ ἐκώλυσε, παραδέχεσθαι. Ἐκώλυσε δὲ ὁ μὲν
„ παλαιότερος Νόμος τὰ προσεχέστερα, καὶ ἐγγύτερα. „

Ὅτι δὲ αὐτὴ ἡ ἀσασία προήρχετο ἐκ θελήσεως τῶν κατὰ καιροὺς πολιτικῶν ἀρχῶν, δηλοῦται ἐκ τῶν μεταβολῶν, ἃς ὁ Ἰουσινιανὸς εἰς τὸ περὶ Γάμων ἐπήνεγκεν.

Οἱ Ἰόνιοι τοίνυν ῥυθμίζοντες τὰς περὶ συζυγίας βαθμολογίας καὶ συσέλλοντες αὐτὰς, καθ' ὅσον ἀπαιτεῖται εἰς τὴν κοινωνικὴν αὐτῶν κατάσασιν, δὲν διενεργοῦσιν, εἰ μὴ τὸ δικαίωμα παντὸς αὐτονόμου Κράτους διαβουλευομένου τὰ ἀληθῆ τῶν πολιτῶν του συμφέροντα, βέβαιοι ὄντες, ὅτι διὰ τῶν τοιούτων μέτρων, οὔτε εἰς τὰ δόγματα, οὔτε εἰς τὰ ἔθιμα τῆς θρησκείας τὸ παραμικρὸν προσβάλλουσι.

Ἀφ' οὗ ἡ πολιτικὴ των τύχη τοὺς ἐπεριόρισεν εἰς μικροτάτην περιφέρειαν διοικουμένους ἀπὸ Νόμους ἰδιαιτέρους, αὐτὴ ἡ μικρότης των ἐπολλαπλασίασε τόσον τὴν μεταξύτων συγγένειαν, ὥσε καθίσαται πρᾶγμα δυσχερὲς ἡ ἐκπεραίωσις παντὸς Συνοικεσίου, ἕνεκεν τῶν ἐπικρατούντων ἐμποδίων μιᾶς τοσοῦτον πολυπλόκου βαθμολογίας, καὶ πολλαὶ οἰκογένειαι ῥίπτονται πολλάκις εἰς ἀμήχανον ἀδημονίαν, ἀναγκαζόμεναι νὰ ἀποβάλλωσι τὰ ἀληθῆ των συμφέροντα, νὰ ξερῶνται τὰς περισάσεις, τὰς ὑποσχομένας εὐδαιμονίαν εἰς τὰ τέκνα των, νὰ ὑποπίπτουν εἰς θλιβερὰ ἀτοπήματα, ἢ νὰ συγκατανεύωσι, καθὼς συχνὰ συμβαίνει, εἰς Συνοικέσια μὲ ἑτερόφρονα Σύζυγον. Εἶδεν ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῶν Ἰονίων, κλαίουσα, τὰ τέκνα της, προσρέχοντα πολλάκις εἰς ἀλλόφρονα Ἐκκλησίαν, καὶ βιαζόμενα νὰ ἐκφύγωσι τὰ ἐκ τῆς βαθμολογίας κωλύματα μὲ τὴν ἀπάρνησιν τῶν πατρῴων δογμάτων, νὰ ἀξιῶνται συζεύξεως. Εἶδε πολλοὺς διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας ζήσαντας εἰς ἁμαρτίαν, χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἐπάγῃ τὴν ἀνήκουσαν θεραπείαν. Βλέπει τὸ κακὸν προοδεῦον, καὶ τόσον μᾶλλον, ὅσον εἰς τὸ Κράτος ἐκεῖνο εὑρίσκονται καὶ ἄλλαι Ἐκκλησίαι ἑτερόδοξοι μὲ προνόμια, παρέχουσαι εὐκολίας εἰς τὰ περὶ συζυγίας.

Τὰ τοιαῦτα δεινὰ ἠθέλησεν ὁ Νομοθέτης νὰ θερα-

πεύσῃ μὲ μόνην τὴν μείωσιν δύω βαθμῶν εἰς ὅλα τὰ ἤδη τῆς Συγγενείας, ἐπιζητῶν, ὥσε, σωζομένων ἐπ' ἄπειρον τῶν κωλυμάτων τῆς βαθμολογίας τῶν ἐξ αἵματος, ἀνιόντων, καὶ κατιόντων, εἰς τοὺς μὲν ἐκ πλαγίου ἐξ αἵματος, ἀντὶ τοῦ ἑβδόμου βαθμοῦ, νὰ σήσῃ ὡς κωλύματος ὅρον τὸν πέμπτον· εἰς δὲ τὴν ἐξ ἀγχιστείας συγγένειαν, ἀντὶ τοῦ πέμπτου βαθμοῦ, τὸν τρίτον μόνον· εἰς δὲ τὴν ἐκ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος συγγένειαν, ἀντὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ, εἰς μόνην τὴν κατιοῦσαν γραμμὴν τὸν δεύτερον. Εἰς αὐτὰς τὰς ἀναγκαίας δι' αὐτοὺς μεταῤῥυθμίσεις ζητοῦσιν οἱ Ἴονες τὴν συγκατάθεσιν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Καὶ μ' ὅλον ὅτι τὸ Ἰόνιον Κράτος, ὡς ἀνεξάρτητον, ἠδύνατο νὰ διευθετήσῃ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ Νομοθεσίαν, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν κατὰ καιροὺς Νομοθετῶν Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, ὁ πόθος ὅμως ὁ ἔνθερμος, ὃν διασώζει, διὰ νὰ νομίζηται πάντα τέκνον γνήσιον τῆς Ὀρθοδόξου Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ ἡ ἐπιθυμία, ὥσε οἱ αὐτοῦ πνευματικοὶ Ποιμένες νὰ δύνανται ἡρέμῳ τῷ συνειδότι νὰ δίδωσιν ἐνέργειαν, καθ' ὅσον εἰς αὐτοὺς ἀναφέρεται εἰς τὰ θεσπίσματα, τὰ ἔχοντα τὴν συναίνεσιν τοῦ πνευματικοῦ αὐτῶν Πατρὸς, καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἔπεισαν τὰς Ἰονίους Ἀρχὰς, ἕνεκεν τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῶν θέσεως, νὰ ζητήσωσι τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, εἰς ἃς ἐπήγαγον μεταῤῥυθμίσεις εἰς τοὺς περὶ βαθμολογίας Νόμους.

Καθ' ὅλα σχεδὸν τὰ λοιπὰ τὸ καθυποβαλλόμενον Νομοσχέδιον εἶναι συνᾴδον μὲ τὴν ἐνεστῶσαν τῆς Ἐκκλησίας συνήθειαν. Αὐτὸ παγιώνει εἰς ἀκραδάντους βάσεις τὴν ψυχὴν αὐτὴν τῆς κοινωνίας, τὸ Συνοικέσιον, ἀφαιροῦν πᾶσαν ἀμφισβητήσιμον περίπτωσιν.

Αὐτὸ ἐπὶ πλέον ἐπιβάλλει κωλύματα καὶ εἰς τοὺς μεταξὺ κηδεμόνων καὶ ἀνηλίκων γάμους, εἰς τοὺς ἀνηλίκους μὴ ἔχοντας τὴν συναίνεσιν τῶν παρὰ τοῦ Νόμου διωρισμένων προσώπων, καὶ διευθετίζει τὴν περὶ υἱοθεσίας βαθμολογίαν.

Τὸ περὶ Διαζυγίου, καὶ ἀκυρώσεως Γάμου εἶναι σχεδὸν τὸ αὐτὸ μὲ τὴν ἐνεστῶσαν πρᾶξιν τῆς Ἐκκλησίας· αἱ δὲ ἀνεπαίσθητοι αὐτοῦ διαφοραὶ συντείνουσι μᾶλλον πρὸς ἐλάττωσιν τῶν αἰτιῶν, καὶ τῶν καταχρήσεων τῆς διαζεύξεως. Αὐτὸ τὸ ὑποκείμενον ἀπήτει νὰ θεμελιωθῇ εἰς σαθεροὺς, καὶ μονίμους ὅρους· ὥστε νὰ μὴ δύναται μήτε ἡ ἐξουσία, μήτε ἡ ἀμάθεια, μήτε ὁ δόλος νὰ μηχανῶνται καταχρήσεις, προσκρουούσας τὴν κοινωνίαν εἰς τὰ τιμαλφέστερά της δεσμά.

Ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία παρέχουσα τὴν συγκατάθεσίν της εἰς τὸ παρὸν Νομοσχέδιον, χαριζομένη εἰς τὰς εἰδικὰς τῶν Ἰονίων περιςάσεις, θὰ συσφίγξῃ ἔτι μᾶλλον τὰς πνευματικὰς αὐτῶν σχέσεις μὲ τὴν μητέρα τὴν Ἐκκλησίαν, ἐφελκύουσα τὴν αὐτῶν εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν φιλόςοργον διαςολὴν, μὲ τὴν ὁποίαν τοὺς θεωρεῖ, καὶ μὲ τὴν τοιαύτην συγκατάβασιν θὰ συντηρήσῃ πολλοὺς τῶν πιςῶν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, ἀπαλλάττουσα αὐτοὺς τῶν πειρασμῶν, εἰς οὓς τὰ εἰρημένα κωλύματα τῆς βαθμολογίας, ἄκοντας πολλάκις προσωθοῦσι βιαίως.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ Τοῦ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΚΡΑΤΟΣ.

Τίτλος Ε'.

Περὶ Συζυγίας

Κεφάλαιον α':

Περὶ Συζυγίας, καὶ τῶν ἀναγκαίως ἀπαιτουμένων εἰς συναψιν αὐτῆς.

Ἄρθρον. 142:

Τπόσχεσις Συζυγίας δοθεῖσα, ἢ ληφθεῖσα καθ' οἱονδήποτε τρόπον, καὶ οἱανδήποτε συμφωνίαν, δὲν παράγει πολιτικῶς οὐδεμίαν νόμιμον ὑποχρέωσιν, οὔτε διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Συζυγίας, οὔτε διὰ τὴν ἀπόδοσιν ὑποσχεθέντων πραγμάτων εἰς περίπτωσιν μὴ ἐκτελέσεως.

Ἡ μόνη ὑπόσχεσις Συζυγίας ἡ προκύπτουσα διὰ πράξεως νοταρικῆς, δίδει ἁπλῶς ἀφορμὴν εἰς περίπτωσιν μὴ ἐκτελέσεως εἰς τὴν ἀντιπληρωμὴν τῶν ζημιῶν, καὶ κερδῶν, πρὸς ὠφέλειαν τοῦ μέρους τοῦ μὴ χορηγήσαντος εὔλογον αἰτίαν εἰς τὴν διάσπασιν τῆς ὑποσχέσεως.

Τὸ ἐπίσημον Ἀνπίγραφον τῆς Νοταρικῆς πράξεως εἶναι ὁ Τίτλος, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ εἰσάγεται ἡ δίκη διὰ ζημίας, καὶ κέρδη.

Ἄρθρον. 143:

Ὁ ἀνὴρ, ὁ μὴ συμπληρώσας τοὺς 14: χρόνους. καὶ ἡ γυνὴ, ἡ μὴ συμπληρώσασα, τοὺς 12: δὲν δύνανται νὰ συζευχθῶσιν εἰς Γάμον.

Μ' ὅλον τοῦτο ἡ βουλὴ δύναται διὰ βαρέας αἰτίας, νὰ χαρίσῃ ἀφέσεις, ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν.

"Αρθρον. 144:

Δὲν ὑπάρχει συζυγία, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ συναίνεσις.

"Αρθρον. 145:

Ὁ φόβος μηδενώνει τὴν συναίνεσίν εἰς μόνην τὴν περίπτωσιν, ὅτε εἶναι πραγματικῶς βάσιμος.

Διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ, ἂν ὁ φόβος ἦτον πραγματικῶς βάσιμος, πρέπει νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ βαρύτης τοῦ ὁλικοῦ κινδύνου ἑνὸς τῶν Συζύγων, ἢ τινὸς τῶν ἐκείνου ἀνιόντων, ἢ κατιόντων, ἡ φυσικὴ, καὶ Ἠθικὴ ἐκείνου πιότης, καὶ τέλος πάντων νὰ ἀναγνωρισθῇ, ἂν ὁ ἄμεσος σκοπὸς τῆς βίας ὑπῆρξεν ἡ Συζυγία.

"Αρθρον. 146:

Τὸ λάθος καθιστᾷ μηδὲν τὴν συναίνεσιν εἰς μόνην τὴν περίπτωσιν, ὅτε ἀποβλέπει τὸ πρόσωπον τῶν μελλόντων Συζύγων.

Τὸ λάθος περὶ τῶν πιοτήτων, καὶ κατασάσεως τοῦ ὑποκειμένου δὲν ἀκυροῖ τὴν συναίνεσιν.

"Αρθρον. 147:

Ἡ διηνεκὴς ἑνὸς τῶν Συζύγων ἀδυναμία εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γαμικῶν χρεῶν, διαλύει τὴν συναίνεσιν εἰς μόνην τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν προϋπῆρχε τοῦ Γάμου.

Ὅτε δὲν δύναται νὰ ἀποφασισθῇ μετὰ βεβαιότητος, ἂν ἡ τοιαύτη ἀδυναμία εἶναι διηνεκὴς, ἢ ἐπίκαιρος, οἱ σύζυγοι θὰ εἶναι ὑπόχρεοι, νὰ συνοικήσωσι

διὰ τρεῖς χρόνους, καὶ ἐξακολουθούσης τῆς τοιαύτης ἀδυναμίας δι' ὅλου ἐκείνου τοῦ καιροῦ, ἡ συναίνεσις τῆς Συζυγίας θὰ νομίζεται ὡς ἄκυρος.

"Αρθρον. 148:

Δὲν συνάπτεται ἄλλος Γάμος, ἂν ὁ πρῶτος δὲν διαλυθῇ νομίμως.

"Αρθρον. 149:

Ἡ χήρα, ἢ διαζευχθεῖσα γυνὴ, ἢ ἐκείνη, ἧς ὁ Γάμος ἐκρίθη ἀποφασιστικῶς ἄκυρος, δὲν δύναται νὰ συνάψῃ ἕτερον Γάμον, πρὶν συμπληρωθῇ ὁ χρόνος ἀφ' ἧς ἡμέρας τέθνηκεν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἢ ἀφ' ὅτου ἔγεινεν ἡ τελειωτικὴ ἀπόφασις τῆς διαζεύξεως, ἢ ἀκύρωσις τῆς Συζυγίας· πλὴν εἰ μὴ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο τοῦ καιροῦ συνέβῃ νὰ τεκνογονήσῃ.

"Αρθρον. 150:

Διαρκούσης τῆς κηδεμονίας (Ἐπιτροπῆς) καὶ μὴ περαιωθείσης τῆς ἐξιστώσεως τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς διαχειρήσεως, δὲν δύναται νὰ συναφθῇ Γάμος μετεξὺ τοῦ κηδεμόνος, ἢ ἐπιμελητοῦ, ἢ τοῦ πατρὸς, ἢ τοῦ υἱοῦ τῶν ἰδίων, ἢ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, ἀνίσως οὗτοι εἶναι ἀδιαίρετοι, ἢ ὑπεξούσιοι, καὶ τοῦ ἀνηλίκου, ἢ τῆς ἀνηλίκου, τῆς εἰς ἐκείνους ἐμπιστευθείσης, πλὴν εἰ μὴ ἐδόθη, ἢ ἐλήφθη ἡ ὑπόσχεσις Συζυγίας, πρὶν τοῦ θανάτου τοῦ ὑποκειμένου, εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ὁποίου ὑπέκειτο ὁ ἀνήλικος, ἢ ἡ ἀνήλικος, ἢ τὸ εἰρημένον ὑποκείμενον ἐξέφρασεν εἰς τὴν αὐτοῦ Διαθήκην τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ τοιαύτη Συζυγία.

Τὸ πολιτικὸν Δικαστήριον, ἀφ' οὗ ἀναγνωρίσῃ τὴν ὑπόθεσιν, καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ δημοσίου

Εἰσαγγελέως, δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ αὐτὸ τὸ ἐμπόδιον.

Ἄρθρον. 151:

Δὲν συνάπτεται Γάμος μεταξὺ δύω ὑποκειμένων κατεργασαμένων μεταξὺ αὐτῶν μοιχείαν, ποριζομένου τοῦ τοιούτου ἐγκλήματος ἀπὸ προηγηθεῖσαν ἀπόφασιν.

Δὲν συνάπτεται ὡσαύτως Γάμος μεταξὺ δύω ὑποκειμένων, τὰ ὁποῖα ἐμηχανήσαντο κατὰ τῆς ζωῆς τῶν ἑαυτῶν Συζύγων, ὁπότε ἡ τοιαύτη πρᾶξις ἐξάγεται ἀπὸ προηγηθεῖσαν ἀπόφασιν, μήτε μεταξὺ τοῦ φονέως ἑνὸς τῶν Συζύγων μεθ' ἑνὸς τῶν ἐπιζησάντων Συζύγων.

Ἄρθρον. 152:

Δὲν ἐπιτρέπεται γαμικὸς δεσμὸς μετὰ τὸν τρίτον Γάμον.

Ἄρθρον. 153:

Δὲν ἐπιτρέπεται Συζυγία μὲ ὑποκείμενον μὴ Χριστιανόν.

Ἄρθρον. 154:

Δὲν ἐπιτρέπεται Συζυγία, εἴτε ἡ συγγένεια προέρχεται ἀπὸ νόμιμα γενέθλια, εἴτε ἀπὸ παράνομα μεταξὺ τῶν ἑφεξῆς προσώπων.

1. Μεταξὺ τῶν ἀνιόντων, καὶ κατιόντων.

2. Μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν θηλείων, ἢ ἀρρένων ὁμομητρίων, καὶ ὁμοπατρίων, ἢ ἑτερομητρίων, καὶ ἑτεροπατρίων.

3. Μεταξὺ τῶν συγγενῶν ὁμοίων, ἢ ἀνομοίων βαθμῶν ἐξ ἀρρένων, ἢ ἐκ θηλείων, καταγομένων ἄχρι τοῦ πέμπτου βαθμοῦ περιληπτικῶς.

4. Μεταξὺ τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τῶν ἐξ αἵματος συγγενῶν τῆς Συζύγου αὐτοῦ, καὶ μεταξὺ τῆς Συζύγου, καὶ τῶν ἐξ αἵματος συγγενῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς μέχρι τοῦ τρίτου βαθμοῦ συμπεριληπτικῶς.

5. Μεταξὺ τοῦ προγονοῦ, καὶ τῆς μητρυιᾶς, μεταξὺ τῆς προγονῆς, καὶ τοῦ μητρυιοῦ, μεταξὺ τοῦ προγονοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς τῆς μητρυιᾶς, μεταξὺ τῆς προγονῆς, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρυιᾶς, μεταξὺ τοῦ προγονοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς τοῦ μητρυιοῦ· καὶ τελευταῖον μεταξὺ τῆς προγονῆς, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ μητρυιοῦ.

6. Μεταξὺ τοῦ Ἀναδόχου, ἑνὸς, ἢ ἄλλου τῶν γενῶν μὲ τὸ ὑποκείμενον τὸ ἀναδεχθέν, μεταξὺ τοῦ Ἀναδόχου, καὶ τῆς μητρὸς τοῦ ἀναδεχθέντος, καὶ μεταξὺ τοῦ πατρὸς τοῦ ἀναδεκτοῦ, καὶ τῆς γυναικὸς, ἥτις γέγονεν ἡ Ἀνάδοχος.

Εἶναι ὅμως εἰς τὸ ἑξῆς ἀπηγορευμένον νὰ ἔχῃ ὁ βαπτιζόμενος πλέον τοῦ ἑνὸς Ἀναδόχου.

Ἄρθρον. 155:

Αἱ εἰς τὸ προηγούμενον Ἄρθρον περιεχόμεναι διατάξεις, δὲν ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς πρεσβεύοντας θρησκείας, αἱ ὁποῖαι συγχωροῦσι τὴν Συζυγίαν εἰς βαθμοὺς πλησιεστέρους, τῶν εἰς τὸ αὐτὸ συγκαταλεχθέντων.

Τὰ ἐμπόδια ὅμως τὰ προκύπτοντα ἐκ τῶν ἐδαφίων 1: καὶ 2: τοῦ εἰρημένου Ἄρθ: εἶναι διὰ ἀπαξάπαντας ἀπόλυτα, καὶ ἀπαραμείωτα.

Ἄρθρον. 156:

Δὲν συνάπτεται Γάμος.

1. Μεταξὺ τοῦ υἱοθετήσαντος, καὶ τοῦ υἱοθετηθέντος

ἢ τῶν ἐξ αὐτοῦ κατιόντων.

2. Μεταξὺ τοῦ υἱοθετηθέντος, καὶ τῶν ἄλλων υἱῶν τοῦ υἱοθετήσαντος· ἔσωσαν οὗτοι καὶ υἱοθετηθέντες.

3. Μεταξὺ τοῦ υἱοθετήσαντος, καὶ τῆς συμβίας τοῦ υἱοθετηθέντος.

4. Μεταξὺ τοῦ υἱοθετηθέντος, καὶ τῆς συμβίας τοῦ υἱοθετήσαντος.

Ἄρθρον. 157:

Δὲν δύνανται νὰ συνάψωσι Γάμον οἱ ἀφοσιωμένοι εἰς τὸν μοναδικὸν βίον, ἢ Ἱερωμένοι.

Ἄρθρον. 158:

Ὁ νόμιμος υἱὸς, ἢ θυγάτηρ, ὁ μὴ συμπληρώσας τὴν ἡλικίαν 21: ἐτῶν, δὲν δύναται νὰ συναφθῇ εἰς Γάμον, ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ πατρὸς, καὶ τῆς μητρός· διχονοούντων δὲ αὐτῶν, ὑπερισχύει ἡ πατρικὴ συναίνεσις, ὡς ἀρχοῦσα.

Ἄρθρον. 159:

Τεθνεῶτος τοῦ πατρὸς, ἢ ἀδυνατοῦντος νὰ κάμῃ γνωστὴν τὴν ἰδίαν αὐτοῦ θέλησιν, θὰ εἶναι ἀναγκαία ἡ συναίνεσις τῆς μητρὸς, καὶ τοῦ πατρικοῦ πάππου· εἰς ἔλλειψιν δὲ τῆς μητρὸς καὶ τοῦ πατρικοῦ πάππου, ἀντικαθίσταται ὁ πατρικὸς θεῖος.

Ἐλλειπόντων ἁπάντων τῶν εἰρημένων, ἀντικαθίσαται ὁ μητρικὸς θεῖος· μὴ ὑπάρχοντος δέ τινος τῶν εἰρημένων συγγενῶν, ἢ μὴ δυναμένων νὰ ἐκφράσωσι τὴν ἰδίαν θέλησιν, ἀντικαθίσαται ὁ κηδεμών.

Ἐὰν δὲ διά τινα περίστασιν, ἡ κηδεμονία εὑρίσκηται κενὴ, ἢ διά τινα οἱανδήποτε αἰτίαν ὁ κηδεμὼν ἐμποδισθῇ, τὸ πολιτικὸν Δικαστήριον ἐξ ἀναζητήσεως τοῦ ἐνεχομένου μέρους θὰ ὀνοματίσῃ κηδεμόνα ἐπίτηδες δι' αὐτὴν τὴν πρᾶξιν, γνωμοδοτήσαντος καὶ τοῦ δημοσίου Εἰσαγγελέως.

Ἄρθρον. 160:

Ὁπότε ἡ μὴ συναίνεσις τοῦ πατρὸς, ἢ τῶν ἄλλων ὑποκειμένων, τῶν ἀντ' αὐτοῦ ἐπιζητουμένων νὰ δώσωσι τὴν συναίνεσιν, κατὰ τὸ προηγηθὲν Ἄρθρον, τύχῃ νὰ ἦναι ἄδικος, ἢ ἐναντία τοῦ ἀγαθοῦ τῶν τέκνων, τὸ πολιτικὸν Δικαστήριον ἐπ' ἀγωγῇ τῶν ἐνεχομένων μερῶν, ἐξετασθείσης τῆς ὑποθέσεως, καὶ γνωμοδοτήσαντος τοῦ δημοσίου Εἰσαγγελέως, δύναται διὰ βαρέας αἰτίας νὰ δώσῃ τὴν ἄδειαν διὰ τὴν σύναψιν τῆς Συζυγίας.

Ἄρθρον. 161:

Οἱ εἰς δεύτερον συνερχόμενοι Γάμον δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ζητήσωσι τὴν συναίνεσιν τῶν παρὰ τοῦ Νόμου διορισθέντων προσώπων.

Ἄρθρον. 162:

Τὰ φυσικὰ τέκνα ἑκατέρου τῶν γενῶν, τὰ μὴ συμπληρώσαντα τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος, δὲν δύνανται νὰ συναφθῶσιν εἰς Γάμον, ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ πατρὸς, καὶ τῆς μητρὸς, εἴπερ εἰσὶ παρ' ἀμφοτέρων ἀναγνωρισθέντα· διαφωνούντων δὲ τῶν γονέων περὶ τούτου, ἀρκεῖ ἡ τοῦ πατρὸς συναίνεσις.

Εἰ μὲν ὁ πατὴρ δὲν τὰ ἀνεγνώρισεν, ἢ εἶναι τεθνεὼς, ἢ ἀδυνατεῖ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἰδίαν του θέλησιν, ἀρκεῖ τότε ἡ συναίνεσις τῆς μητρός.

Εἰς ἔλλειψιν δὲ τῆς μητρὸς. καὶ μὴ ὑπάρχοντος μηδενὸς κηδεμόνος, τὸ πολιτικὸν Κριτήριον, γνωμο-

δοτήσαντος τοῦ δημοσίου Εἰσαγγελέως, θὰ ὀνοματίζῃ κηδεμόνα ἐπὶ τούτῳ ἐξ ἀναζητήσεως τῶν ἐνεχομένων μερῶν.

Αἱ περιεχόμεναι προβλέψεις εἰς τὸν ἔσχατον τοῦτον Παράγραφον θὰ ἦναι ὡσαύτως ἐφαρμοσέαι εἰς τὰ τέκνα τὰ ἐκτεθειμένα, καὶ μὴ ἀναγνωρισθέντα.

Ἄρθρον. 163:

Παρὰ τὰ εἰς τὰ προηγηθέντα ἄρθρα διαλαμβανόμενα ἀπαιτούμενα, οἱ ξένοι οἱ παροικοῦντες, ἢ διερχόμενοι τὰ Ἰόνια Κράτη, θέλοντες ἐντὸς αὐτῶν νὰ συνάψωσι Γάμον, εἴτε μεταξύ των, εἴτε μὲ Ἰονίους ὑπηκόους, χρεωσοῦσι νὰ ἀποδείξωσι.

1. Ὅτι κατὰ τοὺς ἰδίους ἕκαστος νόμους ἔχουσιν ἡλικίαν ἱκανὴν, διὰ σύναψιν Συζυγίας.

2. Ὅτι εἶναι ἐλεύθεροι γαμικοῦ δεσμοῦ.

3. Ὅτι κατὰ τοὺς ἰδίους αὐτῶν νόμους, ἢ δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην τῆς συναινέσεως ἄλλων ὑποκειμένων διὰ νὰ συναφθῶσιν εἰς Γάμον, ἢ ἔχοντες ἀνάγκην, ἀρκεῖ δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἡ παρ' αὐτῶν καθυποβαλλομένη συναίνεσις.

Ὅλαι αἱ εἰρημέναι ἀποδείξεις πρέπει νὰ προκύπτωσιν ἀπὸ ἐπίσημα ἔγγραφα· ἀλλὰ μὴ δυνατῆς οὔσης τῆς προσφορᾶς αὐτῶν, τὸ ἀνῆκον πολιτικὸν Κριτήριον τῆς ἐγκατοικίας, ἢ τῆς διατριβῆς τῶν δύω νυμφίων, ὄντων ἀμφοτέρων ξένων, ἀναγνωρίσαν τὸ προφασιζόμενον ἀδύνατον τῆς προσφορᾶς, θὰ ἀναπληρώνῃ αὐτὴν μὲ μίαν ἀνήκουσαν πρᾶξιν πασιδηλότητος, κατασρωθεῖσαν ἐπὶ τῇ διαβεβαιώσει ἐνώπιον αὐτοῦ πέντε μαρτύρων ἀρρένων, ἢ θειλείων, ἤδη ὑπερβαλλόντων τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος.

Οἱ μάρτυρες θὰ ὑπογράφουν τὴν πρᾶξιν τῆς πασιδηλότητος (καθὼς καὶ οἱ Κριταὶ τοῦ Δικασηρίου) ἢ μὴ εἰδότες γράφειν, θὰ γίνηται μνεία περὶ τούτου.

Ἄρθρον. 164:

Ἀνίσως οἱ ξένοι διὰ περιπτώσεις ἐκτάκτους, καὶ μὴ ἐξαρτωμένας ἀπὸ τὴν ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν, δὲν δυνηθῶσι νὰ παρασήσωσι τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, ἢ νὰ ἐνεργήσουν τὴν σύνταξιν τῶν πράξεων τῆς πασιδηλότητος τῶν ἀναφερθέντων εἰς τὸ προηγηθὲν Ἄρθρον: ἢ ἂν προκύψῃ ἀμφιβολία περὶ οἱουδήποτε ἄλλου ἀναγκαίου ἀπαιτουμένου εἰς τὴν σύναψιν Γάμου ἐντὸς τούτου τοῦ Κράτους, τὸ πολιτικὸν Δικασήριον τῆς Νήσου, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ Ἱεροτελεσθῇ ὁ Γάμος, θὰ διορίζῃ κατ' αἴτησιν τοῦ ἐνεχομένου νυμφίου ἕνα ἐπὶ τούτου σύμβουλον, ὅς τις θὰ εἶναι εἰς χρέος νὰ δώσῃ, ἢ νὰ ἀρνηθῇ δι' ἰατιολογημένης Ἀναφορᾶς τὴν ἄδειαν τῆς Συζυγίας.

Ἡ τοιαύτη Ἀναφορὰ θὰ καθυποβάλλεται εἰς τὸ ὑπομνηματισήριον τοῦ Δικασηρίου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' οὗ λάβῃ ὁ ῥηθεὶς σύμβουλος τὴν ἐπίσημον εἴδησιν τοῦ εἰς τοιοῦτον ἔργον διορισμοῦ του, οἱ νυμφίοι δύνανται νὰ λάβωσιν Ἀντίγραφον, καὶ νὰ παῤῥησιάσωσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, εἰς τὸ Δικασήριον ὅσας παρατηρήσεις σοχασθῶσιν ἁρμοδίας περὶ τούτου.

Τὸ Δικασήριον, ἄνευ ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὴν Ἀναφορὰν τοῦ συμβούλου ἐναντίον τῆς ἰδίας του πεποιθήσεως, θὰ ἐπιτρέψῃ, ἢ θὰ ἀρνηθῇ τὴν ἄδειαν τῆς Συζυγίας, ἢ θὰ λάβῃ ὁποῖον ἄλλο μέτρον σοχασθῇ ἁρμόζον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν Διατυπώσεων τῆς Συζυγίας.

"Αρθρον. 165:

Διὰ τὸ κῦρος τῆς Συζυγίας ἀπαιτοῦνται, ἡ ἐπίσημος διακήρυξις τῆς συναινέσεως, καὶ ἡ δημοσίευσις.

Ἡ διακήρυξις τῆς συναινέσεως ὁμοῦ μὲ τὴν αἴτησιν τῆς δημοσιεύσεως θὰ γίνεται προσωπικῶς ἀπὸ τοὺς νυμφίους, ἢ μὲ μέσον τοῦ αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ ἐπιτρόπου πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς θρησκείας, τῆς ἀπὸ τὸν νυμφίον πρεσβευομένης, καὶ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ἡ ἐγκατοικία, ἢ διατριβὴ τοῦ νυμφίου· καὶ πρὸς τὸν ἴδιον θὰ παῤῥησιάζωνται τὰ πιστοποιητικὰ τῆς γεννήσεως τῶν νυμφίων, ἢ ἄλλαι πράξεις συμπληρωτικαὶ, καθὼς διαλαμβάνει τὸ 50: "Αρθ. ἤτε συναίνεσις τῶν προσώπων τῶν ἀπὸ τῶν Νόμων διωρισμένων, ὅτε θάτερος, ἢ ἀμφότεροι τῶν νυμφίων δὲν ἔφθασαν εἰς νόμιμον ἡλικίαν· καὶ τέλος ἡ ἐλευθέρα αὐτῶν κατάστασις· διαμενουσῶν πάντοτε ἐν ἰσχύϊ ὑπὲρ τῶν ξένων τῶν εἰς τὰ "Αρθ. 163: καὶ 164: προβλέψεων.

"Αρθρον. 166:

Πᾶσα ἐπιτροπικὴ διδομένη διὰ σκοποὺς Συζυγίας, πρέπει νὰ γίνηται διὰ χειρὸς τοῦ Συμβολαιογράφου (Νοταρίου) καὶ εἰς τὴν ἰδίαν πρέπει μ' ὅλην τὴν καθαρὰν ἀκρίβειαν νὰ δηλοῦται τὸ ὑποκείμενον, μὲ τὸ ὁποῖον ζητεῖται νὰ συναφθῇ ὁ Γάμος. Ἀλλέως ὁ ἀρχηγὸς τῆς θρησκείας θὰ εἶναι εἰς χρέος νὰ ἀπορρίπτῃ ὁποιανδήποτε διακήρυξιν συναινέσεως, ἢ ἀπαίτησιν δημοσιεύσεως.

"Αρθρον. 167:

Ὁ ῥηθεὶς Ἀρχηγὸς τῆς θρησκείας ἐπὶ παρουσίᾳ δύω μαρτύρων εἰδότων γράφειν ἀῤῥένων ὑπηκόων Ἰονίων, καὶ νομίμου ἡλικίας, θὰ ἐρωτᾷ τοὺς νυμφίους, ἢ τοὺς Ἐπιτρόπους αὐτῶν, ἂν ὑπάρχωσι νόμιμα ἐμπόδια κατὰ τῆς Συζυγίας· καὶ προσέτι θὰ βεβαιοῦται περὶ τῆς αὐτῶν συναινέσεως· πᾶν ἐξαγόμενον τῆς τοιαύτης συζητήσεως θὰ καταγρώνηται εἰς ῥητογραφίαν, καὶ θὰ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν ἴδιον, καὶ ἀπὸ τοὺς μάρτυρας, ὡσαύτως καὶ ἀπὸ τοὺς νυμφίους, ἢ ἀπὸ τοὺς αὐτῶν Ἐπιτρόπους, ἀνίσως ἠξεύρωσι νὰ γράψωσι· εἰς ἔλλειψιν δὲ, θὰ γίνηται μνεία περὶ τῆς αἰτίας, ἥτις ἐμπόδισε τοὺς νυμφίους, ἢ τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ νὰ ὑπογράψωσι.

"Αρθρον. 168:

Ὁ ῥηθεὶς Ἀρχηγὸς τῆς θρησκείας, ἀφ' οὗ ἀναγνωρίσῃ, ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐδὲν ἐμπόδιον διωρισμένον ἀπὸ τὸν Νόμον, καὶ ἀφ' οὗ ὡσαύτως εὕρῃ πραγματοποιημένην κάθε ἄλλην ἀπαίτησιν τοῦ Νόμου, θὰ ἐπιτάττῃ ἐγγράφως τὴν δημοσίευσιν εἰς τὸν Ἐφημέριον, ποιμένα, ἢ ἄλλον ὑπουργὸν τῆς θρησκείας, ὁπωσδήποτε καὶ ἂν καλῆται, ἕνεκεν τῆς διαφορᾶς τῶν θρησκευμάτων, ἢ τοῦ δόγματος, καὶ ὑπὸ τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ἐξαρτωμένη ἡ ἐγκατοικία, ἢ διατριβὴ τοῦ νυμφίου· καὶ ὡσαύτως θὰ προσκαλῇ ἐγγράφως τὸν Ἀρχηγὸν τῆς θρησκείας τῆς νύμφης, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐκείνη ἐξαρτᾶται διὰ τὴν ἐγκατοικίαν, ἢ διατριβήν της· ὥστε νὰ δώσῃ ἐκτέλεσιν εἰς τὴν ἰδίαν δημοσίευσιν, ὁπότε ἡ νύμφη εἶναι διαφόρου δοξασίας, καὶ κάτοικος εἰς τόπον ἐξαρτώμενον ἀπὸ τὴν δικαιοδοσίαν

ἄλλου Ἀρχηγοῦ τῆς ἰδίας θρησκείας.

Ἄρθρον. 169:

Αἱ δημοσιεύσεις πρέπει νὰ δηλώνουν τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὸν τόπον τῆς γεννήσεως, τὴν ἐγκατοικίαν, τὸ ἐπάγγελμα τῶν νυμφίων, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ τὴν ἐγκατοικίαν τῶν γονέων αὐτῶν.

Εἰς τὰς ἰδίας δημοσιεύσεις πρέπει νὰ δίδηται ἡ ὑποχρέωσις εἰς κάθε ὑποκείμενον· ὥστε κάθε γνωστὸν αὐτῷ ἐμπόδιον τῆς Συζυγίας νὰ κοινοποιῆται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν Κεφαλὴν τῆς ἰδίας θρησκείας, ἢ εἰς τὸν ἴδιον ὑπουργὸν τῆς θρησκείας, ὅς τις διαχειρίζεται τὴν δημοσίευσιν.

Αὕτη ἡ δημοσίευσις θὰ ἀναγινώσκηται διὰ δύω διαδοχικὰς Κυριακὰς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ἡ ἐγκατοικία, ἢ διατριβὴ τῶν νυμφίων εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Λειτουργίας, ἢ εἰς τὸν εὐκτήριον οἶκον τῆς θρησκείας αὐτῶν ἐν καιρῷ τῆς μεγίστης συναθροίσεως.

Ἂν ὅμως οἱ νυμφίοι ἀνήκωσιν εἰς διάφορον θρησκείαν, ἢ δόγμα, αἱ εἰρημέναι δημοσιεύσεις πρέπει νὰ γίνωνται εἰς τὰς Ἐκκλησίας, ἢ εἰς τοὺς εὐκτηρίους οἴκους ἑκάστου αὐτῶν.

Ἂν δὲ ὦσι τοῦ αὐτοῦ δόγματος, ἀλλὰ ἐγκάτοικοι, ἢ διατρίβοντες εἰς διαφόρους Νήσους, ἢ εἰς διαφόρους τόπους τῆς ἰδίας Νήσου, αἱ εἰρημέναι δημοσιεύσεις θὰ γίνωνται εἰς τὰς τῆς ἐνορίας Ἐκκλησίας, ἢ εἰς τοὺς εὐκτηρίους οἴκους τῶν δύω Νήσων, ἢ τόπων, εἰς τοὺς ὁποίους οἱ νυμφίοι ἐγκατοικοῦν, ἢ διατρίβουν.

Ἄρθρον. 170:

Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς ὑπουργὸς, ὁ ἐπιφορτισμένος

τὰς εἰρημένας δημοσιεύσεις, χρεωστεῖ ἐπὶ πλέον νὰ τοιχοκολλήσῃ ἔξω τῆς Ἐκκλησίας, ἢ τοῦ εὐκτηρίου οἴκου ἀντίγραφον ἀπαράλλακτον τῶν ἰδίων τρεῖς ἡμέρας, πρὶν τῆς πρώτης αὐτῶν ἀναγνώσεως, καὶ θὰ τὴν ἀφαιρῇ ἐκεῖθεν τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν δευτέραν αὐτῶν ἀνάγνωσιν.

Ἄρθρον. 171:

Ἡ τοπικὴ Κυβέρνησις διὰ βαρέας, καὶ εὐλόγους αἰτίας δύναται νὰ σμικρύνῃ τὸν καιρὸν, τὸν ἀπαιτούμενον ἀπὸ τὸ Ἄρθ. 169: διὰ τὴν πρώτην, ἢ δευτέραν ἀνάγνωσιν τῶν δημοσιεύσεων.

Ἄρθρον. 172:

Ἀπόκειται εἰς τὴν τοπικὴν Κυβέρνησιν τὸ νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσιεύσεων εἰς περιπτώσεις ἐπαπειλουμένου κινδύνου ἑνὸς τῶν συζευχθησομένων μερῶν· ἀλλὰ θὰ ἐπιτάττῃ, ὥστε τὰ μέρη προκαταρκτικῶς νὰ ὁρκίζωνται ἐνώπιον ἑνὸς ὑπουργοῦ τῆς θρησκείας τοῦ νυμφίου, διορισθησομένου ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐδὲν νόμιμον ἐμπόδιον διὰ τὴν Συζυγίαν.

Ἄρθρον. 173:

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς θρησκείας, ἢ ὁ ὑπουργὸς ὁ Ἐκκλησιαστικὸς, ὁ διωρισμένος διὰ τὰς δημοσιεύσεις χρεωστεῖ εἰς περιπτώσεις ἀποκαλύψεων ἐμποδίων, νὰ τὰς δέχεται ἀμέσως ἀπὸ τὸ προβάλλον αὐτὰς ὑποκείμενον.

Ἄρθρον. 174:

Τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν δευτέραν ἀνάγνωσιν τῶν δημοσιεύσεων ἕκαστος τῶν Ἐφημερίων, Προεσώτων,

ἢ ἄλλων θρησκείας, ἢ δόγματος ὑπουργῶν, τῶν αὐτὰς ἐκτελεσάντων, θὰ διευθύνῃ εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ἰδίας του θρησκείας, ἢ δόγματος Ἀναφορὰν ἔγγραφον διαλαμβάνουσαν, ὅτι ἔδωκεν ἐκτέλεσιν εἰς τὰς δημοσιεύσεις, καὶ εἰς τὸ τοιχοκόλλημα, καθὼς διορίζει ὁ Νόμος, σημειώνων κατ' ἀκριβῆ ἡμερολογίαν τὰς ὁποίας μετεχειρίσθη ἐκφράσεις εἰς αὐτὰς τὰς ἐργασίας.

Αὐτὸς θὰ φανερώσῃ ὡσαύτως, ὅσα ἐμπόδια ἢ ἐδηλώθησαν, ἢ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀνεκάλυψε, καὶ μὴ ὑπαρχόντων τοιούτων ἐμποδίων, θὰ κάμνῃ ἐπὶ τούτου μνείαν.

Ἀνίσως οἱ νυμφίοι εἶναι διαφόρου δόγματος, ἢ ἐξαρτώμενοι ἀπὸ δύω διαφόρους Ἀρχηγοὺς τῆς αὐτῆς θρησκείας, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ δόγματος τῆς νύμφης, ἢ ἐκεῖνος τῆς ἐγκατοικίας, ἢ διατριβῆς αὐτῆς, θὰ σέλλῃ ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς θρησκείας, τῆς ἐγκατοικίας, ἢ τῆς διατριβῆς τοῦ νυμφίου ἔκθεσιν λεπτομερῆ περὶ ὅσων ἀνέφερεν ὁ ὑπ' αὐτὸν ὑπουργὸς τῆς θρησκείας, καὶ περὶ τῶν ἐμποδίων, τὰ ὁποῖα τυχὸν ἀμέσως πρὸς ἐκεῖνον ἐδηλώθησαν.

Ἄρθρον. 175:

Ἀνίσως δὲν ἐκτελεσθῇ ὁ Γάμος ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν τῆς τῶν δημοσιεύσεων δευτέρας ἀναγνώσεως, ἡ διακήρυξις τῆς συναινέσεως, καὶ αἱ δημοσιεύσεις πρέπει νὰ ἀνανεῶνται, κατὰ τοὺς ἰδίους τύπους, τοὺς ἐμπεριεχομένους εἰς τὰ Ἄρθ. 165: 166: 167: 168: 169: καὶ 170.

Ἄρθρον. 176:

Μὴ γενομένης οὐδεμιᾶς ἀποκαλύψεως τινὸς ἐμποδίου, οὐδὲ ἀντιςάσεώς τινος ὑπαρχούσης, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς θρησκείας, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ νυμφίος, καὶ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν ἐγκατοικίαν, ἢ διατριβήν του, θὰ ἐξετάζῃ μ' ὅλην τὴν προσοχὴν, ἂν ἡ Συζυγία ἔχῃ τινὰ παραβίασιν τῶν προβλέψεων τοῦ Α'. Κεφαλαίου τοῦ παρόντος Τίτλου, καὶ ἂν ὅλοι οἱ ἄλλοι νόμιμοι τύποι ἐξετελέσθησαν· καὶ ἀναγνωρισθέντος, ὅτι ὡς πρὸς τὰ τοιαῦτα δὲν ἔγινεν οὐδεμία παρανομία, θὰ δίδῃ ἐγγράφως τὴν ἄδειαν, διὰ νὰ τελεσιουργηθῇ ὁ Γάμος, δῆλον ποιούμενος, ὅτι ὁ ῥηθεὶς Γάμος εἶναι κατὰ τάξιν, καὶ διορίζων πρὸς τίνα ὑπουργὸν τῆς θρησκείας πρέπει οἱ νυμφίοι νὰ προσρέξωσι, διὰ τὴν τελεσιουργίαν αὐτοῦ. Ὁ τοιοῦτος ὑπουργὸς πρέπει νὰ ἦναι ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον κατὰ τὰς ἐπιχωρίους διατάξεις, καὶ ἔθιμα, ἀνήκει νὰ ἱεροπράξῃ τὸν τοιοῦτον Γάμον.

Ἐὰν δὲ ὁ εἰρημένος ὑπουργὸς ἐμποδίζεται νὰ δώσῃ εἰς ἐκεῖνον ἐκτέλεσιν, θὰ διορίζεται ἄλλος ὑπουργὸς ἀντ' αὐτοῦ, μνείας γενομένης εἰς τὴν ἄδειαν, ὅτι ὅλοι οἱ ἀπαιτούμενοι τύποι ἐξετελέσθησαν ἀπὸ τὸν ἐμποδιζόμενον ὑπουργὸν, καὶ ὅτι ὁ Γάμος εἶναι καθ' ὅλην τὴν τάξιν.

Ἄρθρον. 177:

Ὁ Γάμος θὰ τελεσιουργῆται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς θρησκείας, τοῦ διορισθέντος κατὰ τὸ προηγηθὲν Ἄρθ. ἐπὶ παρουσίᾳ δύω τουλάχιστον μαρτύρων ἀῤῥένων Ἰονίων ὑπηκόων, καὶ νομίμου ἡλικίας.

Ἄρθρον. 178:

Ἀφ' οὗ τελεσιουργηθῇ ὁ Γάμος, ὁ ῥηθεὶς ὑπουργὸς τῆς θρησκείας, εἶναι εἰς χρέος νὰ γράψῃ ἀμέσως ἰδίᾳ χειρὶ εἰς τὸν Κατάλογον τῶν Συνοικεσίων τὸν

παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἐκεῖνον χορηγηθέντα.

1. Τὰ ὀνόματα, τὰ ἐπώνυμα, τὴν ἡλικίαν, τὰ ἐπαγγέλματα, τοὺς τόπους τῆς γεννήσεως, καὶ τὰς ἐγκατοικίας ἀμφοτέρων τῶν νυμφίων.

2: Τὰ ὀνόματα, ἐπώνυμα, ἐπαγγέλματα, καὶ τὰς ἐγκατοικίας τῶν γονέων αὐτῶν.

3. Τὴν συναίνεσιν τῶν ὑποκειμένων, τῶν παρὰ τοῦ Νόμου διωρισμένων, καθ' ἃς ἀπαιτεῖται περιςάσεις.

4. Τὰς δημοσιεύσεις, καὶ τὴν αὐτῶν τοιχοκόλλησιν, γινομένας, κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, καὶ ὅρους.

5. Τὰ ἐμπόδια, ἢ τὰς ἐναντιώσεις, ἂν ποτὲ ὑπῆρξαν· τὴν παῦσιν αὐτῶν, ἢ τὴν μνείαν, ὅτι δὲν ὑπῆρξαν.

6. Τὰ ὀνόματα, ἐπώνυμα, ἡλικίαν, ἐπαγγέλματα, ἐγκατοικίας, πατρωνυμίαν τῶν συνελθόντων εἰς αὐτὴν τὴν πρᾶξιν μαρτύρων.

7. Εἰς τέλος τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν Ἱερουργήθη ὁ Γάμος.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς θρησκείας, θὰ δίδῃ εἴδησιν εἰς τὸν εἰρημένον ὑπουργὸν τῆς θρησκείας περὶ πασῶν τῶν περιπτώσεων τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐμπεριεχομένου εἰς τὸ 5. ἐδάφιον.

Ἡ πρᾶξις οὕτω μορφωμένη, θὰ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῆς θρησκείας, καθὼς καὶ ἀπὸ τοὺς νυμφίους, καὶ ἀπὸ τοὺς μάρτυρας, ἂν ἠξεύρουν νὰ γράψουν, ἀλλέως θὰ γίνηται περὶ τούτου μνεία.

Ἄρθρον. 179:

Ὁ ὑπουργὸς ὁ τελεσιουργήσας τὸν Γάμον, θὰ φέλλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς θρησκείας του, καὶ εἰς τὸν Ἀξιωματικὸν τῆς πολιτικῆς

κατασάσεως τῆς ἐγκατοικίας τοῦ νυμφίου ἀντίγραφον ἀπαράλλακτον, καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου ὑπογεγραμμένον εἰς κάθε σελίδα, τῆς εἰς τὸ προηγηθὲν Ἄρθ. ἀναφερθείσης πράξεως.

Τὰ ἐνεχόμενα μέρη θὰ ἔχουν δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσουν τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς τῆς ὑποτυπώσεως, καὶ εἰς ἔλλειψιν εἶναι εἰς χρέος εὐθὺς νὰ εἰδοποιήσωσι τὸν εἰρημένον Ἀξιωματικὸν τῆς πολιτικῆς κατασάσεως.

Ἄρθρον. 180:

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς θρησκείας, ὁ ἐπιτάξας τὴν τελεσιουργίαν τοῦ Γάμου εἶναι εἰς χρέος νὰ συντηρῇ ἀκριβῶς ἀπάσας τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸν ἐκτελεσθέντα Γάμον πράξεις, καὶ ὑπομνήματα.

Ἄρθρον. 181:

Ἐν περιπτώσει δηλωθέντος, ἢ ὑποτεθέντος ἐμποδίου τινὸς, ἢ προσφερθείσης τινὸς ἐναντιώσεως, θὰ ἀναβάλληται ἡ τελεσιουργία τοῦ Γάμου, ἄχρι τῆς ἑκατέρου διαλύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν κατὰ τοῦ Γάμου ἐναντιώσεων.

Ἄρθρον. 182:

Τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπάγειν ἐναντιώσεις κατὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Συνοικεσίου ἀνήκει εἰς τὰ ἑφεξῆς ὑποκείμενα, οἱαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ ἡλικία τοῦ μέρους ἐναντίον τοῦ ὁποίου γίνονται.

1. Εἰς τὸ ὑποκείμενον τὸ συνημμένον εἰς Γάμον μετὰ ἑνὸς τῶν μερῶν, τῶν συμφωνούντων τὸ συνοικέσιον.

2. Εἰς τὸν πατέρα, καὶ ἐλλείποντος αὐτοῦ, εἰς τὸν πατρικὸν πάππον, καὶ ἐλλείποντος αὐτοῦ, εἰς τὴν μητέρα· μὴ ὑπάρχοντος δὲ μηδενὸς τῶν εἰρημένων ἀνιόντων, δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἐναντίωσιν ὁ μητρικὸς πάππος, καὶ εἰς ἔλλειψιν αὐτοῦ, ἡ πατρικὴ μάμμη· καὶ ἐλλειπούσης αὐτῆς, ἡ μητρικὴ μάμμη.

3. Εἰς ἔλλειψιν ὅλων τῶν καταλεχθέντων ἀνιόντων δύνανται νὰ ἐπιφέρουν ἐναντίωσιν, ὄντες ἐννόμου ἡλικίας ὁ θεῖος, ἢ ἡ θεία, ὁ ἀδελφὸς, ἢ ἀδελφή.

4. Οἱ κηδεμόνες τῶν ἀνηλίκων, ἢ τῶν ἀπηγορευμένων.

Ἄρθρον. 183:

Πᾶσα πρᾶξις ἐναντιώσεως πρέπει νὰ καθυποβάλληται εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς θρησκείας, εἰς τὸν ὁποῖον κατὰ Νόμον ἀνήκει ἡ ἀπόφασις τῆς ἀδείας, διὰ τὴν τελεσιουργίαν τοῦ Γάμου· καὶ ἐντ' αὐτῷ θὰ διαδηλοῦται καὶ εἰς τοὺς νυμφίους.

Ἡ τοιαύτη πρᾶξις θὰ ἐκφράζῃ τὴν ποιότητα, ἥτις δίδει εἰς τὸν ἐναντιούμενον τὸ δικαίωμα τῆς ἐναντιώσεως· καὶ πρέπει ὡσαύτως νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους τῆς ἐναντιώσεως, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, ὅτε γίνεται ἀπό τινα τῶν ἀνιόντων.

Προσέτι, ἀνίσως ὁ ἐναντιούμενος ἔχῃ τὴν ἐγκατοικίαν του, ἢ τὴν διατριβήν του ἔξω τῆς Νήσου, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ τελεσιουργηθῇ ὁ Γάμος, θὰ ἦναι εἰς χρέος νὰ κατασήσῃ ταὐτοχρόνως μὲ τὴν πρᾶξιν τῆς ἐναντιώσεως, καὶ μὲ τρόπον ἐπίσημον ἕνα Ἐπίτροπον ἐπὶ τούτου, κατὰ τοῦ ὁποίου θὰ γίνηται ἡ διαδικασία, καὶ δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν τὸ Ἀντίγραφον τῆς ἐπιτροπικῆς θὰ δηλοποιῆται ἐντάμα μὲ τὴν πρᾶξιν τῆς ἐναντιώσεως, τὸ ὅλον ὑπὸ εὐθύνην ἀκυρώσεως.

Ἄρθρον. 184:

Ὅτε ἡ ἐναντίωσις ἐπερείδεται εἰς τὴν παραφροσύνην ἑνὸς τῶν νυμφίων, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς θρησκείας θὰ παραπέμπῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πολιτικὸν Δικαστήριον.

Τὸ πολιτικὸν Δικαστήριον θὰ καλῇ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐνώπιόν του ἐν ἡμέρᾳ ἀκροάσεως τὸν ὑποτιθέμενον παράφρονα. Ἀνίσως δὲ ἀναγνωρίσῃ, ὅτι ἐκεῖνος δὲν εἶναι παράφρων, θὰ σχηματίζῃ εὐθὺς πρᾶξιν τῆς τοιαύτης ἀναγνωρίσεως· καὶ θὰ τὴν στέλλῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς θρησκείας, ὅς τις θὰ προσφέρῃ τὴν ἀποβολὴν τῆς ἐναντιώσεως.

Ἄρθρον. 185:

Ἂν ὅμως τὸ πολιτικὸν Δικαστήριον νομίσῃ ἀναγκαῖον νὰ ἀναγνωρίσῃ διὰ τῆς ἐρεύνης ἄλλων ἀποδείξεων τὴν ἀληθῆ ὕπαρξιν τῆς αἰτιωμένης παραφροσύνης, εἰς τοιαύτην περίπτωσιν θὰ ἐπιτάττῃ εἰς τὸν ἐναντιούμενον νὰ προχωρήσῃ εἰς τακτικὴν διαδικασίαν, καὶ ἀπόφασιν ἀπαγορεύσεως ἐναντίον τοῦ ὑποτιθεμένου παράφρονος, καὶ νὰ διατρέξῃ πᾶσαν ἀνήκουσαν πρᾶξιν, ἐντὸς τῆς περιόδου τῆς διορισθησομένης εἰς τὴν ἰδίαν ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου.

Ἀνίσως ὁ ἐναντιούμενος δὲν ἐκτελέσῃ τὰ ἐπιτατόμενα αὐτῷ διὰ τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως, τὸ πολιτικὸν Δικαστήριον ἄνευ περαιτέρω δικαγωγίας, θὰ δηλοποιῇ ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν μὴ ἐκτέλεσιν εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς θρησκείας, ὅς τις θὰ ἀποβάλλῃ τὴν ἐναντίωσιν.

Ὁπότε ὅμως ἀποφασισθῇ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἡ ἀπαγόρευσις, αὐτὸ θὰ στέλλῃ ἀντίγραφον τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς θρησκείας.

"Αρθρον. 186:

Ἡ πρᾶξις τῆς ἀναγνωρίσεως, καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ πολιτικοῦ Δικαστηρίου, αἱ δηλωθεῖσαι εἰς τὰ δύω προηγηθέντα "Αρθρα, ὑπόκεινται εἰς ἔκκλησιν.

"Αρθρον. 187:

Αἱ κρίσεις τῶν περὶ Γάμων ἐναντιώσεων ἀνήκουν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν αὐλὴν τῆς Νήσου, ἐν ᾗ διατρίβει ὁ Ἀρχηγὸς τῆς θρησκείας, ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα νὰ δίδῃ τὴν ἄδειαν τῆς τελεσιουργίας τοῦ Γάμου· αἱ τοιαῦται δὲ κρίσεις θὰ δικηγορῶνται μὲ τὸν συνοπτικὸν τρόπον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶν αἰτήσεων ἕνεκεν ἀκυρώσεως Γάμου·

"Αρθρον. 188:

Πᾶς Γάμος συναφθεὶς παρ' ἡλικίαν, ἄνευ τῆς ἀφέσεως τῆς διαληφθείσης εἰς τὸ 143: "Αρθ. δύναται νὰ προσβληθῇ ἀπὸ τοὺς συζύγους, καὶ ἀπὸ ὅλους, ὅσοι ἔχουν συμφέροντι κατὰ τοῦτο.

Δὲν δύναται μ' ὅλον τοῦτο πλέον νὰ προσβληθῇ.

1. Εἰ μὲν παρέλθωσι μῆνες τρεῖς, ἀφ' οὗ ὁ σύζυγος, ἢ οἱ σύζυγοι φθάσουν εἰς νόμιμον ἡλικίαν.

2. Εἰ μὲν ἡ γυνὴ, ἡ μὴ φθάσασα εἰς νόμιμον ἡλικίαν, συλλάβῃ πρὶν τῆς παρελεύσεως τῶν τριῶν μηνῶν.

"Αρθρον. 189:

Ὁ πατὴρ, ἢ ὁποιονδήποτε ἄλλο ὑποκείμενον,

τὸ ὁποῖον εἰς τὴν περίπτωσιν, τὴν ἐνδιαλαμβανομένην εἰς τὸ προηγηθὲν "Αρθ. ἔδωκεν ἤδη τὴν συναίνεσίν του εἰς τὸν συναφθέντα Γάμον, δὲν εἶναι πλέον παραδεκτὸς νὰ ζητήσῃ τὴν αὐτοῦ μηδένωσιν.

"Αρθρον. 190:

Τὸ Συναφθὲν συνοικέσιον ἄνευ τῆς ἐλευθέρας συναινέσεως τῶν δύω Συζύγων, ἢ ἑτέρου αὐτῶν, δὲν δύναται νὰ προσβληθῇ, εἰμὴ ἀπὸ τοὺς συζύγους, ἢ παρ' ἐκείνου αὐτῶν, οὗτινος ἡ συναίνεσις δὲν ὑπῆρξεν ἐλευθέρα.

Ὅταν ἐσάθη λάθος ὡς πρὸς τὸ ὑποκείμενον, τὸ Συνοικέσιον δύναται νὰ προσβληθῇ παρὰ τοῦ Συζύγου, τοῦ παρασυρθέντος εἰς τὸ λάθος.

"Αρθρον. 191:

Εἰς τὰς περιπτώσεις, τὰς διαλαμβανομένας εἰς τὸ προηγηθὲν "Αρθρον, δὲν θὰ ἦναι πλέον δεκτὴ ἡ ζήτησις διὰ τὴν ἀκύρωσιν, ἀνίσως ὑπῆρξε συνεχὴς συνοικία διὰ τρεῖς μῆνας, ἀφ' οὗ ὁ Σύζυγος ἀνεκτήσατο τὴν ἐντελῆ του ἐλευθερίαν, ἢ ἀφ' ὅτου ἐγνώρισε τὸ λάθος.

"Αρθρον. 192:

Εἰς περίπτωσιν ἀδυναμίας, τὸ δικαίωμα τοῦ προσβάλειν τὸν Γάμον ἀνήκει εἰς μόνον τὸν Σύζυγον, ὅστις σκοπεύει νὰ ἐγκαλέσῃ αὐτὸ τὸ ἐλάττωμα τοῦ ἑτέρου Συζύγου.

"Αρθρον. 193:

Ἑκάτερος τῶν Συζύγων, εἰς βλάβην τοῦ ὁποίου συνεδέθη ἄλλη Συζυγία, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν

αὐτῆς ἀκύρωσιν, ἐν ὅσῳ ζῇ ὁ Σύζυγος, ὁ μετ' ἐκείνου συνημμένος. Τὸ ἴδιον δικαίωμα θὰ ἔχουν καὶ οἱ νεωστὶ συζευχθέντες.

Δύνανται νὰ τὴν προσβάλουν ὡσαύτως, καὶ ὅσοι ἔχουν κατὰ τοῦτο συμφέρον.

"Αρθρον. 194:

Ἀνίσως οἱ νεωστὶ συζευχθέντες, προβάλλωσι τὴν ἀκυρότητα τῆς πρώην Συζυγίας, τὸ κῦρος, ἢ ἡ ἀκυρότης αὐτῆς πρέπει προηγουμένως νὰ διαδικασθῇ.

"Αρθρον. 195:

Τὰ Συνοικέσια τὰ γενόμενα ἐναντίον τοῦ 151: "Αρθ. δύνανται νὰ προσβληθῶσιν ἀπ' ὅλους τοὺς ἔχοντας κατὰ τοῦτο συμφέρον.

"Αρθρον. 196:

Τὰ Συνοικέσια τὰ γινόμενα ἐναντίον τοῦ 152: "Αρθ δύνανται νὰ προσβληθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἰδίους Συζύγους, καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἔχοντας κατὰ τοῦτο συμφέρον.

"Αρθρον. 197:

Τὰ Συνοικέσια τὰ γινόμενα ἐναντίον τοῦ 153: "Αρθ. δύνανται νὰ προσβληθῶσι παρὰ τοῦ χρισιανοῦ, ἢ χρισιανῆς Συζύγου, καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἔχοντας κατὰ τοῦτο συμφέρον.

"Αρθρον. 198:

Κάθε Συνοικέσιον γινόμενον ἐναντίον τοῦ 154: καὶ 156: "Αρθ. μετὰ τῶν περιορισμῶν τοῦ 155: "Αρθ. δύναται νὰ προσβληθῇ παρὰ τῶν Συζύγων, καὶ παρὰ

πάντων τῶν ἐχόντων κατὰ τοῦτο συμφέρον.

"Αρθρον. 199:

Πᾶσα Συζυγία συνημμένη ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ πατρὸς, καὶ τῶν ἄλλων ὑποκειμένων, τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὰ "Αρθ. 158: 159: καὶ 160: εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ τοιαύτη συναίνεσις ἦτον ἀναγκαία, δύναται νὰ προσβληθῇ μόνον παρ' ἐκείνων, οἵτινες ἐχρεώσουν νὰ τὴν δώσουν, ἢ παρὰ θατέρου τῶν Συμβίων, τοῦ χρήζοντος αὐτῆς.

Ἡ πρᾶξις τῆς ἀκυρώσεως δὲν δύναται πλέον νὰ προβληθῇ παρ' ἐκείνων, οἵτινες ἐχρεώσουν νὰ δώσωσι τὴν συναίνεσίν των, ἀνίσως αὐτοὶ ἐν σιγῇ, ἢ ἐπίτηδες ἐπιβεβαίωσαν τὸ Συνοικέσιον, ἢ ἀνίσως δὲν ἔκαμαν τὴν ἐπὶ τούτου ἀγωγὴν των ἐντὸς δύω μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγνώρισαν τὴν ὕπαρξιν τοῦ τοιούτου Γάμου, ἂν εὑρίσκωνται εἰς τὸ Ἰονικὸν Κράτος· καὶ ἐντὸς ἓξ μηνῶν, ἐὰν εὑρίσκωνται ἔξω τοῦ ἰδίου Κράτους.

Δὲν δύναται ὡσαύτως νὰ προβληθῇ ἡ πρᾶξις τῆς ἀκυρώσεως ἀπὸ τὸν Σύζυγον, ὅς τις δὲν ἔκαμεν οὐδεμίαν ἀγωγὴν ἐντὸς τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου χρόνου τῆς ἡλικίας του· ἢ ἀνίσως ἡ γυνὴ, ἡ ἐνδεὴς αὐτῆς τῆς ἡλικίας, συνέβη νὰ συλλάβῃ πρὶν τῆς τοιαύτης συμπληρώσεως.

"Αρθρον. 200:

Αἱ αὐταὶ προβλέψεις εἶναι ἐφαρμοσέαι εἰς τὰς Συζυγίας τῶν φυσικῶν υἱῶν, τὰς γινομένας ἐναντίον τοῦ "Αρθ. 162.

"Αρθρον. 201:

Ὁ δημόσιος Εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ

προσβάλλη τὸ Συνοικέσιον εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς ἐσυνάφθη ἐναντίον τῶν Ἄρθ. 143: 148: 151: 196: 197: 156: 154: καὶ ἐπὶ ζωῆς τῶν Συζύγων, ἀλλὰ μὲ τοὺς περιορισμοὺς, τοὺς διαλαμβανομένους εἰς τὰ Ἄρθ. 155: 188: καὶ 194.

Ἄρθρον. 202:

Εἰς κάθε περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν, κατὰ τὰ Ἄρθ. 188: 193: 195: 197: καὶ 198. ἡ πρᾶξις τῆς ἀκυρώσεως δύναται νὰ προβληθῇ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἔχοντας κατὰ τοῦτο συμφέρον· δὲν δύναται νὰ προβληθῇ ἀπὸ τοὺς ἐκ πλαγίου συγγενεῖς, ἢ ἀπὸ τὰ τέκνα τὰ γεννηθέντα ἀπὸ ἄλλο Συνοικέσιον ἐπὶ τῆς ζωῆς τῶν δύω Συζύγων, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν δύνανται νὰ ἔχουν συμφέρον προαχθέν, καὶ πραγματικόν.

Ἄρθρον. 203:

Τὸ Συνοικέσιον τὸ συναφθὲν εἰς ἀλλοδαπῆ μεταξὺ Ἰονίων ὑπηκόων, καὶ μεταξὺ ἑνὸς Ἰονίου ὑπηκόου, καὶ ἑνὸς ξένου, θὰ νομίζηται νόμιμον, ὁπότε ἀποδειχθῇ δι' ἀξιοπίστων ἐγγράφων, ὅτι ἐτελεσιουργήθη κατὰ τοὺς τύπους, τοὺς εἰς χρῆσιν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, καὶ ὁπότε ὁ Ἰόνιος ὑπήκοος δὲν παρέβη τὰς προβλέψεις, τὰς περιεχομένας εἰς τὸ Κεφάλαιον α'. τοῦ παρόντος Τίτλου, τὰς ἐπαγούσας ἀκύρωσιν.

Τὸ ἀντίγραφον τῆς πράξεως, τῆς τελεσιουργίας τοῦ εἰρημένου Γάμου, καὶ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, περὶ ὧν ἐρρέθη ἀνωτέρω, πρέπει νὰ νομιμοποιηθῶσι διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ διπλωματικοῦ ὑπουργοῦ τῆς Α. Μ. τοῦ προσάτου Βασιλέως, ἢ τοῦ προξένου, ἢ ἀντιπροξένου, τοῦ διατρίβοντος εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐτελέσθη

τὸ Συνοικέσιον, ἢ εἰς ἄλλον πλησιέστερον τόπον.

Ἄρθρον. 204:

Ὁ Ἐφημέριος, ὁ Προεσὼς, ὁ Ποιμὴν, ἢ ἄλλος ὑπουργὸς τῆς θρησκείας ὁποιασδήποτε, ὅς τις συζεύξῃ ὑποκείμενον δίχως νὰ ἔγιναν κατὰ τάξιν αἱ δημοσιεύσεις, ἢ ὅς τις δὲν ἐκτελέσῃ τὰς ὁποίας ἐδιωρίσθη ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς θρησκείας δημοσιεύσεις· ἢ δὲν τοιχοκολλήσῃ τὰς εἰδήσεις, ἢ δὲν παραφυλάξῃ τὰς περιόδους τὰς δι' αὐτὰς προσημοσμένας, ἢ δὲν ἀναφέρῃ τὰ ἐμπόδια τὰ εἰς αὐτὸν κοινολογηθέντα, ἢ τὰ παρὰ τοῦ ἰδίου ἐγνωρισμένα, κατὰ τὰ Ἄρθ. 169: 170: καὶ 173: ἢ παραβῇ τὰ Ἄρθ. 174: καὶ 175: θὰ καταδικάζεται ἀπὸ τὸ πολιτικὸν Δικαστήριον ἐξ ἀναζητήσεως τοῦ δημοσίου Εἰσαγγελέως εἰς πρόστιμον, ὄχι ἔλαττον τῶν δέκα λιρῶν στερλινίων, οὐδὲ μεῖζον τῶν εἴκοσιν, ἐξαιρουμένων τῶν πλημμελημάτων, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπει ὁ ποινικὸς Κώδιξ, καὶ ἐξαιρουμένων πάντοτε τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτιμίων, καὶ ποινῶν ὅπου εἶναι ἐπιβλητέαι.

Ἄρθρον. 205:

Αἱ αὐταὶ προβλέψεις εἶναι ἐπιβλητέαι κατὰ τῶν Συζύγων, ἢ κατ' ἐκείνων, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν ὁποίων ἔπραξαν οἱ Σύζυγοι, ὁπότε εἶναι συνένοχοι τῶν τοιούτων παραβάσεων.

Ἄρθρον. 206:

Πᾶς ὑπουργὸς θρησκείας συνάπτων εἰς Γάμον ὑποκείμενον ἄνευ τῆς ἐπὶ τούτου ἐγγράφου ἀδείας τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς θρησκείας τοῦ νυμφίου· ἢ ἄνευ διασαφήσεως ἐκπεφρασμένης ἐπιτάδες εἰς ἐκείνην τὴν ἐπι-

ταγὴν, ὅτι αἱ δημοσιεύσεις, καὶ τὰ τοιχοκολλήματα διεπράχθησαν ἤδη ἀπὸ ἄλλους, καὶ ὅτι ὁ Γάμος εἶναι εἰς ἐντελῆ τάξιν, κατὰ τὸ Ἄρθ. 176: θὰ ὑπόκειται εἰς τὴν ἰδίαν ποινὴν, ἐξαιρουμένων πάντοτε τῶν Κανονικῶν ποινῶν, καὶ ἐπιτιμίων, ὅπου εἶναι ἐπιβλητέαι.

Ἄρθρον. Α΄.

Εἰς τὸ ἴδιον πρόσιμον θὰ καταδικάζωνται οἱ Σύζυγοι, οἱ συναφθέντες εἰς Γάμον ἀπὸ ὑπουργόν τινα θρησκείας, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐπρόσρεξαν ἄνευ τῆς ἀδείας, τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸ 176: Ἄρθ.

Ἄρθρον. Β΄.

Εἰσπραχθέντων τῶν προσίμων, τῶν εἰς τὰ Ἄρθ. 204: καὶ Α΄. διαλαμβανομένων, οἱ συνάψαντες παρὰ τάξιν τὸν Γάμον, θὰ ἐπιτρέπωνται νὰ ἀναπληρῶσι τὰς συμβάσας ἐλλείψεις, καὶ ἑπομένως χρεωστοῦν νὰ ἐκτελέσωσιν ὅλας τὰς διατυπώσεις, τὰς διοριζομένας ἀπὸ τὸν παρόντα Κώδικα, διὰ τὸ κῦρος τοῦ Συνοικεσίου.

Ἐκτελεσθέντων δὲ αὐτῶν, ὁ ἀνήκων Ἀρχηγὸς τῆς θρησκείας, μὴ εὑρίσκων ἐμπόδιόν τι κατὰ τοῦ Γάμου, θὰ τὸν ἐπιβεβαιοῖ μὲ τὴν ἐπιδοκιμασίαν του, καὶ θὰ δίδῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἴδησιν εἰς τὸν Ἀξιωματικὸν τῆς πολιτικῆς καταςάσεως, ὅπως γίνῃ περὶ τούτου σημείωσις εἰς τὸ περιθώριον τῆς περὶ τούτου πράξεως, κατὰ τοὺς διορισθέντας εἰς τὸ 53: Ἄρθ. τρόπους.

Ἄρθρον. 207:

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀντιποιηθῇ τὸν Τίτλον Συζύγου, καὶ τὰ πολιτικὰ ἀποτελέσματα τοῦ Συνοικεσίου, ἀνίσως δὲν παραςήσῃ ἀντίγραφον τῆς τελεσιουργίας τοῦ Γάμου, τῆς καταγραφείσης εἰς τὸ Βιβλίον τῆς πολιτικῆς καταςάσεως, κατὰ τοὺς διορισμοὺς τοῦ 70: Ἄρθ. ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων, περὶ ὧν προβλέπει τὸ 50: Ἄρθ.

Ἄρθρον. 208:

Ὁπόταν ὑπάρχῃ κτῆσις καταςάσεως (posseso di stato) καὶ εὑρίσκεται ἡ πρᾶξις τῆς τελεσιουργίας τοῦ Γάμου καταγραμμένη εἰς τὰ βιβλία τῆς πολιτικῆς καταςάσεως, οὐδέτερος τῶν Συζύγων συγχωρεῖται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀκύρωσιν τῆς τοιαύτης πράξεως.

Ἄρθρον. 209:

Ὡς πρὸς τὰ Συνοικέσια τὰ συνημμένα πρὶν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Κώδικος, ἀνίσως δὲν ὑπάρχουν τὰ παλαιὰ ὑπομνήματα, ἢ ἂν ἐχάθησαν, καὶ μὴ δυναμένης διὰ τοῦτο τῆς πράξεως τῆς τελεσιουργίας ἑνὸς Γάμου νὰ παρῃσιασθῇ, ἡ ἀπόδειξις τοῦ ἰδίου θὰ γίνεται τόσον διὰ ἐγγράφων, ὅσον καὶ διὰ μέσου μαρτύρων.

Ἄρθρον. 210:

Μ' ὅλον τοῦτο, ἀνίσως δὲν παρῃσιασθῇ ἡ νόμιμος πρᾶξις τῆς τελεσιουργίας τοῦ Συνοικεσίου, ἢ αἱ ἀποδείξεις, αἱ διαλαμβανόμεναι εἰς τὰ Ἄρθ. 203: 207: καὶ 208: ὑπάρχουν δὲ τέκνα ἐκ δύω ὑποκειμένων βιωσάντων δημοσίᾳ ὡς ἀνὴρ, καὶ γυνὴ, καὶ ἤδη τεθνεώτων, ἡ νομιμότης τῶν τέκνων δὲν δύναται νὰ προσβληθῇ διὰ μόνην τὴν πρόφασιν, ὅτι λείπει ἡ παρῃσίασις τῆς πράξεως τῆς τελεσιουργίας τοῦ Γάμου, ὁπότε ἡ νομιμότης αὐτὴ ἀποδείχνεται ἀπὸ τὴν

κτῆσιν κατασάσεως, καὶ δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὴν νόμιμον πρᾶξιν τῆς γεννήσεως.

"Αρθρον. 211:

Ἀνίσως ἡ ἀπόδειξις τῆς νομίμου τελεσιουργίας τοῦ Συνοικεσίου θεμελιοῦται εἰς τὸ συναγόμενον μιᾶς ποινικῆς κατηγορίας, ἢ πολιτικῆς διαδικασίας εἰς τὰς περιπτώσεις, περὶ ὧν προβλέπουν τὰ 50: καὶ 209: "Αρθ. ἡ ἀντιγραφὴ τῆς ἀποφάσεως εἰς τὰ βιβλία τῆς πολιτικῆς κατασάσεως ἀσφαλίζει εἰς τὸ Συνοικέσιον, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐτελεσιουργήθη, ὅλα τὰ πολιτικὰ ἀποτελέσματα τόσον πρὸς τοὺς Συζύγους, ὅσον καὶ πρὸς τὰ γεννηθέντα ἀπὸ τὸν ἴδιον Γάμον τέκνα.

"Αρθρον. 212:

Ἀνίσως οἱ Σύζυγοι, ἢ εἷς ἐξ αὐτῶν εἶναι τεθνεῶτες, ἡ ἐγκληματικὴ πρᾶξις δύναται νὰ προσβληθῇ ἀπὸ οἱονδήποτε ἔχει συμφέρον· ὥστε νὰ διακηρυχθῇ νόμιμον τὸ Συνοικέσιον, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τὸν δημόσιον Εἰσαγγελέα.

"Αρθρον. 213:

Ἀνίσως ὁ πταίσης εἶναι ἀποθαμένος τὸν καιρὸν καθ' ὃν ἀνεκαλύφθη ἡ ἀπάτη, ἡ δίκη θὰ εἰσάγεται διὰ πολιτικῆς ὁδοῦ ἀπὸ τὸν δημόσιον Εἰσαγγελέα ἐναντίον τῶν Κληρονόμων ἐκείνου, συντρεχόντων, καὶ ἐγκαλούντων τῶν ἐχόντων συμφέρον μερῶν.

"Αρθρον. 214:

Τὸ Συνοικέσιον τὸ κηρυχθὲν ἄκυρον δύναται μ' ὅλον τοῦτο νὰ προάξῃ τὰ πολιτικὰ ἀποτελέσματα, τόσον ὡς πρὸς τοὺς Συζύγους, ὅσον καὶ ἀναφορικῶς

ὡς πρὸς τὰ τέκνα, ὁπότε αὐτὸ συνήφθη εἰς καλὴν πίστιν.

Ὑπάρχει καλὴ πίστις, ὅταν τὸ Συνοικέσιον ἐτελεσιουργήθη ἐνώπιον ὑπουργοῦ τινος θρησκείας, τὸ ὁποῖον οἱ Σύζυγοι, ἢ τοὐλάχιστον εἷς ἐξ αὐτῶν ἐνόμιζεν, ὅτι ἦτον ὁ ἀνήκων αὐτῷ Ἐφημέριος, Ποιμήν, ἢ Προεσὼς, διωρισμένος ἀπὸ τὴν Κεφαλὴν τῆς θρησκείας, τὴν παρὰ τοῦ νυμφίου πρεσβευομένην, καὶ ὁπόταν τὸ λάθος τῶν δύω Συζύγων, ἢ τοῦ προτείνοντος τὴν καλὴν πίστιν, εἶναι συγγνωστόν.

"Αρθρον. 215:

Ἐὰν δὲν ὑπάρχει καλὴ πίστις, εἰμὴ ἐκ μέρους ἑνὸς τῶν Συζύγων, τὸ Συνοικέσιον δὲν προάγει τὰ πολιτικὰ ἀποτελέσματα, πλὴν ὑπὲρ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ Συζύγου, καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντων τέκνων.

"Αρθρον. 216:

Εἰς τὰς περιπτώσεις, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπουσι τὰ "Αρθ. 214: καὶ 215: τὰ πολιτικὰ Δικαστήρια θὰ εἶναι οἱ ἀνήκοντες Κριταὶ διὰ τὴν καλὴν πίστιν.

"Αρθρον. 217:

Αἱ περὶ ἀκυρώσεως Συνοικεσίου κρίσεις ἀνήκουν εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Κριτήριον τῆς Νήσου, ἐν ᾗ κατοικεῖ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς θρησκείας, ὁ δοὺς τὴν ἄδειαν τῆς τελεσιουργίας τοῦ Γάμου, κατὰ τοὺς διορισμοὺς τοῦ 176: "Αρθ. ἡ δὲ διαδικασία θὰ ἐξακολουθεῖται, κατὰ τοὺς τακτικοὺς τρόπους.

"Αρθρον. 218:

Ὁπόταν ἓν Συνοικέσιον ἀκυρωθῇ, τὸ ἐνάγον

μέρος δυνάμει τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀκυρώσεως, καὶ ἐν-τὸς 12. ἡμερῶν, ἀφ' ὅτου ἡ ἀπόφασις κατέστη τελειωτικὴ, θὰ ἀπαιτῇ, ὥστε νὰ γένῃ ἡ ἀνήκουσα σημείωσις εἰς τὰς ἐπὶ τούτου Βίβλους τῆς πολιτικῆς κατασάσεως εἰς τὸ περιθώριον τῆς πράξεως τοῦ Συνοικεσίου, ὡς διαλαμβάνει τὸ 53: Ἄρθ. ὑπὸ ποινὴν προσίμου δέκα λιρῶν σερλίνων, ἐπιβληθησομένην ἀπὸ τὸ πολιτικὸν Δικασήριον, ἐξ ἀναζητήσεως τοῦ δημοσίου Εἰσαγγελέως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων, καὶ ὑποχρεώσεων τῶν προκυπτόντων ἀπὸ τὸ Συνοικέσιον μεταξὺ τῶν Γονέων, ἢ ἄλλων ἀνιόντων, καὶ τῶν τέκνων, ἢ κατοιόντων.

Ἄρθρον. 219:

Οἱ Σύζυγοι ἀναδέχονται διὰ μόνης τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Γάμου τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ ἀναθρέψωσι, νὰ περιθάλψουν, καὶ νὰ δώσουν ἀγωγὴν εἰς τὰ τέκνα των, ἀλλὰ προτίσως ὁ πατὴρ ἔχει αὐτὸ τὸ χρέος· ἀδυνατοῦντος δὲ αὐτοῦ, τὸ ἔχει ὁ πατρικὸς πάππος, ἢ πρόπαππος· καὶ ἀδυνατούντων τῶν εἰρημένων, τὸ ἔχει καὶ ἡ μήτηρ.

Ἄρθρον. 220:

Τὰ τέκνα εἶναι εἰς χρέος ἀμοιβαδὸν νὰ δίδουν τὴν ζωοτροφίαν εἰς τοὺς γονεῖς των, εἰς τοὺς εἰρημένους ἀνιόντας, ὁπότε χρήζουσιν αὐτῆς, διατηρουμένης κατ' ἀντίστροφον λόγον τῆς βαθμολογίας τῆς ἐκτεθείσης εἰς τὸ προηγηθὲν Ἄρθρον.

Ἄρθρον. 221:

Ἡ ὑποχρέωσις τῆς ζωοτροφίας εἶναι ἀδιαίρετος

ὡς πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς χρέος νὰ τὴν δίδουν.

Ἄρθρον. 222:

Ὁ υἱὸς δὲν ἔχει δίκην κατὰ τοῦ πατρὸς, ἢ τῆς μητρὸς, διὰ νὰ τοὺς ὑποχρεώσῃ νὰ τοῦ διορίσουν βίοτον, ἕνεκεν Συνοικεσίου, ἢ ὁποιασδήποτε ἄλλης προφάσεως.

Ἄρθρον. 223:

Ἡ θυγάτηρ ἔχει δικαίωμα νὰ προικισθῇ παρὰ τοῦ πατρὸς, ἢ παρὰ τῆς ἐκείνου κληρονομίας· ἀδυνατοῦντος δὲ τοῦ πατρὸς, ἢ τῆς ἐκείνου κληρονομίας, παρὰ τοῦ πατρικοῦ πάππου, ἢ προπάππου· ἀδυνατούντων δὲ καὶ αὐτῶν, παρὰ τῆς μητρὸς, ἢ παρὰ τῆς κληρονομίας αὐτῆς· ἡ θυγάτηρ, καὶ πρὶν τελειώσῃ τὸ 21. ἔτος τῆς ἡλικίας της, ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προικισθῇ, ἀνίσως νυμφεύηται μὲ τὴν συναίνεσιν τῶν ὑποκειμένων, τῶν διοριζομένων ἀπὸ τοῦ Νόμου, ἢ μὲ τὴν ἄδειαν τοῦ Δικασηρίου εἰς τὴν περίπτωσιν, τὴν διαλαμβανομένην εἰς τὸ Ἄρθ. 160: ἐξαιρουμένης τῆς προβλέψεως, τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸ Ἄρθ. 1393.

Ἄρθρον. 224:

Ἡ θυγάτηρ ἡ παραλαβοῦσα τὴν προῖκα, καὶ συζευχθεῖσα, δὲν ἔχει πλέον δικαίωμα εἰς διατροφήν.

Ἄρθρον. 225:

Διατροφὴ δὲν δίδεται, εἰμὴ ἀναλόγως μὲ τὰς χρείας τοῦ ἀπαιτοῦντος, καὶ τὴν περιουσίαν τοῦ χρεωσοῦντος τὴν χορηγίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον. 226:

Ὁπότε ὁ χορηγῶν, ἢ ὁ λαμβάνων διατροφὴν,

καταντᾷ εἰς τοιαύτην κατάσασιν, ὥστε ὁ εἷς νὰ μὴ δύνηται πλέον νὰ χορηγήσῃ, καὶ ὁ ἄλλος νὰ μὴ ἔχῃ πλέον χρείαν, ἢ ὅλης ἢ μέρους αὐτῆς, δύναται να ζητηθῇ ἡ ἄφεσις, ἢ ἐλάττωσις αὐτῆς.

Ἄρθρον. 227:

Ἀνίσως ὁ χρεωςῶν τὴν χορηγίαν τῆς διατροφῆς, δικαιολογήσῃ τὴν ἀδυναμίαν του, εἰς τὸ νὰ πληρώνῃ τὴν διατεταγμένην καταβολὴν, τὸ πολιτικὸν Δικαςήριον, ἀφ' οὗ γνωρίσῃ τὴν ὑπόθεσιν, δύναται νὰ ἐπιτάξῃ, ὥςε τὸ εἰρημένον ὑποκείμενον, νὰ δεχθῇ εἰς τὴν ἰδίαν του οἰκίαν, νὰ τρέφῃ καὶ νὰ περιθάλπῃ ἐκεῖνον, πρὸς τὸν ὁποῖον χρεωςεῖ τὴν διατροφήν.

Ὁ πατὴρ ὁμως, ἢ ἡ μήτηρ, διὰ νὰ ἐξαιρεθῶσι τὸ νὰ πληρώνωσιν εἰς τὰ τέκνα τὰ μηνιαῖα τῆς διατροφῆς εἰς χρήματα, δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δικαιολογήσουν, ὅτι δὲν δύνανται νὰ τὰ πληρώσουν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου ἔχουσι πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ κάμουν εἰς αὐτὰ τὴν προσφορὰν τοῦ νὰ τὰ δεχθῶσι, νὰ τὰ θρέφουν, καὶ περιθάλπουσιν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν οἰκίαν. Καὶ τὸ πολιτικὸν Δικαςήριον, ἀναγνωρίσαν τὴν ὑπόθεσιν, θὰ κρίνῃ, ἂν πρέπῃ, νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ τοιαύτη προσφορά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ς'.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων, καὶ χρεῶν ἑκατέρου τῶν Συζύγων.

Ἄρθρον. 228:

Οἱ Σύζυγοι ἔχουσι τὸ χρέος ἀμοιβαίας πιςότητος, συνδρομῆς, καὶ βοηθείας.

Ἄρθρον. 229:

Ὁ ἀνὴρ εἶναι εἰς χρέος νὰ ὑπερασπίζηται τὴν γυναῖκα, καὶ αὐτὴ νὰ ὑποτάσσηται τῷ ἀνδρί.

Ἄρθρον. 230:

Ἡ γυνὴ εἶναι εἰς χρέος νὰ συγκατοικῇ μὲ τὸν ἄνδρα, καὶ νὰ τὸν ἀκολουθῇ, ὅπου ἐκεῖνος ςοχάζηται ἁρμόδιον νὰ συςήσῃ τὴν ἐγκατοικίαν του, ἢ τὴν διατριβήν του.

Ὁ ἀνὴρ εἶναι εἰς χρέος νὰ δέχηται τὴν γυναῖκα εἰς τὸν οἶκόν του, καὶ να τῇ χορηγῇ πᾶν ὅ,τι εἶναι ἀναγκαῖον εἰς τὰς χρείας τῆς ζωῆς ἀναλόγως μὲ τοὺς πόρους του, καὶ τὴν κατάσασιν του.

Ἄρθρον. 231:

Ἀνίσως ὁ ἀνὴρ δι ἀδίκους αἰτίας ἀρνῆται νὰ παραδεχθῇ πλησίον του τὴν γυναῖκα, θὰ καταδικάζηται νὰ τῇ πληρώνῃ μηνιαίαν διατροφὴν, ἀνάλογον μὲ τοὺς πόρους, καὶ τὴν κατάσασίν του.

Ἀνίσως ἡ γυνὴ διὰ αἰτίας ἀλόγους ἀρνῆται νὰ συγκατοικῇ μὲ τὸν ἄνδρα, καὶ νὰ τὸν ἀκολουθῇ, ὅπου ἐκεῖνος ςοχάζηται ἁρμόδιον νὰ ἐγκατοικήσῃ, ἢ νὰ διατρίψῃ, τὸ πολιτικὸν Κριτήριον ἐπ' ἀναζητήσει τοῦ Συζύγου νὰ τὴν ὑποχρεώνῃ μὲ τὴν βίαν.

Εἰς τὴν μίαν, καὶ τὴν ἄλλην περίπτωσιν μένει ἐλευθέρα εἰς ἑκάτερον τῶν Συζύγων κάθε ἄλλη δίκη, συγχωρημένη ἀπὸ τὸν παρόντα Κώδικα.

Ἄρθρον. 232:

Ὁ ἀνὴρ εἶναι ἡ κεφαλὴ τῆς οἰκογενείας, ὡς τοιοῦτος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνῃ τὴν οἰκιακὴν οἰκονο-

μίαν, συντηρουμένου κάθε ἄλλου δικαιώματος, εἰς αὐτὸν ἀνήκοντος, ὡς ἐδιωρίσθη εἰς τὸ Γ'. Βιβλίον Τίτλ. περὶ τῶν Συνοικεσιακῶν Συμβολαίων· καὶ τῶν δικαιωμάτων ἑκατέρου τῶν Συζύγων.

Ἄρθρον. 233:

Ἀνὴρ ἀντιπροσωπεύει τὴν γυναῖκα εἰς ὅλας τὰς πολιτικὰς πράξεις.

Ἄρθρον. 234:

Ἡ γυνὴ, καί τοι ἔχουσα ξεχωριστὴν περιουσίαν, δὲν διαδικάζεται ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἀνδρός.

Ἡ δοθεῖσα ἀπὸ τὸν ἄνδρα εἰς τὴν γυναῖκα ἄδεια νὰ διαδικασθῇ, εἰς τὴν πρώτην ἀναζήτησιν δὲν συμπεριλαμβάνει τὴν εἰς τὸ ἔκκλητον διαδικασίαν. Καὶ ἡ δοθεῖσα ἄδεια τοῦ διαδικάζεσθαι εἰς τὴν πρώτην ἀναζήτησιν, καὶ εἰς τὸ ἔκκλητον, δὲν συμπεριλαμβάνει ἐκείνην τῆς ἐναγωγῆς διὰ ἀκύρωσιν.

Ἄρθρον. 235:

Ὁπότε ὁ ἀνὴρ δώσει εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τὴν ἄδειαν, νὰ διαδικασθῇ, καὶ ἐκείνη χάσῃ τὴν δίκην, δὲν δύναται ὁ ἀνὴρ δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν νὰ διαδικασθῇ εἰς τὰ δικολογικὰ ἔξοδα.

Ἄρθρον. 236:

Ἡ ἄδεια τοῦ ἀνδρὸς δὲν εἶναι ἀναγκαῖα.

1. Ὅταν ἐνάγηται ἡ γυνὴ ἐγκληματικῶς, ἐπανορθωτικῶς, ἢ ἀσυνομικῶς.

2. Ὅταν ἡ γυνὴ ἀπαιτῇ τὴν αὐτῆς διατροφὴν, ἢ τὴν ἀσφάλισιν τῆς προικός της.

3. Ὅταν εἰς ἄλλας περιπτώσεις, μὴ προβλεφθείσας

ἀπὸ τὸν παρόντα Κώδικα, ἐκείνη εἰσάγῃ δίκην ἐναντίον τοῦ ἀνδρός.

Ἄρθρον. 237:

Ἡ γυνὴ καί τοι ἔχουσα ξεχωριστὴν περιουσίαν, καὶ τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς, δὲν δύναται νὰ κάμῃ μετ' αὐτοῦ οὐδὲν συνάλλαγμα, οὐδὲ δύναται νὰ τὸ κάμῃ μὲ τρία πρόσωπα: ἐξαιροῦνται ὅμως τὰ συναλλάγματα, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸ νὰ δώσωτι τέλος χρισολογίας τινος χρεωμένης μεταξὺ τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τῆς γυναικὸς, ἡ ὁποία εἰς τοιαύτην περίσασιν πρέπει νὰ λάβῃ προηγουμένως τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸ πολιτικὸν Δικαστήριον.

Ἄρθρον. 238:

Ἡ γυνὴ, καί τοι ἔχουσα ξεχωριστὴν περιουσίαν, δὲν δύναται νὰ δωρήσῃ, νὰ ἀποξενώσῃ, νὰ βάλῃ εἰς ὑποθήκην, νὰ ἀποκτήσῃ ἀγαθὰ δωρεὰν, ἢ μὲ ὑποχρεώσεις, ἄνευ τῆς συνδρομῆς τοῦ ἀνδρὸς εἰς τὴν ἰδίαν πρᾶξιν, ἢ τῆς ἐγγράφου αὐτοῦ συναινέσεως.

Μ' ὅλον τοῦτο θὰ ἔχῃ τὸ κῦρος καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἀνδρὸς ἡ γινομένη ἀπὸ τὴν γυναῖκα δωρεὰ εἴς τι τῶν καινῶν τέκνων, ἢ τῶν παρ' αὐτῆς γεννηθέντων ἀπὸ προηγηθέντα Γάμον. Διενεργοῦσα ὅμως αὐτὸ τὸ δικαίωμα ἐπάνω τῶν παραφέρνων ἐκείνων ἀγαθῶν, τῶν μὴ ὑποβληθέντων εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀνδρός.

Ἄρθρον. 239:

Ἀνίσως ὁ ἀνὴρ ἀπαρνῆται νὰ δώτῃ τὴν ἄδειαν εἰς τὴν γυναῖκα, νὰ διαδικασθῇ, ἢ νὰ συμφωνήσῃ πρᾶξίν τινα, ἐκείνη δύναται κατ' εὐθεῖαν νὰ καλέσῃ τὸν

ἄνδρα αὐτῆς ἔμπροσθεν τοῦ πολιτικοῦ Δικασηρίου, τὸ ὁποῖον ἀφ' οὗ ἀκροασθῇ τὸν ἄνδρα μὲ κλεισὰς θύρας, ἢ καὶ ἀπόντος αὐτοῦ, θὰ δώσῃ, ἢ θὰ ἀρνηθῇ, κατὰ τὰς περιςάσεις τὴν ζητουμένην ἄδειαν.

"Αρθρον. 240:

Ὁπότε ὁ ἀνὴρ εἶναι καταδικασμένος εἰς ποινὴν, προξενοῦσαν τὴν ςέρησιν τῆς διενεργήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ὁλικῶς, ἢ ἐν μέρει, ἡ γυνὴ, ἂν καὶ νομίμου ἡλικίας, δὲν δύναται, διαρκούσης τῆς ποινῆς, νὰ διαδικασθῇ, μήτε νὰ συμφωνήσῃ πράξεις, χωρὶς τὴν προηγουμένην ἄδειαν τοῦ πολιτικοῦ Δικασηρίου, τὸ ὁποῖον δύναται, κατὰ τὰς περιςάσεις, νὰ τὴν δώσῃ, ἢ νὰ τὴν ἀρνηθῇ, χωρὶς ἀναζήτησιν, ἢ ἀκρόασιν τοῦ ἀνδρός.

"Αρθρον. 241:

Ἀνίσως ὁ ἀνὴρ εἶναι ἀπηγορευμένος, ἢ ὑποβεβλημένος ὑπὸ σύμβολον δικαςικὸν, ὑποτιθέμενος, ἢ κηρυγμένος ἀπὼν, ἢ ἀναγνωρισθεὶς, ὡς διατρίβων εἰς τόπον τοσοῦτον μεμακρυσμένον, ὥςε νὰ ἦναι κινδυνώδης ἡ προερχομένη ἀργοπορία εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ ἄδειαν, τὸ πολιτικὸν Δικασήριον δύναται, κατὰ τὰς περιςάσεις, νὰ δώσῃ τὴν ἄδειαν εἰς τὴν γυναῖκα, εἴτε νὰ διαδικασθῇ, εἴτε νὰ συμφωνήσῃ πράξεις.

"Αρθρον. 242:

Ἀνίσως ὁ ἀνὴρ εἶναι ἀνήλικος, ἡ ἄδεια τοῦ πολιτικοῦ Δικασηρίου εἶναι ἀναγκαία εἰς τὴν γυναῖκα, εἴτε διὰ νὰ διαδικασθῇ, εἴτε διὰ νὰ συμφωνήσῃ πράξεις, ὑπερτερούσας τὴν ἱκανότητα τοῦ ἀνηλίκου αὐτεξουσίου γενομένου.

"Αρθρον. 243:

Πᾶσα γενικὴ ἐξουσία δοθεῖσα ἀπὸ τὸν ἄνδρα εἰς τὴν γυναῖκα, καί τοι συμφωνημένη εἰς τὸ προικοσύμφωνον, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ κῦρος, εἰμὴ, ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῶν ἀγαθῶν τῆς γυναικός.

"Αρθρον. 244:

Ἡ ἀκυρότης, ἡ προκύπτουσα ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῆς ἀδείας, δὲν δύναται νὰ προβληθῇ, εἰμὴ ἀπὸ τὸν ἄνδρα, ἀπὸ τὴν γυναῖκα, καὶ τοὺς αὐτῶν διαδόχους.

Καὶ μ' ὅλον τοῦτο, ἀνίσως ἡ γυνὴ εἰσάξῃ τινὰ δίκην, ἢ παρενθέσῃ ἔκκλησιν, ἢ προσφέρῃ ἀγωγὴν δι' ἀκύρωσιν ἄνευ ἀδείας, διακόπτεται ἐπ' ἀναζητήσει τοῦ ἐναντίου μέρους, οἱαδήποτε πρόοδος τῆς δίκης, ἕως ὅτου ἡ γυνὴ λάβῃ τακτικῶς τὴν ἄδειαν νὰ διαδικάζηται.

"Αρθρον. 245:

Ἡ γυνὴ δύναται νὰ κάμῃ διαθήκην, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἀνδρός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ διαλύσεως Γάμου.

"Αρθρον. 246:

Ὁ Γάμος διαλύεται.

1. Διὰ τὸν θάνατον ἑνὸς τῶν Συζύγων.
2. Διὰ τὴν νομίμως γενομένην διαζευξιν.

ΤΙΤΛΟΣ. Ε'.

Περὶ Διαζεύξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν αἰτιῶν τῆς Διαζεύξεως.

"Αρθρον. 247:

Δύναται ὁ ἀνὴρ νὰ ζητήσῃ τὴν διάζευξιν, ἕνεκεν μοιχείας τῆς αὐτοῦ γυναικός.

"Αρθρον. 248:

Δύναται ἡ γυνὴ νὰ ζητήσῃ τὴν διάζευξιν, ἕνεκεν μοιχείας τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, κατέχοντος παλακίδα εἰς τὴν κοινὴν οἰκίαν αὐτῶν.

"Αρθρον. 249:

Δύναται ἡ γυνὴ νὰ ζητήσῃ διὰ συμβουλῆς τῶν γενωτέρων συγγενῶν τὴν διάζευξιν, ἕνεκα μοιχείας τοῦ ἀνδρὸς, διατρέφοντος παλλακίδα δημοσίᾳ.

"Αρθρον. 250:

Ἐὰν εἷς τῶν Συζύγων ἐγκαταλείψῃ τὸν κοινὸν οἶκον, καὶ ἄνευ εὐλόγου αἰτίας, εἰς διάστημα πέντε χρόνων κατὰ συνέχειαν δὲν ἔγραψεν, ἢ δὲν ἔκαμε νὰ γράψουν εἰς ὄνομά του πρὸς τὸν ἄλλον Σύζυγον, ἢ ἐν καιρῷ τῆς αὐτῆς περιόδου δὲν τῷ ἔστειλεν εἰς περίστασιν χρείας οὐδεμίαν βοήθειαν, ὁ οὕτως ἐγκαταλειφθεὶς Σύζυγος δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν διάζευξιν.

"Αρθρον. 251:

Οἱ Σύζυγοι δύνανται ἀμοιβαίως νὰ ζητήσωσι

τὴν διάζευξιν.

1. Δι' αἰκίας, ἤτοι πράξεις βιαίας, δυναμένας νὰ ῥίψουν τὴν ζωὴν εἰς κίνδυνον.

2. Διὰ πληγὰς, ἤτοι πράξεις ὠμότητος, αἱ ὁποῖαι δίγως νὰ ῥίψουν τὴν ζωὴν εἰς κίνδυνον, προξενοῦσι μ' ὅλον τοῦτο πραγματικὸν κακὸν, εἰς ἕνα τῶν Συζύγων παρὰ τοῦ ἄλλου.

3. Διὰ βρεφοκτονίαν, ἢ διὰ ἐπιτηδευτικὴν ἔκτρωσιν, ἀνίσως αὐταὶ αἱ πράξεις ἀποδειχθῶσι διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

4. Διὰ καταδίκην φέρουσαν ποινὴν, τὴν στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

"Αρθρον. 252:

Ὅς τις συναφθῇ εἰς Γάμον μὲ ἄγαμον γυναῖκα, καὶ εὕρῃ αὐτὴν ἐγκεκυημένην ἐξ ἄλλων σπερμάτων, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν διάζευξιν, ἀνίσως ἡ ἔγκυσις προϋπῆρχε τοῦ Γάμου, καὶ αὐτὸς εὐθὺς τὴν καταμηνύσῃ εἰς τὴν ἀνήκουσαν Ἀρχήν.

"Αρθρον. 253:

Ἡ ἀγωγὴ ἐπὶ ζητήσει διαζεύξεως ἕνεκεν μοιχείας ἀποκλείεται μετὰ παρέλευσιν ἓξ μηνῶν, τοῦ Συζύγου εὑρισκομένου εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐπράχθη ἡ μοιχεία, καὶ μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς χρόνου μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του, ἀνίσως κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν διέτριβεν ἀλλαχοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν τύπων τῆς Διαζεύξεως.

"Αρθρον. 254:

Ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ φύσις τῶν πραγμά-

των, ἅτινα δίδουσιν ἀφορμὴν νὰ ζητηθῇ ἡ διάζευξις, δι' αἰτίαν ὡρισμένην ἀπὸ τὸν Νόμον ἡ τοιαύτη ζήτησις πρέπει νὰ προβληθῇ ἐνώπιον τῆς ἐκκλησιαστικῆς Αὐλῆς τῆς Νήσου, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Σύζυγοι ἔχουν τὴν ἐγκατοικίαν των, καὶ νὰ δικάζηται μὲ τοὺς ταχτικοὺς τρόπους.

Ἄρθρον. 255:

Ἐάν τι τῶν ἐκτεθειμένων πραγμάτων παρὰ τοῦ ἐνάγοντος Συζύγου δίδῃ τόπον εἰς ποινικὴν δικαιωγίαν, ἡ πρᾶξις περὶ διαζευξεως θὰ διαμένῃ ἀναβεβλημένη, ἄχρις οὗ γίνῃ ἡ ἀπόφασις τοῦ ποινικοῦ Δικαστηρίου, ἢ ἡ τελειωτικὴ ἀποπεράτωσις τῆς κατηγορίας, καὶ τότε ἐκείνη ἡ πρᾶξις δύναται νὰ ἀναληφθῇ, χωρὶς νὰ ἦναι συγχωρημένον, νὰ συμπερανθῇ ἀπὸ τὴν ἐγκληματικὴν ἀπόφασιν, ἢ ἀπὸ τὴν τετελεσμένην διαδικασίαν, οὐδὲν μέσον μὴ παραδεκτικότητος, ἢ οὐδεμία ἐξαίρεσις ζημιώδης ἐναντίον τοῦ ἐνάγοντος Συζύγου.

Ἄρθρον. 256:

Ἀποσβέννυται ἡ περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴ μὲ τὴν συναλλαγὴν τῶν δυω Συζυγων συμβασαν, εἴτε μετὰ τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἠδύναντο νὰ δώσουν ἀφορμὴν εἰς αὐτὴν τὴν ἀγωγὴν, εἴτε μετὰ τὴν αἴτησιν τῆς διαζευξεως, ἀλλ' ὅμως πρὶν τῆς τελειωτικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον. 257:

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς εἰρημένας περιπτώσεις ἡ αἴτησις τοῦ ἐναγοντος θὰ κηρύττεται ἀπαράδεκτος. Ἐκεῖνος μ' ὅλον τοῦτο δύναται νὰ παρεισάξῃ νέαν ἀγωγὴν διὰ ἐπισυμβάσας ἄλλας αἰτιας μετα τὴν συνδιαλ-

λαγὴν, καὶ τότε δύναται νὰ μεταχειρισθῇ περὶ πλέον καὶ τὰς προηγηθείσας αἰτίας, διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν νέαν του αἴτησιν.

Ἄρθρον. 258:

Ὁ ἐνάγων Σύζυγος ἄχρις ὅτου δὲν ἀποφασισθῇ τελειωτικῶς ἡ διάζευξις, δύναται νὰ παραιτηθῇ τὴν αἴτησίν του, νὰ συνδιαλλαχθῇ, καὶ νὰ συνενωθῇ μὲ τὸν ἕτερον Σύζυγον.

Ἄρθρον. 259:

Ὅταν ὁ ἐνάγων Σύζυγος δὲν κάμῃ μὲν ἐπίτηδες παραίτησιν τῆς παρ' αὐτοῦ εἰσαχθείσης αἰτήσεως, πραγματικῶς δὲ συνδιαλαχθῇ, καὶ συνενωθῇ μὲ τὸν ἕτερον Σύζυγον, ἡ αἴτησις διὰ διάζευξιν θὰ ἐννοεῖται ἐν σιγῇ, ὡς ἐκπεπτωκυῖα. Δύναται μ' ὅλον τοῦτο ὁ ἐνάγων νὰ παρεισάξῃ νέαν δίκην, ἐὰν συμβῇ ἄλλη αἰτία μὲ τὴν συνδιαλλαγὴν: καὶ τότε θὰ τοῦ εἶναι συγχωρημένον, νὰ κάμῃ χρῆσιν καὶ τῶν προηγηθέντων αἰτιῶν, διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν νέαν αὐτοῦ αἴτησιν.

Ἄρθρον. 260:

Ἐὰν ὁ ἐνάγων ἀρνῆται, ὅτι συνέβη ἡ συνδιαλλαγὴ, ὁ ἐναγόμενος δύναται νὰ δώσῃ τὰς ἀποδείξεις δι' ἐγγράφων, ἢ διὰ μαρτύρων.

Ἄρθρον. 261:

Εἰς περίπτωσιν συνδιαλλαγῆς, ὡς ἐρρέθη εἰς τὰ Ἀρ. 256: 258: καὶ 259: δὲν δυνανται νὰ δοθοῦν ἀντίγραφα τῶν πράξεων τῆς περὶ διαζευξεως δίκης, εἰμὴ εἰς μόνα τὰ ἐνεχόμενα μέρη, καὶ ἐξ ἐπιταγῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς Αὐλῆς, διδομένης δυνάμει αἰτήσεως

ἐπερειδομένης εἰς εὐλόγους, καὶ νομίμους αἰτίας.

"Αρθρον. 262:

Εἰς τὰς αἰτήσεις διαζεύξεως ἡ ἐκκλησιαστικὴ Αὐλὴ, ἐκτιμῶσα τὰς ἰδιαιτέρας περιςάσεις τῆς ὑποθέσεως, δύναται νὰ ἀναβάλη ὡς ἕνα μόνον χρόνον τὴν ἀπόφασιν περὶ τῆς διαζεύξεως: καὶ τότε πρὶν ἀποφασίση, θὰ δίδη ἄδειαν εἰς τὸν ἐνάγοντα Σύμβιον, νὰ χωρίζηται τῆς κοινῆς κατοικίας, δίχως ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ δέχηται τὸν ἕτερον Σύζυγον, ἐὰν δὲν τὸ ςοχάζηται ἁρμόδιον. Δύναται προσέτι ἡ ῥηθεῖσα Αὐλὴ, ἐὰν τὸ ςοχασθῇ πρέπον, νὰ διορίση εἰς τὴν γυναῖκα τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκείνη πρέπει νὰ κατοικήση.

Τὸ πολιτικὸν Δικαςήριον εἰς τὴν διαλαμβανομένην εἰς τὸ παρὸν "Αρθ. περίπτωσιν, ἐὰν ὁ ἐνάγων εἶναι ἡ γυνὴ, θὰ ὑποχρεώνῃ τὸν ἄνδρα νὰ τῆς πληρώνῃ διατροφὴν, ἀνάλογον τῆς οὐσίας του, ὁπότε ἡ γυνὴ δὲν ἔχει ἀρκετὰ εἰσοδήματα νὰ προβλέψῃ τὰς χρείας της.

"Αρθρον. 263:

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς περιόδου τῆς ἀποπείρας, τῆς διαλαμβανομένης εἰς τὸ προηγηθὲν "Αρθ. ἐὰν δὲν συνενώθησαν ἤδη τὰ μέρη, ἑκάτερον αὐτῶν δύναται νὰ προσκαλέση τὸ ἄλλο μέρος νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆς ἐκκλησιαστικῆς Αὐλῆς, ὅπως ἐκφωνηθῇ ἡ ἀνήκουσα ἀπόφασις τῆς διαζεύξεως.

"Αρθρον. 264:

Ὁ Ὑπομνηματιςὴς τῆς ἐκκλησιαστικῆς Αὐλῆς, ὅς τις ἐκφωνήσει τὴν ἀπόφασιν τῆς διαζεύξεως, χρεωςεῖ

νὰ ςείλῃ ἐπίσημον Ἀντίγραφον πρὸς τὸν Ἀξιωματικὸν τῆς πολιτικῆς κατασάσεως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' οὗ ἐκείνη κατασηθῇ τελειωτική· ὥςε νὰ γίνῃ ἡ ἀνάλογος σημείωσις εἰς τὰ ἀνήκοντα βιβλία εἰς τὸ περιθώριον τῆς πράξεως τοῦ Γάμου.

Εἰς περίςασιν μὴ ἐκπληρώσεως, ὁ ῥηθεὶς ὑπομνηματιςὴς ἐξ ἀναζητήσεως τοῦ δημοσίου Εἰσαγγελέως θὰ καταδικάζεται ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἀρχὴν εἰς πρόςιμον ἀπὸ 10: ὡς 20: λίραις ςερλίναις.

Εἰς τὸν Κώδικα τῆς δικαγωγίας τῶν πολιτικῶν διαδικασιῶν θὰ προσδιορισθῶςιν τὰ χρειώδη μέτρα, ὅπως εἰς κάθε περίπτωσιν ὁ ῥηθεὶς ὑπομνηματιςὴς νὰ δύναται ἑτοίμως νὰ ἐκτελέση τὰ διαλαμβανόμενα εἰς αὐτὸ τὸ "Αρθ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν προσωρινῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ προξενήσῃ ἡ αἴτησις τῆς Διαζεύξεως.

"Αρθρον. 265:

Ἡ προσωρινὴ φροντὶς τῶν τέκνων, χρεμαμένης τῆς περὶ διαζεύξεως δίκης, θὰ ἐπίκειται εἰς τὸν ἐνάγοντα, ἢ ἐναγόμενον ἄνδρα· πλὴν εἰ μὴ ἀλλέως ἐπιταχθῇ παρὰ τοῦ πολιτικοῦ Δικαςηρίου ἐπ' ἀναζητήσει τῆς μητρὸς, ἢ τῶν ςενωτέρων συγγενῶν, ἢ τοῦ δημοσίου Εἰσαγγελέως διὰ μείζονα ὠφέλειαν τῶν τέκνων.

"Αρθρον. 266:

Κρεμαμένης τῆς δίκης, ἡ ἐνάγουσα, ἢ ἐναγομένη γυνὴ ὑπὲρ διαζεύξεως, δύναται νὰ ἀφήσῃ τὴν

κατοικίαν τοῦ ἀνδρὸς, καὶ νὰ προβάλη αἴτησιν ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ Δικαστηρίου διὰ διατροφὴν, καὶ διὰ τὴν καταβολὴν ποσότητος χρημάτων προσωρινῶς ἀναλογον μὲ τὴν ἐκείνου περιουσίαν.

Τὸ Δικαστήριον θὰ ἀποφασίση τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ γυνὴ πρέπει νὰ κατοικήση, καὶ νὰ διορίση, ἀνίσως χρειασθῆ, τὴν διατροφὴν, καὶ μίαν ποσότητα χρημάτων προσωρινῶς.

Ἄρθρον. 267:

Ἡ γυνὴ εἶναι εἰς χρέος νὰ δικαιολογήση τὴν μὴ διατριβήν της εἰς τὸν διορισθέντα εἰς αὐτὴν τόπον, ἐλλειπούσης, νὰ τὴν δικαιολογήση τὸ πολιτικὸν Δικαστήριον· ἐπὶ αἰτήσει τοῦ ἀνδρὸς δύναται νὰ τὴν ἀναγκάση μὲ βίαν νὰ κατοικήση εἰς τὸν διορισθέντα δι' αὐτὴν τόπον.

Ἄρθρον. 268:

Αἰτήσεως γενομένης διὰ διάζευξιν, ἡ ἐνάγουσα, ἢ ἐναγομένη γυνὴ, δύναται νὰ ζητήση ἀπὸ τὸ πολιτικὸν Δικαστήριον, ἐν ᾧ προσδεύει ἡ δίκη, ὥστε νὰ τεθῶσι σφραγίδες ἐπὶ τῶν κινητῶν τοῦ ἀνδρὸς δι' ἀσφάλειαν τῆς ἰδίας αὐτῆς προικὸς τῶν παραφέρνων, καὶ παντὸς ἄλλου αὐτῆς δικαιώματος.

Αὐταὶ αἱ σφραγίδες δὲν θὰ ἐπιτίθενται, ἢ ἐπιτεθεῖσαι, θὰ ἀφαιροῦνται, ὁπότε ὁ ἀνὴρ δώση ἱκανὴν ἐγγύησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Δ'.

Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς διαζεύξεως.

Ἄρθρον. 269:

Εἰς περίπτωσιν διαζεύξεως, δοθείσης ὑπὲρ τοῦ

ἀνδρὸς ἐπὶ μοιχείᾳ τῆς γυναικὸς, αὐτὴ θὰ χάνη ὁλόκληρον τὴν προῖκά της, ἡ ὁποία θὰ μεταβαίνη εἰς ὄφελος τῶν κοινῶν τέκνων, ἐπιφυλαττομένου εἰς τὰ ἄλλα αὐτῆς τέκνα, τὰ γεννηθέντα ἀπὸ προηγηθέντα Γάμον, παντὸς δικαιώματος, καὶ ἐνεργείας ἀνηκούσης εἰς αὐτὰ κατὰ νόμον διὰ συνοικεσιακῶν συμφωνιῶν τῶν ἰδίων γονέων, ἢ δι' ἄλλων διαθέσεων.

Μὴ ὑπαρχόντων δὲ κοινῶν τέκνων, ἡ γυνὴ θὰ χάνη τὸ ἥμισυ μόνον τῆς προικὸς εἰς ὄφελος τοῦ ἀνδρός.

Ἄρθρον. 270:

Εἰς περίπτωσιν διαζεύξεως, δοθείσης ὑπὲρ τῆς γυναικὸς ἐπὶ μοιχείᾳ τοῦ ἀνδρὸς, ὁ ἀνὴρ θὰ ἦναι ὑπόχρεος νὰ ἀνταποδώση τὴν προῖκα, καὶ πᾶν ἄλλο ἀγαθὸν ἀνῆκον εἰς τὴν γυναῖκα, καὶ χρεωστεῖ προσέτι νὰ πληρώση εἰς αὐτὴν μίαν ποσότητα, ἴσην μὲ τὸ ἥμισυ τῆς προικὸς αὐτῆς· εἰς ἔλλειψιν προικὸς, ἡ τοιαύτη ποσότης θὰ διορίζεται ἀπὸ τὸ Δικαστήριον.

Ἡ ἰδιοκτησία αὐτῆς τῆς ποσότητος θὰ ἀνήκη εἰς τὰ κοινὰ τέκνα, ἡ δὲ γυνὴ θὰ χαίρηται μόνον τὴν ἐκ τῆς χρήσεως ὠφέλειαν (usufrutto) ἐπὶ ζωῆς αὐτῆς.

Μὴ ὑπαρχόντων δὲ τέκνων κοινῶν, θὰ ἀνήκη εἰς τὴν γυναῖκα καὶ ἡ ἰδιοκτησία αὐτῆς τῆς ποσότητος.

Ἄρθρον. 271:

Ὁ ἀνὴρ, ὁπότε ἀποφασισθῆ ἡ διάζευξις ἕνεκεν μοιχείας τῆς γυναικὸς, δύναται νὰ ἀπαιτήση ἐναντίον τοῦ μοιχοῦ ἀντιπληρωμὴν ζημιῶν, καὶ κερδῶν ἐνώπιον τῆς πολιτικῆς Αὐλῆς· αὐταὶ αἱ ζημίαι, καὶ κέρδη, ὅταν ἐπιβληθῶσι, θὰ ἀναλογοῦν μὲ τὰς περιστάσεις τῆς ὑποθέσεως, μὲ τὴν κατάσασιν, καὶ βαθμὸν

τῶν προσώπων.

"Αρθρον. 272:

Διὰ ὁποιανδήποτε αἰτίαν συμβῇ ἡ διάζευξις, ὁ Σύζυγος, ἐναντίον τοῦ ὁποίου αὐτὴ προφέρεται, θὰ χάνῃ, κατὰ τὰς προβλέψεις τοῦ "Αρθ. 270: κάθε δικαίωμα ὁποιασδήποτε ὠφελείας, δωρηθὲν παρὰ τοῦ ἑτέρου Συζύγου, διὰ οἱανδήποτε αἰτίαν διὰ τοῦ Συνοικεσιακοῦ συναλλάγματος, καὶ προσέτι κάθε δικαίωμα ὅσων ὠφελειῶν οἱ συγγενεῖς τοῦ ἐγκαλοῦντος συμβίου, ἢ ἄλλα ὑποκείμενα εἶχαν εἰς τὸν ἐναγόμενον δωρημένα, χαριζόμενοι εἰς τὸ Συνοικέσιον, ἢ τὸν ἐνάγοντα Σύμβιον.

"Αρθρον. 273:

Ὁ Σύζυγος, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἀποφασισθῇ ἡ διάζευξις, θὰ διασώζῃ τὸ δικαίωμα εἰς ὅλας τὰς ὠφελείας, τὰς εἰς αὐτὸν συγχωρημένας, εἴτε ἀπὸ τὸν ἄλλον Σύζυγον εἰς τὸ συνοικεσιακὸν συνάλλαγμα, καί τοι συμφωνηθείσας ἀμοιβαίως, καὶ τῆς ἀμοιβαιότητος μὴ ἐκπεραιωθείσης, εἴτε ἀπὸ κάθε ἄλλο ὑποκείμενον, χάριτος ἕνεκα τοῦ ἰδίου Συνοικεσίου, ἢ τοῦ ἐναγομένου Συζύγου.

"Αρθρον. 274:

Εἰς πᾶσαν ὅμως περίπτωσιν, ἐὰν ὁ Σύζυγος, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐκφωνηθῇ ἡ διάζευξις, δὲν ἔχει οὐδὲ μ' ὅλας τὰς προσγινομένας αὐτῷ ὠφελείας ἀπὸ τὰ νομικὰ ἀποτελέσματα τῆς αὐτῆς διαζεύξεως ἀρκετὰ μέσα τῆς ζωοτροφίας του· τὸ πολιτικὸν Δικαστήριον δύναται νὰ προσάξῃ, εἰς ὠφέλειαν αὐτοῦ ἐπάνω τῶν ἀγαθῶν τοῦ ἑτέρου Συζύγου, μίαν περιοδικὴν χορηγίαν

χρημάτων, διορισθησομένην ἀπὸ τὸ αὐτὸ Δικαστήριον, κατὰ τὰς περιστάσεις.

Ἀλλ' ἡ χρηματικὴ αὕτη χορηγία θὰ ἦναι παύσιμος, ὅταν παύσῃ ἡ χρεία τοῦ λαμβάνοντος αὐτὴν, ἢ ὅταν ὁ διατρεφόμενος Σύζυγος μεταβῇ εἰς δευτέρους Γάμους.

"Αρθρον. 275:

Τὰ τέκνα θὰ ἐμπιστεύωνται εἰς τὸν Σύζυγον, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐδόθη ἡ Διάζευξις. Τὸ πολιτικὸν Δικαστήριον ὅμως ἐπ' ἀναζητήσει τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν, εἴτε πατρικῶν, εἴτε μητρικῶν, ἢ τοῦ δημοσίου Εἰσαγγελέως δύναται νὰ διορίσῃ, διὰ μείζονα ὠφέλειαν τῶν τέκνων· ὥστε ὅλα, ἢ τινα ἐξ αὐτῶν νὰ ἐμπιστευθῶσιν εἰς τὰς φροντίδας τοῦ ἑτέρου Συζύγου, ἢ τρίτου τινὸς προσώπου.

"Αρθρον. 276:

Ὁποιονδήποτε καὶ ἂν ἦναι τὸ ὑποκείμενον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐνεπιστεύθησαν τὰ τέκνα, ὁ πατὴρ, ἢ καὶ ἡ μήτηρ θὰ διατηροῦσιν ἑκάτερος τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ τὴν ζωοτροφίαν, καὶ τὴν ἀγωγὴν τῶν ἰδίων· θὰ ἦναι ὑπόχρεοι νὰ συγκαταβάλλωσι δι' αὐτὰ ἀναλόγως μὲ τὰς οὐσίας των.

"Αρθρον. 277:

Ἡ διάλυσις τοῦ Γάμου ἐξ αἰτίας διαζεύξεως δὲν ὑστερεῖ τὰ τέκνα, τὰ γεννηθέντα ἀπὸ αὐτὸ τὸ Συνοικέσιον, οὐδεμιᾶς ὠφελείας παρὰ τοῦ Νόμου εἰς αὐτὰ χορηγουμένης, ἢ παρὰ τῶν γαμικῶν ἐθίμων τῶν αὐτῶν γεννητόρων· ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀποδεκτὰ δικαιώματα τέκνων, εἰμὴ εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν, καὶ εἰς τὰς

ἰδίας περιςάσεις, εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἦτον ἀποδεκτὰ, ἀνίσως δὲν συνέβαινεν ἡ διάζευξις, παραφυλαττομένων τῶν, ὅσων διορίζονται εἰς τὰ προηγούμενα Ἄρθ.

Ἄρθρον. 278:

Τὰ πολιτικὰ Δικαςήρια θὰ ἦναι οἱ ἀνήκοντες Κριταὶ, νὰ ἀποφασίσουν ἐπὶ πάντων τῶν πολιτικῶν ἀποτελεσμάτων, τῶν προερχομένων ἀπὸ ἀποφάσεις, ἀναφερομένας εἰς διαζεύξεις, ἢ εἰς προσωπικὰς διαχωρίσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς προσωπικῆς διαχωρίσεως.

Ἄρθρον. 279:

Ὁ Σύζυγος, ὅς τις δυνάμει τῶν κανόνων τῆς θρησκείας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἱεροτελέσθη ὁ Γάμος, δὲν δύναται νὰ προβάλλῃ ἀπαίτησιν διαζεύξεως, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν προσωπικὴν διαχώρισιν ἐνώπιον τῆς ἐκκλησιαςικῆς Αὐλῆς.

Ἄρθρον. 280:

Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ προσωπικὴ διαχώρισις δύναται νὰ προβληθῇ δι' ἐκείας μόνας τὰς αἰτίας τὰς προσδιοριζομένας ἀπὸ τὸν Νόμον, διὰ τὰς ὁποίας θὰ ἦτον δυνατὸν νὰ προβληθῇ ἡ αἴτησις Διαζεύξεως, καὶ θὰ εἰσάγεται, καὶ δικάζεται μὲ τοὺς ἰδίους τύπους, τοὺς διορισμένους εἰς τὰς δίκας περὶ αἰτήσεων διαζεύξεως· δὲν δύναται ὅμως νὰ γίνῃ, καὶ νὰ λάβῃ ἀποτέλεσμα δι' ἀμοιβαίαν συγκατάθεσιν τῶν Συζύγων.

Ἄρθρον. 281:

Ἡ προσωπικὴ διαχώρισις θὰ προξενῇ πάντα καὶ τὴν διαχώρισιν τῶν ἀγαθῶν.

Ἄρθρον. 282:

Ὅλαι αἱ προβλέψεις τοῦ παρόντος Κώδικος, αἵ περιεχόμεναι εἰς τὸν περὶ Διαζεύξεως Τίτλον, εἶναι ἐπίσης ἐφαρμοςέαι καὶ εἰς τὴν προσωπικὴν Διαχώρισιν.

Ἄρθρον. 283:

Ἡ συνδιαλλαγὴ τῶν Συζύγων δύναται νὰ γίνῃ ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν τελειωτικὴν ἀπόφασιν, ἥτις ἐπρόσφερε τὴν προσωπικὴν διαχώρισιν· καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν θὰ παύσουν δικαιωματικῶς ὅλα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἰδίας.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ καὶ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπήν.

Οἱ τὴν ἐνταῦθα ἐν Κωνσαντινουπόλει κεντρικὴν Πνευματικὴν Ἐπιτροπὴν συγκροτοῦντες, ἀγαπητοὶ ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ, καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ· χάρις εἴη ὑμῖν, καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Ἐνεφανίσθη κατ' αὐτὰς πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν, ὁ κύριος Π: Πετρίδης συνωδευμένος παρὰ τοῦ μεγάλου Διερμηνέως τοῦ παρὰ τῇ ὑψηλῇ Πόρτᾳ ἐξοχωτάτου Πρέσβεως τῆς Μ. Βρεττανίας, συνιστῶντος ἡμῖν προφορικῶς τὴν ἐκείνου εὐγένειαν, ὡς μέλος τοῦ κατὰ Κέρκυραν νομοθετικοῦ σώματος τοῦ Ἰονικοῦ Κράτους, καὶ ἐξεπίτηδες ἀπεσταλμένον ἐνταῦθα παρὰ τῶν Ἰονικῶν ἀρχῶν· ὅς τις φέρων μεθ' ἑαυτοῦ ἀνυπόγραφόν τινα ἀναφορὰν, καὶ ἰδιαιτέραν ἔκθεσιν νομοσχεδίου περὶ Γάμου, ἐνεχείρισεν ἡμῖν, καθυποβάλλων αὐτὸ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐξαιτούμενος τὴν παρ' αὐτῆς ἀποδοχὴν, συγκατάθεσιν, καὶ ἐπικύρωσιν αὐτοῦ· ἅπερ καὶ λαβόντες ἀνὰ χεῖρας, καὶ διεξελθόντες, βλέπομεν νὰ ἀναφέρῃ, ὅτι τὸ Ἰόνιον Κράτος προθέμενον νὰ συσήσῃ πολιτικὸν Κῶδικα, καθ' ὃν ἐξ ἀνάγκης ὀφείλουσι νὰ πολιτεύωνται οἱ αὐτοῦ λαοὶ, μεταξὺ τῶν ἄλλων πολιτικῶν αὐτοῦ νόμων, ἐσοχάσθη ἀναγκαῖον νὰ καταχωρήσῃ ἐν αὐτῷ καὶ δύο Τίτλους, τὸν Ε΄. καὶ Ϛ΄. διαπραγματευομένους κατ' ἔκτασιν περί τε βαθμολογίας τῶν συνοικεσίων, συζεύξεως, διαζεύξεως, ἐπικυρώσεως, ἀκυρώ-

σεως αὐτῶν, καὶ ὅσων ἄλλων ἀναφέρονται εἰς τὸ τοῦ Γάμου μυστήριον, καὶ ὅτι τὸ Ἰόνιον Κράτος, ὡς Ὀρθόδοξον ἀνέκαθεν, γνωρίζον τὰ πνευματικὰ χρέη του ὡς πρὸς τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ ἐπιθυμοῦν εἰλικρινῶς νὰ εἶναι πάντοτε συνημμένον, καὶ σύμφωνον μὲ τὸ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὰ πνευματικὰ, ἔκρινεν εὔλογον, ἵνα τὰ περὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου, τοῦ ἀφορῶντος τὸ μυστήριον τοῦ Γάμου, τὰ κατὰ μεταρρύθμισιν, καὶ νεωτερισμὸν, σύμμορφον μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος, σχεδιασθέντα τε καὶ συνταχθέντα, ὡς ἀναγκαῖα δῆθεν νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν πρᾶξιν, καὶ ἐκτέλεσιν τούτου τοῦ μυστηρίου, καὶ συμφέροντα πρὸς τοὺς ἐκεῖσε λαοὺς, διὰ τὰς πολιτικὰς, καὶ τοπικὰς αὐτῶν περιστάσεις, καθυποβάλλον ὑπ' ὄψιν τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, ἐξαιτήσηται παρ' αὐτῆς τὴν τούτων ἐπικύρωσιν. Ταῦτα, καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια, διαλαμβάνουσι κατ' ἔκτασιν τὰ ἐμφανισθέντα ἡμῖν δύο Ἔγγραφα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Γάμος εἶναι ἓν τῶν ἑπτὰ μυστηρίων τῆς ἡμετέρας Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἡ ἀληθὴς βάσις τῆς ἀμέμπτου χριστιανικῆς πολιτείας, καὶ ἀδιαβλήτου πολιτικῆς κοινωνίας, διὰ τοῦτο ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, κατ' ἀξιόχρεων αὐτῆς πρόνοιαν, δὲν ἔλειψεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐκθέτῃ ὅρους καὶ κανόνας, καὶ νὰ διδάξῃ τὰ Ὀρθόδοξα αὐτῆς τέκνα, πῶς πρέπει νὰ ἐκτελῆται τοῦτο τὸ μυστήριον, μέχρι τίνος νὰ ἐκτείνηται, ποία βαθμολογία νὰ διατηρῆται, μὲ ποῖα πρόσωπα νὰ συγκροτῆται, εἰς τίνος ἐξουσίαν νὰ ἐναπόκειται ἡ τοῦ Γάμου ἄδεια, καὶ τέλος ποία ἀρχὴ νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κρίνῃ τὰ κωλύοντα, ἢ τὰ συγχωροῦντα αὐτὸν, καὶ νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῶν τοιούτων. Ὅθεν ταῦτα ἐξ ἑνὸς μὲν εἰδότες ἡμεῖς, ἐξ ἄλλου

δὲ θεωροῦντες ἐν τῷ προτεθέντι Νομοσχεδίῳ ἀλλοῖα τινὰ, ξένα, καὶ νεωτερίζοντα, ἔγνωμεν ἵνα διευθύνωμεν πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς πνευματικὴν Ἐπιτροπὴν τὴν διαληφθεῖσαν Ἰονικὴν ἀνυπόγραφον ἀναφορὰν, καὶ τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, ἐντελλόμενοι, ὅπως πρὸς πλείονα, καὶ ἀκριβεσέραν θεωρίαν εἰς τὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου σκέψεις σας, παραλαβόντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὸν Ὁσιολογιώτατον Διδάσκαλον κὺρ Ἰωσὴφ, μετὰ καὶ τῶν τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας ἐντιμοτάτων Κληρικῶν, τοῦ μεγάλου Ἱριμηκηρίου, καὶ τοῦ Ῥεφερενδαρίου, καὶ ἐπεξελθόντες ἐπισαμένως τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα, καὶ ἐγκύψαντες προσεκτικώτερον τοῖς γεγραμμένοις, ἀπαντήσητε ἡμῖν ἐγγράφως, ἐκτιθέμενοι κατὰ μέρος περὶ ἑνὸς ἑκάστου τὴν γνώμην σας ἀπηκριβωμένως, σαφῶς, καὶ κανονικῶς. Οὕτω ποιήσατε μετὰ τῆς δεούσης ἐπισασίας καὶ προσοχῆς, ἵνα καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη ὑμῖν.

1838.

ΕΝ ΜΗΝΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΩ ΙΝΔΙΚΤΙΟΝΟΣ ΙΒ΄.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ Τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ Πρός τε Τὸν ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΝ ΔΕΣΠΟΤΗΝ, Καὶ Τὴν Περὶ ΑΥΤΟΝ ΑΓΙΑΝ Καὶ ΙΕΡΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΕ ΔΕΣΠΟΤΑ, Καὶ ΑΓΙΑ Καὶ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ.

Κατὰ τὴν δὶ Ἐκκλησιαστικῆς ἀποδείξεως τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος διαταγὴν, προσκαλεσάμενοι τὸν Ὁσιολογιώτατον Διδάσκαλον κὺρ Ἰωσὴφ, καὶ τοὺς τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Ἐντιμοτάτους Κληρικοὺς, καὶ εἰς ἓν συνελθόντες, ἐπεξήλθομεν ἐσκεμμένως τὴν παρὰ τῶν Ἰονίων Ἀρχῶν πρὸς τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἐμφανισθεῖσαν ἀνυπόγραφον ἀναφορὰν, μετὰ τοῦ περὶ Γάμου Νομοσχεδίου αὐτῶν, καὶ πρὸς ἡμᾶς παρ' αὐτῆς διευθυνθέντα· περὶ ὧν καὶ ἀπαντῶντες κατὰ τὸ ἐνὸν ἡμῖν, ἐκτιθέμεθα ἐγγράφως τὴν περὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐν αὐτοῖς προβαλλομένων γνώμην μας.

Μὲ ἄκραν τῆς καρδίας μας θλῖψιν ἀναφέρομεν πρὸς τὴν Μητέρα ἡμῶν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τὴν ἀνέκφραστον ἔκπληξιν, καὶ τὴν ἀπερίγραπτον ἀθυμίαν, τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν εἰς ἡμᾶς ἡ ἀνάγνωσις τοιούτων Ἐγγράφων. Μὲ τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνεγνώσαμεν ταῦτα, βλέποντες τὴν ἐλεεινὴν πνευματικὴν κατάστασιν τῶν ἡμετέρων ἀδελφῶν Ἑπτανησίων, καὶ ἐξέστημεν ἐπίσης διὰ τὴν μεγάλην τόλμην, τὴν ὁποίαν ἔλαβον αἱ Ἰόνιοι Ἀρχαὶ, εἰς τὸ νὰ

σχεδιάσωσι τοιαύτας τολμηρὰς καὶ ἀντιορθοδόξους μεταῤῥυθμίσεις καὶ καινοτομίας, καὶ νὰ διατάξωσι πολιτικοὶ ἄνδρες, χωρὶς ἱερὸν χαρακτῆρα, αὐθαιρέτως τὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἐναντίον τῶν θείων κανόνων, τῶν ἱερῶν παραδόσεων, τῶν ἐθίμων, καὶ τῆς ἀρχαίας πράξεως τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ πολλῷ μᾶλλον νὰ τολμήσωσιν εἰς τὸ νὰ ζητήσωσι τὴν ἐπικύρωσιν τοιούτων τολμημάτων ἀπὸ τὴν κοινὴν τῶν Ὀρθοδόξων Μητέρα, καὶ νὰ ἀγωνίζωνται μὲ προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις, καὶ μὲ ποικίλα καὶ ἀλλόκοτα σοφίσματα νὰ καταβυθίσωσιν αὐτὴν εἰς ἀνηκούσους παρανομίας, εἰς νεωτερισμοὺς καὶ μεταῤῥυθμίσεις Λουθηροκαλβινικὰς, μὲ τὴν ἐπικύρωσιν τούτων ἁπάντων. Τὸ δεινότερον ὅμως πάντων εἶναι, ὅτι ἀπαιτοῦσιν ἀναίρεσιν Κανόνων, ὄχι δι' οἰκονομίαν τινὸς μεγάλου καὶ ἀπροσδοκήτου συμβεβηκότος, ἀλλὰ διὰ νὰ θεμελιώσωσι τὰ περὶ Γάμου εἰς νόμους σεροὺς καὶ βασίμους, κατὰ τοὺς ὁποίους εἰς τὸ ἑξῆς νὰ πολιτεύωνται τὰ Ὀρθόδοξα ταύτης τέκνα· ὥστε διὰ τῆς ἀνυπογράφου ἀναφορᾶς των, καὶ τοῦ περὶ Γάμου Νομοσχεδίου των ἀπαιτοῦσιν, ἵνα αὐτὴ ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἀνατρέψῃ συγηματικῶς Ἀποστολικοὺς καὶ Συνοδικοὺς κανόνας, ἀθετήσῃ τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ πάτρια, τὰ ὁποῖα μὲ τόσους ἀγῶνας, μὲ τόσας θυσίας, καὶ μὲ τόσα αἵματα ἐκρατύνθησαν, σεβασθέντα ἀπὸ τὴν σεβασμίαν ἀρχαιότητα μέχρι τοῦδε, καὶ διακρατοῦνται πιστῶς ἀφ' ὅλας τῶν Ὀρθοδόξων τὰς Ἐκκλησίας, καὶ οὕτω νὰ ὑποπέσῃ εἰς νεωτερισμοὺς, καὶ εἰς μεταῤῥυθμίσεις θρησκευτικὰς, τόσον ἀλλοτρίας ἀπὸ τὸ πνεῦμά της, τόσον ἐναντίας εἰς τὴν πρᾶξιν αὐτῆς, καὶ τόσον ἀνηκούσους εἰς τὰ ὦτα τῶν Ὀρθοδόξων· ἀπαιτοῦσι νὰ δώσῃ ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τοιοῦτον ὀλέθριον παράδειγμα

εἰς τὰς ἐλευσομένας γενεὰς, καὶ τοιοῦτον σκάνδαλον εἰς τῶν Ὀρθοδόξων τὸ πλήρωμα· νὰ κατατρέξῃ ἑαυτὴν, καὶ τὰ γνήσια καὶ Ὀρθόδοξα τέκνα της· νὰ καταπατήσῃ τὰ ἱερὰ καὶ θεῖα τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν θεσπίσματα· νὰ μεταβάλῃ ὅρια αἰώνια, ἃ ἔθεντο οἱ Πατέρες ἡμῶν· νὰ ἀναιρέσῃ ἐν ἑνὶ λόγῳ τὸν ἑαυτόν της τὸν ἴδιον, καὶ νὰ δεχθῇ ἐκουσίως τώρα μὲ τὴν συγκατάθεσίν της ἐκείνας τὰς καινοτομίας, τὰς ὁποίας μὲ τόσην ἰσχὺν καὶ μὲ τόσην σοφίαν, ἀκολουθοῦσα τὰ ἱερὰ ἴχνη τῶν προγόνων ἡμῶν, ἐξηλίτευσε τόσον γενναίως εἰς τὴν κατὰ τὸ ᾠολς'. ἔτος προεκδοθεῖσαν Ἐγκύκλιον Ἐπιστολὴν, πρὸς τοὺς ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξους.

Ταῦτα καὶ ἄλλα πάμπολλα ἔτι ὀλεθριώτερα εἶναι ἔσα ἀναποφεύκτως ἤθελον ἀκολουθήσει ἀπὸ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἰς τοιαῦτα τολμήματα καὶ νεωτερισμούς. Καὶ διὰ νὰ καταλάβῃ τις ταῦτα δὲν ἀπαιτεῖται οὔτε μεγάλη σκέψις, οὔτε μεγάλαι γνώσεις, ἀλλ' ἡ ἁπλῆ καὶ ἐπιπόλαιος ἀνάγνωσις τοιούτων Ἐγγράφων εἶναι ἱκανὴ νὰ πληροφορήσῃ πάντα Ὀρθόδοξον εἰς ταῦτα· καὶ πολλῷ μᾶλλον σεβασμίους Ἄνδρας, ἱερὰ καὶ θεῖα Ὑποκείμενα, τῆς Ἐκκλησίας Ποιμένας, καὶ τῶν ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξων Προστάτας καὶ Πατέρας, πρὸς τοὺς ὁποίους καὶ ταῦτα τὰ Ἔγγραφα διευθύνονται, καθὼς διευθύνεται καὶ ἡ ἀπάντησις αὕτη. Πρὸς ἀπόδειξιν τούτων ἁπάντων, καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμετέρων καθηκόντων, θέλομεν ἐκθέσῃ εἰς Κεφάλαια κατὰ μέρος τὰ σημαντικώτερα, τὰ ὁποῖα ἀπηντήσαμεν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ἐγράφων τούτων, καθὼς οὐ διέλαθον βέβαια καὶ τὴν Ὑμετέραν Πανσέβαστον Παναγιότητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ Βαθμολογίας.

Ἡ πρώτη μεταῤῥύθμισις τοῦ περὶ Γάμου Νομοσχεδίου συνίσταται εἰς τὴν βαθμολογίαν, τὴν ὁποίαν μόνην ἀναφέρουσιν εἰς τὴν αὐτῶν ἀνυπόγραφον ἀναφορὰν αἱ Ἰόνιοι Ἀρχαὶ, ὡς σημαντικώτερον ἀντικείμενον κατ' αὐτοὺς, ἂν καὶ εἶναι πολλὰ ἄλλα Ἀρθ. εἰς τὸ Νομοσχέδιον αὐτῶν, τὰ ὁποῖα προσβάλλουσι καιρίως καὶ τοὺς Ἀποστολικοὺς καὶ Συνοδικοὺς Κανόνας, τὰς ἱερὰς παραδόσεις, καὶ τὴν πρᾶξιν τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς ἀκολούθως θέλομεν ἀποδείξει.

Εἶναι πασίγνωστον, ὅτι ἡ ἡμετέρα Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τὴν ἐξ αἵματος συγγένειαν ὁρίζει μέχρι τοῦ ἑβδόμου βαθμοῦ, μετά τινων παρατηρήσεων, συγχωρεῦσα τὸν ὄγδοον ἀκωλύτως νὰ γίνηται· Τὸ δὲ Νομοσχέδιον περιορίζει αὐτὴν μέχρι τοῦ πέμπτου βαθμοῦ. Παρομοίως τὴν ἐξ ἀγχιστείας συγγένειαν ἄχρι τοῦ πέμπτου βαθμοῦ· τὸ δὲ Νομοσχέδιον τὴν περιορίζει μόνον μέχρι τοῦ τρίτου βαθμοῦ. Τέλος τὴν ἐκ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος πνευματικὴν συγγένειαν ἄχρι τοῦ ὀγδόου βαθμοῦ, ὡς καὶ τὴν ἐξ αἵματος· τὸ δὲ Νομοσχέδιον ἄχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ. Νεωτερίζουν ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ἐκ τριγαμίας καὶ ἐξ υἱοθεσίας συγγένειαν, κολωβώνοντες, κατὰ τὸ σύνηθες, καὶ ταύτην τὴν βαθμολογίαν. Καὶ ἔχοντες σκοπὸν ταύτην τὴν μεταῤῥύθμισιν νὰ εἰσάξωσιν εἰς τὸν αὐτῶν Κώδικα, καὶ ἔνθεν μὲν, νομίζοντες αὐτὴν, ὡς μικρόν τι καὶ ἀδιάφορον· ἔνθεν δὲ, ὡς ἀναγκαῖον δῆθεν διὰ τὰς πολιτικὰς καὶ τοπικὰς αὐτῶν περιςάσεις, ζητοῦσι καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Πόσον ὅμως ταῦτα εἶναι παράνομα, καὶ ὀλέθρια, ἐκ πρώτης ὄψεως,

πᾶς Ὀρθόδοξος δύναται νὰ τὸ καταλάβῃ.

Τοὺς βαθμοὺς τοῦ Γάμου, ἀπὸ τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ Χριστιανισμοῦ, διετήρησε πάντοτε καὶ παντοχοῦ ἡ Ὀρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, παραλαβοῦσα τούτους ἀπὸ τὸν φυσικὸν καὶ Μωσαϊκὸν Νόμον (Λευϊτ. κεφ. 18. 6. καὶ λ.), καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου, καὶ τελειοποιουμένων τῶν πνευματικῶν ταύτης τέκνων, παρεξέτεινε τούτους τοὺς ἱεροὺς δεσμοὺς τοῦ Γάμου μέχρι ταύτης τῆς βαθμολογίας, τὴν ὁποίαν σήμερον μεταχειρίζονται ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων αἱ Ἐκκλησίαι. Εἶναι ἀναντίῤῥητον, ὅτι αὕτη ἡ βαθμολογία δὲν ὀπισθοδρόμησε πώποτε, ἀλλὰ πάντοτε πρὸς τὸ τέλειον ἀφορῶσα Ἡ Ἐκκλησία, προσέθηκε νέον τινα βαθμὸν κωλύματος Γάμου, ἕως οὗ ἔφθασεν ἡ βαθμολογία εἰς τὴν σημερινὴν ἐντέλειαν, τὴν ὁποίαν βαθμολογίαν οὕτω τελειοποιημένην τόσους αἰῶνας καὶ παντοχοῦ μεταχειρίζονται ὅλαι τῶν Ὀρθοδόξων αἱ Ἐκκλησίαι. Τὸ παραδοξότερον ὅμως εἶναι, ὅτι καὶ αὐτὴ τῶν Λατίνων ἡ Ἐκκλησία, ἥτις μ' ὅλον ὅτι ἔκαμε τόσας καινοτομίας εἰς τὰ θρησκευτικὰ, δὲν ἐτόλμησεν ὅμως ποτὲ νὰ καινοτομήσῃ εἰς τὰ τῆς βαθμολογίας, τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς μὲν περιορίζομεν μέχρι τοῦ ἑβδόμου βαθμοῦ, ἐκεῖνοι δὲ παρεκτείνουσι μέχρι τοῦ ὀγδόου. Καὶ ἰδοὺ ἡ σημαντικὴ μαρτυρία, τὴν ὁποίαν φέρομεν αὐτολεξεὶ ἀπὸ ἕνα Θεολόγον τῆς Ἐκκλησίας των. „.... Εἰς τὸ „ ἕκτον πρόσωπον, ἐπρόσθεσεν ὁ Μιχαὴλ τὸ ἕβδομον „ ὅς τις εἰς τὰ 1050: ἐχρημάτισε τῆς Κωνσταντινου- „ πόλεως Πατριάρχης. Ὁ τόμος τούτου τοῦ Πατριάρ- „ χου κατεχωρήθη εἰς τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον σήμε- „ ρον μεταχειρίζονται οἱ Γραικοί..... Ἡ προσδιο- „ ρισθεῖσα παρὰ τοῦ Μιχαὴλ συμπίπτει σχεδὸν εἰς τὴν

„ σημερινὴν πρᾶξιν τῶν Λατίνων· διότι τὸ ἕβδομον
„ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἐπρόσθεσεν (οὗτος ὁ Πατριάρ-
„ χης) εἰς τὸ παλαιὸν δικαίωμα, συμπίπτει εἰς τὸν
„ τέταρτον βαθμὸν (καθὼς ἀριθμοῦν οἱ Λατῖνοι) τὸν
„ ἐξ αἵματος· πλὴν διαφέρουν, διότι τὸ ὄγδοον πρό-
„ σωπον, ἂν κατὰ τοὺς Λατίνους, εἶναι εἰς τὸν τέ-
„ ταρτον βαθμὸν, καθότι τὸ ἕβδομον καὶ τὸ ὄγδοον
„ πρόσωπον, κατὰ μὲν τὸ πολιτικὸν δικαίωμα, δύο
„ βαθμοὺς ἀποτελοῦσι, κατὰ δὲ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν,
„ ἕνα μόνον· τοῦτο λέγω, τὸ ὄγδοον πρόσωπον εἶναι
„ εἰς τὸν τέταρτον βαθμόν· ὥστε ἐνῷ οἱ Λατῖνοι
„ ἐμποδίζουν τὸν Γάμον εἰς τὸν ὄγδοον βαθμὸν,
„ οἱ Γραικοὶ τὸν συγχωροῦν „ ..... „

Sextæ personæ septimam addidit Michael, qui anno 1050, erat Constantinopolitanus Patriarcha. Illius decretum juri Orientalis, quod Græci nunc secuntur, insertum est. Quæ ab Alexio invecta fuerat praxis (ut patet) remissior erat ea, quæ nunc apud Latinos est in usu? Quæ vero præscripta fuit a Michaele, incidit fere in hodiernam Latinorum, septima nimirum persona quam addidit veteri juri, est in quarto (ut computant Latini) consanguinitatis gradu, sed discrepat, quod octava persona, licet juxta Latinorum calculum fit in quarto gradu, cum septima et octava persona, quæ duos gradus juxta jux civile componunt, unicum, juxta jus Canonicum, constituant, quartum gradum efficiunt: unde cum persona octava Latini matrimonium prohibent, permitunt vero Græci. (juenin. coment. hist. et dogm. de sacram. cc doss. X quest. VII. cap. IX. art. II. G. II. IX).„

Τόσον εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ἡ καινοτόμος τῶν Λατίνων Ἐκκλησία, ἥτις ἔκαμε τόσας συγκαταβάσεις εἰς πολλὰ, δὲν ἐτόλμησε ποτὲ νὰ συγκαταβῇ καὶ νὰ καινοτομήσῃ εἰς τὴν ἐξ αἵματος συγγένειαν. Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἐτόλμησε τῶν Λατίνων ἡ Ἐκκλησία, θέλει τολμήσει τώρα ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἥτις ἔχει τὸ καύχημα καὶ τὸ κλέος, ὅτι διαφυλάττει σῶαν καὶ

ἀκαινοτόμητον ταύτην τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην; Καὶ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐτεβάσθησαν καὶ σέβονται οἱ Λατῖνοι, καὶ δὲν ἐτόλμησαν νὰ ἐγγίξωσι, δὲν θέλομεν τὸ σεβασθῇ ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι, ἀλλὰ θέλομεν τολμήσει νὰ νὰ τὸ μεταβάλωμεν, καὶ μάλιστα ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τῶν Ὀρθοδόξων ἡ Μήτηρ, καὶ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν ὁ ὑπογραμός; Δὲν ἠξεύρομεν πῶς νὰ ὀνομάσωμεν ταύτην τὴν τόλμην, ἥτις ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοιαύτην παράνομον συγκατάθεσιν, εἰς πράγματα τόσον ἱερὰ καὶ μεγάλα, παγιωμένα σταθερῶς καὶ ἀκλονήτως ἀπὸ τὴν πρᾶξιν τόσων αἰώνων εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τῶν Ὀρθοδόξων, ὁμολογούμενα καὶ πρεσβευόμενα ἀφ' ὅλα τὰ πιστὰ καὶ γνήσια αὐτῆς τέκνα, καὶ σεβόμενα μὲ τὸ αὐτὸ σέβας, καὶ διατηρούμενα μέχρι τοῦδε, μὲ τὴν αὐτὴν ἰσχὺν, καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν τῶν Λατίνων καινοτόμον Ἐκκλησίαν.

Ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, νομίζουσα χρέος της ἀπαράτρεπτον τὴν διατήρησιν τῶν προτεθεσπισμένων, καὶ διὰ τὴν ἀρχαιότητα νόμου δύναμιν προστησαμένων, δὲν δύναται νὰ ἀκυρώσῃ τοὺς κανόνας, καὶ τὴν γενικὴν πρᾶξιν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας τῶν Ὀρθοδόξων, μὲ τὴν συγκατάθεσιν εἰς τὴν μείωσιν δύο βαθμῶν, εἰς ὅλα τὰ εἴδη τῆς συγγενείας, κατὰ τὴν αἴτησιν τῆς ἀνυπογράφου ἀναφορᾶς τῶν Ἰονίων ἀρχῶν, ἵνα μὴ σκάνδαλον δῶ ταῖς λοιπαῖς κατὰ μέρος Ἐκκλησίαις, οἷον τῆς Ἀλεξανδρείας, τῆς Ἀντιοχείας, τῆς Ἱερουσαλὴμ, κτλ. καὶ ἐνδόσιμον παράσχῃ τῇ Δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ καινοτομίαις καὶ νεωτερισμοῖς καθάψασθαι αὐτῆς, ἀφαιρουμένη οἴκοθεν τὸ τιμαλφέστερον αὐτῆς προνόμιον, καὶ τὸν ἐπίσημον χαρακτῆρα τῆς Ὀρθοδοξίας, τὰ ὁποῖα συνίστανται εἰς τὸ νὰ

ἀκολουθῇ πιςῶς, καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν, τὰς διατα-
γὰς τῶν πνευματεμφόρων Ἀποςόλων, τὰς ἀποφάσεις
τῶν ἱερῶν Συνόδων, τοὺς θείους Κανόνας τῶν Ἁγίων
Πατέρων, καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις, καὶ νὰ εἶναι ἀ-
ναποσπάςως προσκεκολλημένη καθ' ὅλα εἰς τὴν σεβα-
σμίαν ἀρχαιότητα.

Ἀλλ' ὅσον τολμηρὸν καὶ παράνομον δείκνυται ἐκ
πρώτης ὄψεως τὸ προβαλλόμενον Νομοσχέδιον, καὶ τὰ
ἐκ τούτου ἑπόμενα ἀποτελέσματα ὀλέθρια, τοσοῦτον
καὶ τὰ προβαλλόμενα αἴτια, καὶ αἱ περὶ αὐτοῦ προ-
φάσεις, εἶναι ψευδῆ, σοφιςικὰ καὶ γελοιώδη· διότι κα-
τὰ πρῶτον προτείνουσιν ἐντῇ ἀνυπογράφῳ αὐτῶν ἀνα-
φορᾷ, ὅτι „ αἱ βαθμολογίαι ὑπῆρξαν ἀρχῆθεν πολιτι-
„ καὶ προβλέψεις τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου, σκοπὸν ἔχου-
„ σαι τὴν ἐξάπλωσιν τῆς συγγενείας μεταξὺ τῶν οἰκο-
„ γενειῶν μιᾶς μεγάλης Ἐπικρατείας „. Καὶ προσπα-
θοῦσι νὰ ἀποδείξωσι τοῦτο μὲ μίαν μαρτυρίαν τοῦ Βλα-
σάρεως.

Εἶναι μακρὰν τῆς ἀληθείας, ὅτι „ αἱ βαθμολο-
„ γίαι ὑπῆρξαν ἀρχῆθεν πολιτικαὶ προβλέψεις τοῦ ρω-
„ μαϊκοῦ δικαίου „ διότι βλέπομεν ὅτι αὐτὸς ὁ Θεὸς
εἶναι ὁ πρῶτος, ὁ θεσπίζων ταύτας εἰς τὰς Ἱερὰς αὐ-
τοῦ Γραφάς. Ἡ δὲ Ἐκκλησία, ὡς πεφωτισμένη πα-
ρὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, παραλαβοῦσα ταύτας, τὰς
ἐσύςησε καὶ τὰς ἐξερέωσεν εἰς τὰ πνευματικὰ καὶ Ὀρ-
θόδοξα ταύτης τέκνα. Διὰ τοῦτο αὗται αἱ βαθμολο-
γίαι δὲν ἔχουσι τοιούτους πολιτικοὺς, ἀλλ' ἱεροὺς καὶ
θείους σκοποὺς, ἀναφερομένους ἀπὸ τὸν ἴδιον Θεὸν,
καὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν. Καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τοιαύτης
ψευδοῦς καὶ σφαλερᾶς βάσεως ςηριζόμεναι αἱ Ἰόνιοι
Ἀρχαὶ, ὅτι δηλαδὴ „ αἱ βαθμολογίαι ὑπῆρξαν ἀρχῆ-
„ θεν πολιτικαὶ προβλέψεις διὰ πολιτικοὺς σκοποὺς „

ἐκινήθησαν νὰ κάμωσι τοιαύτας μεταρρυθμίσεις εἰς
τὴν βαθμολογίαν, θέλομεν τοὺς ἀποδείξει μὲ τὰς μαρ-
τυρίας τῆς θείας Γραφῆς, καὶ τῶν ἱερῶν Κανόνων, πό-
σον εἶναι ἠπατημέναι εἰς τὰς ἀρχάς των, καὶ ἑπομένως
μόνα των ἀνατρέπονται ὅλα τὰ πορίσματα, τὰ ὁποῖα
ἐκ τούτων ἐξάγουσιν, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ςηρίζουσι τὸ
δικαίωμα τῆς μειώσεως τῆς βαθμολογίας, ὡς δῆθεν
πολιτικὸν καὶ διὰ πολιτικὰ αἴτια συςημένον. Ἂς ἀρ-
χίσωμεν ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Γραφήν.

Ὁ Θεὸς ὁ ἴδιος λέγει ταῦτα εἰς τὸ Λευϊτικὸν, Κεφ:
18. ἐδ. 6 καὶ λοιπά. „ Ἄνθρωπος Ἄθρωπος, πρὸς πάν-
„ τα οἰκεῖον σαρκὸς αὐτοῦ, οὐ προσελεύσεται, ἀποκα-
„ λύψαι ἀσχημοσύνην. Ἐγὼ Κύριος. Ἀσχημοσύνην
„ Πατρός σου, καὶ ἀσχημοσύνην Μητρός σου οὐκ ἀπο-
„ καλύψεις· μήτηρ γάρ σου ἐςὶν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν
„ ἀσχημοσύνην αὐτῆς. Ἀσχημοσύνην γυναικὸς Πα-
„ τρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις· ἀσχημοσύνη Πατρός σου
„ ἐςίν. Ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς σου ἐκ Πατρός σου,
„ ἢ ἐκ Μητρός σου ἐνδογενοῦς, ἢ γεγεννημένης ἔξω,
„ οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνην αὐτῶν. Ἀσχημοσύ-
„ νην θυγατρὸς υἱοῦ σου, ἢ θυγατρὸς θυγατρός σου,
„ οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν, ὅτι σὴ
„ ἀσχημοσύνη ἐςίν. Ἀσχημοσύνην θυγατρὸς γυναικὸς
„ Πατρός σου, οὐκ ἀποκαλύψεις· ὁμοπατρία ἀδελφή
„ σου ἐςὶν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.
„ Ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου, οὐκ ἀποκαλύ-
„ ψεις· οἰκεία γὰρ Πατρός σου ἐςίν. Ἀσχημοσύνην
„ ἀδελφῆς Μητρός σου, οὐκ ἀποκαλύψεις οἰκεία γὰρ
„ Μητρός σου ἐςίν. Ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ Πατρός
„ σου, οὐκ ἀποκαλύψεις, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐ-
„ τοῦ, οὐκ εἰσελεύσει· συγγενὴς γάρ σου ἐςίν. Ἀσχη-
„ μοσύνην νύμφης σου, οὐκ ἀποκαλύψεις· γυνὴ γὰρ

„ υἱοῦ σου ἐστίν· οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην
„ αὐτῆς. Ἀσχημοσύνην γυναικὸς ἀδελφοῦ σου, οὐκ
„ ἀπολύψεις· ἀσχημοσύνη γὰρ ἀδελφοῦ σου ἐστίν. Ἀ-
„ σχημοσύνην γυναικὸς καὶ θυγατρὸς αὐτῆς, οὐκ ἀ-
„ ποκαλύψεις· τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ τὴν
„ θυγατέρα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, οὐ λήψει· ἀποκα-
„ λύψαι τὴν ἀσχυμοσύνην αὐτῶν· οἰκεῖαι γάρ σου εἰ-
„ σὶν, ἀσέβημα ἐστίν „. Δὲν ἠξεύρομεν, ἐὰν μὲ μεγαλητέραν σαφήνειαν, ἐδύνατο νὰ θεσπίση ὁ Θεὸς τὴν βαθμολογίαν, νὰ διακρίνη τοὺς διαφόρους βαθμοὺς, καὶ νὰ ἐμποδίση τὰς ἀθεμιτογαμίας, ὀνομάζων αὐτὰς ἀσχημοσύνην καὶ ἀσέβημα! Ἂς ἴδωμεν τώρα τὶ ἐθέσπισε περὶ τούτων καὶ ἡ Ἐκκλησία, ἀρχίζοντες ἀπὸ τοὺς Κανόνας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ἐπικυρωθέντας καὶ βεβαιωθέντας ἀπὸ τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους.

Ἰδοὺ πῶς ἐμποδίζει οὗτος ὁ θαυμάσιος Πατὴρ τὴν ἀθεμιτογαμίαν, διακρίνων σαφέστατα τοὺς βαθμοὺς, καὶ κανονίζων σφοδρῶς τοὺς παραβάτας. — Εἰς τὸν ος΄: αὐτοῦ Κανόνα, λέγει ταῦτα. „ Ὁ αὐτὸς
„ τύπος, καὶ περὶ τῶν τὰς νύμφας ἑαυτῶν λαμβανόν-
„ των „. Ὁ παρὼν Κανὼν, κανονίζει τὸν λαβόντα εἰς γυναῖκα τὴν νύμφην του εἰς ἕνδεκα χρόνους, πρότερον χωριζομένου τοῦ ἀθεμίτου Γάμου. — Εἰς τὸν ξή: Κανόνα, ὁ αὐτὸς Πατὴρ λέγει. „ Ἡ τῆς ἀπειρημέ-
„ νης συγγενείας εἰς Γάμον ἀνθρώπων σύγασις, εἰ φω-
„ ραθείη, ὡς ἐν ἁμαρτήμασιν ἀνθρώπων γινομένη, τὰ
„ τῶν μοιχῶν ἐπιτίμια δέξεται „. Καὶ ὁ παρὼν Κανὼν, γενικῶς ἐπιτιμᾷ κάθε Γάμον ἀθέμιτον, μὲ τὸ ἐπιτίμιον τῶν μοιχῶν. Ἰδοὺ πῶς τιμωροῦσιν οἱ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἀθεμιτογαμίαν! — Τέλος ὁ αὐτὸς Οὐρανοφάντωρ Πατὴρ, γράφει ταῦτα εἰς τὸν οη΄. αὐτοῦ Κανόνα. „ Ὁ αὐτὸς κρατείτω τύπος

„ καὶ ἐπὶ τῶν δύο ἀδελφὰς λαμβανόντων εἰς συνοικέ-
„ σιον, εἰ καὶ κατὰ διαφόρους χρόνους „. Πολλοὺς ἄλλους Κανόνας ἔχει οὗτος ὁ θεσπέσιος Πατὴρ περὶ βαθμολογίας, καθὼς τὸν κγ΄. τὸν κζ΄. τὸν κη΄. καὶ τὸν οζ΄. τοὺς ὁποίους δὲν ἀναφέρομεν αὐτολεξεὶ, διὰ νὰ μὴ μακρύνωμεν τὸν λόγον. Ἀλλ' ἂς ἀναφέρωμεν τώρα καὶ τοὺς Κανόνας τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, περὶ βαθμολογίας.

Ἡ ἐν Νεοκαισαρείᾳ τοπικὴ Σύνοδος, ἐπικυρωθεῖσα καὶ βεβαιωθεῖσα ἀπὸ τὰς μετὰ ταῦτα Οἰκουμενικὰς Συνόδους, γράφει ταῦτα εἰς τὸν Β΄. αὐτῆς Κανόνα. „ Γυνὴ, ἐὰν γήμηται δύο ἀδελφοῖς, ἐξωθείσθω
„ μέχρι θανάτου, πλὴν ἐν τῷ θανάτῳ, διὰ τὴν φι-
„ λανθρωπίαν, εἰποῦσα, ὡς ὑγιάνασα, λύσει τὸν Γά-
„ μον, ἕξει τὴν μετάνοιαν. Ἐὰν δὲ τελευτήσῃ ἡ γυ-
„ νὴ, ἐν τοιούτῳ Γάμῳ οὖσα, ἢ ὁ ἀνὴρ, δυσχερὴς τῷ
„ μείναντι ἡ μετάνοια „. Περὶ βαθμολογίας, καὶ ἀθεμιτογαμίας ὁμιλοῦν καὶ οἱ ἀποστολικοὶ ιθ΄. καὶ ὁ Κανὼν γ΄. τῆς ς΄. Οἰκουμ. Συνόδου, καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι Κανόνες, τοὺς ὁποίους κάλλιστα γνωρίζει ἡ Σεβασμιωτάτη ὑμῶν Ὁμήγυρις. Ἐπισφραγίζομεν ταῦτα πάντα μὲ τὸν σημαντικὸν Κανόνα νδ΄. τῆς ς΄. Οἰκουμ. Συνόδου, ὅς τις λέγει ταῦτα. „ Τῆς θείας ἡ-
„ μᾶς οὕτω σαφῶς ἐκδιδασκούσης Γραφῆς, οὐκ εἰσελεύ-
„ σει πρὸς πάντα οἰκεῖον σαρκός σου, ἀποκαλύψαι ἀ-
„ σχημοσύνην αὐτοῦ, ὁ Θεοφόρος Βασίλειος, τινὰς τῶν
„ ἀπηγορευμένων Γάμων, ἐν τοῖς οἰκείοις κανόσιν ἀπη-
„ ριθμήσατο, σιωπῇ τὰ πλεῖστα παραδραμών, καὶ κατ'
„ ἀμφότερα κατασκευάσας ἡμῖν τὸ ὠφέλιμον. Τὸ γὰρ
„ τῶν αἰσχρῶν ὀνομασιῶν πλῆθος παραιτησάμενος, ὡς
„ ἂν μὴ τὸν λόγον καταῤῥυπαίνοι τοῖς ῥήμασι, γενι-
„ κοῖς ὀνόμασι τὰς ἀκαθαρσίας διέλαβε, δι' ὧνπερισ-

„ κτικῶς ἡμῖν τοὺς παρανόμους Γάμους ὑπέδειξεν.
„ Ἐπειδὴ δὲ τῇ τοιαύτῃ σιωπῇ, καὶ τῷ ἀδιαγνώστῳ
„ τῆς τῶν ἀθέσμων Γάμων ἀπαγορεύσεως, ἑαυτὴν ἡ
„ φύσις συνέχεε, συνείδομεν γυμνότερον τὰ περὶ τού-
„ του ἐκθέσθαι, ὁρίζοντες ἀπὸ τοῦ νῦν, τὸν τῇ οἰκείᾳ
„ ἐξαδέλφῃ πρὸς Γάμου κοινωνίαν συναπτόμενον, ἢ
„ πατέρα καὶ υἱὸν μητρὶ καὶ θυγατρί· ἢ δύο κόραις
„ ἀδελφαῖς, πατέρα καὶ υἱόν, ἢ ἀδελφοῖς δυσὶ, Μη-
„ τέρα καὶ θυγατέρα· ἢ ἀδελφοὺς δύο, δυσὶν ἀδελ-
„ φαῖς, ὑπὸ τὸν τῆς ἑπταετίας πίπτειν κανόνα, ἀφι-
„ σαμένων αὐτῶν προδήλως τοῦ παρανόμου συνοικε-
„ σίου „.

Περιττὸν νομίζομεν μετὰ ταῦτα, νὰ ἀποκριθῶμεν εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦ Βλασάρεως, ἀναφερομένην ἀπὸ τὴν ἀνυπόγραφον ἀναφορὰν, ἥτις ἢ δὲν ἀποδεικνύει τίποτε, ἢ ἐξελέγχεται ἀπὸ τοιαύτας καὶ τοσαύτας μαρτυρίας τοῦ ἰδίου Θεοῦ, τῶν Θεοφόρων Πατέρων, καὶ τῶν ἱερῶν Κανόνων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

Ἐκ τούτων ἁπάντων, βλέπομεν σαφέσατα, ὅτι αἱ βαθμολογίαι ὑπῆρξαν ἀρχῆθεν θεῖαι καὶ Ἐκκλησιαστικαὶ προβλέψεις τοῦ ἰδίου Θεοῦ, τῶν πνευματεμφόρων Ἀποστόλων, τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, καὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ ὄχι πολιτικαὶ προβλέψεις τοῦ ῥωμαϊκοῦ δικαίου, καὶ ἑπομένως μήτε ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τολμᾷ ποτὲ, νὰ τὰς μεταβάλῃ, μήτε ἡ πολιτικὴ ἐξουσία ἔχει τοιοῦτον δικαίωμα, νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ καὶ πνευματικά. Ἐκ τούτων ἁπάντων ὡσαύτως μανθάνομεν, ὅτι αἱ βαθμολογίαι δὲν ἔχουν σκοπὸν πολιτικὸν, μήτε τὴν ἐξάπλωσιν τῆς συγγενείας, μεταξὺ τῶν οἰκογενειῶν μιᾶς μεγάλης ἐπικρατείας, μήτε ἄλλα τοιαῦτα πολιτικὰ καὶ

κοσμικὰ αἴτια· ἀλλ' ἔχουν σκοπὸν θεῖον καὶ πνευματικὸν, ἀπὸ τὸν ἴδιον Θεὸν ἀποκαλυφθέντα ἡμῖν εἰς τὰς ἱερὰς αὐτοῦ Γραφάς. „ Οὐκ εἰσελεύσῃ, φησὶ, πρὸς
„ πάντα οἰκεῖον σαρκός σου, ἀποκαλύψαι ἀσχυμοσύνην
„ αὐτοῦ.... ἀσέβημα ἐστί „. Πολλὰ ἄλλα τοιαῦτα πνευματικὰ καὶ θεῖα αἴτια προβάλλουσιν οἱ Θεοφόροι Πατέρες, διὰ τὰ ὁποῖα ἐμποδίζουσι τὰς ἀθεμιτογαμίας, καὶ κρίνομεν περιττὸν νὰ ἀναφέρωμεν αὐτὰ μετὰ τὴν σαφεσάτην καὶ ἰσχυροτάτην μαρτυρίαν τοῦ ἰδίου Θεοῦ. Ἰδοὺ ἡ ἀληθὴς ἀρχὴ τῆς βαθμολογίας, καὶ ὁ πνευματικὸς καὶ θεῖος αὐτῶν σκοπός!

Καθὼς οἱ ἀρχαῖοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἢ κατὰ μέρος, ἢ καὶ συνηγμένοι εἰς ἕν, εἰς τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους, ἐμπόδισαν τινὰς βαθμοὺς ὡς κωλύοντας τὸν Γάμον, διὰ πνευματικὰ καὶ θεῖα αἴτια, οὕτω καὶ οἱ μετὰ ταῦτα Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὰ αὐτὰ αἴτια, ἐμπόδισαν μετέπειτα, καὶ ἄλλους βαθμοὺς, ἕως οὗ ἔφεραν τὴν βαθμολογίαν τῶν Γάμων, εἰς τὴν ὁποίαν κατάσασιν πρὸ πολλοῦ τὴν μεταχειρίζεται ἡ ἁπανταχοῦ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, καθὼς κάμνει καὶ τὴν σήμερον. Μεταξὺ τούτων τῶν μεταγενεσέρων Πατέρων, ἀκολουθούντων πιστῶς τὰ ἱερὰ τῶν προγόνων αὐτῶν ἴχνη, βλέπομεν καὶ πολλοὺς Πατριάρχας Κωνσαντινουπόλεως, ὡς Οἰκουμενικοὺς Πατέρας καὶ Ποιμενάρχας, νὰ θεσπίζωσι πολλὰ περὶ βαθμολογίας, ὡς οἱ Ἁγιώτατοι Οἰκουμενικοὶ Πατριάρχαι Ἀλέξιος, Ἰωάννης, Νικόλαος, Σισσίνιος, καὶ ἄλλοι πάμπολλοι, οἵτινες καὶ τὴν βαθμολογίαν Συνοδικῶς ἐθέσπισαν, κατὰ τοὺς ὁποίους σήμερον μεταχειριζόμεθα βαθμοὺς, καὶ τοὺς ἀθεμίτους Γάμους σφοδρῶς ἐμπόδισαν, ἐκανόνισαν, καὶ ἀκύρωσαν. Αἱ ἀποφάσεις τούτων τῶν Πατριαρχῶν, παραδεχθεῖσαι πρὸ πολλοῦ ἀφ' ὅλας τῶν

Ὀρθοδόξων τὰς Ἐκκλησίας, καὶ ἐπικυρωθεῖται ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ τοὺς μεταγενεστέρους Πατριάρχας, οἵτινες κατ' αὐτοὺς πάντοτε ἐπολιτεύθησαν καὶ πολιτεύονται, ἔγειναν πρὸ πολλοῦ ἱεροὶ καὶ γενικοὶ Κανόνες τῆς καθόλου Ἐκλησίας, καὶ κἀμμία δύναμις ἀνθρώπινος ἐσωτερικὴ τε καὶ ἐξωτερικὴ, δὲν ἔχει πλέον τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς μεταβάλῃ, ἀφ' οὗ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον φωτίζει καὶ ὁδηγεῖ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τὰς ἐπεσφράγισε μὲ τὴν παραδοχὴν ἁπασῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καὶ μὲ τὴν πολυχρόνιον αὐτῶν ἐκτέλεσιν. Καὶ ἐὰν καὶ οἱ Βασιλεῖς οἱ Ῥωμαῖοι ἔκαμαν τινὰς νόμους περὶ βαθμολογίας, δὲν ἔλαβον τὴν ἰσχὺν, παρὰ ἀφ' οὗ τοὺς παρεδέχθη, ὡς ἀναγκαίους καὶ ὠφελίμους ἡ Ἐκκλησία, ἥτις ἀφ' οὗ ἔδωτε γενικῶς μίαν φορὰν τὴν ψῆφόν της, ἔγειναν Νόμοι καὶ Κανόνες Ἐκκλησιαστικοὶ· τοὺς ὁποίους κατὰ χρέος ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι πρέπει νὰ σέβωνται καὶ νὰ ἐκτελῶσιν, ὡς τωόντι ἐποίησαν καὶ ποιοῦσιν ὅλα τὰ πιστὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τέκνα.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἡ ἁπανταχοῦ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, κατὰ δύω τρόπους φανερώνει τὴν γνώμην καὶ τὰς ἀποφάσεις της, ἢ συνηγμένη εἰς ἕν, ἐν Οἰκουμενικῇ δηλαδὴ Συνόδῳ, ἢ ὅταν παραδεχθῶσιν ὅλαι αἱ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι πρᾶξίν τινα· τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν αὐτὴν ἰσχὺν, κατὰ τοὺς Θεοφόρους Πατέρας. Καὶ τὸ αἴτιον εἶναι, διότι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, κατὰ τὰς ἱερὰς καὶ ἀψευδεῖς αὐτοῦ ὑποσχέσεις, πάρεστι παρομοίως εἰς ὅλας τῶν Ὀρθοδόξων τὰς Ἐκκλησίας, τόσον ὅταν εἶναι συνηγμέναι εἰς ἕν, καὶ ἀποφασίσωσιν, ὅσον καὶ ὅταν εὑρίσκωνται εἰς τὴν θέσιν των, καὶ παραδεχθῶσιν ὅλαι ἐπίσης τὸ αὐτό· καθὼς βλέπομεν τωόντι ὅτι συνέβη εἴς τινας βαθμοὺς τοῦ Γάμου, τοὺς

ὁποίους ἀπὸ τόσους αἰῶνας μέχρι τῆς σήμερον τοὺς μετεχειρίσθησαν καὶ μεταχειρίζονται ὅλαι τῶν Ὀρθοδόξων αἱ Ἐκκλησίαι. Πρὸς τούτοις, καθὼς εἰς τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους, κάθε Ὀρθόδοξος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προβάλῃ ὅ, τι νομίζει συμφέρον πρὸς κοινὴν τῶν Ὀρθοδόξων οἰκοδομὴν, καὶ ὅταν παραδεχθῇ ἡ γνώμη του ἀφ' ὅλους τοὺς Πατέρας τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου, γίνεται Κανὼν Οἰκουμενικὸς, οὕτω καὶ ὅταν τις Ὀρθόδοξος, πολὺ περισσότερον εἷς Βασιλεὺς, ὅταν θεσπίσῃ τι συμφέρον εἰς τῶν Ὀρθοδόξων τὸ πλήρωμα, καὶ τὸ παραδεχθῇ ἡ καθόλου Ἐκκλησία, γίνεται Κανὼν Οἰκουμενικὸς, ὄχι διότι τὸ ἔκαμεν ὁ Βασιλεὺς, ἀλλὰ διότι τὸ παρεδέχθη ἡ ἁλάνθαστος καθόλου τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησία. Ταῦτα ἀποκρινόμεθα περὶ τῶν βαθμῶν, ἐὰν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, ἀπὸ τοὺς Ὀρθοδόξους Βασιλεῖς προβεβλημένοι, καὶ ἀπὸ τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν παραδεδεγμένοι, καὶ πανταχοῦ ἀκριβῶς διενεργούμενοι.

Τὸ σεβάσμιον καὶ ἱερὸν τῆς βαθμολογίας, ἀφ' ὅλους τοὺς Ὀρθοδόξους μέχι τῆς σήμερον ἐφυλάχθη μὲ ἄκραν προσοχὴν καὶ ἐντέλειαν, καὶ αἱ ἀθεμιτογαμίαι, καθὼς εἶναι αἱ προβαλλόμεναι ἀπὸ τὸ Νομοσχέδιον, πάντοτε ἐβδελύχθησαν ἀπὸ τοὺς ἀληθεῖς Ὀρθοδόξους. Ὁ μὲν Θεὸς μὲ ἀπείρους τιμωρίας, καὶ μὲ διαφόρους πληγὰς καὶ μάστιγας, ἐτιμώρησε τοὺς παραβάτας τούτου τοῦ θείου Νόμου, καθὼς πάμπολλα παραδείγματα ἀποδεικνύουσι ταύτην τὴν ἀλήθειαν εἰς ὅλα τῶν Ὀρθοδόξων τὰ μέρη· καὶ ἐὰν τὰ ξενὰ ὅρια τῆς ἀπαντήσεώς μας, καὶ τὸ πολὺ τῆς ὕλης τῶν ὑποθέσεων, τῶν ἤδη διαπραγματευομένων, μᾶς τὸ ἐσυγχώρουν, οὐκ ὀλίγα ἠθέλαμεν ὀνομαστὶ ἀναφέρῃ. Περιορίζόμεθα ὅμως, εὐχαριστούμενοι νὰ ἀναφέρωμεν μόνον,

τὴν Συνοδικὴν μαρτυρίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Σισσινίου, ὅς τις λέγει περὶ τῆς ἀθεμιτογαμίας. „ Διὰ ταῦτα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς „ τῆς ἀπειθείας. Διὰ ταῦτα πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρ„ ρωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. Διὰ ταῦτα δείμα„ τα φοβερὰ, σεισμοὶ κλονοῦντες θεμέλια γῆς, καὶ „ πόλεων ἀναστῶντες οἰκοδομάς· αὐχμοὶ φρικώδεις, „ νόσων κατὰ σωμάτων ἐπιδρομαί· πολεμίων ἐπανα„ σάσεις, καὶ τὸ τελευταῖον, λιμοὶ καὶ λοιμοὶ, ἡλι„ κίαν πᾶσαν ἀπάγοντες, καὶ μηδαμόθεν παραμυθίαν „ λαμβάνοντες. Τούτων τὴν ἐν ἀνθρώποις ἐπὶ ὀλέθρῳ „ φορὰν, ἡ μετριότης ἡμῶν ἅμα τῇ συνεδριαζούσῃ „ τῶν Θεοφιλεσάτων Μητροπολιτῶν καὶ Ἀρχιεπισκό„ πων σῆσαι περὶ πολλοῦ ποιουμένη, καὶ τοῦ καταρ„ ρύπου, καὶ ἀπρεποῦς, καὶ ἀσέμνου Γάμου, τὸν πε„ ριούσιον λαὸν τοῦ Χριστοῦ ῥυομένη, διωρίσατο μη„ κέτι τοὺς τοιούτους Γάμους χώραν ἐν τοῖς Χριστια„ νοῖς τοῦ λοιποῦ ἔχειν, μηδὲ παρά τινος μηδέποτε „ καταπραχθῆναι „. Ἡ δὲ Ἐκκλησία πάντοτε τὰς ἀθεμιτογαμίας μὲ φοβερὰ ἐπιτίμια, καὶ μὲ κανονικὰς ποινὰς σφοδρῶς ἐτιμώρησε. Πῶς εἶναι λοιπὸν τώρα δυνατὸν, ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία νὰ συγκατανεύσῃ εἰς ἕνα Ὀρθόδοξον Κράτος, καὶ εἰς ὁλοκλήρους Ὀρθοδόξους λαοὺς, νὰ γίνωσι νόμοι συστηματικοὶ καὶ βάσιμοι αἱ ἀθεμιτογαμίαι, καὶ νὰ δώσῃ ἄδειαν ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως εἰς τὰ Ὀρθόδοξα ταύτης τέκνα νὰ τὰς κάμωσι, καὶ εἰς τοὺς Ὀρθοδόξους Ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς τῆς Ἑπτανήσου νὰ τὰς εὐλογῶσιν, ὅταν βλέπῃ τὸν ἴδιον Θεὸν τόσον μεγάλως νὰ τὰς τιμωρῇ, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τόσον μεγάλως νὰ τὰς καταδικάζῃ, ἐὰν καὶ ἄτομά τινα παραβαίνωσι τοιοῦτον ἱερὸν νόμον;

Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν τὶ λέγωσι μετὰ ταῦτα εἰς τὴν

αὐτῶν ἀνυπόγραφον ἀναφορὰν αἱ Ἰόνιοι Ἀρχαί· „ Ἔ„ χοντες τοίνυν οἱ βαθμολογικοὶ ὅροι τοιαύτην ἀρχὴν, „ καὶ ἐπὶ τοιαύτης ἐπερειδόμενοι βάσεως, ἐπόμενον „ ἦν νὰ διατρέξωσι τὴν ἀσασίαν τῶν λοιπῶν πολιτι„ κῶν Νόμων, ἄλλοτε ἄλλως παρὰ τῶν κατὰ καιρούς Ἡγεμόνων διατιθεμένους· ἐξ ἑτέρου μέρους πάλιν, ἐκείνους τοὺς νόμους, τοὺς ὁποίους ἔχουν σκοπὸν νὰ δώσωσιν αἱ Ἰόνιοι Ἀρχαὶ εἰς τὴν Ἑπτάνησον, θέλουσι νὰ τοὺς θεμελιώσωσιν· „ ἐπὶ ἀμεταβλήτων, ὡς λέγουσι, πασιδήλων, καὶ ἰ„ σχυρῶν βάσεων, ὥστε νὰ ἀφαιρέσωσι πᾶν εἶδος ἀβεβαιό„ τητος καὶ ἀυθαιρέτου „· ὡς νὰ μὴν ἦταν καὶ οὗτοι οἱ Νόμοι των πολιτικοὶ, καὶ ἑπομένως ἄσατοι καὶ εὐμετάβλητοι, καθὼς ὅλα τὰ ἀνθρώπινα πράγματα, ἄλλοτε ἄλλως παρὰ τῶν κατὰ καιρούς Ἡγεμόνων διατιθέμενα, μεταβάλλονται, καὶ ὡς νὰ μὴν ὑπόκεινται καὶ οὗτοι οἱ νόμοι εἰς ὅλα τὰ περισατικὰ τῶν ἀνθρωπίνων νομοθεσιῶν, ἐν ᾧ μαλιστα εἶναι αὐτοκατάκριτοι, διότι

SISMANOGLIO

πρασβάλλουσι προφανῶς τοὺς θείους κανόνας, τὰς ἱερὰς παραδόσεις, τὰ ἔθιμα, καὶ τὴν πρᾶξιν τῆς καθόλου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας· ἀλλὰ συμφέρει, φαίνεται ἤδη εἰς αὐτοὺς, ὥσε τοὺς τότε μὲν νομιζομένους πολιτικοὺς Νόμους, νὰ τοὺς ὀνομάζωσιν ἁγίους, καὶ ἀμεταβλήτους· τοὺς ὅσους δὲ μέλλουσιν ἤδη νὰ δώσωσι, σεροὺς καὶ βεβαίους, καὶ ἐπὶ ἀμεταβλήτων βάσεων σηριζομένους· διότι τὸ κοσμικὸν, καὶ πρόσκαιρον συμφέρον, εἶναι ὁ μόνος Κανὼν τῶν πολιτικῶν.

Λέγει πρὸς τούτοις ἡ ἀνυπόγραφος ἀναφορά των, ὅτι „ Ἡ πολιτικὴ των τύχη τοὺς ἐπεριόρισεν εἰς μι„ κροτάτην περιφέρειαν, διοικουμένους ἀπὸ Νόμους ἰ„ διαιτέρους. Αὕτη ἡ μικρότης των ἐπολλαπλασίασε „ τόσον τὴν μεταξύ των συγγένειαν, ὥσε καθίσταται „ πρᾶγμα δυσχερὲς ἡ ἐκπεραίωσις παντὸς συνοικεσίου, „ ἕνεκεν τῶν ἐπικρατούντων ἐμποδίων μιᾶς τοσοῦτον „ πολυπλόκου βαθμολογίας „.

Δὲν ἠξεύρομεν, ἐὰν ἐδύναντο πλέον ἀνίσχυρα αἴτια νὰ προβάλωσιν αἱ Ἰόνιοι Ἀρχαὶ, διὰ νὰ ζητήσωσι τὴν συγκατάθεσιν τοιούτων καὶ τοσούτων παρανομιῶν! καὶ τάχα μόνον τὸ Ἰόνιον Κράτος ἔχει μικρὰν περιφέρειαν; Δὲν εἶναι τόσον πλῆθος Νήσων μικροτάτων Ὀρθοδόξων λαῶν, οἵτινες εὑρίσκουσιν εὐκόλως εἰς πολλὰ μικροτέραν περειφέριαν, νὰ ἐκτελέσωσι θεαρέσως Γάμους, φυλάττοντες ἀκριβῶς τὴν βαθμολογίαν τῆς Ἐκκλησίας; Καὶ οὐδεὶς λαὸς Ὀρθόδοξος, πολλὰ μικροτέρων Νήσων τῆς Ἑπτανήσου, ἔκαμε ποτὲ τοιοῦτον παράπονον, μήτε ἐπρόβαλε τοιαῦτα ἀνίσχυρα αἴτια ἀθεμιτογαμίας, μάλιστα συσηματικῆς, καὶ ἐπὶ πολιτικῶν Νόμων σηριζομένης. Ὅς τις γνωρίζει τὴν ἀληθινὴν κατάσασιν τῆς Ἑπτανήσου, καταλαμβάνει εὐκόλως, ὅτι αὗται εἶναι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις τινῶν

νεωτερισῶν, οἵτινες ἀκουσίως τοῦ ἀληθινοῦ φρονήματος τοῦ Ὀρθοδόξου λαοῦ τούτου τοῦ Κράτους, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ, καὶ θέλει τὸν σηριγμὸν, καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἱερῶν ἡμῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων, καὶ χωρὶς κἀμμίαν ἀληθινὴν ἀνάγκην, θέλουσι νὰ καταπατήσωσιν αὐθαιρέτως, καὶ ἀναισχύντως τὰ πλέον ἱερὰ, καὶ σεβάσμια, καὶ ἀρχαῖα, καὶ νὰ παρακινήσωσι καὶ τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, νὰ δώσῃ τὴν αὐτῆς συγκατάθεσιν εἰς τοιαύτας παρανομίας. Γνωρίζει κάλλιστα ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ποῖοι εἶναι οἱ ἀληθεῖς αἴτιοι τοιούτων νεωτερισμῶν καὶ μεταῤῥυθμίσεων, ποίους σκοποὺς ἔχουσι, ποίας μεταβολὰς μέχρι τοῦ δε εἰσήγαγον εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑπτανήσου, καὶ εἰς ποῖα βάραθρα ἀγωνίζονται νὰ ῥίψωσι τοὺς Ὀρθοδόξους Ἑπτανησίους βαθμηδὸν καὶ ἀνεπαισθήτως, διὰ τοῦτο περιττὸν νομίζομεν νὰ ὁμιλήσωμεν περαιτέρω περὶ τούτου. Ἀλλ' ἂς προχωρήσωμεν εἰς τὰς προφασιολογίας τῆς ἀνυπογράφου ἀναφορᾶς τῶν Ἰονίων Ἀρχῶν.

Προσθέτουσι πρὸς τούτοις, ὅτι „ Πολλαὶ οἰκο„ γένειαι ῥίπτονται πολλάκις εἰς ἀμήχανον ἀδημονίαν, „ ἀναγκαζόμεναι νὰ ἀποβάλλωσι τὰ ἀληθῆ των συμ„ φέροντα, νὰ σερῶνται τὰς περισάσεις, τὰς ὑποσχο„ μένας εὐδαιμονίαν εἰς τα τέκνα των, νὰ ὑποπίπτω„ σιν εἰς θλιβερὰ ἀτοπήματα, ἢ νὰ συγκατανεύωσι, „ καθὼς συχνὰ συμβαίνει, εἰς συνοικέσια μὲ ἑτερόφρο„ να Σύζυγον „.

Οὗτοι οἱ λόγοι ἦσαν ἰσχυροὶ, ἐὰν δὲν ὁμίλουν Ὀρθόδοξοι, οἵτινες κατὰ τὴν ἱεράν των θρησκείαν, πρέπει νὰ ἔχωσιν ὅλας τὰς ἐλπίδας των εἰς τὸν Θεὸν, καὶ νὰ προκρίνωσιν εἰς ὅλας τὰς περισάσεις μᾶλλον τὴν ἀγάπην του, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θείων του Νόμων, καὶ

ἐκείνων τῆς Ἐκκλησίας, τῆς πανάγνου αὐτοῦ Νύμφης, ἀφ' ὅλους τοὺς θησαυροὺς τῆς γῆς, νὰ νομίζωνται ξένοι καὶ πάροικοι εἰς τοῦτον τὸν πρόσκαιρον κόσμον, νὰ καταφρονῶσι τὰς ἐπιγείους ματαιότητας, νὰ φεύγωσι τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν παρανομίαν, καὶ νὰ πράττωσι τὰ πάντα διὰ τὴν οὐράνιον ἡμῶν Πατρίδα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁμιλοῦν Ὀρθόδοξοι πρὸς Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, καὶ πρὸς τὴν κοινὴν τῶν Ὀρθοδόξων Μητέρα, ἀποροῦμεν μεγάλως, πῶς προβάλλουσι τοιαῦτα ποταπά, μάταια, καὶ κοσμικὰ τέλη, διὰ να παρακινήσωσι τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, να συγκατανευσῃ εἰς τοιαύτας ἀθεμιτογαμίας καὶ παρανομίας! — Τα ἀληθῆ τῶν Ὀρθοδόξων συμφέροντα συνίστανται εἰς τὰς ἀρετάς, εἰς τὰ δῶρα τῆς χάριτος, εἰς τὴν γνῶσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἱερῶν καθηκόντων τῆς ἡμετέρας θρησκείας, καὶ ὄχι εἰς τὰς ἀθεμιτογαμίας, εἰς τὰς παρανομίας, εἰς τὰ πλούτη, καὶ εἰς τὰς ματαιότητας, τὰ ὁποῖα φθείρουν, καὶ μολύνουν τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἑλκύουν κατ' αὐτοῦ τὰ φοβερὰ οὐαί! τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου. — Η εὐδαιμονία τῶν τέκνων τῶν Ὀρθοδόξων ὑπάρχει ὅπουὑπάρχει φόβος τοῦ Θεοῦ, ἐνάρετος καὶ χριστιανικὴ ἀνατροφὴ, καὶ τὰ καλὰ τῶν γονέων παραδείγματα, καὶ ὄχι εἰς τὰς φαντασίας, καὶ εἰς τὰ μεγαλεῖα τοῦ διεφθαρμένου κόσμου. — Θλιβερὰ ἀτοπήματα δὲν ἀκολουθοῦν εἰς ὅσους ἀποφεύγουν, ἀλλ' εἰς ὅσους κάμνουν τας ἀθεμιτογαμίας. „ Διὰ ταῦτα, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, ὡς εἴπομεν „ καὶ μετὰ τοῦ ἱερωτάτου Σισσινίου, πολλοὶ ἀσθενεῖς „ καὶ ἄῤῥωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί· διὰ ταῦτα ἔρ„ χονται σεισμοὶ, λοιμοὶ, καὶ λιμοὶ, αὐχμοὶ φρικώ„ δεις, πολεμίων ἐπαναναςάσεις „, καὶ ὅσα ἄλλα δεινὰ ἐντελέςατα ἐζωγράφισεν ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, εἰς τὰς ἡμέρας τοιουτου ἁγιωτάτου Ἀνδρὸς,

τὴν ὁποίαν σήμερον παριστάνει ἡ Σεβασμιοτάτη ὑμῶν Ὁμηγυρις. — Περι δε τῶν συνοικεσίων μὲ ἑτερόφρονα Σύζυγον, τοῦτο μέχρι τοῦδε εἰς τὸ Ἰόνιον Κράτος συνέβη σπανίως· διότι σχεδὸν ὅλον τὸ Κράτος συνίσταται ἀπὸ Ὀρθοδόξους, πιςὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, ἐκτὸς ὀλίγων Ἰουδαίων, καί τινων Λατινικῶν οἰκογενειῶν, διεσπαρμένων εἰς ὅλην τὴν Ἑπτάνησον. Ἀλλ' ἐὰν καὶ κατὰ καιροὺς ἐγένοντο συνοικέσιά τινα μεταξὺ Λατίνων καὶ Ὀρθοδόξων, μ' ὅλα ταῦτα ὡς μερικὸν συμβὰν, καταχρισηκῶς παρεισδῦσαν, δὲν δύνανται νὰ ὑποληφθῇ ὡς γενικὸν παράδειγμα κοινῆς βλάβης, καὶ γενικῆς διαφθορᾶς· διότι ἕκασος τῶν Ὀρθοδόξων κάλλιςα γνωρίζων, πόσον τὰ τοιαῦτα συνοικέσια ἀπὸ τοὺς ἱεροὺς κανόνας ἐμποδίζονται, οὐδεὶς τῶν εὐσυνειδήτων ἠκολούθει ταῦτα. Εἰ δέ τινες τῶν ἐμπαθεςάτων, καὶ τούτων σπανίων, περιέπεσον εἰς τοιαῦτα ἄτοπα καὶ παράνομα, ἐκ τούτου διὰ τὴν σπανιότητα δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν τὰς μεγάλας βλάβας, καὶ ὀλέθρια ἀποτελέσματα, τὰ ἀκολουθήσαντα μέχρι τοῦδε εἰς τὸ κοινὸν τοῦ Ἰονίου Κράτους, καθὼς μὲ ὑπερβολὴν τὰ παριστάνει ἡ ἀνυπόγραφος ἀναφορά. Πλὴν εἶναι ἄξιον παρατηρήσεως, ὅτι, ἐν ᾧ ἐνταῦθα μὲ τόσον ζῆλον ὁμιλοῦν ἐναντίον τοιούτων σπανίων συνοικεσίων, εἰς τὸ αὐτῶν Νομοσχέδιον, καθὼς θέλομεν ἴδῃ εἰς τὸ Β. Κεφάλαιον, τῆς ἀπαντήσεώς μας, ἐξ ἐναντίας διορίζουσι νόμους καὶ διαταγὰς τοῦ νὰ ἐκτελῶνται ἤδη συςηματικῶς, καὶ ἀκωλύτως τοιαῦτα παράνομα μὲ ἑτεροδόξους συνοικέσια. Ἀλλὰ τὸ αἴτιον ταύτης τῆς φαινομένης ἀντιφάσεως εἶναι, διότι οἱ συντάξαντες τὴν ἀνυπόγραφον ἀναφορὰν καὶ τὸ Νομοσχέδιον, ἀποςρεφόμενοι τὰ μετὰ Λατίνων καὶ Ὀρθοδόξων συνοικέσια, ἀγωνίζονται

νὰ νομιμοποιήσωσι τὰ μετὰ Λουθηροκαλβίνων, πρὸς αὔξησιν καὶ πολλαπλασιασμὸν τοῦ αὐτῶν δόγματος, ὡς νὰ μὴν εἶναι καὶ οὗτοι ἑτερόδοξοι, καὶ τοῖς αὐτοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς ἐπιτιμίοις ὑπόδικοι.

Τέλος πάντων, ἐπισφραγίζει ἡ ἀνυπόγραφος ἀναφορὰ ταῦτα πάντα μὲ τοῦτον τὸν ὡραῖον συμπερασμὸν, ὡραιότερον τῶν αἰτιῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὸν ἐξάγει· „ τὰ τοιαῦτα δεινὰ ἠθέλησεν ὁ Νομοθέτης νὰ „ θεραπεύσῃ μὲ μόνην τὴν μείωσιν δύω βαθμῶν εἰς ὅλα „ τὰ εἴδη τῆς συγγενείας „.

Ἀλλ' ἐρωτῶμεν, ποῖα δεινά; Ἡμεῖς εἴδομεν, ὅτι ὅλα τὰ δεινὰ ἐπήγασαν, καὶ πηγάζουν, κατὰ τὴν ἱερὰν μας Ἐκκλησίαν, ἀπὸ τὰς ἀθεμιτογαμίας, καὶ ἡ ἀνυπόγραφος ἀναφορὰ μᾶς λέγει, ὅτι τὰ τοιαῦτα δεινὰ ἐπήγασαν ἀπὸ τὰ κωλύματα τῆς βαθμολογίας. Εἰς ποῖον πρέπει νὰ πιστεύσωμεν; Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἢ εἰς τὴν ἀνυπόγραφον ἀναφορὰν τῶν Ἰονίων Ἀρχῶν; Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἥτις ὁμιλεῖ μὲ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, ὅταν αἱ ἀποφάσεις της εἶναι σύμφωνοι μὲ τοὺς ἱεροὺς θεσμοὺς τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἢ εἰς τὴν ἀναφορὰν τῶν πολιτικῶν, οἵτινες ὁμιλοῦν μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος, μὲ πάθη ἀνθρώπινα, καὶ μὲ κοσμικοὺς καὶ προσκαίρους σκοποὺς, καὶ ἰδιοτελείας; Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἥτις ὁμιλεῖ, στηριζομένη εἰς τὰς βάσεις τῆς Πίστεως, καὶ εἰς τὴν Πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ περὶ τοῦ κόσμου, ἢ εἰς τὴν ἀναφορὰν, ἡ ὁποία λέγει μόνον τὰ τοιαῦτα δεινὰ, χωρὶς καμμίαν ἀπόδειξιν, καὶ χωρὶς νὰ μᾶς εἴπῃ, μήτε κἂν ποῖα δεινὰ εἶναι; Ἐκεῖνα δὲ τὰ ὁποῖα νομίζει δεινὰ, ὡς εἶναι τὰ ἄνω εἰρημένα, ἢ δὲν ὑπάρχουν παντελῶς, ἢ δὲν εἶναι παντελῶς δεινὰ, κατὰ τὴν ἡμετέραν θρησκείαν.

Πῶς θεραπεύει λοιπὸν οὗτος ὁ θαυμάσιος Νομο-

θέτης, ταῦτα τὰ κατὰ φαντασίαν δεινά; „ Μὲ μόνην τὴν μείωσιν δύο βαθμῶν εἰς ὅλα τὰ εἴδη τῆς „ συγγενείας, ἐπιζητῶν, ὥστε, σωζομένων ἐπ' ἄπειρον „ τῶν κωλυμάτων τῆς βαθμολογίας, τῶν ἐξ αἵματος „ ἀνιόντων καὶ κατιόντων, εἰς τοὺς μὲν ἐκ πλαγίου ἐξ „ αἵματος ἀντὶ τοῦ ἑβδόμου βαθμοῦ, νὰ στήσῃ ὡς κω„ λύματος ὅρον τὸν πέμπτον. Εἰς δὲ τὴν ἐξ ἀγχιστείας „ συγγένειαν, ἀντὶ τοῦ πέμπτου βαθμοῦ, τὸν τρίτον „ μόνον. Εἰς δὲ τὴν ἐκ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος συγ„ γένειαν, ἀντὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ εἰς μόνην τὴν κα„ τιοῦσαν γραμμὴν, τὸν δεύτερον. Εἰς αὐτὰς τὰς ἀ„ ναγκαίας δι' αὐτοὺς μεταῤῥυθμίσεις ζητοῦσιν οἱ Ἰα„ νες τὴν συγκατάθεσιν τῆς Μ. Ἐκκλησίας „. Ταῦτα λέγει ἡ ἀναφορά.

Ἀλλ' ἐρωτῶμεν πάλιν ἡμεῖς! Ποῖος εἶναι οὗτος ὁ Νομοθέτης, ὅς τις ἔχει τόσην σοφίαν, ὥστε „ μὲ μόνην τὴν „ μείωσιν δύο βαθμῶν εἰς ὅλα τὰ εἴδη τῆς συγγενείας „, δύναται νὰ θεραπεύσῃ τόσα δεινά; Εἶναι τῳόντι ἄξιος θαυμασμοῦ, διὰ τοιαύτην ὡραίαν ἐφεύρεσιν . . . ! Πλὴν λυπούμεθα νὰ βλέπωμεν τὰ τοιαῦτα γεγραμμένα, καὶ σαλμένα ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ἀπὸ πεπαιδευμένους Ἄνδρας, πρὸς τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, πρὸς ἐπικύρωσιν. Ποῖος Νομοθέτης Ὀρθόδοξος τολμᾷ, ἔπειτα ἀπὸ τόσους αἰῶνας, ἔπειτα ἀπὸ τὴν παραδοχὴν καὶ ἐπικύρωσιν ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ πρᾶξιν τῶν ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξων πιστῶν, ἔπειτα ἀπὸ μίαν τόσον σεβασμίαν καὶ πολυχρόνιον προγραφὴν (prescrizione), νὰ ἁπλώσῃ τὴν τολμηράν του χεῖρα εἰς τὴν μέχρι τοῦδε βαθμολογίαν, καὶ νὰ κάμῃ αὐθαιρέτως τὴν μείωσιν δύο βαθμῶν εἰς ὅλα τὰ εἴδη τῆς συγγενείας; Ποῖος Νομοθέτης Ὀρθόδοξος τολμᾷ, ἕως οὗ εἶναι τέκνον τῆς Ὀρ-

θοδόξου Ἐκκλησίας, νὰ κάμῃ τοιαῦτα ἀνήκουςα τολμήματα; Καὶ ἐὰν ἤθελεν εὑρεθῇ ὁ τοιοῦτος Νομοθέτης, ποῖος Ὀρθόδοξος Πατριάρχης, ποία Ὀρθόδοξος Σύνοδος, δύναται νὰ δώσῃ ἀκρόασιν εἰς τοιαύτας παρανομωτάτας μεταῤῥυθμίσεις καὶ καινοτομίας, αἱ ὁποῖαι δικαίως ἐξελέγχονται ἀπὸ ὅλον τῶν Ὀρθοδόξων τὸ πλήρωμα, καὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔτι τοὺς ἑτεροδόξους;

Ἀλλ' ὅπερ δὲν δύναται κάμμία Ὀρθόδοξος ἐξουσία καὶ δύναμις ἐπὶ τῆς γῆς ἔννομος νὰ ποιήσῃ, τολμῶσι νὰ τὸ ἐπιχειρισθῶσιν αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Ἰονίου Κράτους. Ἰδοὺ τὶ προσθέτουσιν εἰς τὴν ἀνυπόγραφον ἀναφοράν των. „ Καὶ μ' ὅλλον ὅτι τὸ Ἰόνιον Κράτος, ὡς ἀνε„ξάρτητον ἐδύνατο νὰ διευθετήσῃ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ „ Νομοθεσίαν, κατὰ τὸ παράδειγμα, τῶν κατὰ καιρούς Νομοθετῶν Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, ὁ „ πόθος ὅμως ὁ ἔνθερμος, ὃν διασώζει, διὰ νὰ νομίζη„ται πάντα τέκνον γνήσιον τῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριςοῦ „ Μ: Ἐκκλησίας, καὶ ἡ ἐπιθυμία, ὥςε οἱ αὐτοῦ „ πνευματικοὶ Ποιμένες νὰ δύνανται, ἠρέμῳ τῷ συ„νειδότι, νὰ δίδωσιν ἐνέργειαν, καθ' ὅσον εἰς αὐτοὺς „ ἀναφέρεται, εἰς τὰ θεσπίσματα, τὰ ἔχοντα τὴν „ συναίνεσιν τοῦ πνευματικοῦ αὐτῶν Πατρὸς, καὶ „ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἔπεισεν τὰς Ἰονίους Ἀρ„χὰς, ἕνεκεν τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῶν θέσεως, νὰ ζητή„σωσι τὴν συνκατάθεσιν τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, „ εἰς ἃς ἐπήγαγον μεταῤῥυθμίσεις εἰς τοὺς περὶ βαθμολογίας Νόμους „. Ἰδοὺ τῆς ἀναφορᾶς ἡ κορωνίς!

Εἰς ταῦτα δὲν ἠξεύρομεν πλέον τὶ νὰ ἀποκριθῶμεν, μένοντες ὅλοι ἐκςατικοὶ καὶ ἔκθαμβοι! Καλῶς τῳόντι καὶ ἐσκεμμένως ἔπραξαν αἱ Ἰόνιοι Ἀρχαὶ, νὰ ςείλωσι ταύτην τὴν ἀναφορὰν ἀνυπόγραφον, διὰ νὰ μὴ σώζωνται τὰ αὐτῶν ὀνόματα εἰς μνημόσυνον αἰώνιον

παρὰ τῇ Μ. τοῦ Χριςοῦ Ἐκκλησίᾳ. Λοιπὸν, διότι τὸ Ἰόνιον Κράτος εἶναι πολιτικῶς ἀνεξάρτητον, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μεταβάλῃ καὶ νὰ ἀκυρώσῃ τοὺς θείους Κανόνας, τὰς ἱερὰς παραδόσεις, τὰ ἔθιμα, καὶ τὴν πρᾶξιν τῆς ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας; Καὶ τὶ ἄλλο ἐπόμενον ἔχει ἡ ἀπαιτουμένη συγκατάθεσις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς τὰ τοιαῦτα, παρὰ τοῦτο; Τὶ ὡραία καὶ θαυμάσιος ἀνεξαρτησία!!! Μακάριοι οἱ λαοὶ, οἵτινες ἀξιωθοῦν τοιαύτης εὐδαιμονίας! Μακαρία ἡ νομοθεσία, ἥτις ἔχει διὰ βάσιν τῶν Νόμων της, νὰ ἀνατρέψῃ τὰ Ἐκκλησιαςικὰ καὶ πνευματικὰ, καὶ νὰ εἰσάξῃ αὐθαιρέτως καὶ παρανόμως ὅσα φαίνονται εὐάρεσα εἰς τὰ πάθη, εἰς τοὺς σκοποὺς, καὶ εἰς τὰς θελήσεις τῶν Κρατούντων! Μὲ τὸ αὐτὸ δικαίωμα καὶ κατὰ ταῦτα τὰ τέλη, δύναται νὰ συντρίψῃ καὶ τὰς ἁγίας Εἰκόνας, νὰ ὀλιγοςεύσῃ τὰ θεῖα Μυςήρια, νὰ καταδαφίσῃ τοὺς ἱεροὺς Ναοὺς, νὰ κατακαύσῃ τὰ ἅγια Λείψανα τῶν θαυματουργῶν ἡμῶν Ἁγίων, καὶ νὰ ἀκυρώσῃ καὶ τὰς ὅσας ἄλλας ἱερὰς παραδόσεις, καὶ Ὀρθόδοξα ἔθιμα, ἀκόμη σώζονται μεταξὺ τοῦ Ἰονίου Κράτους. Ἀλλ' ἐὰν θέλῃ νὰ κάμῃ καὶ ταῦτα, ὡς ἔπραξε μέχρι τοῦδε αὐθαιρέτως καὶ τόσα ἄλλα, ἔχει πᾶσαν ἐλευθερίαν· διότι εἶναι „ Κρά„τος ἀνεξάρτητον „. Πλὴν τὸ παρακαλοῦμεν, νὰ μὴ λέγῃ, καὶ νὰ μὴ γράφῃ ὅτι τὰ κάμνει, κατὰ τὸ παράδειγμα, τῶν κατὰ καιροὺς Νομοθετῶν Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου· νὰ μὴ συκοφαντῇ ἀναιδῶς τόσους Ὀρθοδοξοτάτους Αὐτοκράτορας, οἵτινες ἐποίησαν τόσα καὶ τόσα πρὸς ςηριγμὸν, πρὸς ὑπεράσπισιν, πρὸς αὔξησιν, καὶ πρὸς εὔκλειαν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας· νὰ μὴ λέγηται τέκνον γνήσιον τῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριςοῦ Μ. Ἐκκλησίας· νὰ μὴ βιάζῃ τοὺς Ὀρθο-

δόξους Ποιμένας του, νὰ δίδωσιν ἐνέργειαν εἰς τὰ αὐτῶν θεσπίσματα· καὶ νὰ μὴ τολμᾷ νὰ ζητῇ συγκατάθεσιν ἀπὸ τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν εἰς τὰς τοιαύτας παρανομίας· διότι ταῦτα δὲν δύναται νὰ τὰ ὑποφέρῃ καμμία Ὀρθόδοξος καρδία. Ἐὰν θέλῃ τωόντι τὸ Ἰόνιον Κράτος νὰ εἶναι γνήσιον τέκνον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἂς σέβηται, μ' ὅλους τοὺς ἀπαντα χου Ὀρθοδόξους, τοὺς ἱεροὺς αὐτῆς κανόνας, τὰ ἔθιμα, τὰς σεβασμίας παραδόσεις καὶ πράξεις της· ἂς συμβουλεύηται μὲ τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, πῶς νὰ ἐκριζώσωσι τὰ τόσα ζιζάνια, τὰ ὁποῖα ἐπιπολάζουν εἰς τὰ Ὀρθόδοξα Κράτη των, πῶς νὰ προφυλαχθῶσιν ἀπὸ τοὺς αἱρετικοὺς τοῦ παρόντος αἰῶνος, οἵτινες μὲ μυρίους τρόπους, καὶ δόλους τοὺς ἐπιβουλεύονται, πῶς νὰ ςηρίξωσι τὴν Ὀρθοδοξίαν διωκομένην, καὶ πῶς νὰ καταρτίσωσιν ὁμοῦ μὲ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Ποιμένας των, ἕνα λαὸν περιούσιον, πλήρωτὴν καλῶν ἔργων. Ἰδοὺ, ἐὰν εἶναι τωόντι γνήσια τέκνα τῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, τὶ πρέπει νὰ κάμωσι, καὶ ὄχι νὰ καταγίνωνται εἰς μεταῤῥυθμίσεις καὶ καινοτομίας θρησκευτικὰς, πάντοτε ὀλεθρίας καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὰ Κράτη, καὶ ὄχι νὰ ἐπεμβαίνωσι παρανόμως, χωρὶς ἱερὸν χαρακτῆρα, εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ, καὶ πνευματικὰ, διὰ νὰ νεωτερίζωσι χωρὶς νὰ γνωρίζωσι, καὶ χωρὶς νὰ ἔχωσι κἀνένα δικαίωμα εἰς τὰ τοιαῦτα, καὶ νὰ ἐγείρωσι πανταχοῦ μυρίους γογγυσμοὺς, σκάνδαλα, καὶ δίκαια παράπονα μεταξὺ τῶν Ὀρθοδόξων λαῶν των, οἵτινες καθ' ἑκάςην καταβοοῦν, καὶ καταβαρύνουν τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, μὲ τὴν διηγησιν καὶ ἐλεεινολογίαν τῶν πνευματικῶν αὐτῶν δεινῶν, καὶ οὕτω νὰ προξενῶσι διαιρέσεις, λογομαχίας, ἔριδας, καταδρομὰς, ἐπιβουλὰς, καὶ ὅσα ἄλλα δεινότερα πηγάζουν ἀπὸ τὰ τοιαῦτα. Ἐὰν ἀπὸ ταῦτα ἀπέχωσι, καὶ πράξωσιν ἐκεῖνα, τότε τωόντι ὡς γνήσια τέκνα τῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτῶσιν ἀπὸ ταύτην τὴν κοινὴν τῶν Ὀρθοδόξων Μητέρα, τὰ πνευματικὰ ἀγαθὰ, καὶ συμφέροντα εἰς τοὺς Ὀρθοδόξους λαούς των· τότε καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ λοιποὶ Ὀρθόδοξοι Διδάσκαλοι, τὸ κατὰ δύναμιν, θέλομεν συντρέξει μετὰ χαρᾶς, εἰς τὰς δικαίας, ἐννόμους, καὶ κανονικὰς αὐτῶν αἰτήσεις.

Ταῦτα εἶναι τὰ κυριώτερα ἐπιχειρήματα τῆς ἀνυπογράφου ἀναφορᾶς τοῦ Ἰονίου Κράτους, ἀναφερόμενα εἰς τὴν βαθμολογίαν, εἰς τὰ ὁποῖα ἐνομίσαμεν χρέος μας ἀπαραίτητον συντόμως νὰ ἀπαντήσωμεν, μ' ὅλον ὅτι εἶναι ἀνίσχυρα, καὶ ἀσήμαντα, καὶ ἀνάξια προσοχῆς. Ἀλλὰ δέ τινα γενικώτερα τὰ ἀφήσαμεν, διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τούτων ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, καὶ ἐν τόπῳ καταλλήλῳ ταύτης τῆς ἀπαντήσεώς μας, τὴν ὁποίαν ἡ ὕλη καὶ αἱ περισάσεις μᾶς ἀναγκάζουσι νὰ τὴν κάμωμεν διεξοδικωτέραν τῆς προθέσεώς μας.

Τελειώνομεν τοῦτο τὸ Κεφάλαιον, τὸ περὶ βαθμολογίας, μὲ τοὺς ἀξιομνημονεύτους λόγους τοῦ Μεγάλου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ,, οὗ νόμος, κατὰ τὸν ,, Ἱερώτατον Πατριάρχην Σισσίνιον, ἦ γλῶττα ἐν τῇ ,, Ἐκκλησίᾳ, καὶ ὁ τῶν ῥημάτων φθόγγος Θεόγραφοι ,, πλάκες, δακτύλῳ ἐγκεχαραγμέναι Θεοῦ ,,. Οὗτος ὁ Οὐρανοφάντωρ Πατὴρ, ἀφ' οὗ ἔγραψε πολλὰ εἰς τὸν θαυμάσιον πζ'. αὐτοῦ Κανόνα, περὶ ἀθεμιτογαμίας, τὸν ἐπισφραγίζει μὲ τούτους τοὺς οὐρανίους λόγους, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἔχωσι πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅσοι μέλλουν νὰ ἀποφασίσωσι περὶ τῶν τοιούτων.

„ Κεφάλαιον δὲ τῶν εἰρημένων. Εἰ μὲν νόμῳ τις ὁρμᾶ-
„ ται πρὸς Γάμον, ἤνοικται πᾶσα ἡ Οἰκουμένη. Εἰ δὲ
„ ἐμπαθὴς αὐτῷ ἡ σπουδὴ, διὰ τοῦτο καὶ πλέον ἀπο-
„ κλεισθητω, ἵνα μάθῃ τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν
ᾧ ἁγιασμῷ, μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας „.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν ὑποκειμένων, μὲ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ γίνηται ὁ Γάμος.

Εἰς τὴν αὐτῶν ἀνυπόγραφον ἀναφοράν, αἱ Ἰόνιοι Ἀρχαὶ ἀγωνίζονται μὲ μυρίους τρόπους σοφιστικούς, νὰ καταπείσωσι τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, νὰ συγκατατεθῇ εἰς τὴν μείωσιν τῆς προβαλλομένης παρ' αὐτῶν βαθμολογίας, παραλείποντες τὰ ἄλλα Ἄρθρα τοῦ Νομοσχεδίου των, ὡς μικρὰ καὶ ἀδιάφορα, καὶ σχεδὸν παρόμοια μὲ τὴν πρᾶξιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, λέγοντες ταῦτα. „ Καθ' ὅλα σχε-
„ δὸν τὰ λοιπὰ τὸ καθυποβαλλόμενον Νομοσχέδιον εἶ-
„ ναι συνᾴδον μὲ τὴν ἐνεσῶσαν τῆς Ἐκκλησίας συνήθειαν „.

Πλὴν πόσον ἀπατῶνται κατὰ ταῦτα, θέλομεν τὸ ἀποδείξει σαφέστατα εἰς τὸ παρὸν, καὶ εἰς τὰ ἀκόλουθα Κεφάλαια, ὅπου θέλομεν παρατηρήσει πολλὰ ἄρθρα τοῦ αὐτῶν Νομοσχεδίου, ὅτι ἀντιβαίνουσι προφανῶς εἰς τοὺς ἱεροὺς κανόνας, ἐπεμβαίνουσιν ἀναφανδὸν εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ καὶ πνευματικὰ, ἁφαιροῦσιν αὐθαιρέτως τὰ δικαιώματα, καὶ τα προνόμια

τῆς Ἀρχιερωσύνης, καθυποβάλλουσι τοὺς Ἱερωμένους εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Λαϊκῶν, τοὺς ὑποχρεοῦσιν εἰς τὸ νὰ καταπατῶσι τὴν ἑαυτῶν συνείδησιν, καὶ νὰ παραβαίνωσι καὶ αὐτοὶ καθ' ἑκάστην συστηματικῶς τοὺς ἱεροὺς κανόνας, νὰ τιμωρῶσι τοὺς ἐναρέτους, καὶ νὰ ἀναγκάζωσι τοὺς ἀντεχομένους τῆς Εὐσεβείας καὶ ζηλωτὰς Ἱερωμένους νὰ ἀπομακρύνωνται, διὰ νὰ λάβωσι χῶραν οἱ διεφθαρμένοι, ἵνα λυμαίνωνται ἐλευθέρως τὸ ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ, ἐν ἑνὶ λόγῳ νὰ καταπαύσωσιν ὅλην τὴν ἰσχὺν τῶν ἱερῶν Κανόνων καὶ θείων παραδόσεων, ὅλην τὴν Ἐκκλησιαστικὴν εὐταξίαν καὶ διάκοσμον, ὅλην τὴν πνευματικὴν ἐπιῤῥοὴν τῶν Ἱερωμένων εἰς τὰ πνευματικὰ αὐτῶν χρέη, καὶ νὰ παραδώσωσι τὰ ἱερὰ καὶ τὰ θεῖα εἰς ἀνθρώπους λαϊκοὺς, προσκειμένους ὅλως εἰς τὴν σάρκα καὶ εἰς τὰ πάθη, οἵτινες ἔχουν τοιαύτας διαθέσεις, καὶ τοιούτους ὀλεθρίους σκοπούς, ὁποίους ἠξεύρομεν, εἴδαμεν μέχρι τοῦδε, καὶ θέλομεν ἴδῃ πρὸς τούτοις εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἀπαντήσεώς μας· πράγματα ὅλα, ὄχι ὀλιγώτερον ὀλέθρια καὶ φθοροποιὰ ἀπὸ τὴν βαθμολογίαν, τὰ ὁποῖα συντείνουν πρὸς ἀπονέκρωσιν τῆς Ὀρθοδοξίας, πρὸς ἀκύρωσιν τῶν ἱερῶν παραδόσεων, πρὸς καταφρόνησιν καὶ ἐξουδένωσιν τῆς Ἐκκλησίας. Ταῦτα πάντα ἐν ταπεινότητι, θέλομεν παρασήσει ἐνώπιον τῆς Σεβασμίας ὑμῶν Ὁμηγύρεως, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἱερῶν ἡμῶν καθηκόντων, καὶ πρὸς ἀπάντησιν τῆς προσκυνητῆς ὑμῖν Πατριαρχικῆς ἀποδείξεως.

Ἡ ἱερὰ ἡμῶν Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία προσάζει ἐντόνως, καὶ ἐπιθυμεῖ μεγάλως, τὸ ἱερὸν τοῦ Γάμου Μυστήριον, νὰ συγκροτῆται πάντοτε μεταξὺ Ὀρθοδόξων Συζύγων, καὶ σαφῶς καὶ ῥητῶς ἐμπόδισε καὶ ἐμποδίζει πᾶν συνοικέσιον, γινόμενον μεταξὺ Ὀρθοδόξου

καὶ ἑτεροδόξου, διὰ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἀναφέρει ὁ οβ΄. Κανὼν τῆς ς΄. Οἰκουμ. Συνόδου. Οὗτος ὁ Κανών, πρὸ τοῦ νὰ γίνωτιν, ἐμποδίζει ταῦτα τὰ συνοικέσια, καὶ ὅταν γίνωσι, τὰ νομίζει ὡς ἄκυρα, καὶ προσάζει νὰ διαλύωνται. Ἰδοὺ ὁ Κανών. „ Μὴ „ ἐξέσω Ὀρθόδοξον ἄνδρα αἱρετικῇ συνάπτεσθαι γυναι- „ κὶ, μήτε μὴν αἱρετικῷ ἀνδρὶ γυναῖκα Ὀρθόδοξον „ συζεύγνυσθαι, ἀλλ' εἰ καὶ φανείη τι τοιοῦτον ὑπό „ τινος τῶν ἀπάντων γινόμενον, ἄκυρον τὸν Γάμον „ ἡγεῖσθαι, καὶ τὸ ἄθεσμον διαλύεσθαι συνοικέσιον· „ οὐ γὰρ χρὴ τὰ ἄμικτα μιγνῦναι, οὐδὲ τῷ προβάτῳ „ τὸν λύκον συμπλέκεσθαι, καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ μερίδι „ τὸν τῶν ἁμαρτωλῶν κλῆρον. Εἰ δὲ παραβῇ τις τὰ „ παρ' ἡμῶν ὁρισθέντα, ἀφοριζέσθω „. Ἔχομεν δὲ καὶ ἄλλους Κανόνας, οἵτινες θεσπίζουν τὰ αὐτὰ, ἢ συντείνουσιν πρὸς τὸ αὐτὸ τέλος. Ταῦτα ἀποφασίζει καὶ ἀκολουθεῖ τῶν Ὀρθοδόξων ἡ Ἐκκλησία.

Τὸ δὲ Νομοσχέδιον θεσπίζει καὶ προσάζει, νὰ ἀκολουθῶσιν οἱ Ἴονες Ὀρθόδοξοι τὰ ἐναντία. Καὶ μ' ὅλον ὅτι ἐντέχνως ἐκφράζεται κατὰ τὸ σύνηθες, λέγει ὅμως ὅσα εἶναι ἱκανὰ πρὸς ἀκύρωσιν τούτου τοῦ Κανόνος, καὶ πρὸς ἐλευθέραν σύζευξιν μεταξὺ Ὀρθοδόξου καὶ ἑτεροδόξου. Ἂς ἀναφέρωμεν τὰ Ἄρθρα αὐτοῦ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τούτου, καὶ ἂς κάμωμεν τὰς παρατηρήσεις μας εἰς αὐτά.

Εἰς τὸ 153: Ἄρθρον, λέγει ταῦτα τὸ Νομοσχέδιον. „ Δὲν ἐπιτρέπεται Συζυγία μὲ ὑποκείμενον μὴ „ Χριστιανόν „.

Τοῦτο τὸ Ἄρθρον δὲν δίδει ἄδειαν εἰς τοὺς Ὀρθοδόξους Ἴονας νὰ ἑνώνωνται εἰς Γάμους μὲ Ἑβραίους, Ὀθωμανοὺς καὶ Εἰδωλολάτρας, τὸ ὁποῖον, χάριτι θεία, καθὼς πληροφορούμεθα, δὲν συνέβη ποτὲ εἰς τὴν Ἐπτάνησον. Πλὴν κεκαλυμμένως πως δίδει ἄδειαν νὰ γίνωνται Γάμοι μεταξὺ Ὀρθοδόξων καὶ ἑτεροδόξων ἢ αἱρετικῶν, τὸ ὁποῖον προφανέστατα ἐναντιεῖται εἰς τὸν οβ΄. Κανόνα τῆς ς΄. Οἰκουμ. Συνόδου, ἤδη ἀναφερόμενον, καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν τῆς Ἐκκλησίας. Τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἀμυδρῶς πως τὸ Ἰόνιον Κράτος ἐμφαίνει εἰς τὸ παρὸν Ἄρθρον, σαφέστατα τὸ σαφηνίζει καὶ τὸ θεσπίζει εἰς τὰ Ἄρθ. 165: 168: 169: Ἂς ἀναφέρωμεν αὐτολεξεὶ ταῦτα τὰ Ἄρθ. τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἄρθρον. 165:

Διὰ τὸ κῦρος τῆς Συζυγίας ἀπαιτοῦνται ἡ ἐπίσημος διακήρυξις τῆς συναινέσεως καὶ ἡ δημοσίευσις.

Ἡ διακήρυξις τῆς συναινέσεως ὁμοῦ μὲ τὴν αἴτησιν τῆς δημοσιεύσεως, θὰ γίνεται προσωπικῶς ἀπὸ τοὺς Νυμφίους, ἢ μὲ μέσον τοῦ αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ ἐπιτρόπου, πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς θρησκείας, τῆς ἀπὸ τὸν Νυμφίον πρεσβευομένης, καὶ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ἡ ἐγκατοικία, ἢ διατριβὴ τοῦ Νυμφίου.....

Ἐκ τούτου τοῦ Ἄρθ. φαίνεται σαφέστερον ἡ ἐπιμιξία Γάμου, μεταξὺ ἑτεροδόξου καὶ Ὀρθοδόξου, καὶ τὸ ἀνάπαλιν· διότι λέγει, ὅτι αὗται αἱ πράξεις πρέπει νὰ γίνωνται εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς θρησκείας, τῆς ἀπὸ τὸν Νυμφίον πρεσβευομένης, τὸν ὁποῖον ὑποθέτει ὅτι πρέπει νὰ εἶναι διάφορος ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς θρησκείας, τῆς ἀπὸ τὴν Νύμφην πρεσβευομένης, δηλαδὴ τὸ ἓν ὑποκείμενον τοῦ Γάμου ἑτερόδοξον, καὶ τὸ ἄλλο Ὀρθόδοξον, κατὰ τοῦ οβ΄. Κανόνος, ὡς ἄνωθεν.

Ἄρθρον. 168:

Ὁρθεὶς Ἀρχηγὸς τῆς Θρησκείας, ἀφ' οὗ ἀναγνωρίσῃ

ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐδὲν ἐμπόδιον διορισμένον ἀπὸ τὸν Νόμον, καὶ ἀφ' οὗ ὡσαύτως εὕρῃ πραγματοποιημένην κάθε ἄλλην ἀπαίτησιν τοῦ Νόμου, θὰ ἐπιτάττῃ ἐγγράφως τὴν δημοσίευσιν εἰς τὸν ἐφημέριον, Ποιμένα, ἢ ἄλλον ὑπουργὸν τῆς θρησκείας, ὁπωσδήποτε καὶ ἂν καλῆται, ἕνεκεν τῆς διαφορᾶς τῶν θρησκευμάτων, ἢ τοῦ δόγματος, καὶ ὑπὸ τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ἐξαρτωμένη ἡ ἐγκατοικία, ἢ διατριβὴ τοῦ Νυμφίου, καὶ ὡσαύτως θὰ προσκαλῇ ἐγγράφως τὸν Ἀρχηγὸν τῆς θρησκείας τῆς Νύμφης, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐκείνη ἐξαρτᾶται διὰ τὴν ἐγκατοικίαν ἢ διατριβήν της, ὥστε νὰ δώσῃ ἐκτέλεσιν εἰς τὴν ἰδίαν δημοσίευσιν, ὁπότε ἡ Νύμφη εἶναι διαφόρου δοξασίας, καὶ κάτοικος εἰς τόπον ἐξαρτώμενον ἀπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ἄλλου Ἀρχηγοῦ τῆς ἰδίας θρησκείας.

Δὲν ἠξεύρομεν, ἐὰν ἐδύνατο ὁ Νομοθέτης νὰ ἐξηγηθῇ καλήτερα, διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἄδειαν, τοῦ νὰ λαμβάνωσιν Ὀρθόδοξοι ἑτεροδόξους, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, ἐν ᾧ τόσον σαφέσατα διακρίνει διαφορὰν θρησκευμάτων, δογμάτων, καὶ δοξασιῶν. Εἰς δὲ τὸ ἀκόλουθον Ἄρθ. ἔτι σαφέσερον ὁμιλεῖ περὶ τούτων.

Ἄρθρον. 169:

.... Ἂν ὅμως οἱ Νυμφίοι ἀνήκουν εἰς διάφορον θρησκείαν ἢ δόγμα, αἱ εἰρημέναι δημοσιεύσεις πρέπει νὰ γίνωνται εἰς τὰς Ἐκκλησίας, ἢ εἰς τοὺς εὐκτηρίους οἴκους ἑκάσου αὐτῶν.

Ἂν δὲ ὦσι τοῦ αὐτοῦ δόγματος, ἀλλὰ ἐγκάτοικοι ἢ διατρίβοντες εἰς διαφόρους Νήσους, ἢ εἰς διαφόρους τόπους τῆς ἰδίας Νήσου, αἱ εἰρημέναι δημοσιεύσεις θὰ γίνωνται εἰς τὰς τῆς Ἐνορίας Ἐκκλησίας, ἢ εἰς τοὺς

εὐκτηρίους οἴκους τῶν δύο Νήσων, ἢ τόπων, εἰς τοὺς ὁποίους οἱ Νυμφίοι ἐγκατοικοῦν ἢ διατρίβουν.

Δύναται πλέον ἀναφανδὸν καὶ ἀναισχύντως, νὰ καταπατηθῇ ὁ οβ'. Κανὼν τῆς ς'. Οἰκουμ. Συνόδου, οἱ παραπλήσιοι, καὶ ἡ πρᾶξις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας; Ἠμπορεῖ νὰ εὑρεθῇ ἐλευθερία μεγαλητέρα πρὸς τὴν ἐπιμιξίαν Γάμου μεταξὺ ἑτεροδόξων καὶ Ὀρθοδόξων;

Ἐν τοσούτῳ παρατηροῦμεν ἐνταῦθα, ὅτι τὴν ἄδειαν, τὴν ὁποίαν δίδει τὸ Νομοσχέδιον, νὰ συζευχθῶσιν ἐλευθέρως ἑτερόδοξοι μὲ Ὀρθοδόξους, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, δὲν ἐννοεῖ ἄλλους ἑτεροδόξους παρὰ τοὺς Λουθηροκαλβίνους, καὶ ὄχι τοὺς Λατίνους, ἢ ἄλλους ἑτεροδόξους, δηλαδή· τὸ Νομοσχέδιον ἔχει σκοπὸν ἀκωλύτως καὶ ἐλευθέρως, μάλιστα συσηματικῶς καὶ κατὰ νόμον, νὰ ἑνώνωνται εἰς Γάμον Ὀρθόδοξοι μὲ Λουθηροκαλβίνας, καὶ Λουθηροκαλβῖνοι μὲ γυναῖκας Ὀρθοδόξους. Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον δὲν λέγει ταῦτα εἰς κἀνένα μέρος οὕτως ἀναφανδὸν, διότι τοῦτο δὲν ἐσύμφερεν· πλὴν συμπεραίνεται ἀναμφιβόλως ἀπὸ τὸ πολίτευμα (costituzione) ἢ πολιτικὸν χάρτην, ἐξ ὅσων διέτρεξαν εἰς τὴν Ἑπτάνησον ἀπὸ τὴν ἔλευσιν τῆς προσατευούσης Δυνάμεως μέχρι τοῦδε, ἀπὸ τοὺς Νόμους των, καὶ τέλος ἀπὸ τὸ πνεῦμα, καὶ ἀπ' αὐτὰς τὰς λέξεις τοῦ Νομοσχεδίου. Κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ἀναπτύξωμεν συντόμως ταῦτα πάντα, ἂν καὶ δὲν εἶναι ἄγνωστα εἰς τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ νὰ ἀνακαλέσωμεν εἰς τὴν αὐτῆς μνήμην ὅσα τοσάκις ἀπὸ τοὺς Ἑπτανησίους ἠκούσαμεν, καὶ ἡμεῖς καὶ ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία· διότι ἡ βαθυτέρα ἔννοια τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ μέγεθος τῆς ὑποθέσεως, καὶ τὰ ἑπόμενα, τὰ ὁποῖα σύρει ἀφεύκτως κατόπιν της,

ἀπαιτοῦν κατ' ἀνάγκην τοιαύτην ἀνάπτυξιν.

Εἰς τὸ 1817: ἔτος ἔγεινε τὸ πολίτευμα τοῦ Ἰονίου Κράτους, τὸ ὁποῖον καταβάλλει ἔκτοτε τὰ θεμέλια τοῦ Λουθηροκαλβινισμοῦ μὲ τὴν ἀνατροπὴν τῆς Ὀρθοδόξου θρησκείας. Καθ' ἑκάσην ταῦτα ἐπραγματοποιοῦντο εἰς τὴν Ἑπτάνησον, καὶ ἀνεκαλύπτοντο, καὶ ἤδη νομίζοντες ὅτι ἔφθασεν ὁ καιρὸς τῆς τελειοποιήσεώς των, σκοπεύουσι μὲ αὐτὸ τὸ Νομοσχέδιον, νὰ ἐπισφραγίσωσι καὶ νὰ σεφανώσωσι τοῦτο τὸ λαμπρὸν αὐτῶν ἐπιχείρημα. Εἰς τὸ Κεφ. 5. Τμῆμα Α'. Ἄρθ. Β. τούτου τοῦ πολιτεύματος, μεταξὺ τῶν ἄλλων, γράφουν καὶ ταῦτα. „ Ἡ ἐπικρατοῦσα Ὀρθό-
„ δοξος θρησκεία τῆς Μεγάλης προσατευούσης δυνά-
„ μεως, ὑπὸ τῆς ὁποίας εἶναι ἐξαιρέτως θεμέναι αὐ-
„ ταὶ αἱ Νῆσοι, θὰ ἐκτελῆται μέσα εἰς τὰς ἰδίας, ἀ-
„ πὸ τοὺς ἐπαγγελλομένους αὐτὴν, καθ' ὅλους τοὺς
„ τρόπους καὶ τελετάς της, καὶ μ' ὅλην τὴν ἐλευθε-
„ ρίαν „. Εἰς τὸ προηγούμενον Ἄρθ. ὀνομάζει τὴν Ὀρθόδοξον θρησκείαν τὴν Ἀνατολικὴν, ἐπικρατοῦσαν, λέγων ταῦτα. „ Τὸ θρησκευτικὸν Σύστημα τῶν ἑνωμένων Ἐπαρχιῶν τῶν Ἰονικῶν Νήσων, θὰ συνίσταται ἀπὸ Ἀρχιεπισκόπους ἢ Ἐπισκόπους, „ ἀπὸ Το-
„ ποτηρητὰς (Μεγάλους Οἰκονόμους), ἀπὸ ἐφημε-
„ ρεύοντας εἰς ὅλας τὰς διαφόρους Ἐνορίας, καὶ ἀπὸ
„ Μοναστήρια καὶ Συστήματα τῆς θρησκείας μας, ὅν-
„ τα ὅλα αὐτὰ τῆς ἐπικρατούσης Ὀρθοδόξου θρησκείας
„ αὐτῶν τῶν Ἐπαρχιῶν, δηλαδὴ τῆς Ἀνατολικῆς
„ (Κεφ. 5. Τμ. Α'. Ἄρθ. Α'.)„. Εἰς μὲν τὸ πρῶτον Ἄρθ. τούτου τοῦ Κεφ. λέγει ταῦτα, καὶ εἰς τὸ δεύτερον Ἄρθ. ὡς εἴδαμεν, ὀνομάζει τὴν Λουθηροκαλβινικὴν θρησκείαν, θρησκείαν Ὀρθόδοξον καὶ ἐπικρατοῦσαν εἰς τὸ Ἰόνιον Κράτος.

Δὲν ἀδικοῦμεν τὴν Μεγάλην Προσασεύουσαν Δύναμιν τοῦ Ἰονίου Κράτους, ὅταν τὴν θρησκείαν της τὴν ὀνομάζωμεν Λουθηροκαλβινικήν· διότι ἡ βάσις αὐτῆς καὶ τὰ δόγματα εἶναι τοιαῦτα, ἂν καὶ οἱ Βασιλεῖς καὶ αἱ Βασίλισσαι αὐτῆς, οἵτινες εἶναι ἡ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας των, δηλαδὴ οἱ Πατριάρχαι, ἔκαμαν διαφόρους μεταβολὰς καὶ προσθαφαιρέσεις, εἰς τὰ Λουθηροκαλβινικὰ δόγματα καὶ συστήματα, κατὰ τὸ σύνηθες ὅλων τῶν ἀναμορφωτῶν· λοιπὸν αἱ Ἰόνιοι πολιτικαὶ Ἀρχαὶ, ἔκτοτε αὐθαιρέτως ἐγνωμοδότησαν, ἐθέσπισαν, καὶ ἀπεφάσισαν Συνοδικῶς, ὅτι ἡ ἡμετέρα θρησκεία καὶ ἡ θρησκεία ἡ Λουθηροκαλβινικὴ εἶναι ἡ αὐτὴ ἀπαραλάκτως κατὰ πάντα, διότι ἀμφότεραι εἶναι Ὀρθόδοξοι, κατ' αὐτούς, δηλαδὴ, ἀμφότεραι ὀρθῶς φρονοῦν περὶ δογμάτων, καὶ δὲν ὑπάρχει μεταξὺ ἡμῶν τῶν Ὀρθοδόξων καὶ αὐτῶν, καμμία θρησκευτικὴ διαφορά. Ὥσε ὅσα ἀπεφάσισαν ἀνέκαθεν αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι κατ' αὐτῶν, ὅταν τοσάκις ἀναθεμάτισαν τὰς αἱρέσεις των, πρεσβευομένας ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους αἱρετικοὺς ὅσα ἀπεφάσισε καὶ πάλαι, καὶ τώρα, καὶ πάντοτε ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία κατὰ Λουθηροκαλβίνων καὶ τῶν αὐτῶν ὀπαδῶν, εἶναι ὅλα μάταια ψευδῆ, καὶ ἀπαράδεκτα ἀπὸ τὰς Ἰονίους πολιτικὰς Ἀρχάς. Τὶ δύναται λοιπὸν νὰ ἐλπίσῃ τις ἀπὸ τοιούτους Νομοθέτας; Τὶ παράδοξον εἶναι, ἐὰν τώρα θέλωσι νὰ ἀνατρέψωσι συστηματικῶς τὴν βαθμολογίαν, τοὺς ἱεροὺς Κανόνας τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ τὰς σεβασμίους ἡμῶν παραδόσεις, ὅταν ἀπὸ τὰ 1817: ἐβάπτισαν οὗτοι οἱ αὐτοχειροτόνητοι Πανιερώτατοι, τὴν Λουθηροκαλβινικὴν θρησκείαν, θρησκείαν Ὀρθόδοξον, ἐναντίον τῶν δογμάτων, τῶν φρονημάτων, καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας; Ἀλλὰ τὸ παρά-

δοξον εἶναι, ὅτι τολμοῦν πλαγίως πως νὰ ζητήσωσι τὴν ἐπικύρωσιν τῆς γνώμης των καὶ ἀπὸ τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ζητοῦντες παρ' αὐτῆς τὴν συγκατάθεσιν εἰς τὸ αὐτῶν Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐπισφραγίζει, καὶ τελειοποιεῖ τοῦτο τὸ λαμπρὸν αὐτῶν ἐπιχείρημα.

Δηλοποιοῦν σαφέσατα τὸν σκοπόντων εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀναφορᾶς των, ὅταν γράφωσι ταῦτα πρὸς τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν. „ Τὸ Ἰόνιον Κράτος προσπαθοῦν νὰ ἐκπερατώσῃ τὴν συμπλήρωσιν „ τῶν θεμελιωδῶν αὐτοῦ Νόμων, εὐτυχῶς ἀρξαμένων „ ἀπὸ τὸ 1817. ἔτος, ὅπως τοῦ σκοποῦ ἐπιτύχῃ τῆς „ εὐνομίας.....„. Ποία θαυμάσιος καὶ τωόντι εὐτυχὴς ἀρχὴ θεμελιωδῶν Νόμων ἑνὸς Ορθοδόξου Κράτους, νὰ νομίζωσι καὶ νὰ ὀνομάζωσι θρησκείαν Ὀρθόδοξον, τὴν θρησκείαν τὴν Λουθηροκαλβινικὴν, καὶ νὰ τὴν παρομοιάζωσι κατὰ πάντα μὲ τὴν ἡμετέραν! Ποίαν ὡραίαν εὐνομίαν θέλει ἐπιτύχει τοιοῦτον Ὀρθόδοξον Κράτος, ὅταν οὕτω φρονῇ, καὶ οὕτω πράττῃ!.... „ Καὶ θεμελιώσῃ τὰ δικαιώματα (ἀκολουθεῖ νὰ λέγῃ „ ἡ ἀνυπόγραφος ἀναφορά των), καὶ χρέη τοῦ πολί„ του ἐπὶ ἀμεταβλήτων, πασιδήλων, καὶ ἰσχυρῶν „ βάσεων, συνέταξεν διὰ τῶν ἀνηκόντων Ἀρχῶν, με„ ταξὺ ἄλλων Καθιδρυμάτων, καὶ πολιτικὸν Κώδι„ κα, οἷον αἱ περιςάσεις, αἱ χρεῖαι, καὶ τὰ συμφέ„ ροντα τῶν πολιτῶν ἀναγκαίως ἀπῄτουν„. Ὁ πέμπτος καὶ ὁ ἕκτος Τίτλος τούτου τοῦ Κώδικος, διαπραγματευόμενοι περὶ Γάμου, μᾶς προβαλλονται εἰς τὸ Νομοσχέδιον, περὶ οὗ ὁ λόγος.

Ἡμεῖς ὅμως θαυμάζομεν τὰ ὡραῖα θεμέλια, τὰ ὁποῖα θέτουσιν εἰς τὰ δικαιώματα καὶ χρέη τοῦ Ὀρθοδόξου πολίτου, ὅταν τὸν ἐπιτάττωσι νὰ φρονῇ καὶ

νὰ λέγῃ, τὴν Λουθηροκαλβινικὴν θρησκείαν, θρησκείαν Ὀρθόδοξον! Τωόντι αἱ βάσεις τοιαύτης Νομοθεσίας εἶναι ἀμετάβλητοι, πασίδηλοι, καὶ ἰσχυραὶ, καθὼς εἶναι αἱ βάσεις τῆς Λουθηροκαλβινικῆς θρησκείας, καὶ καθὼς εἶναι αἱ βάσεις τῶν φρονημάτων τοιούτων Νομοθετῶν!!! βεβαίως ἀπὸ τοιαύτας ἀρχὰς ὁρμώμενοι τοιοῦτοι Νομοθέται ἔπρεπε νὰ συντάξωσι καὶ πολιτικὸν Κώδικα, ὡς εἶναι ἐκεῖνος τοῦ Νομοσχεδίου! Πλὴν ὄχι „ οἷον αἱ περιςάσεις, αἱ χρεῖαι, καὶ τὰ συμφέ„ ροντα τῶν Ὀρθοδόξων πολιτῶν ἀναγκαίως ἀπή„ τουν „, ἀλλ' οἷον τὰ πάθη, οἱ σκοποὶ, τὰ συμφέροντα, καὶ αἱ φαντασίαι τῶν Κρατούντων ἀναγκαίως ἐπόθουν. Ὅταν λοιπὸν παραβάλωμεν τὸ πολίτευμα τῶν 1817. μὲ τὸ παρὸν Νομοσχέδιον, καταλαμβάνομεν ἐντελέσατα τὸν σκοπὸν ὅλων τῶν Ἀρθ. τοῦ Νομοσχεδίου, βλέπομεν τὴν σχέσιν αὐτῶν, καὶ ἐξηγοῦμεν σαφέσατα τὴν κεκρυμμένην ἔννοιαν ὅλων τῶν σημερινῶν διαταγῶν των· καὶ αὐτὴ ἡ ἀνυπόγραφος ἀναφορά των, ἥτις ἀναφέρει τὸ πολίτευμα τῶν 1817. μᾶς ἔδωκεν αἰτίαν νὰ κάμωμεν τοιαύτας ἐρεύνας καὶ τοιαύτας σκέψεις. Ἀλλ' ἂς προχωρήσωμεν διὰ νὰ βαθύνωμεν καλήτερα εἰς τοὺς σκοπούς των.

Ὀνομάζουσι συγχρόνως „ Ὀρθόδοξον θρησκείαν „ ἐπικρατοῦσαν „ καὶ τὴν ἡμετέραν, καὶ τὴν Λουθηροκαλβινικήν. Ὅτι δὲ ἡ Λουθηροκαλβινικὴ θρησκεία, εἶναι θρησκεία Ὀρθόδοξος, τὸ ἠκούσαμεν κατὰ πρώτην φορὰν, ὅταν αἱ Ἰόνιοι Ἀρχαὶ τὸ ἐθέσπισαν εἰς τὰ 1817. ἀλλ' ὅτι εἶναι καὶ ἐπικρατοῦσα εἰς τὴν Ἑπτάνησον, τοῦτο μήτε τὸ ἠκούσαμεν, μήτε εὐκόλως δύναταί τις νὰ τὸ καταλάβῃ. Ἡμεῖς ἠξεύρομεν, ὅτι ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία τῆς Ἑπτανήσου ἦτον ἀνέκαθεν, καὶ εἶναι μέχρι τῆς σήμερον, ἡ Ὀρθόδοξος ἡμε-

τέρα, καὶ αὐταὶ αἱ Ἰόνιοι Ἀρχαὶ τὸ ὁμολογοῦν καὶ τὸ γράφουν εἰς τὸ Α΄. Ἄρθ. τοῦ αὐτοῦ Α΄. Τμημ. τοῦ 2. Κεφ. Πῶς λοιπὸν ὀνομάζουν συγχρόνως ἐπικρατοῦσαν, καὶ τὴν τῆς προσατευούσης Μεγάλης Δυνάμεως, δηλαδὴ τὴν Λουθηροκαλβινικὴν, καὶ τὴν ὀνομάζουν οὕτως ἀπὸ τα 18:7; Ἰδοὺ τοῦ αἰνίγματος ἡ λύσις. Τὴν Ὀρθόδοξον Ἀνατολικὴν ἡμετέραν θρησκείαν, τὴν ὀνομάζουν ἐπικρατοῦσαν, διότι ἦτον καὶ εἶναι ἀκόμη τοιαύτη· καὶ τὴν Λουθηροκαλβινικὴν τὴν ὀνομάζουν καὶ αὐτὴν ἐπικρατοῦσαν, διότι εἶχαν καὶ ἔχουν σκοπὸν, νὰ τὴν κάμωσι τοιαύτην εἰς ὅλον τὸ Ἰόνιον Κράτος· καὶ εἰς τοῦτο ἀπέβλεπον ἔκτοτε, καὶ ἀποβλέπουσιν ὅλοι οἱ Νόμοι, ὅλαι αἱ διαταγαὶ, ὅλοι οἱ ἀγῶνες, καὶ τὰ αὐτῶν κινήματα. Διάφορα καὶ πάμπολλα μέσα καὶ μηχανὰς ἐμεταχειρίσθησαν καὶ μεταχειρίζονται πρὸς ἐπιτυχίαν τοιούτου τέλους. Εἶναι ἀδύνατον νὰ τὰ περιγράψῃ τις λεπτομερῶς, μ' ὅλον ὅτι τὰ πράγματα διαπρυσίως φωνάζουν, καὶ τὰ μαρτυροῦν, ὡς πληροφορούμεθα, συγχρόνως βεβαιούμενοι περὶ τούτων, καὶ ἀπὸ γνησίας πηγάς.

Τὸ πρῶτον αὐτῶν κίνημα ἐξάθη, κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Λουθήρου, νὰ δημεύσωσι τὰ Μοναστηριακὰ ὑπάρχοντα, ἀπ' ἐναντίας τοῦ Πολιτεύματος (Ἄρθ. Α΄. Τμημ. Α΄. Κεφ. 2.), πλουσιώτατα ὄντα εἰς ταύτας τὰς εὐσεβεστάτας Νήσους, τὰ ὁποῖα καὶ πρὸ πολλοῦ ἔλαβαν εἰς χεῖρας, τὰ διοικοῦν, καὶ τὰ νέμονται αὐθεραίτως, ἐξορίζοντες πλαγίως πως, μὲ μυρίους δολίους τρόπους, τοὺς ἐκεῖσε διατρίβοντας Μοναχοὺς καὶ Πατέρας, πρὸς ἐξάλειψιν τούτου τοῦ Ἱεροῦ Τάγματος ἀπὸ τὸ Ἰόνιον Κράτος, τοῦ μόνου φοβεροῦ εἰς τοιούτους ἐχθροὺς τῆς ἡμετέρας Πίστεως· καὶ ἁρπάζοντες μετὰ ταῦτα ἀπὸ τὰ Μοναστήρια καὶ τὰ

βιβλία τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, τὰ ὁποῖα ἔγειναν ἄφαντα, διὰ νὰ λείψῃ ὁ σπόρος τῆς Ὀρθοδοξίας ἀπὸ τὸ Ἰόνιον Κράτος, εἰσήγαγον ἀντ' αὐτῶν ἐκεῖνο τὸ ἄπειρον πλῆθος τῶν Λουθηροκαλβινικῶν βιβλιαρίων, τὰ ὁποῖα πρὸ χρόνων μέχρι τῆς σήμερον κατεπόντισαν τὸ Ἰόνιον Κράτος, καθὼς ὅλα τὰ ἄλλα τῶν ἡμετέρων ὁμοεθνῶν Ὀρθοδόξων τὰ μέρη, καὶ ἐκυκλοφόρουν εἰς τὰ Σχολεῖα, καὶ εἰς τὰς χεῖρας μάλιστα τῶν τρυφερῶν παίδων τῶν Ὀρθοδόξων. Ἀπὸ δὲ τὰ Μοναστηριακὰ ὑπάρχοντα ἔδωκαν πλουσίους μισθοὺς εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Ἑπτανήσου, διὰ νὰ τοὺς ὑποδουλώσωσι κατὰ πάντα τρόπον, νὰ τοὺς ἀφαιρέσωσι βαθμηδὸν καὶ ἀνεπαισθήτως ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ προνόμια τῆς Ἀρχιερωσύνης, καὶ διὰ νὰ τοὺς μεταχειρισθῶσιν ὄργανα τῶν σκοπῶν καὶ τῶν σχεδίωντων. Τὰ δὲ λοιπὰ τὰ μετεχειρίσθησαν πρὸς ἀνατροφὴν τῆς Ὀρθοδόξου νεολαίας. Ἐσύστησαν παντοχοῦ καὶ εἰς τὰς μικροτέρας γωνίας πάσης Νήσου πλῆθος ἀναρίθμητον Ἀλληλοδιδακτικῶν Σχολείων διὰ τοὺς παῖδας καὶ διὰ τὰ κοράσια· ἔπειτα συνέστησαν Λύκεια, ἢ δευτερεύοντα Σχολεῖα εἰς ὅλας τὰς Νήσους τοῦ Ἰονίου Κράτους, ὥστε ἐξερχόμενοι οἱ παῖδες ἀπὸ τὰ Ἀλληλοδιδακτικὰ, νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰ Λύκεια, ἔνθα διδάσκονται διάφοροι διάλεκτοι, καὶ στοιχειώδη μαθήματα ἐπιστημῶν. Τέλος, ἐξερχόμενοι καὶ ἀπὸ ταῦτα τὰ Σχολεῖα, ὑπάγωσιν ὅσοι θέλουν καὶ εἰς τὴν ἀκαδημίαν τῆς Κερκύρας, εἰς τὸ κέντρον τῆς Διοικήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν διδάσκονται τακτικῶς αἱ πλέον ἀναγκαῖαι ἐπιστῆμαι, καὶ ἡ φιλοσοφία τῶν ὑλιστῶν, κατὰ τὸ ἔθος τῶν σημερινῶν πεπαιδευμένων ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης. Εἰς ὅλα ταῦτα τὰ Σχολεῖα διδάσκονται τῶν Ὀρθοδόξων οἱ παῖδες ἀμισθί· πλὴν εἰς ὅλα ἐπίσης διδάσκονται δωρεὰν

καὶ ὑπούλως, πῶς νὰ καταφρονῶσι τὴν θρησκείαν τῶν προγόνων των, πῶς νὰ κατατρέχωσι καὶ νὰ ἀποσρέφωνται τὸν Ὀρθόδοξον Κλῆρον, καὶ πῶς νὰ μορφωθῶσιν εἰς τὸν Λουθηροκαλβινισμόν. Οὗτος εἶναι ὁ μόνος σκοπὸς ὅλων τῶν ποικίλων μαθημάτων τούτων τῶν διαφόρων Σχολείων, καὶ τῶν ἀδρῶν ἐξόδων τῆς Διοικήσεως. Πρὸς τούτοις, ὑπουργοὶ τῆς Λουθηροκαλβινικῆς θρησκείας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἀπόσολοι, ἄλλοι μὲν περιέρχονται τὸ Ἰόνιον Κράτος ἀκαταπαύσως, καὶ διδάσκουσι ποτὲ μὲν πλαγίως τὰ τῆς θρησκείας των εἰς τοὺς Ἰονίους, πότε δὲ κατ' εὐθεῖαν, καὶ διαμοιράζουσιν ἐνταυτῷ καὶ ἀπὸ τὰ αὐτῶν βιβλιάρια δωρεάν· ἄλλοι δὲ πάλιν ἐξ αὐτῶν ἐμμένουσι σερεοὶ καὶ μόνιμοι εἰς τὰς διαφόρους Νήσους, διὰ νὰ χρησιμεύσωσι δῆθεν ὡς δημόσιοι διδάσκαλοι, μάλισα τῆς Ἀγγλικῆς διαλέκτου, εἰς τὴν Ὀρθόδοξον νεολαίαν, καὶ διὰ νὰ ἐμφυτεύσωσι τεχνιέντως εἰς τὰς ἁπαλὰς καρδίας αὐτῶν ταύτην τὴν ξένην καὶ ἀντιορθόδοξον θρησκείαν. Οὕτω πρὸ πολλοῦ ἀνατρέφονται οἱ παῖδες τῶν Ὀρθοδόξων Ἰόνων καὶ ἄρρενες καὶ θήλεα, ὥσε ἀνδρυνθέντες νὰ ἀναφανῶσιν ἐντελεῖς Λουθηροκαλβῖνοι, ἢ ἄθρησκοι, καὶ οὕτω νὰ ἀποκαταςαθῇ ἡ „ Ὀρθόδοξος θρησκεία τῆς „ μεγάλης προςατευούσης Δυνάμεως, θρησκεία ἐπι- „ κρατοῦσα „ εἰς τὸ Ἰόνιον Κράτος, κατὰ τὸ πολίτευμα τῶν 1817.

Πρὸς τελείαν ἀποπεράτωσιν τούτου τοῦ ἐνδόξου ἐπιχειρήματος, ἦτον ἀνάγκη νὰ μορφωθῇ καὶ Κλῆρος κατάλληλος πρὸς διδασκαλίαν τῆς μεταμορφουμένης Ἰονίου νεολαίας, καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν Ἄρθ. τοῦ Νομοσχεδίου. Νόμος τῶν Νομοθετῶν τοῦ Νομοσχεδίου πρὸ πολλοῦ θεσπίζεται, ὅτι οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἑπτανήσου δὲν πρέπει πλέον νὰ χειροτονῶσιν Ἱεροδιακόνους

καὶ Ἱερεῖς, χωρὶς τῆς ἀδείας τῆς Βουλῆς, καὶ οὕτως ἡ πολιτικὴ Βουλὴ λαμβάνει αὐθαιρέτως καὶ ἀνεμποδίσως τὴν ἐξουσίαν τῶν Ὀρθοδόξων Μητροπολιτῶν καὶ Κυριαρχῶν τοῦ Ὀρθοδόξου ποιμνίου, καὶ οἱ Ὀρθόδοξοι Μητροπολῖται, χωρὶς νὰ ἠξεύρωσι τὸ διατί, καταβιβάζονται εἰς τὸν βαθμὸν τῶν χωρεπισκόπων· διότι ἄνευ τῆς ἀδείας τούτων τῶν νέων αὐτοχειροτονήτων Μητροπολιτῶν, δὲν δύνανται νὰ χειροτονήσωσιν Ἱερεῖς. Παύουν αἱ χειροτονίαι ἀπὸ τὸ Ἰόνιον Κράτος, καὶ ἀκολουθοῦν ἐκεῖνα τὰ φοβερὰ καὶ μεγάλα ἄτοπα, τὰ ὁποῖα ἀφεύκτως ἔπονται δι' ἔλλειψιν Ὀρθοδόξων Ἱερέων. Ἀκούονται πανταχοῦ κραυγαὶ, γογγυσμοὶ, καὶ παράπονα περὶ τῶν τοιούτων, καὶ διὰ νὰ καθησυχάτωσι τὸν Ὀρθόδοξον λαὸν, καὶ διὰ νὰ καλύψωσι τοιαῦτα ἀνήκουσα τολμήματα, θεσπίζουν πάλιν οἱ Νομοθέται, ὅτι δὲν πρεπει νὰ γίνεταί τις Ἱερεὺς εἰς τὸ ἑξῆς, ἐὰν δὲν εἶναι Ἕλλην καὶ Θεολόγος. Ἰδοὺ δὲ ἡ περίςασις διὰ νὰ μορφώσωσι τὸν Κλῆρον, κατὰ τὴν αὐτῶν ἀρέσκειαν. Συςαίνουσιν εἰς Κέρκυραν ἓν Φροντιςήριον διὰ τοῦτο τὸ τέλος, καὶ μὲ ἔξοδα ἀδρὰ τῆς Διοικήσεως σπουδάζουν, τρέφονται, καὶ ἐνδύονται οἱ ὑπότροφοι τοῦ Φροντιςηρίου, οἵτινες, ὅσον τὸ δυνατὸν, μέλλει νὰ εἶναι ἐκ ποταπῶν οἰκογενειῶν, διὰ νὰ εἶναι κατὰ πάντα τρόπον ἀσήμαντοι, ἄφωνοι, καὶ παθητικὰ ὄργανα τῶν πολιτικῶν σχεδίων. Ὁ πρῶτος συςηθεὶς Διδάσκαλος τῆς Θεολογίας, εἰς τοιοῦτον περίφημον Φροντιςήριον, ἐςάθη ὁ περιβόητος Θ. Φαρμακίδης, τοῦ ὁποίου τὸ λαμπρὸν ὄνομα ἔγεινεν ἔτι λαμπρότερον ἐκ τῶν ἔργων, ὅς τις ἀφ' οὗ διὰ πολλοὺς χρόνους ἐξετέλεσεν ἀξίως καὶ εὐαρέσως τὸ ὑπούργημά του, κατὰ τὸν σκοπὸν τῶν κρατούντων, καὶ μισθωσάντων αὐτὸν, ἀνεχώρησε διὰ τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ μὴν ὑςερήσῃ καὶ

ἐκεῖνον τὸν Ὀρθόδοξον λαὸν, ἀτὸ τὰ θαυμάσια φῶτα τῆς σοφίας του. Τὸν διεδέχθη ὁ ἔνδοξος Βάμβας, τοῦ ὁποίου ἡ φήμη, καὶ οἱ ἀγῶνες εἶναι πολλοὶ καὶ μεγάλοι τὴν σήμερον, καὶ ὅς τις ἔκτοτε ἡμαύρωσε τὴν δόξαν τοῦ προκατόχου του, καὶ ἐφάνη κατὰ πάντα ἀξιώτερος καὶ πλέον εὐάρεσος εἰς τὸ ἀξιέπαινον ὑπούργημά του. Ἀπὸ τοιούτους σοφωτάτους καὶ πεφωτισμένους Διδασκάλους ἐξῆλθον μαθηταὶ ὡς τὸν Δ. Τσουκαλᾶν, καὶ Α. Μπαγιάτην, οἵτινες εἶναι πολλὰ γνωστοὶ εἰς τὴν ὑμετέραν σεβασμίαν Ὁμήγυριν, καὶ οἱ τοιοῦτοι μαθηταὶ κατεπόντισαν ὅλο τὸ Ἰόνιον Κράτος. Τί δὲ διδάσκουσιν, εὐκόλως δύναταί τις νὰ τὸ συμπαιράνῃ, καθὼς εὐκόλως δύναται νὰ καταλάβῃ, ὅτι εἶναι προθυμώτατοι νὰ ἐκτελέσωσι καὶ τοὺς νόμους τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ὅσους ἄλλους τοιούτους θεσπίσωσι μετὰ ταῦτα. Οἱ δὲ Ἰόνιοι Ἀρχιερεῖς ἀναγκάζονται νὰ χειροτονῶσι καθ' ἑκάστην τοιούτους φωστῆρας ἐκόντες καὶ ἄκοντες· διότι προσαγὴ ἀνωτέρα τῶν νέων αὐτοχειροτονήτων Μητροπολιτῶν, τοὺς διορίζει, καθὼς ἑτέρα προσαγὴ μυσικὴ ἔτι σφοδροτέρα τοὺς ἐμποδίζει νὰ χειροτονῶσι τοὺς ἀξίους, τοὺς ἐναρέτους, καὶ μάλιστα τοὺς ζηλωτὰς εἰς τὰ πατρῶα δόγματα. Ἀπείρους ἀνταμοιβὰς, τιμὰς, καὶ περιποιήσεις ἔχουν οὗτοι οἱ νέοι Ἱερεῖς τοῦ Φροντιστηρίου, καὶ ἀπείρους ποινὰς ὑπὸ διαφόρους προφάσεις, ἀτιμίας, καὶ κακοποιήσεις ἔχουν οἱ ἐνάρετοι καὶ ζηλωταὶ Ἱερωμένοι τε καὶ λαϊκοί.

Ταῦτα καὶ ἄλλα πάμπολλα εἶναι τὰ ἐπίβουλα μέσα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ὀλεθρίου τούτου σκοποῦ, τὰ ὁποῖα μὲ τὸ νὰ τὰ γνωρίζητε κάλλιστα, περιττὸν κρίνομεν νὰ ἀποδείξωμεν, ἢ νὰ ἐκτανθῶμεν περισσότερον περὶ τούτων. Ἀναφέρομεν μόνον ὅσα εἶναι ἱκανὰ, διὰ νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ὠνόμασαν αἱ Ἰόνιοι Ἀρχαὶ τὴν θρησκείαν τὴν Λουθηροκαλβινικὴν, θρησκείαν Ὀρθόδοξον ἐπικρατοῦσαν, δηλαδὴ, ἤτις μέλλει νὰ γίνῃ ἐπικρατοῦσα. Καὶ τῳόντι δὲν εἶχαν δίκαιον νὰ φρονῶσι, καὶ νὰ γράφωσι ταῦτα, ὅταν εἶχαν σκοπὸν νὰ μεταχειρισθῶσι τοιαῦτα δραστήρια μέτρα, καὶ ἔντεχνα καὶ πολοιποίκιλα μέσα;

Ταῦτα ἀποδεικνύουσιν ἐν ταυτῷ προφανῶς τὸν ἀληθῆ σκοπὸν τῶν ἀναφερομένων Ἄρθ. περὶ συζεύξεως ἑτεροδόξου μὲ Ὀρθόδοξον, καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν δι' ἄλλους ἑτεροδόξους, παρὰ διὰ τοὺς Λουθηροκαλβίνους, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ προκείμενον τοῦ λόγου, πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ὁποίου ἐποιήσαμεν ταύτην τὴν ἀναγκαιοτάτην ἔκθεσιν, ἐκ τῆς ὁποίας σαφέστατα φαίνεται ὁ σκοπὸς, καὶ ἡ σχέσις ὅλων τῶν κινημάτων τούτων τῶν Νομοθετῶν. Ὥστε, ἀφ' οὗ εἰς τὸ πολίτευμα τῶν 1817. κατέθεσαν τὰ θεμέλια τοῦ Λουθηροκαλβινισμοῦ, ἀφ' οὗ προητοίμασαν μὲ τοιαῦτα μέσα τοὺς Ἰονίους λαοὺς, νὰ τὸν παραδεχθῶσιν, ἀφ' οὗ ἐσεφάνωσαν τὴν ἡμετέραν θρησκείαν μὲ τὴν Λουθηροκαλβινικὴν, ὀνομάζοντες ἀμφοτέρας Ὀρθοδόξους, καὶ ποιοῦντες τὰς δύο ἕν, ἦτον ἀκόλουθον νὰ δώσωσιν εἰς τὸ αὐτῶν Νομοσχέδιον τὴν ἄδειαν, καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀκωλύτως νὰ σεφανώνωνται μεταξύ των καὶ οἱ ἐπαγγελόμενοι ταύτας τὰς δύο θρησκείας, καθὼς τῳόντι ἐποίησαν μὲ τὰ ἤδη ἀναφερόμενα Ἄρθ. τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἐὰν ἦτον ἀνάγκη μετὰ ταῦτα καὶ ἑτέρας ἀποδείξεως, ἠθέλαμεν παρατηρήσει, ὅτι ὄχι μόνον τὸ πνεῦμα τούτων τῶν Ἄρθ. τοῦ Νομοσχεδίου ἐννοεῖ διὰ τοὺς Λουθηροκαλβίνους, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ λέξεις τῶν Ἄρθ. δὲν δύνανται νὰ ἀναφερθῶσιν εἰς ἄλλο θρή-

σκευμα· διότι ,, Ἀρχηγὸς τῆς θρησκείας, ὑπουργὸς ,, τῆς θρησκείας, εὐκτήριος οἶκος ,, , καὶ ἄλλα τοιαῦτα, εἶναι λέξεις συνήθεις μόνον εἰς τοὺς Λουθηροκαλβίνους, διὰ νὰ ἐξηγήσωσι τοὺς Ἀρχιερεῖς, τοὺς Ἱερεῖς, καὶ τὰς Ἐκκλησίας. Οἱ δὲ Λατῖνοι, κατὰ τοῦτο, ἀπαραλλάκτως, ὡς ἡμεῖς, μεταχειρίζονται τὰς αὐτὰς ἡμετέρας λέξεις εἰς τὰς αὐτὰς περιςάσεις, διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Ἐκ τούτων ἁπάντων γίνεται δῆλον, ὅτι ἐναντίον τοῦ οβ΄. Κανόνος τῆς ς΄. Οἰκουμ. Συνόδου, καὶ τῆς πράξεως τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὸ Νομοσχέδιον δίδει τὴν ἄδειαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν, ὥςε οἱ Ὀρθόδοξοι νὰ συζεύγνυνται μὲ ἑτεροδόξους, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, καὶ νομίζει καὶ φρονεῖ συγκεχωρημένους, κεκυρωμένους, καὶ εὐλογημένους τοιούτους ἀθέσμους καὶ παρανομωτάτους Γάμους, τοὺς ὁποίους ἡ Ἐκκλησία ἐμποδίζει σφοδρῶς πρὸ τοῦ νὰ γίνωσι, καὶ ἀκυροῖ καὶ χωρίζει, ἐὰν ἐκτελεσθῶσι. Καὶ ἐὰν ἡ Ἐκκλησία δὲν δύναται νὰ δώσῃ ἄδειαν εἰς ἕν ἄτομον, διὰ νὰ κάμῃ τοιοῦτον παρανομώτατον Γάμον, τὸν ὁποῖον μάλιςα πρέπει νὰ κατατρέχῃ καὶ νὰ διαλύῃ, δύναται τώρα νὰ δώσῃ τὴν ἄδειαν μὲ τὴν αὐτῆς συγκατάνευσιν εἰς τὸ Νομοσχέδιον, νὰ κάμωσι τοιούτους ἀθέσμους Γάμους εἰς ὁλοκλήρους Ὀρθοδόξους λαοὺς ἀκωλύτως καὶ συςηματικῶς, μάλιςα ὅταν προφανῶς κινδυνεύουν καὶ ἐπαπιλοῦνται νὰ καταβυθισθῶσι παντελῶς εἰς τὸν Λουθηροκαλβινισμὸν, καὶ νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν ἱερὰν αὐτῶν θρησκείαν;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Περὶ τῶν ὀλεθριωτάτων ἀποτελεσμάτων τῆς συζεύξεως ἑτεροδόξου μὲ Ὀρθόδοξον.

Ἐκτὸς τῆς παρανομίας τοιαύτης συζεύξεως Ὀρθοδόξου μὲ Λουθηροκαλβίναν, καὶ Λουθηροκαλβίνου μὲ Ὀρθόδοξον ἐκ μέρους τῶν Συζύγων, ἕπεται ἀναποφεύκτως καὶ ἡ παρανομία ἐκ μέρους τοῦ Ἱερέως, ὅς τις μέλλει νὰ εὐλογήσῃ τοιοῦτον παράνομον συνοικέσιον, καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχιερέως, ὅς τις μέλλει νὰ δώσῃ τοιαύτην ἄδειαν. Ἐὰν οὗτος ὁ νόμος περὶ τοιούτων ἀθέσμων συνοικεσίων ἐνεργηθῇ εἰς τὸ Ἰόνιον Κράτος, καὶ παῤῥησιασθῶσιν εἰς τὸν αὐτῶν Ἀρχιερέα Ὀρθόδοξοι, διὰ νὰ ζητήσωσι τὴν ἄδειαν νὰ ςεφανωθῶσι μὲ Λουθηροκαλβίνας, τὶ πρέπει νὰ κάμῃ τότε ὁ Ὀρθόδοξος Ἀρχιερεύς; Ἐὰν δώσῃ τὴν ἄδειαν, παρανομεῖ, γίνεται παραβάτης τῶν ἱερῶν Κανόνων, τοὺς ὁποίους ἐπισήμως εἰς τὸν καιρὸν τῆς χειροτονείας του ὑπεσχέθη ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ Θυσιαςηρίου ἀκριβῶς νὰ φυλάξῃ, καὶ ὑποπίπτει εἰς τὰ φοβερὰ συνοδικὰ ἐπιτίμια τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὰ κατὰ τοιούτων ἀναξίων καὶ παρανόμων Ἀρχιερέων θεσπισθέντα, καὶ εἶναι ὁ ἀναθεματισμὸς, καὶ ὁ χωρισμὸς ἀπὸ τὴν ὁλομέλιαν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, κατὰ τοὺς Συνοδικοὺς Κανόνας τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. ,, Ὡρίσθη ,, παρὰ τῶν ἁγίων Πατέρων χρῆναι καὶ μετὰ θάνα- ,, τον ἀναθεματίζεσθαι, τοὺς εἴτε εἰς Πίςιν, εἴτε εἰς ,, Κανόνας ἁμαρτήσαντας (Ἡ Οἰκουμ. Ε΄. Σύνοδος ,, ἐν τῇ ἐπιςολῇ τοῦ Ἰουςινιανοῦ, Σελ. 392. τοῦ ,, Β΄. Τόμου τῶν Συνοδικῶν),,. Καὶ ἡ Σύνοδος, ἡ ,, ἐν Κωνςαντινουπόλει (μετὰ τὸν Κωνςαντῖνον τὸν

Πορφυρογ. Σελ. 977. τοῦ Β'. Τόμου τῶν Συνοδικῶν, ἤτοι ὁ Τόμος τῆς ἑνώσεως), λέγει ταῦτα. „ Τοῖς ἐν „ καταφρονήσει τιθεμένοις τοὺς ἱεροὺς καὶ θείους Κα- „ νόνας τῶν ἱερῶν Πατέρων ἡμῶν, οἱ, καὶ τὴν ἁ- „ γίαν Ἐκκλησίαν ὑπερείδουσι, καὶ ὅλην τὴν Χρι- „ στιανικὴν πολιτείαν κοσμοῦντες, πρὸς θείαν ὁδη- „ γοῦσιν εὐλάβειαν, ἀνάθεμα „.

Ἐὰν λοιπὸν οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἑπτανήσου δώσωσι τοιαύτην παράνομον ἄδειαν τοιούτων παρανομωτάτων συνοικεσίων, γίνονται ἀνάθεμα ἀπὸ τὸν Χριστὸν, καὶ ἑπομένως τὸ βδέλυγμα τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, διὰ τὰ ὁλεθριώτατα ἑπόμενα, τὰ ὁποῖα ἀφεύκτως θέλουν ἀκολουθήσει εἰς τὸ αὐτῶν ποίμνιον ἀπὸ τοιαύτας παρανομίας, αἵτινες δὲν ἔχουν ἄλλον σκοπὸν, παρὰ τὴν ἀποσασίαν ἀπὸ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, καὶ τὴν υἱοθεσίαν τοῦ Λουθηροκαλβινισμοῦ. Ἐὰν πάλιν δὲν τὴν δώσωσι, γίνονται ἔνοχοι τῶν πολιτικῶν Νόμων, καὶ τῆς ὀργῆς ἐκείνης τῆς φοβερᾶς Διοικήσεως. Ὥστε ἢ πρέπει νὰ γίνωνται συσηματικῶς παραβάται καθ' ἑκάστην τῶν Ἱερῶν Κανόνων, καὶ συμμέτοχοι τῆς ἀποσασίας ἐκ τῆς Ὀρθοδόξου θρησκείας τοῦ Ὀρθοδόξου ποιμνίου των, ἢ πρέπει νὰ παραιτηθῶσιν ἀπὸ τὴν θέσιν των, ἥτις τοὺς ὑποχρεοῖ, κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, εἰς τοιαύτας συνεχεῖς παρανομίας. Πρέπει λοιπὸν ἢ νὰ γίνωσι λύκοι καὶ κλέπται, ἢ νὰ παραχωρήσωσι τὸν τόπον των εἰς τοὺς τοιούτους, διότι κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἄλλοι Ἀρχιερεῖς εἰς τὴν Ἑπτάνησον δὲν δύνανται εἰς τὸ ἑξῆς νὰ λάβωσιν, ἢ νὰ διαμείνωσιν εἰς Ἀρχιερατικοὺς Ἰονίους θρόνους.

Τὰ αὐτὰ λέγομεν καὶ περὶ τῶν Ὀρθοδόξων Ἱερέων τοῦ Ἰονίου Κράτους, οἵτινες μέλλουν νὰ εὐλογήσωσι τοιούτους παρανομωτάτους καὶ ἀθέσμους Γά-

μους. Ἐὰν ὑπακούσωσιν εἰς τὸ Νομοσχέδιον, καὶ εἰς ὅσους προβατοσχήμους λύκους μεταξὺ τῶν Ἀρχιερέων, ἀγωνίζονται νὰ τὸ ἐκτελέσωσι, γίνονται ἀνάθεμα ἐκ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐκ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας· διότι παραβαίνουν τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, καὶ μάλιστα τοὺς τοῦ Ἁγίου Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας, ἐπικεκυρωμένους ἀπὸ τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους. Οὗτος ὁ ἅγιος Πατὴρ εἰς τὴν ιά' ἐρώτησιν τῶν αὐτοῦ Κανόνων, ἥτις εἶναι αὕτη. „ Ἐαν τις καλέσῃ Κληρικὸν εἰς τὸ „ συζεῦξαι Γάμον, ἀκούσει δὲ τὸν Γάμον παράνο- „ μον.... εἰ ὀφείλει ἀκολουθῆσαι ὁ Κληρικὸς, ἢ προσ- „ φορὰν ποιῆσαι „. „ Ἀποκρίνεται οὕτως...., Ἐὰν „ ἀκούσῃ ὁ Κληρικὸς τὸν Γάμον παράνομον, εἰ οὖν ὁ „ Γάμος παράνομός ἐστιν, οὐκ ὀφείλει ὁ Κληρικὸς κοι- „ νωνεῖν ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις.· δηλαδὴ, ἐὰν ὁ Ἱερεὺς μάθῃ, ὅτι ὁ Γάμος εἶναι παράνομος, δὲν πρέπει μήτε νὰ τοὺς εὐλογήσῃ, μήτε νὰ λειτουργήσῃ, διὰ νὰ μὴ γίνῃ καὶ αὐτὸς κοινωνὸς ἀλλοτρίων ἁμαρτιῶν καὶ ὑποπέσῃ εἰς τὰ ἐπιτίμια τοῦ τὸν τοιοῦτον Γάμον Ἱερολογήσαντος Ἱερέως.

Εἰς ταῦτα τὰ πνευματικὰ δεινὰ καὶ πρόσκαιρα καὶ αἰώνια πιπτουσιν οἱ Ὀρθόδοξοι Ἱερεῖς Ἴονες, ἐὰν ἐκτελῶσι τὰ τοῦ Νομοσχεδίου, τὰ ὁποῖα συσηματικῶς, καὶ κατὰ νόμον, τοὺς προσάζουσι κάθε στιγμὴν νὰ παρανομῶσι, καὶ νὰ εὐλογῶσι τοιούτους ἀθέσμους καὶ παρανόμους Γάμους. καὶ κατὰ τὴν βαθμολογίαν καὶ κατὰ τὴν διαφορὰν τῆς θρησκείας. Καὶ ἐὰν πάλιν δὲν ὑπακούσωσιν εἰς τὸ Νομοσχέδιον, ὑποπίπτουσιν εἰς τὰς πολιτικὰς ποινὰς, καὶ εἰς τὰς ποινὰς ἐκείνων τῶν λύκων, ὀνομαζομένων Ἀρχιερέων, κατὰ τὸ 204.° Ἀρθ. τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα καθυποβάλλουσιν εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ Ἐκκλησιαστικὰς ποινὰς

τοὺς παραβάτας τῶν Ἀρθ. τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ τοὺς μὴ θέλοντας εὐλογεῖν τοιαῦτα παράνομα συνοικέσια, καὶ ἐκτελεῖν τοιούτους θεοσυγεῖς Νόμους. Πρέπει λοιπὸν ὅλοι οἱ εὐσυνείδητοι, οἱ εὐσεβεῖς, καὶ οἱ ζηλωταὶ Ἱερεῖς Ἴονες, νὰ φύγωσιν ἀπὸ τὸ Ἰόνιον Κράτος, διότι δὲν δύνανται πλέον νὰ ἐκτελέσωσι τὰ ἱερὰ καθήκοντα τῆς ἑαυτῶν Ὀρθοδόξου θρησκείας, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἱερῶν Κανόνων. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ σχέδιον καὶ τὸ σκοπούμενον ὅλων τῶν Ἀρθ. τοῦ Νομοσχεδίου, ἢ νὰ Λουθηροκαλβινίσωσι τοὺς Ὀρθοδόξους Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβωσι, καὶ νὰ τὸ αἰσθανθῶσιν, ἢ νὰ τοὺς φυγαδεύσωσιν ἀπὸ τὸ Ἰόνιον Κράτος, διὰ νὰ εὕρωσι πᾶσαν ἐλευθερίαν, νὰ θύσωσι καὶ νὰ ἀπολέσωσι τὰ πρόβατα τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ τοὺς Ορθοδόξους Ἰονίους λαοὺς, ἀδελφοὺς ἡμῶν, οἵτινες μήτε γνωρίζουν, μήτε ἐρωτῶνται, μήτε ἀκροάζονται εἰς τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ μάλιστα δεινῶς κατατρέχονται πλαγίως πως καὶ πολιτικῶς ὅσοι τὸ ἐναντίον φρονοῦν, καὶ ἀντιπράττουν εἰς τοιαύτας φοβερὰς παρανομίας, καὶ ἀνήκουσα τολμήματα. Τούτων τοίνυν οὕτω διατρεχόντων, τολμοῦν ἀκόμη νὰ ἐπιχειρισθῶσιν εἰς τὸ νὰ κάμωσι συμμέτοχον καὶ τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν εἰς ταῦτα πάντα τὰ ἀντιορθόδοξα θεσπίσματα, καὶ εἰς τὰ φοβερὰ καὶ ἄφευκτα δεινὰ, τὰ ὁποῖα σύρουν ἀναγκαίως κατόπιν των, ἀπαιτοῦντες τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς εἰς τὸ αὐτῶν Νομοσχέδιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς συγκοινωνίας τῶν Ὀρθοδόξων Ἱερέων μετὰ τῶν Λουθηροκαλβίνων.

Δεν περιορίζονται μέχρι τούτων τα ὀλεθριώτατα ἑπόμενα τοιούτων μεταῤῥυθμίσεων καὶ νεωτερισμῶν τοῦ Νομοσχεδίου, ἀλλὰ θέλουν πρὸς τούτοις νὰ ὑποχρεώσωσι μὲ τοὺς Νόμους των τοὺς Ὀρθοδόξους Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς, νὰ ἔχωσιν ἀνταποκρίσεις πνευματικὰς συγκοινωνίας, καὶ ἄλλα τοιαῦτα μὲ ἑτεροδόξους Ἱερωμένους, ἐὰν πρέπῃ νὰ ὀνομάσωμεν οὕτω τοὺς ὑπουργοὺς τῆς θρησκείας τῶν Λουθηροκαλβίνων, ἐναντίον τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Συνοδικῶν Κανόνων. Ἐὰν εἶναι, παραδείγματος χάριν, ὁ ἀνὴρ Ὀρθόδοξος, καὶ ἡ γυνὴ Λουθηροκαλβίνα, πρέπει ὁ Ὀρθόδοξος Ἀρχιερεὺς νὰ γράψῃ πρὸς τὸν Λουθηροκαλβῖνον Ἀρχιερέα, ἢ Ἱερέα, ὡς πρὸς Ἀρχιερέα, ἢ Ἱερέα, ὅσα διορίζει τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὸ 168: Ἀρθ. καὶ εἰς ἄλλα. Τὸ ἀνάπαλιν δὲ, ὅταν ὁ ἀνὴρ εἶναι Λουθηροκαλβῖνος, καὶ ἡ νύμφη Ὀρθόδοξος. Ἰδοὺ ἡ πνευματικὴ, μεταξὺ Ὀρθοδόξων καὶ ἑτεροδόξων Ἱερωμένων περὶ Ἐκκλησιαστικῶν καὶ πνευματικῶν, ἀνταπόκρισις. Πρὸς τούτοις, κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς Ἑπτανήσου, ὅταν μέλλῃ νὰ γίνῃ Γάμος, πρέπει νὰ συμπαρευρεθῶσιν οἱ Ἱερεῖς τοῦ Νυμφίου καὶ τῆς Νύμφης, εἰς τὴν εὐλογίαν τοῦ Γάμου, διὰ νὰ εὐλογήσωσιν ἀμφοτέρωθεν τὸ Μυστήριον. Ὅταν λοιπὸν γίνηται Γάμος μεταξὺ Ὀρθοδόξου καὶ Λουθηροκαλβίνης, ἢ τὸ ἀνάπαλιν, ἰδοὺ Ἱερεῖς Ὀρθόδοξοι καὶ Λουθηροκαλβῖνοι ὁμοῦ ἡνωμένοι, διὰ νὰ εὐλογήσωσιν ἑνταυτῷ τὸ αὐτὸ Μυστήριον, τοῦ ὁποίου δὲν ἠξεύρωμεν, ἐὰν δύναται νὰ εὑρεθῇ τι ἀτο-

πώτερον, ἤ τι ἐναντιώτερον τῶν Ἀποστολικῶν Κανόνων. Ἰδού τὶ λέγει ὁ ΜΕ. Κανών τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. „ Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, αἱ-„ ρετικοῖς συνευξάμενος μόνον, ἀφοριζέσθω. Εἰδὲ ἐπέ-„ τρεψεν αὐτοῖς, ὡς Κληρικοῖς, ἐνεργῆσαί τι, καθαι-„ ρείσθω „ .

Ὅταν δὲ ὁ Νυμφίος εἶναι Λουθηροκαλβῖνος, καὶ ἡ νύμφη Ὀρθόδοξος, τότε, κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, Ἄρθ. 165: καὶ 168: (ὅπου κεκαλυμμένως κατὰ τὸ σύνηθες δηλοῦν ταῦτα), πρέπει ὁ Λουθηροκαλβῖνος ὑπουργὸς νὰ ἐκτελῇ τὸ Μυστήριον, ὅπερ ἡμεῖς ὀνομάζομεν εὐλογίαν τοῦ Γάμου, συνευρισκομένων καὶ τῶν Ὀρθοδόξων Ἱερέων· καὶ οὕτω, κατὰ τὸν προηγούμενον ΜΕ. Ἀποστολικὸν Κανόνα, οἱ Ὀρθόδοξοι Ἱερωμένοι, οἵτινες συνεχώρησαν τοῦτο, εἶναι καθηρημένοι, καὶ ἡ Ὀρθόδοξος νύμφη πρέπει νὰ λαμβάνῃ τὴν εὐλογίαν ἀπὸ τὸν Λουθηροκαλβῖνον Ἱερέα, τὸ ὁποῖον προφανῶς ἐναντιοῦται καὶ εἰς τὸν λϐ΄. Κανόνα τῆς ἐν Λαοδικείᾳ, ὅς τις λέγει ταῦτα. „ Ὅτι οὐ δεῖ αἱρετι-„ κῶν εὐλογίας λαμβάνειν, αἵτινες εἰσὶν ἀλογίαι μᾶλ-„ λον ἢ εὐλογίαι „ . Τοῦτο δὲ προξενεῖ ἐνταυτῷ φρίκην εἰς τὰς Ὀρθοδόξους καρδίας, νὰ λαμβάνωσι δηλαδὴ εὐλογίαν ἢ ἄλλην τοιαύτην τελετὴν οἱ Ὀρθόδοξοι, ἀπὸ τοιούτους ἑτεροδόξους Ἱερεῖς, οἵτινες τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου, δὲν τὸ νομίζουσι μήτε καν Μυστήριον, καθὼς δὲν νομίζουν Μυστήριον μήτε τὴν Ἱερωσύνην, μήτε τὰ συναριθμοῦσιν εἰς τὸν κατάλογον τῶν αὐτῶν Μυστηρίων. Καὶ ἐὰν οἱ Ὀρθόδοξοι Ἱερεῖς δὲν θελήσωσι νὰ καταπατήσωσιν ὅλους τούτους τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, τὴν ἑαυτῶν συνείδησιν, καὶ τὴν κοινὴν τῶν ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξων γνώμην, πρεπει νὰ τιμωρῶνται πολιτικῶς, καὶ Ἐκκλησιαστικῶς, κατὰ τὸ Νομοσχέ-

διον, διότι δὲν ἐφύλαξαν τὰ θεσπίσματα τούτων τῶν νέων Νομοθετῶν, ἐναντίον τῆς ἱερᾶς ἡμῶν θρησκείας, ἢ πρέπει νὰ φύγωσιν ἀπὸ τὸ Κράτος. Ταῦτα καὶ ἄλλα πάμπολλα εἶναι τὰ ὀλεθριώτατα ἑπόμενα τῆς ἐκτελέσεως τῶν Ἄρθ. τούτου τοῦ Νομοσχεδίου.

Πλὴν δὲν εἶναι θαυμαστὸν, ἐὰν τὸ Νομοσχέδιον προσάζῃ νὰ γνωρίζωσιν οἱ ἡμέτεροι Ὀρθόδοξοι Ἱερεῖς, τοὺς Λουθηροκαλβίνους Ἱερεῖς, ὡς τὸν ἴδιον ἑαυτόν των, νὰ ἀνταποκρίνωνται ἀφεύκτως καὶ συσηματικῶς μὲ αὐτοὺς, νὰ συγκοινωνῶσι, νὰ συμπροσεύχωνται, καὶ τρόπον τινὰ νὰ συνευλογῶσι τὰ Μυστήρια τῶν Ὀρθοδόξων· δὲν εἶναι, λέγομεν, τοῦτο θαυμαστὸν, ὅταν σοχασθῶμεν, ὅτι τὴν Λουθηροκαλβινικὴν θρησκείαν, τὴν ὀνομάζουν εἰς τὸ πολίτευμα τῶν 1817. θρησκείαν Ὀρθόδοξον, καὶ παρομοιαν μὲ τὴν ἡμετέραν. Καὶ τωόντι, ἀφ' οὗ ἐσεφάνωσαν ταύτας τὰς δύο θρησκείας, τὴν Λουθηροκαλβινικὴν καὶ τὴν Ὀρθόδοξον, κάμνοντες ἀμφοτέρας ἕν, καὶ ἀφ' οὗ ἔδωκαν ἄδειαν νὰ σεφανώνωνται ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως μεταξύ των οἱ ὀπαδοὶ τούτων τῶν δύο θρησκειῶν, ἦτον ἀκόλουθον τῶν φρονημάτων καὶ τῶν σχεδίων των, νὰ σεφανώσωσι, διὰ νὰ εἴπωμεν οὕτω, καὶ τοὺς Ἱερωμένους τούτων τῶν δύο θρησκειῶν μὲ τὴν πνευματικὴν ἀνταπόκρισιν, συγκοινωνίαν, καὶ μὲ τὰ ἄλλα ἱερὰ δεσμὰ τῆς θρησκείας, ὥςε νὰ μὴν ὑπάρχῃ πλέον μεταξύ των καμμία διαφορὰ καὶ διάκρισις. Ἀλλὰ τὸ θαυμαστὸν εἶναι ὅτι, ἀφ' οὗ ἔκαμαν τόσας ἀλλοκότους ἑνώσεις, καὶ ἐκοινώνησαν τὰ ἀκοινώνητα, καὶ ἤνωσαν τὰ ἀντιφατικὰ, καὶ ἐκ διαμέτρου ἐναντία. θέλουν νὰ τὰ ἐπικυρώσῃ καὶ ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, καὶ νὰ συγκατανεύσῃ εἰς ὅλας ταύτας τὰς ἀνηκούσους τερατολογίας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, νὰ ἑνωθῇ καὶ αὐτὴ μὲ ταῦτα πάντα,

συσφίγγοντες ἔτι μᾶλλον τὰς πνευματικὰς αὐτῶν σχέσεις, κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῶν Ἰονίων Ἀρχῶν, ἥτις τελειώνει μὲ ταῦτα τὰ ἀξιομνημόνευτα. „ Ἡ Μ. Ἐκ-
„ κλησία παρέχουσα τὴν συγκατάθεσίν της εἰς τὸ
„ παρὸν Νομοσχεδιον, χαριζομένη εἰς τὰς ἰδικὰς τῶν
„ Ἰονίων περισάσεις, θὰ συσφίγξει ἔτι μᾶλλον τὰς
„ πνευματικὰς αὐτῶν σχέσεις μὲ τὴν Μητέρα τὴν Ἐκ-
„ κλησίαν, ἐφελκύουσα τὴν αὐτῶν εὐγνωμοσύνην διὰ
„ τὴν φιλόστοργον διαγωλὴν, μὲ τὴν ὁποίαν τοὺς θεωρεῖ,
„ καὶ μὲ τὴν τοιαύτην συγκατάβασιν θὰ συντηρήση
„ πολλοὺς τῶν πιστῶν εἰς τὴν εὐθείαν ὁδὸν, ἀπαλλάτ-
„ τουσα αὐτοὺς τῶν πειρασμῶν, εἰς οὓς τὰ εἰρημένα κω-
„ λύματα τῆς βαθμολογίας ἄκοντας πολλάκις προσω-
„ θοῦσι βιαίως „. Τῳόντι ἐπίλογος ἀξιολογώτερος τοῦ προοιμίου τῆς θαυμασίου ἀνυπογράφου ἀναφορᾶς τῶν Ἰονίων ἀρχῶν! Τὶ δύναταί τις νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὰ τοιαῦτα!

Ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐὰν δώσῃ τὴν συγκατάθεσίν της εἰς τό παρὸν Νομοσχέδιον, θέλει συσφίγξει ἄρα γε ἔτι μᾶλλον τὰς πνευματικὰς αὐτῆς σχέσεις μὲ τὴν Ἑπτάνησον, καθὼς αὐτοὶ λέγουσιν; Ἢ θέλει τὰς διαλύσει παντελῶς, θέλει καταπατήσει τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, θέλει ἀνατρέψει τὸ πᾶν τῆς θρησκείας, θέλει γίνει αἰτία τῆς καταδρομῆς καὶ τῶν γογγισμῶν τῶν γνησίων αὐτῆς τέκνων, θέλει ἑλκύσει καθ' ἑαυτῆς τὰς ἀρὰς καὶ τὰ ἀναθέματα τῶν πνευματεμφόρων Ἀποστόλων, καὶ τόσων θεοφόρων Πατέρων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ θέλει καταβυθισθῇ ὁμοῦ μὲ τοὺς Νομοθέτας τοῦ Νομοσχεδίου εἰς τὰ βάραθρα τοῦ Λουθηροκαλβινισμοῦ καὶ τῆς ἀπωλείας; Ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία πρέπει νά δώσῃ ἀκρόασιν περὶ τῶν θρησκευτικῶν εἰς λαϊκοὺς, οἵτινες γνωμοδοτοῦν,

καὶ θεσπίζουν κατὰ τῆς ἱερᾶς των θρησκείας, καὶ κατὰ τῶν ἱερῶν Κανόνων, ἐπεμβαίνουν αὐθαιρέτως εἰς τὰ πνευματικὰ, καὶ Ἐκκλησιαστικὰ, καὶ φέρουν μίαν γενικὴν ἀνατροπὴν εἰς τὸν διάκοσμον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας; ἢ πρέπει νὰ δώσῃ ἀκρόασιν εἰς τὰς θεοφθόγγους φωνὰς τῶν Ἀποστόλων, οἵτινες διαπρυσίως τοὺς λέγουν εἰς τὸν ἐπίλογον τῶν αὐτῶν Κανόνων; „ ταῦτα
„ περὶ Κανόνων διατετάχθω ὑμῖν παρ' ἡμῶν, ὦ Ἐπίσ-
„ κοποι. ὑμεῖς δὲ ἐμμένοντες αὐτοῖς, σωθήσεσθε, καὶ
„ εἰρήνην ἕξετε, ἀπειθοῦντες δὲ, κολασθήσεσθε, καὶ πό-
„ λεμον μετ' ἀλλήλων ἀΐδιον ἕξετε, δίκην τῆς ἀνη-
„ κοΐας τὴν προσήκουσαν τιννῦντες „. Ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία προνοοῦσα τὴν ἑαυτῆς σωτηρίαν, καὶ ὡς φιλόστοργος Μήτηρ ἐπιποθοῦσα καὶ τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν εἰρήνην τῶν τέκνων της, δὲν δύναται βέβαια διὰ αὐτὰ ταῦτα τὰ αἴτια νὰ δώσῃ ποτὲ τὴν συγκατάθεσίν της, καὶ νὰ παραβῇ τοὺς ἱεροὺς κανόνας μὲ τὴν πρόσκαιρον καὶ αἰώνιον ζημίαν τοῦ ἑαυτοῦ της, καὶ τῶν τέκνων της, ἀλλὰ χρέος της ἀπαραίτητον λογίζεται νὰ συμβουλεύσῃ τὰς Ἰονίους Ἀρχὰς καὶ πάντα Ὀρθόδοξον, νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ τὰ τοιαῦτα, ὡς παραίτια ὀλεθρίων ἀποτελεσμάτων καὶ ἀπωλείας ψυχικῆς τε καὶ σωματικῆς, μὲ τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα τῶν ἐλευσομένων γενεῶν. Διὰ ταῦτα καὶ ἡ συγκατάβασις, τὴν ὁποίαν ζητοῦν, δὲν θέλει συντηρήσει πολλοὺς τῶν πιστῶν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, ὡς ἐκφράζονται, ἀλλ ὅλους ἐνγένει θέλει τοὺς καταβυθίσει εἰς τὰ βάραθρα τοῦ Λουθηροκαλβινισμοῦ, τῆς ἀσεβείας, καὶ τῆς διαφθορᾶς, δὲν θέλει τούς ἀπαλάξει ἀπὸ τοὺς πειρασμούς, ἀλλὰ θέλει τούς ῥίψει εἰς μεγαλητέρους καὶ ἐπικινδυνεστέρους, ἐφέλκοντας καθ' ἑαυτῶν τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς ἀρὰς τῆς Ἐκκλησίας· καὶ ἡ βαθμολογία, τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς

ἐθέσπισε, καὶ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία πιστῶς τὴν ἀκολουθεῖ, κατὰ τοὺς ἱεροὺς αὐτῆς Κανόνας, δὲν τοὺς ὠθεῖ, ἀλλὰ τοὺς προφυλάττει ἀπὸ τοὺς πειρασμοὺς, ἀπὸ τοὺς κινδύνους, καὶ ἀπὸ τὰ πρόσκαιρα καὶ αἰώνια δεινά· καὶ ἐὰν οἱ Ὀρθόδοξοι πίπτωσιν εἰς πειρασμοὺς, καὶ εἰς βασάνους, δὲν προέρχεται τοῦτο ἀπὸ τὰ κωλύματα τῆς βαθμολογίας, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ πάθη των, ἀπὸ τὴν ῥαθυμίαν εἰς τὰ πνευματικὰ, καὶ ἀπὸ τὴν καταφρόνησιν τῶν Ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Διὰ τοῦτο λοιπὸν εἶναι ἔργον χριστιανικῆς φρονήσεως, ἐὰν εἶναι τωόντι εὐπηθῆ τέκνα τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας νὰ ἀφήσωσιν ἐλεύθερα τὰ πνευματικὰ, καὶ Ἐκκλησιαστικὰ, τὰ ὁποῖα μήτε γνωρίζουν, μήτε εἶναι τοῦ ἐπαγγέλματός των, καὶ τοῦ χαρακτῆρός των νὰ τὰ ἐξετάζωσιν, ἀλλ' ἀνήκουν ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς Ποιμένας τῆς Ἐκκλησίας, οὓς ἔθετο τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ποιμένειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ οὕτω περιοριζόμενοι, καὶ συγκεντρούμενοι εἰς τὰ αὐτῶν πολιτικὰ καθήκοντα, νὰ λάβωσι τὰς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς Μητρὸς αὐτῶν Ἐκκλησίας, ἀποδίδοντες πιστῶς τὰ τοῦ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. Πολλάκις οἱ Πολιτικοὶ κατηγοροῦν τοὺς Πάπας τῆς Ῥώμης, ὅτι ἐπεμβῆκαν εἰς τὰ πολιτικὰ, καὶ ἠθέλησαν νὰ διατάξωσι περὶ Βασιλειῶν καὶ Βασιλέων, χωρὶς νὰ ἔχωσι περὶ τούτου κἀνένα δικαίωμα· ἀλλὰ ποτὲ οἱ Πάπαι τῆς Ῥώμης δὲν ἔκαμαν τόσας μεταῤῥυθμίσεις εἰς τὰ πολιτικὰ, καὶ δὲν ἐπεμβῆκαν μὲ τόσην τόλμην εἰς τὰ τοῦ κόσμου, ὅσας μεταῤῥυθμίσεις προβάλλει τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ, καὶ μὲ ὅσην τόλμην ἐπεμβαίνει εἰς τὰ τοῦ θυσιαστηρίου, διατάττον καὶ προστάζον τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς τοῦ Ὑψίστου εἰς τὰ Ἱερώτερα χρέη των, κατὰ τῆς

ἱερᾶς των θρησκείας, κατὰ τῶν ἱερῶν Κανόνων, καὶ κατὰ τῆς αὐτῶν συνειδήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἀδείας καὶ κρίσεως εἰς τὰ τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου.

Εἶναι ἀνανπίῤῥητον, ὅτι εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς ἀνήκει νὰ δίδωτι τὴν ἄδειαν τοῦ Γάμου, καὶ ἐπομένως εἰς αὐτοὺς ἀποκλειστικῶς ἐπετράπη νὰ ἐξετάζωτι πότε πρέπει νὰ τὴν δίδωσι, καὶ πότε ὄχι· καὶ αὐτοὶ μόνοι νὰ διακρίνωσι ποῖα καὶ πόσα εἶναι τὰ κωλύοντα τοῦ Γάμου, καὶ ἔτι ὅσα ἄλλα ἀποβλέπουσιν εἰς τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου, τὰ ὁποῖα κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ γνωρίζωσι, διὰ νὰ κρίνωτιν ὀρθῶς περὶ τούτων, ἀκολουθοῦντες εἰς ταῦτα πάντα πιστῶς τοὺς ἱεροὺς Κανόνας. Αὕτη εἶναι τῆς Ὀρθοδόξου θρησκειας ἡ ἱερὰ διδασκαλία, καὶ ἡ γενικὴ πρᾶξις ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καὶ αὐτῆς τῆς Ἰονικῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, γνωριζομένη καὶ ὁμολογουμένη ἀφ' ὅλα τὰ ἔθνη, ἀφ' ὅλους τοὺς Νομοθέτας, καὶ ἀφ' ὅλας τὰς διοικήτεις. Οἱ Ἀρχιερεῖς λοιπὸν, οἵτινες μέλλουν νὰ δώσωτι λόγον εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους περὶ τούτων, καὶ μέλλουν νὰ δώσωτι τὴν ἄδειαν τοῦ Γάμου, ἔχουν χρέος ἱερὸν καὶ ἀπαραίτητον, νὰ ἐξετάζωτι καὶ νὰ κρίνωτι περὶ τῶν τοιούτων. Οὐδεὶς Ὀρθόδοξος περὶ τούτου, μήτε ποτὲ ἔλαβε, μήτε σήμερον ἔχει καμμίαν ἀμφιβολίαν. Ἀλλὰ τὸ Νομοσχέδιον, καθὼς ἀπομακρύνεται εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ἀπὸ τὸ πνεῦμα, ἀπὸ τοὺς κανόνας καὶ ἀπὸ τὴν πρᾶξιν καὶ παράδοσιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, οὕτω κάμνει καὶ εἰς ταύτην τὴν ἀναγκαιο-

τάτην ὑπόθεσιν· καὶ πότε μὲν δίδει τὰ δικαιώματα τῆς Ἀρχιερωσύνης εἰς τὴν Βουλὴν, καθὼς εἰς τὸ 143: Ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου φαίνεται, πότε δὲ ἐν ἄλλαις διαφόροις καὶ σημαντικαῖς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου περιςάσεσιν εἰς τὰ Πολιτικὰ Κριτήρια, καθὼς φαίνεται εἰς τὰ 163: καὶ 164: Ἄρθρα, καὶ εἰς ἄλλα τοῦ Νομοσχεδίου.

Πλὴν καὶ τοῦτο δὲν εἶναι θαυμαςὸν, διότι ἀφ' οὗ ἀφαίρεσαν ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς κατὰ καιρὸν, μὲ διαφόρους Νόμους καὶ διαταγὰς, σχεδὸν ὅλα τὰ τῆς Ἀρχιερωσύνης δικαιώματα καὶ προνόμια, καὶ αὐτὸ τὸ πλέον ἱερὸν καὶ ἀναφαίρετον, τὸ τῆς χειροτονίας Ἱεροδιακόνων καὶ Ἱερέων, ἀφ' οὗ τοὺς ὑπέταξαν κατὰ πάντα εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν, καὶ τοὺς μεταχειρίζονται μόνον ὡς ὄργανα τῶν σκοπῶν καὶ τῶν πολιτικῶν αὐτῶν σχεδίων, ἐναντίον τῶν πνευματικῶν συμφερόντων τοῦ Ὀρθοδόξου λαοῦ των, ἀφ' οὗ τοὺς ἔκαμαν ταῦτα καὶ ἄλλα πάμπολλα μὲ τὸ δικαίωμα τοῦ ἰσχυροῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἠναγκάσθησαν νὰ κλίνωσι τὸν αὐχένα· δὲν εἶναι, λέγομεν, θαυμαςὸν, ἐὰν καὶ εἰς τὸ Νομοσχέδιον ἀφαιρῶσιν ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὀλίγα δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἀκόμη τοὺς εἶχαν ἀφήσει, καὶ τοὺς καὶ ποβάλλωσι κατά τινας περιςάσεις καὶ εἰς τὰς κρίσεις καὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν πολιτικῶν Κριτηρίων, ὑποχρεοῦντες αὐτοὺς νὰ παραδεχθῶσι μὲ τυφλοὺς ὀφθαλμοὺς τὰς ἀποφάσεις των περί τινων κωλυόντων τοῦ Γάμου, καθὼς εἰς τὸ Ἄρθ. 184: τοῦ Νομοσχεδίου δείκνυται.

Πρὸ πολλοῦ ἡ Διοίκησις τῆς Ἑπτανήσου δοῦσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τούτου τοῦ Ὀρθοδόξου λαοῦ, τὴν μορφὴν τῆς Λουθηροκαλβινικῆς Ἐκκλησίας, ἀκόντων καὶ ἀγνοούντων τῶν Ὀρθοδόξων λαῶν της, ἀκολουθεῖ

πιςῶς κατὰ πάντα τὸ σχέδιον τῶν Λουθηροκαλβίνων, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς τὸ νὰ καθυποτάξωτι, καθ' ὅλα τὰ Ἐκκλησιαςικὰ καὶ πνευματικὰ, τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν εἰς τὴν πολιτικὴν Διοίκησιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξαρτᾶται, διοικεῖται, καὶ κινεῖται κατὰ τὰ πάθη, κατὰ τὰ νεύματα, καὶ κατὰ τοὺς σκοποὺς τῶν Κρατούντων. Πόσον τοῦτο ἐναντιοῦται εἰς τὴν ἡμετέραν Ὀρθόδοξον θρησκείαν, εἶναι γνωςὸν εἰς ὅσους γνωρίζουν τὸ πνεῦμα, καὶ τὸν οὐράνιον αὐτῆς διοργανισμόν. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ἐςάθη, καὶ εἶναι πάντοτε εἰς τὰ πνευματικὰ καὶ Ἐκκλησιαςικὰ ἀνεξάρτητος ἀπὸ πᾶσαν Πολιτικὴν Ἐξουσίαν. Τοῦτο τὸ ὁμολογοῦν, τὸ γνωρίζουν, καὶ τὸ ἀποδίδουν εἰς αὐτὴν ὅλα τὰ Ἔθνη, καὶ τὰ πλέον ἀλλόθρησκα. Ὁ Κύριος ἡμῶν εἰς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, οἱ Ἀπόςολοι εἰς τὰ θεῖα αὐτῶν συγγράμματα, ἡ Ἐκκλησία εἰς τοὺς ἱεροὺς αὐτῆς Κανόνας, καὶ ἡ πρᾶξις τῶν ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐξ ἀρχῆς τῆς ἡμετέρας Πίςεως, μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, σαφέςατα τὸ ἀποδεικνύουσι· καὶ ἐὰν ὁ λόγος μας διευθύνετο εἰς ἄλλα ὑποκείμενα, ἠθέλαμεν ἀναντιρρήτως μὲ μυρία ἐπιχειρήματα ἀποδείξει τοιαύτας οὐρανίους ἀληθείας τῆς ἡμετέρας Ὀρθοδόξου θρησκείας· ἀλλ' ἠθέλαμεν λείψει ἀπὸ τὰ ἱερά μας καθήκοντα, ἐὰν ὁμιλοῦντες εἰς τὴν σεβασμίαν ὑμῶν Ὁμήγυριν, ἠθέλαμεν ταῦτα ἐπιχειρισθῇ. Πρῶτος ὁ Λούθηρος καθυπέταξε τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὰς Πολιτικὰς Ἀρχὰς, διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν αὐτῶν εὔνοιαν καὶ προςασίαν, καθὼς ταῖς ἐχάρισεν αὐθαιρέτως τὰ Μοναςηριακὰ ὑπάρχοντα, διὰ νὰ παρακινηθῶσιν ἔτι μᾶλλον νὰ ἀκολουθήσωσι καὶ νὰ ὑπερασπισθῶσι μίαν θρησκείαν, ἥτις τὰς πλουτίζει ἀπὸ τοὺς ἱεροὺς θησαυροὺς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὰς κάμνει ἀπολύτως κυρίας καὶ εἰς τὰ Πολιτικὰ

καὶ Ἐκλλησιαστικά. Διὰ τοῦτο κατὰ τὸ νεοφανὲς σύ-
στημα τῶν Λουθηροκαλβίνων, ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ Ἀρχη-
γὸς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἡ Βουλή του, ἡ Σύνοδος εἰς
τὰς Βασιλευούσας. Εἰς δὲ τὰς Ἐπαρχίας, ὁ Ἀρχηγὸς
τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐπαρχίας, καὶ
ἡ Βουλὴ αὐτῆς εἶναι ἡ Σύνοδος.

Τοῦτο κατὰ δυσυχίαν συνέβη πρὸ πολλοῦ καὶ εἰς
τὸ Ἰόνιον Κράτος. Ὁ ἀληθὴς Ἀρχηγὸς τῆς θρησκείας
εἰς τὴν Ἑπτάνησον εἶναι ὁ κατὰ καιρὸν Ἁρμοστὴς τῆς
Α. Μ. τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, καὶ ἡ Ἰονιος Βουλὴ,
ἥτις ἐξαρτᾶται καὶ διευθύνεται μυσικῶς ἀπ' αὐτὸν,
εἶναι ἡ Πολιτικὴ καὶ Ἐκκλησιαστικὴ Σύνοδος, ἀπὸ
τὴν ὁποίαν ἐξαρτῶνται καὶ διοικοῦνται ὅλοι οἱ Ἀρχιε-
ρεῖς τῆς Ἑπτανήσου. Ἡ Βουλὴ μὲ τοὺς Νομοθέτας
κάμνει ἐπίσης τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς καὶ Πολιτικοὺς
Νόμους, κατὰ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ πολιτεύωνται
οἱ Ἀρχιερεῖς, καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ πολιτικαὶ Ἀρχαὶ
τῆς Ἑπτανήσου, ὡς φαίνεται ἀπὸ τόσους Νόμους καὶ
διαταγὰς αὐτῶν περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Πνευ-
ματικῶν, τὰ ὁποῖα ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ἐνομοθέτη-
σαν, καὶ ἤδη ἐκτελοῦνται ἀπὸ τοὺς Ἰονίους Ἀρχιε-
ρεῖς, καθὼς φαίνεται καὶ τὴν σήμερον καὶ ἀπὸ τὸ Νο-
μοσχέδιον, τὸ ὁποῖον παρισάνουσιν εἰς τὴν Μ. τοῦ
Χριστοῦ Ἐκκλησίαν πρὸς ἐπικύρωσιν. Ἡ Βουλὴ ἐπα-
γρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τούτων τῶν παρεισαχθέντων
εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας Νόμων των, καὶ ἐλέγχει τοὺς
Ἀρχιερεῖς, ὅταν ἀπ' αὐτοὺς εἰς τὸ παραμικρὸν ἀπο-
μακρύνωνται. Ἡ Βουλὴ δίδει εἰς αὐτοὺς τὴν ἄδειαν
νὰ χειροτονῶσιν Ἱεροδιακόνους καὶ Ἱερεῖς, ὁποίους
ἐγκρίνει καὶ θέλει, χωρὶς μήτε κἂν νὰ ἐρωτήσῃ ἢ νὰ
ἀκροασθῇ τὴν γνώμην τῶν Ἀρχιερεων, περὶ τῆς ἀξιό-
τητος ἢ ἀναξιότητος τῶν Ὑποψηφίων. Ἡ Βουλὴ ἐκλέ-

γει, κατὰ τὴν αὐτῆς ἀρέσκειαν, καὶ τοὺς Γραμματι-
κοὺς καὶ τοὺς Συνηγόρους τῶν Ἀρχιερέων, οἵτινες ἄ-
γουν καὶ φέρουν τούτους τοὺς Ἀρχιερεῖς, κατὰ τοὺς
μυσικοὺς σκοποὺς τῶν Κρατούντων. Εἰς τὴν Βουλὴν
κατηγοροῦν ὅσοι θέλουν τοὺς Ἀρχιερεῖς των, καὶ ἀπὸ
τὴν Βουλὴν ἐξαρτᾶται ἡ κρίσις καὶ ἡ αὐτῶν κατάσα-
σις. Εν ἐνὶ λόγω, τὸ πᾶν εἰς τὸ Ἰόνιον Κράτος διοι-
κεῖται ἀπὸ τὴν Βουλὴν, τόσον εἰς τὰ Πολιτικὰ, ὅ-
σον καὶ εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς τοῦ
Ἰονίου Κράτους δὲν ἔχουν καμμίαν Κυριαρχίαν
Ἐκκλησιαστικὴν καὶ πνευματικὴν, ἀλλ' ἐκτελοῦν
μόνον τὰ χρέη τῶν χωρεπισκόπων· διότι ὅλη ἡ
πνευματικὴ ἐξουσία καὶ Κυριαρχία συγκεντρίζε-
ται εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ἐπομένως εἰς τὸν κατὰ
καιρὸν Ἁρμοστὴν, ὅς τις ἄγει καὶ φέρει τὴν Βου-
λὴν, κατὰ τοὺς σκοποὺς καὶ θελήσεις του. Αὕτη εἶναι
ἡ παροῦσα ἀληθὴς καὶ πραγματικὴ Ἐκκλησιαστικὴ κα-
τάσασις τῆς Ἑπτανήσου, μ' ὅλον ὅτι καταβοᾷ καὶ
παραπονεῖται ὁ Ὀρθόδοξος λαός της, καθὼς εἶναι γνω-
σὸν ἤδη εἰς τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, αἱ φω-
ναὶ καὶ τὰ παράπονα τῶν ὁποίων τοσάκις ἠκούσθησαν
εἰς αὐτὴν μὲ μεγίστην θλῖψιν τῆς καρδίας της, καὶ κα-
θὼς πολλάκις ἐπαρηγόρησε μὲ παρακλητικοὺς λόγους
τὰ γνήσια καὶ πιστὰ αὐτῆς τέκνα.

Δὲν εἶναι καὶ τώρα παράδοξον, ἐὰν θέλωσι μὲ
τὸ παρὸν Νομοσχέδιον ἔτι μᾶλλον νὰ καθυποτάξωσι
τοὺς Ὀρθοδόξους Ἰονίους Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς εἰς τὴν
πολιτικὴν ἐξουσίαν, νὰ τιμωρῶσιν οἱ κοσμικοὶ, καθὼς
φαίνεται ἀπὸ τὸ 204: Ἄρθ. τοῦ Νομοσχεδίου, τοὺς
Ἐκκλησιαστικοὺς καὶ Ἱερωμένους, ἐὰν δὲν φυλάξωσι
τοὺς νόμους των, οἵτινες τόσον προφανῶς ἐναντιοῦν-
ται εἰς τοὺς θείους Κανόνας, εἰς τὰς ἱερὰς παραδόσεις,

εἰς τὰ ἔθιμα, καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, νὰ τοὺς ἀφαιρέσωσι πᾶσαν πνευματικὴν ὕπαρξιν, καὶ σχεδὸν καὶ αὐτὴν τὴν πνευματικὴν ἀναπνοὴν, νὰ τοὺς ὑποδουλώτωσιν εἰς ἕνα ζυγὸν πάντῃ νέον καὶ ἀφόρητον, ὡς εἶναι ὁ προβαλλόμενος εἰς τὸ Νομοσχέδιον, καὶ νὰ καταξήσωσι τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς τοῦ Ὑψίστου, τὰ ἔργα τῶν ὁποίων ὑπερβαίνουν καὶ αὐτὰ τῶν Ἀγγέλων, ὡς τόσα ἀνδράποδα, ἀγόμενα καὶ φερόμενα ἀπὸ τὰ πάθη, ἀπὸ τὰ τέλη, καὶ ἀπὸ τὰς φαντασίας τῶν Κρατούντων. Ἀλλὰ τὸ παράδοξον τούτων εἶναι, ὅτι θέλουν καὶ ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, νὰ τοὺς δώσῃ χεῖρα βοηθείας πρὸς τὴν παντελῆ ἐξουδένωσιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἱεραρχίας καὶ Ἱερωσύνης, καὶ πρὸς τὴν παντελῆ ἀπώλειαν τῶν Ὀρθοδόξων αὐτῆς τέκνων.

Ἀπορῶμεν μεγάλως πῶς γνωρίζοντες καὶ πράττοντες ταῦτα πάντα αἱ Ἰόνιοι Ἀρχαὶ τολμοῦν νὰ γράψωσι, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον, εἰς τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἐν τῇ αὐτῶν ἀνυπογράφῳ ἀναφορᾷ. „ Ὡς τέκνα τῆς τοῦ Χριστοῦ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας οἱ „ Ἰόνιοι δὲν ἀνέχονται νὰ φανῶσιν ἐλλείποντες ἀπὸ „ τὸ ἀνῆκον εἰς τὸν πνευματικὸν αὐτῶν Πατέρα χρέος, „ οὐδὲ διςάζουσι ποσῶς, ὅτι θὰ ἀπολαύσωσιν εὐνοϊκὴν „ τὴν Πατριαρχικὴν συγκατάθεσιν, ὑπὲρ τῶν θεσπι- „ σθέντων μέτρων, ἅπερ καίτοι διαφέροντα κατά τι „ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Ἐκκλησιαςικοῦ δικαίου, οὐδόλως ἐ- „ περβαίνουσιν οὔτε εἰς τὸ δόγμα, οὔτε εἰς τὴν Πίςιν, „ ἀλλ' ἁπλῶς εἰς τὴν πολιτικὴν δικαιοδοσίαν, ὡς ἀνέ- „ καθεν ἀνήκοντα, διαμένουσι πάντοτε ὑποκείμενα εἰς „ τὴν ἐξέτασιν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησιαςικῆς αὐ- „ λῆς, ὡς καὶ πρότερον „.

Εἶναι ἀξιέπαινοι οἱ Ἰόνιοι, ὅταν ὡς τέκνα τῆς

τοῦ Χριστοῦ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, προσφέρουσι τὸ ἀνῆκον χρέος, σέβας, καὶ εὐπείθειαν, κατὰ τὰ Ἐκκλησιαςικὰ εἰς τὸν Πνευματικὸν αὐτῶν Πατέρα, καὶ δὲν πρέπει νὰ διςάζωσι ποσῶς, ὅτι καθὼς θέλουσιν ἀπολαμβάνει πάντοτε εὐνοϊκὴν τὴν Πατριαρχικὴν συγκατάθεσιν εἰς ὅσα μέτρα θεσπίσωσι σύμφωνα μὲ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, καὶ παραδόσεις, εἰς τὰ ἔθιμα καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν τῆς Ἐκκλησίας, οὕτω θέλουσι πάντοτε τὴν εὕρει ςερεὰν καὶ ἀκλόνητον εἰς τὸ νὰ ἀπορρίπτῃ γενναίως, ὅσα ἀπομακρύνονται, κατὰ τὸ παραμικρὸν ἀπὸ τὰ ὅρια, ἃ ἔθεντο οἱ Πατέρες ἡμῶν· καὶ δὲν θέλει ποτὲ δώσει διὰ καμμίαν αἰτίαν τὴν αὐτῆς συγκατάθεσιν εἰς μεταῤῥυθμίσεις καὶ καινοτομίας θρησκευτικὰς, οὔσας ὅλως ἐναντίας τῶν φρονημάτων, καὶ τῆς μέχρι τοῦδε ἐξ ἀρχῆς τῆς Ἐκκλησίας ἀξιεπαίνου πολιτείας της, μένουσα πάντοτε μέχρι κεραίας προσκεκολλημένη εἰς τὰ Ἐκκλησιαςικὰ καὶ πνευματικὰ, εἰς τὴν ἀρχαίαν σεβασμίαν παράδοσιν τῶν πνευματεμφόρων Ἀποςόλων καὶ ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Ἕως οὖ λοιπὸν αἱ Ἰόνιοι Ἀρχαὶ αἰτοῦσι τὰ ἀληθῆ καὶ συμφέροντα πνευματικὰ τῶν Ὀρθοδόξων λαῶν των, καὶ συναδοντα εἰς τὰ ἀρχαῖα καὶ πάτρια, βεβαίως ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἔχει χρέος μετὰ χαρᾶς νὰ δώσῃ πᾶσαν συγκατάθεσιν, βοήθειαν, εὐχὰς καὶ εὐλογίας εἰς τοιαῦτα θεάρεσα· ἀλλ' ὅταν ζητῶσι τὴν αὐτῆς συγκατάθεσιν εἰς τὰ προβαλλόμενα Ἀρθ. τοῦ Νομοσχεδίου, τὰ ὁποῖα καὶ ἐπεμβαίνουν, καὶ μάλιςα ἀνατρέπουν καὶ τὰ πνευματικὰ καὶ τὰ Ἐκκλησιαςικὰ, καὶ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, καὶ σχεδὸν τὸ πᾶν τῆς Ὀρθοδοξίας, δὲν πρέπει νὰ τοὺς φανῇ παράδοξον, ἐὰν κατὰ τὸ ἀναπόφευκτον χρέος της, ἀπορρίπτῃ τοιαῦτα Ἀρθ. τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ μάλιςα νὰ δυσχεραίνῃ καὶ νὰ

δυσαρεστῆται εἰς τοιαύτας παρανόμους αἰτήσεις.

Ματαίως σοχάζονται ὅτι τὰ τοῦ Νομοσχεδίου των ἀνήκουσιν εἰς τὴν πολιτικὴν δικαιοδοσίαν, ἐν ᾧ σαφέσατα ἀπεδείχθη ἀπὸ τὴν ἱερὰν Νομοθεσίαν, ὅτι τὰ περὶ Γάμου ἐξιδιάσθηταν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ματαίως λέγουσιν, ὅτι δὲν ἐπεμβαίνουσιν εἰς τὸ δόγμα καὶ εἰς τὴν Πίστιν, ἐν ᾧ οἱ Ἀποστολικοὶ καὶ Συνοδικοὶ Κανόνες, τοὺς ὁποίους καταπατοῦσι καὶ ἀθετοῦσι σχεδὸν εἰς ὅλα τὰ Ἄρθ. τοῦ Νομοσχεδίου καὶ πλαγίως καὶ κατ' εὐθείαν, εἶναι τόσα δόγματα, καὶ τόσαι βάσεις τῆς Πίστεως· διότι οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ Κανόνες στηρίζουσι τὴν Ἐκκλησίαν, κοσμοῦσιν ὅλην τὴν χριστιανικὴν πολιτείαν, καὶ ὁδηγοῦσι τοὺς Ὀρθοδόξους πρὸς θείαν εὐσέβειαν· διὰ τοῦτο δικαίως ἀναθεματίζουσιν αἱ ἱεραὶ Σύνοδοι, ὅσους τοὺς καταφρονοῦν. „ Τοῖς ἐν „ καταφρονήτει τιθεμένοις τοὺς ἱεροὺς καὶ θείους Κα- „ νόνας τῶν ἱερῶν Πατέρων ἡμῶν, οἱ καὶ τὴν ἁγίαν „ Ἐκκλησίαν ὑπερείδουσι, καὶ ὅλην τὴν χριστιανικὴν πο- „ λιτείαν κοσμοῦντες, πρὸς θείαν ὁδηγοῦσιν εὐλάβειαν, „ ἀνάθεμα (Ἡ Συν. ἡ ἐν Κων. ὡς ἄνωθεν)„ Οἱ Θεοφόροι Πατέρες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τὴν Πίστιν, καὶ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, τοὺς ἔχουν εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόληψιν καὶ σέβας, διότι παρομοίως ἀναθεματίζουσι καὶ μετὰ θάνατον ἀκόμη ὅσους βλασφημήσωτι κατὰ τῆς Πίστεως, ὡς τοὺς ἀσεβεῖς καὶ αἱρετικούς, ἢ καταφρονήσωσι τοὺς ἱεροὺς Κανόνας. „ Ὡρίσθη παρὰ τῶν „ ἁγίων Πατέρων χρῆναι καὶ μετὰ θάνατον ἀναθεμα- „ τίζεσθαι, τοὺς εἴτε εἰς Πίστιν, εἴτε εἰς Κανόνας ἁ- „ μαρτήσαντας (Οἰκουμ. Ε'. Σύνοδος, ὡς ἀλλαχοῦ)„. Καὶ οἱ Ὀρθόδοξοι Αὐτοκράτορες Νομοθέται τοῦ Βυζαντίου, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ὁποίων φρονοῦν οἱ Νομοθέται τοῦ Νομοσχεδίου, ὅτι ἐνεργοῦσιν, εἰς τὰς αὐ-

τῶν διαταγὰς, κελεύουσιν, ὅτι τὰ δόγματα, καὶ τοὺς Κανόνας τῶν ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, πρέπει νὰ τὰ πιστεύωμεν καὶ νὰ τοὺς ἐκτελῶμεν, ὡς τὰς ἱερὰς Γραφάς. „ Τοὺς μὲν τῶν Ἑπτὰ Συνόδων Κανόνας „ θέλει κρατεῖν, καὶ τὰ δόγματα αὐτῶν, ὡς τὰς θείας „ Γραφὰς (Τριτ. Διατ. τοῦ Β. Τιτλ. τῶν Νεαρῶν)„. Ὁ δὲ σοφὸς Λέων μαρτυρεῖ, ὅτι δέχεται τὰς ἁγίας Ἑπτὰ Οἰκουμενικὰς Συνόδους, ὡς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. „ Δέ- „ χομαι τὰς ἁγίας ἑπτὰ Οἰκουμενικὰς Συνόδους, ὡς „ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον (Βιβλ. Ε'. Βασιλ. Τιτλ. γ'. Κεφ. „ α',)„. Ταῦτα φρονοῦσι, καὶ θεσπίζουσι, καὶ ἐκτε- λοῦσι περὶ ἱερῶν Κανόνων αἱ Ὀρθόδοξοι Ἀρχαὶ, καὶ οἱ Αὐτοκράτορες καὶ Νομοθέται τοῦ Βυζαντίου, καὶ ὄχι τὰ τοῦ Νομοσχεδίου.

Γνωρίζομεν κάλλιστα, ὅτι ταῦτα εἶναι καὶ τὰ γνήσια φρονήματα ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων λαῶν τῆς Ἑπτανήσου, σύμφωνα κατὰ πάντα μετὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, καὶ μὲ τὰ τῆς Ὀρθοδόξου Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τῆς παμφιλτάτης αὐτῶν Μήτρος. Γνωρίζομεν τὸν εἰλικρινῆ καὶ διακαῆ ζῆλον τούτων τῶν ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν, ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου θρησκείας τῶν Ἁγίων προγόνων ἡμῶν. Δὲν μᾶς εἶναι ἄγνωστοι οἱ μεγάλοι φωστῆρες, οἵτινες τὸ πάλαι ἐλάμπρυναν, καὶ ἐφώτισαν τῶν Ὀρθοδόξων τὸ πλήρωμα, καὶ ἀκόμη ζῶτι καὶ μᾶς διδάσκουτιν, οἷον οἱ Εὐγένιοι, οἱ Θεοτόκαι, οἱ Μηνιᾶται, οἱ Δαμοδοὶ, καὶ τόσοι ἄλλοι, οἵτινες διαδοχικῶς μέχρι τῶν ἡμερῶν μας ἐγεννήθησαν εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἑπτανήσου ἔδαφος, κεκοσμημένον καὶ ἡγιασμένον καὶ ἀπὸ τὰ ἱερώτατα λείψανα τόσων θαυματουργῶν καὶ Ἁγίων Ἀνδρῶν. Ἠξεύρομεν καὶ τὰς καταδυναστείας καὶ τὰς ἐπιβουλὰς, τὰς ὁποίας κατὰ καιροὺς γενναίως ὑπέφερον, ὑπὸ τόσων ἑτεροδόξων διοικήσεων,

πρὸς διατήρησιν τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν θρησκείας, καὶ τὴν μεγάλην προσκόλλησιν, τὴν ὁποίαν ἔδειξαν ἐν παντὶ τόπῳ, καὶ καιρῷ, καὶ πάσαις περιστάσεσι, πρὸς τὴν παμφιλτάτην αὐτῶν Μητέρα, Ἐκκλησίαν. Ἐμεθα βέβαιοι, ὅτι ἔχοντες τοιαῦτα εὐσεβῆ φρονήματα, θέλουν ὑπερβῆ καὶ τοὺς πειρασμοὺς τούτου τοῦ δεινοῦ αἰῶνος, καὶ τοὺς ἀντιπάλους, οἵτινες καταπολεμοῦν καὶ ἐνεδρεύουν δολερῶς καὶ ὑπούλως τὴν ἱεράν των θρησκείαν. „ Πᾶσα φυτεία, ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ Πατὴρ „ ὁ Οὐράνιος, ἐκριζωθήσεται „· καὶ ὅσοι εἰς τοὺς παρελθόντας αἰῶνας ἐπολέμησαν τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, καὶ κακῶς ἀπωλέσθησαν, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἔμειναν ὑπὸ αἰώνιον ἀνάθεμα εἰς τὰς μεταγενεστέρας γεννεάς. Ὅσοι νόμοι, καὶ ὅσα θεσπίσματα εἰς τὰς ἡμέρας των ἐγένοντο κατὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, καταχρασθέντων τὴν ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτοὺς δοθεῖσαν ἐξουσίαν, ἔμειναν νεκρὰ καὶ ἀνενέργητα, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἀπώλετο μετ' ἤχου. Τὰ αὐτὰ συνέβησαν εἰς τοὺς προκατόχους των, τὰ αὐτὰ θέλουν συμβῆ καὶ εἰς τοὺς αὐτῶν διαδόχους, καὶ εἰς ὅσους ἀκολουθοῦν τὰ αὐτῶν πεπλανημένα ἴχνη, μέχρι συντελείας τοῦ κόσμου. „ Ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ „ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου, οὐ μὴ παρέλθωσι„, λέγει ὁ Κύριος.

Ὅσοι λοιπὸν τῶν Ὀρθοδόξων Ἑπτανησίων παρασυρέντες ἀπὸ τὸ ὀρθὸν τῆς Ἐκκλησίας φρόνημα, σπεύδουσι νὰ εἰσάξωσιν εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν τοιαύτας καινοτομίας, καὶ παράνομα Νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα καὶ πρὸς τοὺς θεσπίζοντας, καὶ πρὸς τοὺς ὑπακούοντας, καὶ ἐνεργοῦντας, γίνονται ψυχόλεθρα, ἀκουσάτωσαν πρὸς πληροφορίαν των τὰς ἀποφάσεις τῶν ἱερῶν Συνόδων, αἵτινες ἀκυροῦσιν

ὅστους πολιτικοὺς Νόμους ὁποιουσδήποτε ἐναντιοῦνται εἰς τοὺς ἱεροὺς Κανόνας. Ἐν τῇ δ'. πράξει τῆς Δ'. Οἰκουμ. Συν. γέγραπται ..... „ Ἡ Σύνοδος εἶπε. „ Κατὰ τῶν Κανόνων, πραγματικὸν μηδὲν ἰσχύσει. „ Οἱ Κανόνες τῶν Πατέρων κρατείτωσαν. Καὶ πά- „ λιν· δεόμεθα, ὥστε ἀργῆται ἀναντιῤῥήτως τὰ ἐπὶ „ βλάβῃ τῶν Κανόνων πραγματικά, πραχθέντα τι- „ σὶν ἐν πάσῃ Ἐπαρχίᾳ· κρατῆσαι δὲ τοὺς Κανόνας „ διὰ πάντων ..... πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν. Ὅ- „ λα τὰ πραγματικὰ ἀργήσει. Οἱ Κανόνες κρατεί- „ τωσαν ..... Κατὰ τὴν ψῆφον τῆς ἁγίας Συνόδου, „ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις Ἐπαρχίαις ἁπάσαις τὰ τῶν Κα- „ νόνων κρατείτω„. Ὁ δὲ ή'. Κανὼν τῆς Γ'. Οἰκουμ. Συνόδου, λέγει ταῦτα. „ Εἰ δέ τις μαχόμενον τύπον „ τοῖς νῦν ὡρισμένοις προκομίσοι, ἄκυρον τοῦτον εἶ- „ ναι ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ πάσῃ καὶ Οἰκουμ. Συν. „. Τὰ „ αὐτὰ ἀναφέρει καὶ ὁ Φώτιος (Βιβλ. Α'. Τιτλ. 6'. „ Διατ. ιϐ. Φωτ. Τιτλ. Α'. Κεφ. Β'.) „ Οἱ τοῖς „ Κανόσιν ἐναντιούμενοι πραγματικοὶ τύποι, ἄκυροι „ εἰσί „. Καὶ ὁ Βαλσαμὼν (Σχολ. εἰς τὸ ἀνωτ. Κεφ. „ Β'. τοῦ Φωτίου) ἐξηγεῖ τὸν λόγον τῆς ἀκυρώσεως „ κάθε πολιτικοῦ καὶ βασιλικοῦ Νόμου, ὁ ὁποῖος ἀ- „ ναντιοῦται εἰς τοὺς ἱεροὺς Κανόνας. „ Οἱ μὲν γὰρ „ (δηλαδὴ οἱ Κανόνες) παρὰ Βασιλέων καὶ ἁγίων „ Πατέρων ἐκτεθέντες, καὶ στηριχθέντες, ὡς αἱ θεῖαι „ Γραφαὶ δέχονται. Οἱ δὲ Νόμοι, παρὰ Βασιλέων μό- „ νον ἐδέχθησαν, ἢ συνετέθησαν· καὶ διὰ τοῦτο οὐ κα- „ τισχύσουσι τῶν θείων Γραφῶν, οὐδὲ τῶν Κανόνων „.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'.

Ἐπίλογος καὶ συμπερασμὸς τῆς παρούσης ἀπαντήσεως.

Πρὸ τοῦ νὰ δώσωμεν τέλος εἰς τὴν ἀπάντησίν μας, γνωρίζομεν χρέος μας νὰ βάλωμεν ὑπ' ὄψιν τῆς Μ. τοῦ Χρ ςοῦ Ἐκκλησίας, ὅτι ἐὰν τοῦτο τὸ Νομοσχέδιον, κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ, ἤθελεν ἐνεργηθῇ αὐθαιρέτως εἰς τὴν Ἑπτάνησον, οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς τοῦ Ἰονίου Κράτους, θέλουσιν ὑποπέσει εἰς ἀνάγκην νὰ ἀφήσωσι καὶ Κανόνας, καὶ Πατέρας, καὶ Ἱερὰς Γραφὰς, καὶ νὰ καταγίνωνται ἀδιακόπως εἰς τοῦτο καὶ μόνον τὸ Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ταῦτα πάντα ἀνατρέπει, καὶ τὰ ἀποκαθιςᾷ ἀνωφελῆ καὶ μάταια, διὰ νὰ ἐκτελῶσιν ἀκριβῶς τὰ δύσληπτα, τὰ πολύπλοκα, καὶ πολυμήχανα αὐτοῦ Ἄρθ καὶ οὕτω νὰ ἀποφύγωσι τὰς ἐπιτιθεμένας αὐτοῖς πολιτικὰς, καὶ Ἐκκλησιαστικὰς ποινάς· καὶ ἐπομένως κατὰ μικρὸν, λησμονήσαντες τὰς ἀρχαίας, καὶ γνησίας, καὶ ἱερὰς πηγὰς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, θέλουν καταξυθισθῇ ἀνεπαισθήτως εἰς τὴν παντελῆ ἄγνοιαν, καὶ καταφρόνησιν τῆς Ὀρθοδόξου θρησκείας των, καὶ τρέχωσι κατόπιν εἰς τὴν διπλωματικὴν, καὶ μυσηριώδη ἔννοιαν, καὶ παράνομον ἐκτέλεσιν τοιούτων πολιτικῶν νόμων, καὶ διαταγῶν, τὰ ὁποῖα καθ' ἑκάςην αὐξάνουν, μεταβάλλονται, καὶ ἀναμορφοῦνται, κατὰ τὰ πάθη, καὶ τοὺς σκιποὺς τῶν Κρατούντων. Ἡ Ὀρθόδοξος θρησκεία, τὴν ὁποίαν ἕνας Θεὸς εἰς τὸν Κοσμον ἐκήρυξε, καὶ μὲ τὸ ἴδιόν του αἷμα τὴν ἐπεκύρωσε, καὶ μὲ τὰ αἵματα, μὲ τοὺς ἀγῶνας, μὲ τας ἀρετὰς, καὶ μὲ τὰ θαύματα ἀναριθμήτων Μαρτύρων, καὶ τόσων ἄλλων ἁγίων Ἀνδρῶν τὴν ἐλάμπρυνε, δὲν μᾶς ἐδόθη διὰ νὰ γίνῃ τὸ ὄργανον τῶν

παθῶν μας, καὶ τὸ παίγνιον τῆς φαντασίας τῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν. Ἡ Ὀρθόδοξος θρησκεία δὲν δύναται νὰ συγκαταβῇ εἰς τὰ ἐμπαθῆ τῶν ἀνθρώπων φρονήματα, εἰς τὰς ἐφευρέσεις τοῦ ὑπερηφάνου νοός μας, καὶ εἰς τὰ σχέδια τῶν διοικήσεων, καὶ νὰ ἀκολουθῇ τὰς μεταβολὰς καὶ τὰ νεύματα τοιούτων ἀςάτων καὶ εὐμεταβλήτων Δεσποτῶν· ἀλλὰ προςάζει καὶ θέλει, ἐὰν τῳόντι εἴμεθα Ὀρθόδοξοι, νὰ νικήσωμεν τὰ πάθημας νὰ κλίνωμεν τὸν αὐχένα εἰς τὰ θεῖα αὐτῆς θεσπίσματα, νὰ ταπεινώσωμεν τὴν οἴησιν τοῦ ὑψηλόφρονος νοός μας, καὶ νὰ ῥυθμιθῶσιν αἱ διοικήσεις, κατὰ τὰς οὐρανίους ταύτης διαταγὰς, καὶ ὄχι ποτὲ ἡ διοίκησις, καὶ πολιτικοὶ ἄνδρες νὰ ῥυθμίσωσι τὴν θρησκείαν ἑνὸς Θεοῦ. Ὅς τις ἀλλέως φρονεῖ, δὲν τὴν γνωρίζει, καὶ ὅστις ἀλλέως πολιτεύεται, πλανᾶται εἰς τὰς σκολιοὺς ὁδοὺς τοῦ ψεύδους, καὶ τῆς ἀπάτης· καὶ δὲν δίδει νόμους, οἵτινες θεμελιώνουν τὰ δικαιώματα, καὶ τὰ χρέη τοῦ Ὀρθοδόξου πολίτου ἐπὶ ἀμεταβλήτων, πασιδήλων, καὶ ἰσχυρῶν βάσεων, κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῶν Ἰονίων Ἀρχῶν, ἀλλὰ δίδει νόμους, οἵτινες θεμελιώνουν τὰ δικαιώματα καὶ τὰ χρέη τῶν Ὀρθοδόξων, ἐπὶ βάσεων ὀλεθρίων, φθοροποιῶν, καὶ ἀσθενεςάτων, μεταβαλλομένων κάθε ςιγμὴν, καθὼς κάθε ςιγμὴν μεταβάλλονται τὰ πάθη καὶ τὰ τέλη τῆς ἀνθρωπότητος, τὰ ὁποῖα εἶναι οἱ αὐτουργοὶ τοιούτων παρανόμων διαταγῶν. Αἱ ἀμετάβλητοι, πασίδηλοι, καὶ ἰσχυραὶ βάσεις τῶν Νόμων εἶναι, ὅταν ςηρίζωνται εἰς τὴν ἀλάνθασον μαρτυρίαν ἑνὸς Θεοῦ, καὶ εἶναι σύμφωνοι μὲ τὰς οὐρανίους ἀληθείας, τὰς ὁποίας ἀπεκάλυψεν εἰς ἡμᾶς διὰ μέσου τῆς Ὀρθοδόξου αὐτοῦ Ἐκκλησίας, τῆς παμφιλτάτης αὐτοῦ Νύμφης. Τότε οἱ Νομοθέται θεμελιώνουν τὴν οἰκοδομὴν τῶν Νόμων των

ἐπὶ τῆς πέτρας, ὅταν ϛηρίζωνται ἐπὶ τοιούτων οὐρανίων, αἰωνίων, καὶ ἀμεταβλήτων βάσεων, καὶ μήτε βροχαὶ, μήτε ποταμοὶ, μήτε ἄνεμοι δύνανται νὰ κλονίσωσι τὴν ϛερεότητα ταύτης τῆς οἰκοδομῆς. Ἐὰν κατ' ἄλλον τρόπον πολιτευθῶσιν, ὡς ἔκαμαν αἱ Ἰόνιοι Ἀρχαὶ εἰς τὸ αὐτῶν Νομοσχέδιον, τοὺς λέγει ὁ Κύριος ἡμῶν, ὅτι κτίζουν ἐπὶ τῆς ψάμμου, καὶ ἡ αὐτῶν οἰκοδομὴ κλονίζεται, καὶ πίπτει εἰς κάθε παραμικρὰν προσβολὴν, θεμελιωμένη οὖσα ἐπὶ βάσεως τόσον ἀδρανεσάτης. Ταῦτα καλῶς γνωρίζουσαι αἱ Ἰόνιοι Ἀρχαὶ, ὡς Ὀρθόδοξοι, κατὰ ταῦτα ἔπρεπε νὰ συναρμολογηθῶτιν εἰς τὸ αὐτῶν Νομοσχέδιον, καὶ ὄχι νὰ ἀκολουθῶσι τὰ ὀλέθρια πάθη τῶν ἀνθρώπων.

Δίδωμεν τέλος ταύτης μας τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα, καὶ πρὸς τὴν ἱερὰν Σύνοδον, μὲ ταύτην τὴν σημαντικὴν καὶ τελευταίαν παρατήρησιν, ὅτι αὕτη ἡ τόσον παράνομος Νομοθεσία τοῦ Νομοσχεδίου, δὲν θέλει μείνει πάντοτε εἰς τὴν αὐτὴν κατάσασιν, ἂν καὶ ἐλεεινοτάτην, καὶ εἰς τὰ αὐτὰ ὅρια, τὰ ὁποῖα σήμερον ὁρθετεῖ ὁ τολμηρὸς Νομοθέτης. Ἀλλὰ μὲ τὸ αὐτὸ δικαίωμα, μὲ τὸ ὁποῖον σήμερον ἀφήρεσε δύο βαθμοὺς εἰς ὅλα τὰ εἴδη τῆς συγγενείας, κατεπάτησεν ἀσυϛόλως τόσους ἱεροὺς, καὶ θείους Κανόνας, καὶ ἀνέτρεψε τόσα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, μὲ τὸ αὐτὸ δικαίωμα μετὰ ταῦτα θελει ἀφαιρέσει ἢ αὐτὸς, ἢ ὁ διάδοχός του καὶ ὅσους ἄλλους βαθμοὺς ἤθελεν ὑπιθυμήσει, μεταβάλλων καὶ ὅσα ἄλλα ἤθελον τῷ φανῇ συντείνοντα πρὸς τοὺς σκοποὺς τοῦ παντελοῦς ἀφανισμοῦ τῆς Ὀρθοδοξίας. Τὸ πρῶτον βῆμα εἶναι δύσκολον· πλὴν ἀφ' οὗ μίαν φορὰν ὁ Νομοθέτης καταπατήσῃ τὰ πλέον ἱερὰ, καὶ σεβάσμια, καὶ ἀρχαῖα, καὶ ἀφ' ὅλους τοὺς Ὀρθοδόξους πρεσβευόμενα, καὶ ἐκτελούμενα, τὶ πλέον θέλει τὸν περιορίσει, ἢ τὸν βασάξει; Ἑνὸς ἀτόπου δοθέντος, μυρία ἕψονται. Τοιαύτη εἶναι τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις, καὶ τοιαύτην μᾶς τὴν παριϛάνει ἡ πολυχρόνιος πεῖρα ὅλων τῶν αἰώνων, καὶ ὅλων τῶν Ἐθνῶν. Ὁ Λούθηρος ἤρχισε τὰς μεταῤῥυθμίτεις, καὶ τοὺς νεωτερισμοὺς ἀπὸ μικρότερα, καὶ πλέον εὐλογοφανῆ, ἀλλ' ἰδοὺ ποῦ κατήντησεν αὐτὸς πρὸ τοῦ θανάτου του, καὶ εἰς ποίους βυθοὺς, καὶ βάραθια κατεβυθίσθησαν οἱ αὐτοῦ ὀπαδοὶ καὶ διάδοχοι, ἀκολουθοῦντες τὰ αὐτοῦ πεπλανημένα ἴχνη, καὶ Κύριος οἶδεν, εἰς πόσους καὶ ποίους ἄλλους βυθοὺς βαθυτέρους καὶ ζοφωτέρους θέλουσιν καταβυθισθῆ οἱ αὐτῶν ἀπόγονοι μέχρι τέλους. Εἰς τοὺς νεωτερισμοὺς, καὶ μεταῤῥυθμίσεις, μάλιϛα τοὺς θρησκευτικοὺς, πρέπει μεγάλως νὰ προσέχωμεν, διὰ νὰ μὴ γίνωμεν ἔνοχοι ἀπείρων ἀτοπημάτων καὶ καταχρήσεων, τὰ ὁποῖα θέλουν κάμει οἱ διάδοχοι· διότι μὲ τὸ αὐτὸ δικαίωμα, μὲ τὸ ὁποῖον ἡμεῖς μεταῤῥυθμίζομεν τυχὸν, καὶ νεωτερίζομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, μὲ τὸ αὐτὸ δικαίωμα οἱ ἡμέτεροι διάδοχοι ἔπεται νὰ μεταῤῥυθμίσωσι καὶ νεωτερίσωσιν εἰς τὰ λοιπά· καὶ οὕτως ἡ Ἐκκλησία, καὶ ἡ θρησκεία γίνεται ἄϛατος, εὐμετάβλητος, παλίμβουλος, κατὰ τὰ ἀνθρώπινα πάθη, φαντασίας, καὶ σκοποὺς. Βλέπομεν τοῦτο σαφέϛατα εἰς τὰς Ἐκκλησίας τῶν Λουθηροκαλβινιϛῶν, τῶν ἀγαπώντων τὰς μεταῤῥυθμίσεις καὶ τοὺς νεωτερισμούς. Δὲν ἠξεύρουν τὴν σήμερον τὶ πιϛεύουν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, τὶ πρέπει νὰ ἀκολουθῶσι, καὶ πόσον καιρὸν θέλουν διαμείνῃ τὰ σήμεριον πρεσβευόμενα. Ἄλλα ἐθέσπισεν ὁ Λούθηρος· ἄλλα ὁ Καλβῖνος, ἄλλα ὁ Ζουϊγγλιος, ἄλλα οἱ Σωκῖνοι, ἄλλα οἱ Πρεσβυτεριανοὶ, ἄλλα οἱ Κουάκεροι, καὶ ἄλλοι τόσοι ἀναρίθμητοι ὀπαδοὶ τῶν Ἀναμορφωτῶν, οἵτινες διηρέ-

θησαν εἰς τόσας ἀπείρους, ἀντιφατικὰς, καὶ ἐναντίας φατρίας· μ ὅλον ὅτι ὀλίγοι αἰῶνες ἀπέρασαν, ἀφ οὗ ἐφάνησαν εἰς τὸν κόσμον τοιαῦται ὀλέθριαι τῆς θρησκείας καὶ τῆς πολιτικῆς κοινωνίας μάστιγες. Ἀλλ' ἡ ἡμετέρα Ὀρθόδοξος θρησκεία ἔμεινε, μετὰ παρέλευσιν τοσούτων αἰώνων, καὶ τόσων ἀπείρων καὶ δεινῶν συμβάντων, τὰ ὁποῖα συνεχῶς ὑπέφερεν, ἡ αὐτὴ πάντοτε, σεβασμία, ἀμετάβλητος, καὶ ἀκλόνητος, στηριζομένη εἰς τὰς ἀραδάντους βάσεις τῶν Ἱερῶν Γραφῶν, ἐξηγημένων παρὰ τῶν Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Συνοδικῶν Κανόνων, καὶ ἱερῶν παραδόσεων, χωρὶς ποτὲ νὰ γίνῃ κἀμμία μεταβολὴ, μεταρρύθμισις, ἢ προσθαφαίρεσις. Τοῦτο δὲ συνέβη, διότι οἱ ἡμέτεροι προκάτοχοι ἐπροφύλαξαν μὲ μεγάλην ἀκρίβειαν, καὶ προσοχὴν ταύτην τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην, καὶ οὐδεὶς ἐτόλμησε ποτὲ νὰ κάμῃ τὴν παραμικρὰν μεταρρύθμισιν, καὶ νεωτερισμὸν, μήτε ἔδωκε ποτὲ τὴν ἄδειαν νὰ γίνῃ τι τοιοῦτον, διὰ κἀνένα αἴτιον, ὅσον καὶ ἂν ἐφαίνετο μεγάλον, καὶ εὐλογοφανές. Οὕτω θέλομεν φυλάξει καὶ ἡμεῖς ταύτην τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην, σῶαν καὶ ἀπαραμείωτον, καὶ ἀκαινοτόμητον, ἐὰν ἀκολουθήσωμεν πιστῶς τὰ ἱερὰ ἴχνη τῶν Ἁγίων προγόνων ἡμῶν, καὶ θέλομεν ἀφήσει καὶ τὸ καλὸν παράδειγμα καὶ εἰς τοὺς ἡμετέρους διαδόχους. Οὕτω θέλομεν προφυλάξει τοὺς ἡμετέρους Ὀρθοδόξους λαοὺς ἀπὸ τοὺς θρησκευτικοὺς νεωτερισμοὺς καὶ μεταρρυθμίσεις, τὰ ὁποῖα τοὺς ἐνέπνευσαν δολερῶς καὶ ὑπούλως οἱ σημερινοὶ καινοτόμοι αἱρετικοί. Οὕτω θέλομεν προφυλάξει καὶ τὸ Ἰόνιον Ὀρθόδοξον Κράτος ἀπὸ ταύτην τὴν ἐπιδημικὴν νόσον, τὸ ὁποῖον, ὡς πιστὰ τέκνα τωόντι τῆς Ὀρθοδόξου Μ. Ἐκκλησίας, προσφέχει πρὸς αὐτὴν, καὶ

ζητεῖ τὴν αὐτῆς συγκατάθεσιν εἰς ὅσα νομίζει σφαλερῶς ἀληθῆ καὶ συμφέροντα· ἀλλ' αὕτη ἡ πανφιλτάτη αὐτῶν Μήτηρ τοῖς ἀποδεικνύει φιλοστόργως ταῦτα ψευδῆ, ἀλυσιτελῆ, καὶ ὀλέθρια, διὰ νὰ τὰ προφυλάξῃ οὕτως ἀπὸ τὸν ἐπικείμενον αὐτῶν κίνδυνον, καὶ ἀπὸ τοὺς βυθοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ἄλλοι ἀγωνίζονται λαθραίως καὶ δολερῶς νὰ τοὺς ῥίψωσι, διὰ τὰ πανόμια αὐτῶν πολιτικὰ τέλη καὶ σχέδια.

Ἐπειδὴ λοιπὸν, ὄχι μόνον ἡ βαθμολογία, ἀλλὰ τὸ ὅλον τοῦ Νομοσχεδίου, πλὴν ὀλίγων τινῶν Ἀρθ. σποράδην εὑρισκομένων, εἶναι, ὡς ἀπεδείξαμεν, παράνομον, φθοροποιὸν, καὶ ἀντιορθόδοξον, ὡς ἀναιροῦν καὶ ἀνατρέπον προφανῶς τοὺς θείους Κανόνας, τὰς ἱερὰς Παραδόσεις, τὰ ἔθιμα, τὴν πρᾶξιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὸν διάκοσμον, καὶ τὴν εὐρυθμίαν τῆς πνευματικῆς τῶν Ὀρθοδόξων καταστάσεως, καὶ ὡς ἀντεισάγον μεταρρυθμίσεις καὶ νεωτερισμοὺς σκανδαλοποιούς, καὶ ἀνηκούστους μέχρι τοῦδε μεταξὺ τῶν Ὀρθοδόξων, στηριζόμενον ἐπὶ βάσεων σφαλερῶν, ψευδῶν, εὐμεταβλήτων, ὀλεθρίων, καὶ Λουθηροκαλβινικῶν· διὰ ταῦτα οὐδόλως ἀμφιβάλλομεν, πεπεισμένοι ἀραρότως, ὅτι ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἥτις κατὰ χρέος, κατ' ἐπάγγελμα, καὶ κατὰ τὰς ἱερὰς πρὸς τὸν Θεὸν ὑποσχέσεις της, ὄφλημα Ἱερώτατον λογίζεται τὸ νὰ διαφυλάττῃ πάντοτε μέχρι κεραίας, σῶαν, ἀκαινοτόμητον, καὶ ἀμετάβλητον τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην τῆς Πίστεως, καὶ τῶν ἱερῶν Κανόνων, συντηροῦσα τὴν ἑαυτῆς ἀξιοπρέπειαν, δὲν ἀνέχεται ποτε βέβαια νὰ συγκατανεύσῃ, κατ' οὐδένα τρόπον, εἰς τὸ προβαλλόμενον Νομοσχέδιον· διότι γίνεται συμμέτοχος ὅλων τῶν παρανομιῶν τοῦ Ἰονίου Κράτους, δίδουσα πάντως μὲ τὴν συγκαταθεσίν της χεῖρα βοη-

θείας εἰς ὅλας τὰς καταδρομὰς, τιμωρίας, βασάνους, καὶ ἐξορίας τῶν γνησίων αὐτῆς τέκνων, καὶ ὑπερασπιστῶν τῆς Ὀρθοδοξίας, ὅσα εὐσεβοφρόνως δὲν ἤθελον συγκατανεύσῃ εἰς τοιαύτας παρανομίας, καὶ σκανδαλοποιὰς καινοτομίας, καὶ λοιπὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα, ἀναπόφευκτα ὅλως ἐξ αἰτίας τοῦ τοιούτου Νομοσχεδίου. Ἐκτὸς τούτων ἁπάντων, ἔπεται νὰ δώσῃ καὶ κάκιστον, καὶ ὀλεθριώτατον παράδειγμα εἰς τὸ μετὰ ταῦτα, ἀνοίγουσα εὐρύχωρον ὁδὸν εἰς μεταβολὰς, μεταῤῥυθμίσεις, καὶ νεωτερισμοὺς κατὰ τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν θρησκείας.

Ταύτας τοίνυν τὰς ταπεινὰς ἡμῶν σκέψεις κοινῇ καὶ ὁμοφώνῳ γνώμῃ ἐκτιθέμενοι, τόγε ἐφ' ἡμῖν, ἀναφέρομεν ὑποκλινῶς πρὸς τὴν Ὑμετέραν Προσκυνητὴν ἡμῖν Παναγιότητα, καὶ τὴν περὶ αὐτὴν Ἱερὰν τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων Ὁμήγυριν, ὑποσημειούμενοι μὲ ὅλον τὸ βαθύτατον σέβας.

Κατὰ τὸ αωλή. ἔτος, Ὀκτωβρίου ιζ'.

Τῆς Ὑμετέρας Προσκυνητῆς ἡμῖν Παναγιότητος, καὶ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου.

Δοῦλοι ταπεινοί.

† Ὁ πρώην Μεσημβρίας Σαμουήλ.
† Ὁ ἀπὸ Ῥηθύμνης, Ἰωαννίνων Ἰωαννίκιος.
† Ὁ Συνάδων Βενιαμίν.
Ὁ Εὐσέβιος Ἱεροδιδάσκαλος.
Ὁ Λεόντιος Ἱεροδιδάσκαλος.
Ὁ Διονύσιος Ἱεροδιδάσκαλος.
Ὁ Γρηγόριος Μοναχὸς καὶ Διδάσκαλος.
Ὁ Ἰωσὴφ Μοναχὸς καὶ Διδάσκαλος.
Ὁ Μ. Πριμμικήριος τῆς Μ. τοῦ Χρ. Ἐκ. Παναγιώτης.
Ὁ Ῥεφερενδάριος τῆς Μ. τοῦ Χρ. Ἐκ. Γεώργιος.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ καὶ ΣΥΝΟΔΙΚΗ πρὸς τοὺς ΕΠΤΑΝΗΣΙΟΥΣ, περὶ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑΣ τῶν ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΩΝ, καὶ τοῦ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ.

Ἐκλαμπρότατοι, καὶ Εὐγενέσατοι Βουλευταὶ τῆς Ἑπτανήσου Ἰονικῆς πολιτείας, καὶ λοιπὰ πρόκριτα μέλη τῶν αὐτόθι Ὀρθοδόξων, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, χάρις εἴη ὑμῖν, καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ· παρ' ἡμῶν δὲ εὐχὴ εὐλογία, καὶ συγχώρησις. Ἐνεφανίσθη πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίαν ἔγγραφον ἐν εἴδει ἀναφορᾶς τοῦ Ἰονίου Κράτους, μηδεμίαν μὲν φέρον ὑπογραφὴν, κομισθὲν δὲ ἡμῖν παρὰ τοῦ Κυρίου Π: Πετρίδου, ὡς μέλους καὶ ἀντιπροσώπου ὑμῶν, συνισαμένου πρὸς αὐτὴν παρὰ τοῦ ἐνταῦθα παρὰ τῇ ὑψηλῇ πόρτα Ἐξοχωτάτου Πρέσβεως τῆς Μ. Βρετανίας, διὰ τοῦ συνοδεύοντος αὐτὸν μεγάλου Διερμηνέως τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος· σὺν αὐτῷ δὲ τῷ ἐγγράφῳ, ἐξήρτητο καὶ τετράδιον ἀποσπάσματος Νομοσχεδίου, δημιουργημένου πρὸς χρῆσιν τοῦ Ἰονίου Κράτους, εἰς βασιμωτέραν δῆθεν εὐνομίαν· ἐπεξελθόντες δὲ ταῦτα μετ' ἐπισασίας, εὕρομεν ξένα τινα, καὶ καινοφανῆ πραγματευόμενα περὶ συνοικεσίων, καὶ συγκλῶσαι τὰ ἀσύγκλωστα ἐπιχειροῦντα, καὶ θρησκευτικοπολιτικήν τινα Νομοθεσίαν συῤῥάπτοντα, ἥτις οὐχ' ὡς βάσις Νόμων θεμελιωδῶν καὶ ἀκραδάντων φαίνεται, ἀλλὰ κατάργησις Νόμων ἱερῶν, καὶ κανονικῶν παραδόσεων, καὶ πάντολμος μεταῤῥύθμισις τῶν ἱερῶν καθεστώτων τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, τῶν διὰ τοσούτων οἰκουμενικῶν Συνόδων κατωχυρωμένων, καὶ πρὸ τοσούτων αἰώνων ἀπαρεγκλίτως διενεργουμένων· ἐν γὰρ τῇ ἀνυπογράφῳ ἀναφορᾷ

περιέχεται αἴτησις συγχωρήσεως δύο βαθμῶν ἀφ' ἑκάσου εἴδους συγγενείας, οὐκ ἐξ ἀνάγκης ὡρισμένης, οὐδὲ πρὸς οἰκονομίαν μεγάλου τινὸς, καὶ ἀπροσδοκήτου ψυχικοῦ κινδύνου, ἀλλ' ἐκ μόνης ἀπερισκέπτου τόλμης τῶν λογισαμένων ὡς κοσμικὰς, καὶ πολιτικὰς προβλέψεις. καὶ διὰ τοῦτο ἄλλοτε ἄλλως μεταποιουμένας τὰς τῶν Ἱερῶν νόμων περὶ τοὺς γάμους διακελεύσεις· τῶν ὁποίων καὶ συσηματικῶς γενικὴν ἀπαιτοῦσιν ἀνατροπὴν, ἢ παντελῆ ἀλλοιωσιν, καὶ ἀναμόρφωσιν, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος, ὡς συντελοῦσαν δῆθεν εἰς τὸ νὰ παγιώσῃ εἰς ἀκραδάντους βάσεις τὰ περὶ τοῦ Γάμου, ὡς πρὸς τοὺς ἐν διαφόροις τάχα περιςάσεσι πολιτικῆς τύχης, καὶ τοπικῆς θέσεως, καὶ ἄλλων παρομοίων ἀναγκῶν εὑρισκομένους κατοίκους τῆς Ἑπτανήσου. Ἐν δὲ τῷ Νομοσχεδίῳ ἀποτομώτερον προσβάλλονται πολλοὶ τῶν ἱερῶν Νόμων, καὶ ὁ ἱερὸς τῆς Ἐκκλησίας ἐξουθενοῦται διάκοσμος, καὶ ὅλων τῶν αὐτόθι Ὀρθοδόξων τὸ σύςημα τοῦ τε ἱεροῦ καταλόγου, καὶ τῶν λαϊκῶν σύρεται ἐλεεινῶς εἰς σειρὰς παρανομιῶν, καὶ ὀλεθρίων πλημελημάτων· ἀλλ' ὅτι μὲν τὰ ἀποτρόπαια ταῦτα, καὶ ξένα πάσῃ Ὀρθοδόξῳ χριςιανικῇ ἀκοῇ, καὶ γλώσσῃ θεσπίσματα ἀναπηγάζουσιν ἐκ τοῦ ὑποκεκρυμμένου ἐκείνου σκοποῦ, ὅς τις πρὸ πολλοῦ κατατρύχων, καὶ πολιορκῶν τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑπτανήσου, ἀφ' οὗ καθυπέταξεν ἐν ὑπουλότητι τὰ πλεῖςα τῶν Ἐκκλησιαςικῶν ἔργων εἰς κοσμικὰς θελήσεις, καὶ ὑπεδούλωσε τὰ ἀνεξάρτητα ἀπὸ πάσης ἀνθρωπίνης δυνάμεως πνευματικὰ δικαιώματα εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν, προύχώρησεν ἤδη εἰς τὸ νὰ ἀνατρέψῃ πεπαρῃσιασμένως καὶ αὐτὰς τὰς βάσεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑπτανήσου, τοῦτο ἂν καὶ ἀπὸ τῶν ἐγγράφων αὐτῶν, καὶ ἄλλων προκαταρκτικῶν ἐπιχειρημάτων, βλέπομεν μὲ λύπην τῆς ψυχῆς μας ἐπαληθεῦον, ὅμως οὐ θαυμαςόν· οὐδέποτε γὰρ ὁ ἀρχέκακος ἐπαύσατο πολεμῶν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριςοῦ, καὶ τεκταινόμενος τὴν ἀπώλειαν τῶν πνευματικῶν αὐτῆς τέκνων· ἀλλὰ τὸ νὰ ζητῆται τόσον ἀσυζόλως ἡ εἰς τὰς φρικτὰς ταύτας παρανομίας συγκατάθεσις, καὶ ἐπικύρωσις αὐτῆς, ἡ τόλμη αὕτη παράδοξος ἀληθῶς, καὶ τοῖς ὅλοις ἄπορος ἔδοξε τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριςοῦ Μ. Ἐκκλησίᾳ· πόσον δὲ οἱ γεννᾶδαι, οὗτοι τῶν Ἐκκλησιαςικῶν παραδόσεων, καὶ θείων Νόμων ἀνατροπεῖς, ἠπατήθησαν, καὶ πόσον διελαθον τῶν ἐλπίδων τοῦ νὰ σύρωσιν εἰς τοιαύτην φοβερὰν παιδοκτονίαν τὴν κοινὴν τῶν Εὐσεβῶν Μητέρα, γίνεται φανερὸν ἐκ τῶν ἑφεξῆς ςηλιτεύσεων τῶν ὑπούλων, καὶ σοφιςικῶν ἐπιχειρημάτων, μὲ τὰ ὁποῖα ἔσπευσαν νὰ δικαιολογήσωσι τὰς παρανόμους αἰτήσεις των, καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ τῶν θείων, καὶ ἱερῶν Νόμων ἀνατροπῆς αὐτῶν· τὰ ὁποῖα κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ παραςήσωμεν πρὸς ὑμᾶς, τὴν ἐκλαμπροτάτην, καὶ Εὐσεβῆ Βουλὴν τοῦ Ἰονίου Κράτους, ἅμα μὲν ἵνα, κατανοήσαντες τὸ ὀλέθριον κατὰ τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας σχέδιον τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος παρανόμου Νομοθεσίας, λάβητε ὑμεῖς τε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτόθι Ὀρθόδοξον πλήρωμα, μέτρα ἀποφυγῆς τοῦ ἐξ αὐτῆς ἐπαπειλουμένου ψυχικοῦ κινδύνου· ἅμα δὲ καὶ πρὸς ἐξήγησιν τῶν αἰτιῶν, δι' ἃς οὐδὲ προσβλέψεως δύναται ἀξιῶσαι αὐτὴν ἡ τοῦ Χριςοῦ Ἐκκλησία.

Καὶ πρῶτον, ὅτι οἱ τοὺς ἀθεμίτους Γάμους κωλύοντες Ἱεροὶ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας, ὑπάρχουσι πολιτικῶν σκοπῶν προβλέψεις, οὐδαμῶς ἰσχύει εἰς ἀπόδειξιν, ἢ ἐξελέγχεται ἀσύςατος, ἡ ἀναφερομένη τοῦ Βλασάρεως Μαρτυρία· ἐν ᾧ βλέπομεν, ὅτι ὁ ἴδιος

Θεὸς ἀπαγορεύει τὰς ἀθεμιτογαμίας, θεσπίζων ἐν τῷ Λευϊτικῷ. Κεφ. 18: ἑδάφ. 6: κτλ. „Ἄνθρω-„πος, Ἄνθρωπος, πρὸς πάντα οἰκεῖον σαρκὸς αὐτοῦ „οὐ προσελεύσεται ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην αὐ-„τοῦ, κτλ.„ Τοῦτον τὸν Θεόγραφον Νόμον, σαφηνίζοντα ἀκολούθως καὶ βαθμῶν διάκρισιν, παραλαβοῦσα ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, προϊόντος τοῦ καιροῦ, οὐ πολιτικοῖς ἀκολουθήσασα σκοποῖς, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὁδηγηθεῖσα, καὶ φωτισθεῖσα, ἐπὶ μᾶλλον ἐτελειοποίησε τοὺς βαθμολογικοὺς ὅρους τῆς συγγενείας, οὐ μειώσασα ποτὲ, ἀλλὰ παρεκτείνασα τοὺς δεσμοὺς τοῦ Γάμου, καὶ τὸ Ἱερὸν τοῦτο Μυστήριον ἐπὶ τὸ εὐπρεπὲς καὶ ἀνεπίληπτον προαγαγοῦσα, λόγοις κανονικοῖς, καὶ πνευματικοῖς δι' ἱερῶν κανόνων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ διὰ Πατριαρχικῶν καὶ Συνοδικῶν τόμων· διότι καὶ ὁ θεῖος Πατὴρ ἡμῶν Μέγας Βασίλειος, ἀπείργων τὴν ἀθεμιτογαμίαν, καὶ τοὺς βαθμοὺς σαφέστατα διακρίνων, καὶ σφοδρῶς κανονίζων τοὺς παραβάτας, εἰς μὲν τὸν ος'. αὐτοῦ κανόνα φησίν. „Ὁ αὐτὸς τύπος, καὶ περὶ τῶν τὰς νύμφας ἑαυτῶν λαμβανόντων. „Κανονίζων εἰς ἑνδεκαετείαν τὸν λαβόντα τὴν ἰδίαν αὐτοῦ νύμφην, χωριζομένου πρότερον τοῦ Γάμου· εἰς δὲ τὸν ξή. Κανόνα λέγει, „ἡ τῆς ἀπειρημένης συγγενείας εἰς Γάμον ἀνθρώπων σύγασις, εἰ φωραθείη, ὡς ἐν ἁμαρτήμασιν ἀνθρώπων γινομένη, τὰ τῶν μοιχῶν ἐπιτίμια δέξεται· „ὡσαύτως, καὶ ὁ οή. Κανὼν τοῦ θείου τούτου Πατρὸς διακελεύεται. „Ὁ αὐτὸς κρατείτω τύπος, καὶ ἐπὶ τῶν δύο ἀδελφὰς λαμβανόντων εἰς συνοικέσιον, εἰ καὶ κατὰ διαφόρους χρόνους· „ἔτι δὲ καὶ ὁ κγ'. καὶ κζ'. καὶ κή. καὶ ὁ οζ'. καὶ ἄλλοι πολλοὶ κανόνες τοῦ οὐρανοφάντορος διαλαμβάνουσι περὶ βαθμολογίας· ἡ δὲ ἐν

Νεοκαισαρεία τοπικὴ Σύνοδος, ἡ καὶ ὑπὸ τῶν μετὰ ταῦτα Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐπικυρωθεῖσα, ἀποκρίνεται οὕτω· „γυνὴ ἐὰν γήμηται δύο ἀδελφοῖς, ἐξωθείσθω μέχρι θανάτου· πλὴν ἐν τῷ θανάτῳ, διὰ τὴν φιλανθρωπίαν, εἰποῦσα, ὡς ὑγιάνασα, λύσει τὸν Γάμον, ἔξει τὴν μετάνοιαν· ἐὰν δὲ τελευτήσῃ ἡ γυνὴ ἐν τοιούτῳ Γάμῳ οὖσα, ἢ ὁ ἀνὴρ, δυσχερὴς τῷ μείναντι ἡ μετάνοια·„ περὶ βαθμολογίας καὶ ἀθεμιτογαμίας διαλαμβάνουσι καὶ ὁ ι'. Ἀποστολικὸς Κανὼν, καὶ ὁ γ'. τῆς ς'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ ἄλλοι τοσοῦτοι· ἐν οἷς, ὡς ἐπισφράγισμα ἐκτιθέμεθα τὸν νδ'. τῆς ς'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὁριζόμενον ταῦτα· „τῆς θείας ἡμᾶς οὕτω σαφῶς ἐκδιδασκούσης Γραφῆς, „οὐκ εἰσελεύσῃ πρὸς πάντα οἰκεῖον σαρκός σου, ἀ-„ποκαλύψαι ἀσχημοσύνην αὐτοῦ, ὁ Θεοφόρος Βασί-„λειος τινὰς τῶν ἀπηγορευμένων Γάμων, ἐν τοῖς οἰ-„κείοις Κανόσιν ἀπηριθμήσατο, σιωπῇ τὰ πλεῖστα „παραδραμών, καὶ κατ' ἀμφότερα κατασκευάσας ἡ-„μῖν τὸ ὠφέλιμον· τὸ γὰρ τῶν αἰσχρῶν ὀνομασιῶν „πλῆθος παραιτησάμενος, ὡς ἂν μὴ τὸν λόγον κα-„ταρρυπαίνῃ τοῖς ῥήμασι, γενικοῖς ὀνόμασι τὰς ἀ-„καθαρσίας διέλαβε, δι' ὧν περιεκτικῶς ἡμῖν τοὺς „παρανόμους Γάμους ὑπέδειξεν· ἐπειδὴ δὲ, τῇ το-„σαύτῃ σιωπῇ, καὶ τῷ ἀδιαγνώστῳ τῆς τῶν ἀθέσμων „Γάμων ἀπαγορεύσεως ἑαυτὴν ἡ φύσις συνέχεε, συ-„νείδομεν γυμνότερον τὰ περὶ τούτου ἐκθέσθαι, ὁρί-„ζοντες ἀπὸ τοῦ νῦν, τὸν τῇ οἰκείᾳ ἐξαδέλφῃ πρὸς „Γάμου κοινωνίαν συναπτόμενον, ἢ πατέρα καὶ „υἱὸν μητρὶ καὶ θυγατρὶ, ἢ δύω κόραις ἀδελφαῖς πα-„τέρα καὶ υἱὸν, ἢ ἀδελφοῖς δυσὶ μητέρα, καὶ θυγα-„τέρα, ἢ ἀδελφοὺς δύω δυσὶν ἀδελφαῖς, ὑπὸ τὸν τῆς „ἑπταετίας πίπτειν Κανόνα, ἀφισαμένων προδήλως

„ αὐτῶν τοῦ παρανόμου συνοικεσίου „. Συνωδὰ τούτοις τοῖς Ἱεροῖς Νόμοις, καὶ οἱ μετα ταῦτα Ὀρθοδόξως Πατριαρχεύσαντες, οἷον, ὁ Ἀλέξιος, ὁ Ἰωάννης, ὁ Νικόλαος, ὁ Σισσίνιος, καὶ ἄλλοι οὐκ ὀλίγοι ἐθέσπισαν κατὰ διαφόρους καιροὺς συνοδικῶς διὰ τομογραφιῶν τὰ περὶ βαθμολογίας, καὶ τούτων τὰς ἱερὰς ἀποφάσεις παραδεχθεῖσα ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ ἡ καθόλου Ἐκκλησία τῶν Ὀρθοδόξων, καὶ οἱ μετὰ ταῦτα Ὀρθόδοξοι Πατριάρχαι κατ' ἴχνος ἐκείνοις ἑπόμενοι, διετήρησαν ἀλληλοδιαδόχως μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς αἰώνων τὴν βαθμολογίαν, καθ' οὓς ὅρους ἐμπολιτεύεται, καὶ ἐνεργεῖται· ὥστε διὰ τῆς τοιαύτης ἀποδοχῆς τῆς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἐπικυρωσάσης αὐτοὺς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, κατέστησαν πρὸ πολλοῦ ἱεροὶ, καὶ γενικοὶ Κανόνες, μάλλα καλῶς, καὶ ὀρθοφρόνως προσβευόμενοι καὶ σεβόμενοι, καὶ ἀδιασείστως διατηρούμενοι ἐν τῷ Χριστιανικῷ Ὀρθοδόξῳ πληρώματι· ἐὰν δὲ ποτε καὶ Βασιλεῖς Ὀρθόδοξοι ἐξέδωκαν Νόμους τινὰς περὶ βαθμολογίας, οὐκ ἔλαβον ὅμως τὴν ἰσχὺν, εἰμὴ, ἀφ' οὗ παρεδέχθη αὐτοὺς ὡς σωτηριώδεις, καὶ ἀναγκαίους ἡ Ἐκκλησία· οὐ μόνον γὰρ τὰ ἐν Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ θεσπιζόμενα, ἀλλὰ καὶ ὅταν τις τῶν Ὀρθοδόξων, καὶ πολλῷ μᾶλλον Βασιλεὺς, ἀποφαίνηται συμφέροντι εἰς τῶν Ὀρθοδοξων τὸ πλήρωμα, παραδεχθέν, καὶ ἐπικυρωθέν παρὰ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, γίνεται Κανὼν Οἰκουμενικὸς, οὐχ ὡς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως γεγονὼς, ἀλλ' ὡς ἀποδεχθεὶς ὑπὸ τῆς ἁλανθάστου Ἐκκλησίας τῶν Ὀρθοδόξων.

Ὅσον λοιπὸν σαθρὰ καὶ ἀσύστατος ἐξελέγχεται ἡ προβληθεῖσα μαρτυρία, ἡ τοὺς περὶ Γάμου θεσμοὺς, τοὺς καὶ ἐπὶ τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, καὶ μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοσούτων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ θείων Πατέρων, κατὰ θεῖον σκοπὸν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι καθορισθέντας διαβάλλουσα, καὶ κατακρίνουσα, τοσοῦτον καὶ τὰ ἐπὶ τῇ σαθρᾷ ταύτῃ βάσει οἰκοδομηθέντα φωρῶνται ἀνευλαβεῖς προφάσεις, μηδεμίαν ἀνάγκην εὐπρόσωπον παρισῶσαι· ποῖος ποτὲ τῶν ἀληθῶν Χριστιανῶν φρονεῖ, ὡς εἰς ἀκράδαντον βάσιν πεπαγιωμένα τὰ τῆς γαμικῆς εὐημερίας του, τὴν παρανομίαν, καὶ τὴν βδελυρὰν αἱμομιξίαν, τὴν ὁποῖαν ὁ μὲν παλαιὸς Νόμος ἀσέβημα ἀποκαλεῖ, ἡ δὲ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ὑπὸ τοσαύτας καθυπέβαλεν ἀράς; Ποῖος εὐσυνείδητος Χριστιανὸς ἀνέχεται νὰ λάβῃ σύντροφον τῆς ζωῆς του, μὲ ἐνοχὴν τοσούτων ἀναθεμάτων, καὶ τοσούτων βαρυτάτων ἐπιτιμίων;

Τὸ ἱερὸν καὶ σεβάσμιον τῆς βαθμολογίας, διετηρήθη μέχρι τῆς σήμερον ὑπὸ πάντων τῶν Ὀρθοδόξων μὲ ἄκραν προσοχὴν καὶ ἐντέλειαν, καὶ αἱ ἀθεμιτογαμίαι, ὁποῖαι προβάλλονται ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, πάντοτε ἐβδελύχθησαν ἀπὸ τοὺς ἀληθεῖς Ὀρθοδόξους.

Πόσον ἀνοίκειον εἰς τοὺς ἀπαρχῆς ἐν Ὀρθοδοξίᾳ διαπρέψαντας Ἑπτανησίους νὰ προβάλλωσιν, ὅτι περιπίπτουσιν εἰς ἀμηχανίας, βιαζόμενοι δῆθεν ἕνεκα τῶν τοῦ βαθμοῦ διακωλυμάτων νὰ ἀποβάλλωσι τὰ ἀληθῆ συμφέροντα, καὶ τὰς περιστάσεις, τὰς ὑποσχομένας εὐδαιμονίαν εἰς τὰ τέκνα των, καὶ ὅτι ἐκ τούτου ὑποπίπτουσιν εἰς θλιβερὰ ἀτοπήματα ἑτεροδόξων συζυγιῶν! πόσης δὲ ἀθυμίας πρόξενον τῇ κοινῇ ταύτῃ μητρὶ, τὸ νὰ βλέπῃ τοιαύτας γενρὰς ἐπιθυμίας, καὶ προσπαθείας εἰς καρδίας Εὐτεβῶν! οἵτινες πρέπει νὰ ἔχωσιν ὅρον τῆς ἐφέσεως, καὶ τῶν ἐλπίδων αὐτῶν τὴν θείαν χάριν, καὶ ἀντίληψιν, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θείων Νόμων, προτιμῶντες τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ὅλους τοὺς θησαυροὺς τῆς γῆς, καὶ τὰς ματαιότητας

τοῦ προσκαίρου βίου. Τὰ ἀληθῆ τῶν Ὀρθοδόξων συμφέροντα συνίσανται εἰς τὴν ἐπίδοσιν τῶν ἀγαθῶν ἔργων, καὶ χριστιανικῶν ἀρετῶν, δι' ὧν κατορθοῦται ἡ πρὸς Θεὸν οἰκείωτις, ἡ τὴν οὐράνιον ἡμῶν Πατρίδα κατεπαγγελλομένη, καὶ ὄχι εἰς τὰς ἀθεμιτογαμίας, καὶ παρανομίας καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν πλούτη, καὶ τὰς ἄλλας ματαιότητας, τὰς εἰς βάραθρον ἀπωλείας ἀπωθούσας· ἡ εὐδαιμονία τῶν τέκνων τῶν Ορθοδόξων ὑφίσαται, ὅπου ἐνυπάρχει ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ, ἐνάρετος, καὶ χριστιανικὴ ἀνατροφὴ, καὶ τὰ καλὰ τῶν γονέων παραδείγματα, καὶ ὄχι εἰς τὰς φαντασίας, καὶ τὰ μεγαλεῖα τοῦ διεφθαρμένου Κόσμου. Τούτων οὕτως ἐχόντων, ποῖα θλιβερὰ ἀτοπήματα δύνανται νὰ παρεισφρήσωσι μεταξὺ τῶν οὕτως ἐννόμως, καὶ θεοσεβῶς πολιτευομένων Χριστιανῶν, οἵτινες καὶ ἐν τῷδε τῷ μετὰ σώματος βίῳ ἀπολαμβάνουσι πᾶσαν ἄνεσιν συνειδήσεως, καὶ τὴν Μακαρίαν ἐκείνην ἀπεκδέχονται ἐλπίδα; ἐκ τοῦ ἐναντίου γνωρίζομεν ἐκ πολλῶν παραδειγμάτων, ὅτι ὁ Θεὸς μὲ ἀπείρους τιμωρίας, καὶ διαφόρους μάστιγας ἐπαίδευσε κατὰ καιροὺς, τοὺς παραβάτας τοῦ θείου αὐτοῦ Νόμου· καὶ ἵνα τὰ ἄλλα παρῶμεν, ἀναφέρομεν μόνον τὴν Συνοδικὴν μαρτυρίαν τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Σισσινίου, ὅς τις λέγει μετὰ τοῦ Ἀποστόλου „διὰ ταῦτα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, διὰ ταῦτα πολλοὶ ἀσθενεῖς, καὶ ἄῤῥωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοὶ, διὰ ταῦτα δείματα φοβερὰ, σεισμοὶ κλονοῦντες θεμέλια γῆς, καὶ πόλεων ἀναστῶντες οἰκοδομαὶ, αὐχμοὶ φρικώδεις, νόσων κατὰ σωμάτων ἐπιδρομὰς, πολεμίων ἐπαναστάσεις, καὶ τὸ τελευταῖον, λιμοὶ καὶ λοιμοὶ, ἡλικίαν πᾶσαν ἀπάγοντες, καὶ μηδαμόθεν παραμυθίαν λαμβάνοντες· τούτων τὴν ἐν ἀνθρώποις ἐπὶ ὀλέθρῳ φορὰν, ἡ Μετριότης ἡμῶν, ἅμα τῇ συνεδριαζούσῃ τῶν Θεοφιλεστάτων Μητροπολιτῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων, σῆσαι περὶ πολλοῦ ποιουμένη, καὶ τοῦ καταῤῥύπου, καὶ ἀπρεποῦς, καὶ ἀσέμνου Γάμου τὸν περιούσιον λαὸν τοῦ Χριστοῦ ῥυομένη, διωρίσατο μηκέτι τοὺς τοιούτους Γάμους χώραν ἐν τοῖς χριστιανοῖς τοῦ λοιποῦ ἔχειν· μηδὲ παράτινος μηδέποτε καταπραχθῆναι, ὅθεν εἶναι φανερὸν, ὅτι πᾶς εὐσεβὴς Χριστιανὸς, καὶ τέκνον γνήσιον τῆς Ἐκκλησίας, ἐκ τῶν ἀθεμιτογαμιῶν, καὶ τῶν ἄλλων νομικῶν παραβάσεων, καὶ τῆς ἀνευλαβοῦς ἀθετήσεως τῶν θείων ἐντολῶν, πρέπει νὰ φοβῆται τὴν ἐπέλευσιν τῶν δεινῶν, καὶ θλιβερῶν συναντημάτων, πιεύων καὶ πειθόμενος μᾶλλον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἥτις φθέγγεται μετὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σηριζομένη εἰς τὰς βάσεις τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν Πίστεως, καὶ εἰς τὴν ὑπὲρ παντὸς τοῦ Κόσμου πρόνοιαν τοῦ Ὑψίστου, παρὰ εἰς τὴν πληροφορίαν τῶν πολιτικῶν, οἵτινες ὁμιλοῦσι μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος, μὲ πάθη ἀνθρώπινα, καὶ κοσμικοὺς, καὶ προσκαίρους σκοποὺς ἰδιοτελείας.

Περὶ δὲ τῶν συνοικεσίων μὲ ἑτερόφρονα σύζυγον, τοῦτο ὅσα γε ἡμᾶς εἰδέναι, συνέβη σπανίως μέχρι τοῦδε εἰς τὸ Ἰόνιον Κράτος, τὸ ὁποῖον χάριτι θείᾳ συνίσαται ἀπὸ Ὀρθοδόξους, πιστὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, ἐκ τοὺς ὀλίγων Ἰουδαίων, καὶ τινων Λατινικῶν οἰκογενειῶν, διεσπαρμένων εἰς ὅλην τὴν Ἑπτάνησον· ἀλλ' ἐὰν καὶ κατὰ καιροὺς ἐγένοντο συνοικέσιά τινα ἄθεσμα μεταξὺ Λατίνων καὶ Ὀρθοδόξων, ὡς μερικὸν συμβὰν καταχρηστικῶς παρεισδύσαν, δὲν δύναται νὰ ὑπολημφθῇ ὡς γενικὸν παράδειγμα, καὶ ἀπόδειξις κοινῆς βλάβης, καὶ γενικῆς διαφθορᾶς· διότι ἕκαστος τῶν Ὀρθοδόξων γνωρίζων καλῶς, πόσον ἀπαγορεύονται ὑπὸ τῶν ἱερῶν Νόμων τὰ τοιαῦτα συνοικέσια, ἀπέφευγε τὴν συγκρότησιν αὐτῶν·

εἰ δέ τινες τῶν ἐμπαθεσάτων, καὶ τούτων σπανίων, περιέπεσον ποτὲ εἰς ἀτόπους, καὶ παρανόμους ἐπιγαμίας, ἐκ τούτου, διὰ τὴν σπανιότητα, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν τὰς μεγάλας βλάβας, καὶ τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα, τὰ ἐπακολουθήσαντα μέχρι τοῦδε εἰς τὸ Ἰόνιον Κράτος, καθὼς μὲ τόσην ὑπερβολὴν παρίσησιν ἡ ἀνυπόγραφος ἀναφορά.

Ἀλλὰ καὶ ἡ σμικρότης τῶν ὁρίων τῆς Ἑπτανήσου οὐδένα λόγον ἔχει εὐλογοφανῆ, ὡς πρὸς τὴν σμικρότητα τοσούτων ἄλλων πολλῷ τῷ μέτρῳ μικροτέρων Νήσων Ὀρθοδόξων κατοίκων· οἵτινες εὐκόλως εὑρίσκουσιν εἰς σενωτέραν περιφέρειαν νὰ ἐκτελέσωσι θεαρέσως Γάμους, φυλάττοντες ἀκριβῶς τὴν βαθμολογίαν τῆς Ἐκκλησίας, χωρὶς ποτὲ νὰ φανῶσι προβάλλοντες τοιοῦτον παράπονον, καὶ ὅτι κινδυνεύουσι μεθ' ἑτεροδόξων γαμικὰ συναλλάγματα ποιεῖν, μήτε ἐζήτησαν κολοβώσεις τῶν ἱερῶν Νόμων συσηματικὰς, καὶ γενικὰς, καὶ ἐπὶ πολιτικῶν Νόμων σηριζομένας· ἀλλ' ὅσον ἀξία θαυμασμοῦ ὑπάρχει ἡ σοφὴ ἐπίνοια, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ θαυμάσιος Νομοθέτης τοῦ Νομοσχεδίου ἐφαντάσθη νὰ θεραπεύσῃ ταῦτα τὰ κατὰ φαντασίαν δεινὰ, μὲ τὴν μείωσιν δύο μόνον βαθμῶν, καὶ ὅσον ἀξιέπαινος εἶναι ὁ παρισώμενος ζῆλος ἐναντίον τοιούτων σπανίων συνοικεσίων μεθ' ἑτεροδόξων, τοσοῦτον πρόκειται νὰ ἀπορήσωμεν, διατὶ εἰς τὸ Νομοσχέδιον καθορίζονται Νόμοι, καὶ διαταγαὶ, θεσπίζουσαι τὴν ἀκώλυτον ἐκτέλεσιν τοιούτων παρανόμων συνοικεσίων· καὶ μ' ὅλον ὅτι ἡ ἀνυπόγραφος ἀναφορὰ, περιοριζομένη εἰς τὴν αἴτησιν τῆς μειώσεως δύο μόνον βαθμῶν, ὡς σημαντικωτέρου δῆθεν ἀντικειμένου, παρατρέχει τὸ Νομοσχέδιον, ὡς συνᾶδον δῆθεν καθ' ὅλα μὲ τὴν ἐνεσῶσαν τῆς Ἐκκλησίας δικαιοδοσίαν· τὰ πλεῖσα ὅμως

τῶν ἐν αὐτῷ Ἀρθ. ἀντίκεινται προφανῶς τοῖς ἱεροῖς κανόσιν, ἐπεμβαίνουσιν ἀναφανδὸν εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ καὶ πνευματικὰ, καὶ ἀφαιροῦσιν αὐθαιρέτως τὰ προνόμια τῆς Ἀρχιερωσύνης, καθυποβάλλοντα αὐτὰ εἰς τὴν διοίκησιν τῶν λαϊκῶν, καὶ ὑποχρεοῦντα τοὺς Ὀρθοδόξους Ἱερωμένους νὰ παραβαίνωσι καθ' ἑκάστην τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, καὶ νὰ καταπατῶσι τὴν ἰδίαν αὐτῶν συνείδησιν· ἐν ἑνὶ λόγῳ, τὸ Νομοσχέδιον καταγίνεται εἰς τὸ νὰ καταργήσῃ ὅλην τὴν ἰσχὺν τῶν ἱερῶν νόμων, καὶ κανονικῶν παραδόσεων, καὶ ὅλην τὴν Ἐκκλησιαστικὴν εὐταξίαν, καὶ τὸν ἱερὸν διάκοσμον, καὶ ἀναστέλλων τὴν εἰς τὰ πνευματικὰ χρέη ἐπιρροὴν τῶν ἱερωμένων, παραδίδει τὰ ἱερὰ, καὶ θεῖα εἰς λαϊκοὺς προσκειμένους ὅλως εἰς τὰ πάθη.

Καὶ πρῶτον ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία προσάζει ἐντόνως, ἵνα τὸ Ἱερὸν τοῦ Γάμου Μυστήριον συγκροτῆται πάντοτε μεταξὺ Ὀρθοδόξων συζύγων, ἐμποδίζουσα ῥητῶς πᾶν συνοικέσιον μεθ' ἑτεροδόξων, κατὰ τὸν ιβ': Κανόνα τῆς ς' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, διαγορεύοντα οὕτω „ μὴ ἐξέσω Ὀρθόδοξον ἄνδρα αἱρετικῇ συνά-„ πτεσθαι γυναικὶ, μήτε μὴν αἱρετικῷ ἀνδρὶ γυναῖκα „ Ὀρθόδοξον συζεύγνυσθαι· ἀλλ' εἰ καὶ φανείη τι τοιοῦ-„ τον ὑπό τινος τῶν ἀπάντων γινόμενον, ἄκυρον τὸν „ Γάμον ἡγεῖσθαι, καὶ τὸ ἄθεσμον διαλύεσθαι Συνοικέ-„ σιον· οὐ γὰρ χρὴ τὰ ἄμικτα μιγνῦναι, οὐδὲ τῷ προ-„ βάτῳ τὸν λύκον συμπλέκεσθαι, καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ „ μερίδι τὸν τῶν ἁμαρτωλῶν κλῆρον εἰ δὲ παρα-„ βῇ τις τὰ παρ' ἡμῶν ὁρισθέντα, ἀφοριζέσθω „ καὶ ἄλλοι δὲ Ἱεροὶ Κανόνες τὰ αὐτὰ θεσπίζουσιν· ἀλλ' εἰς τὸ Νομοσχέδιον ἀπαντῶμεν τὰ ἐναντία· καὶ μ' ὅλον ὅτι κατὰ τὸ 153: Ἀρθ. δὲν ἐπιτρέπεται συζυγία μὲ ὑποκείμενον μὴ Χριστιανὸν· ἐπειδὴ ὅμως

τοῦτο δὲν ἐννοεῖ βέβαια συζυγίας Ὀρθοδόξων μετὰ Ἰουδαίων, ἢ εἰδωλολατρῶν. φαίνεται ὅτι κεκαλυμμένως ἐπιτρέπει Γάμους Ὀρθοδόξων μεθ' ἑτεροδόξων · ὅπερ σαφέσατα ἐμφαίνουσι τὰ Ἀρθ. 165 : 168 : 169 : ἐπειδὴ τί ἄλλο ἐξηγεῖ ἡ ἐν αὐτοῖς προβαλλομένη διαφορὰ τῶν θρησκευμάτων, καὶ δογμάτων τοῦ Νυμφίου, ἀπὸ τῶν τῆς Νύμφης, καθὼς καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς θρησκείας ἑκάστου αὐτῶν; πῶς ἄλλως καθαρώτερον ἠδύνατο νὰ παραστήσῃ ὁ Νομοθέτης τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ δώσῃ ἄδειαν, καὶ ἐλευθερίαν ἐπιγαμίας Ὀρθοδόξων μεθ' ἑτεροδόξων, εἰμὴ καθυποβάλλων τὸν Ἀρχηγὸν τῆς θρησκείας τοῦ Νυμφίου νὰ προσκαλῇ ἐγράφως τὸν Ἀρχηγὸν τῆς θρησκείας τῆς Νύμφης, εἰς τὸ νὰ δώσῃ ἐκτέλεσιν εἰς τὴν δημοσίευσιν, ὁπότε ἡ Νύμφη εἶναι διαφόρου δοξασίας; καὶ ὅτι ἂν οἱ Νυμφίοι ἀνήκουν, εἰς διάφορον θρησκείαν ἢ δόγμα, αἱ δημοσιεύσεις νὰ γίνωνται εἰς τὰς Ἐκκλησίας, ἢ εἰς τοὺς εὐκτηρίους οἴκους ἑκάστου αὐτῶν; Τούτου δοθέντος, δύναται πλέον ἀναφανδὸν, καὶ ἀνακεκαλυμμένως νὰ καταπατηθῇ ὁ οβ'. Ἱερὸς Κανὼν, καὶ τοσοῦτοι ἄλλοι περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου διαλαμβάνοντες; Ὅτι δὲ ἡ παρανομία αὕτη ἐπισύρει καὶ ἄλλας ἀτοπωτέρας καὶ βαρυτέρας, εἶναι πασίδηλον. Πῶς δύναται Ἀρχιερεὺς Ὀρθόδοξος νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν συγκρότησιν τοῦ μεθ' ἑτεροδόξου συνοικεσίου, ἢ Ἱερεὺς νὰ ἐκτελέσῃ τὸν ἄθεσμον Γάμον, χωρὶς νὰ καταραθῶσιν ἀμφότεροι καὶ παραβάται τῶν ἱερῶν Νόμων, τοὺς ὁποίους ὑπεσχέθησαν ἐνόρκως ἐν τῷ καιρῷ τῆς χειροτονίας αὐτῶν νὰ φυλάξωτιν ἀπαραβάτως, καὶ ἀκολούθως ἔνοχοι εἰς τὰς ἐξ αὐτῶν ὁριζομένας ποινάς; ὡρίσθη (ἀποφαίνεται ἡ ε'. Οἰκουμενικὴ Σύνοδος) παρὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων χρῆναι καὶ μετὰ θάνατον ἀναθεματίζεσθαι τοὺς εἴτε εἰς πίστιν, εἴτε εἰς κανόνας ἁμαρτήσαντας · „ καὶ ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνωδὰ διακελεύεται „ τοῖς ἐν κατα„ φρονήσει τιθεμένοις τοὺς ἱεροὺς καὶ θείους Κανόνας „ τῶν Ἱερῶν Πατέρων ἡμῶν, οἳ καὶ τὴν ἁγίαν Ἐκκλη„ σίαν ὑπερείδουσι, καὶ ὅλην τὴν χριστιανικὴν πολιτείαν „ κοσμοῦντες, πρὸς θείαν ὁδηγοῦσιν εὐλάβειαν, ἀ„ νάθεμα · „ ἐκτὸς τούτου, ὁ με'. Κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἀποφαίνεται „ Ἐπίσκοπος, ἢ πρεσβύτερος, ἢ Διακονος αἱρετικοῖς συνευξάμενος μόνον, ἀφωριζέσθω · εἰ δὲ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς ὡς κληρικοῖς ἐνεργῆσαί τι, καθαιρείσθω „ τὸ δὲ Νομοσχέδιον ἐνσκήπτει, τοὺς μὲν Ὀρθοδόξους Ἀρχιερεῖς νὰ συνυπακούωνται, καὶ νὰ συγκοινωνῶσιν ἀνταποκρινόμενοι μεθ' ἑτεροδόξων Κληρικῶν, τοὺς δὲ Ὀρθοδόξους Ἱερεῖς, νὰ συμπορεύωνται μετὰ τῶν ἑτεροδόξων Ἱερέων, διὰ νὰ εὐλογήσωσιν ὁμοῦ τὸ συνοικέσιον · ὅταν δὲ ἡ Νύμφη ὑπάρχῃ Ὀρθόδοξος, νὰ λαμβάνῃ εὐλογίαν ὑπὸ τοῦ ἑτεροδόξου Ἱερέως · ἐν ᾧ ὁ λβ'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου ἐπιτάττει „ ὅτι οὐ δεῖ Αἱρετικῶν εὐλογίας λαμβάνειν, αἵτινες εἰσὶν ἀλογίαι μᾶλλον, ἢ εὐλογίαι · μήτε μέχρι τούτου ἴσαται τὸ κακὸν, ἀλλὰ μεταβαίνει καὶ εἰς τὰ τέκνα τὰ ἐκ τῆς συζυγίας τῶν ἑτεροδόξων πρὸς ἀλλήλους γονέων γεννώμενα, καὶ συνελόντι εἰπεῖν, οὐδεμία ὑπολείπεται γνησιότης Ὀρθοδοξίας, ἀλλὰ συμπεφυρμένως, καὶ ἀναμὶξ, Ἀρχιερεῖς ἀνταποκρινόμενοι περὶ πνευματικῶν, καὶ Ἱερεῖς συμπροσευχόμενοι τοῖς ἑτεροδόξοις, λαϊκοὶ ἀνευλογήτως εὐλογούμενοι, καὶ ἀθέσμως συζευγνυμενοι, ἱεροὶ Νόμοι ἀθετούμενοι, καὶ μυρίαι ὅσαι τολμώμεναι παραβάσεις, καὶ ἐξουδενώσεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας · ἀλλὰ τοῦτο ὑπάρχει ὁμολογουμένως καὶ ὁ σκοπὸς τῶν ἐπὶ προφάσει βασίμου εὐνομίας τὴν Νομοθεσίαν ταύτην

συνταξαμένων, καθὰ καὶ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν.

Ἡ ἀνυπόγραφος ἀναφορὰ, ἀνατρέχουσα εἰς τὰ πρακτικὰ τοῦ Ἰονικοῦ πολιτεύματος, ἀρξάμενα ἀπὸ τοῦ 1817. ἔτους, ὅπου μεταξὺ τῶν ἄλλων ὀνομάζεται Ὀρθόδοξος, καὶ ἐπικρατοῦσα ἡ θρησκεία τῆς προσατευούσης τὴν Ἑπτάνησον δυνάμεως, πληροφορεῖ θετικώτατα, ὅτι ὅσα μέχρι τοῦ νῦν κατεπράχθησαν πρὸς ὑποδούλωσιν τῶν πνευματικῶν δικαιωμάτων εἰς τὰς πολιτικὰς Ἀρχὰς, καὶ ὅσα ἤδη συσηματικώτερον πραγματεύεται τὸ Νομοσχέδιον, ποτὲ μὲν δίδον τὸ δικαίωμα τῆς Ἀρχιερωσύνης εἰς τὴν βουλὴν, καθὼς εἰς τὸ 143: Ἄρθ. φαίνεται, ποτὲ δὲ εἰς τὰ πολιτικὰ κριτήρια, ὡς ἐν τοῖς Ἄρθ. 163: καὶ 164: ἀποτείνονται εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν σκοπὸν, καὶ τὸ τέλος, τὸ νὰ καταζήσωσιν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῆς Ἑπτανήσου, τὴν Λουθηροκαλβινικήν· εἰς τοῦτο τὸ τέλος ἀποβλέπει βεβαίως ἡ ὡς δέλεαρ προβαλλομένη τε, καὶ διενεργουμένη ἀμισθὶ ἐκπαίδευσις τῆς Ὀρθοδόξου νεολαίας· αἱ δωρεαὶ τῶν βιβλιαρίων, καὶ αἱ τῶν διαφόρων ὑπόπτων Διδασκάλων ὕπουλοι διδασκαλίαι· ἐξ αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ, καὶ μὲ αὐτὸ πνεῦμα, οἱ μὲν Ὀρθόδοξοι Ἀρχιερεῖς ἀφηρέθησαν πρὸ πολλοῦ τὸ νὰ ἐκτελῶσι χειροτονίας Ἱερέων καὶ Διακόνων, καὶ νὰ ἐνεργῶσιν ἐλευθέρως τὰ τῷ ἐπαγγέλματι αὐτῶν ἀποκλειστικῶς ἀνήκοντα, πρὸς στηριγμὸν τῶν πατρώων ἐθίμων καὶ παραδόσεων· τὰ δὲ ἱερὰ Μοναστήρια, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν περιέρχονται ἔρμαιον εἰς λαϊκοὺς, καὶ οἱ μονάζοντες Πατέρες, καὶ ὅσοι ἄλλοι τῶν Ἱερωμένων, ἀρετῇ καὶ ζήλῳ εἰς τὰ τῆς Πίστεως συγκεκροτημένοι, ἀποβάλλονται, καὶ καταπατρέχονται· ποίας ἄλλης ἀποδείξεως χρεία, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον πραγματεύεται τὴν τελείαν ἀποπεράτωσιν τούτου τοῦ ἐπιχειρήματος, ὅ ἐστι τὴν παντελῆ

ἐξόντωσιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς Λουθηροκαλβινικῆς θρησκείας ἐν τῇ Ἑπτανήσῳ, ἀκόντων, καὶ ἀγνοούντων τῶν Ὀρθοδόξων αὐτῆς κατοίκων; Διὰ ταῦτα ἡ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία, πόρρω ἀπέχουσα τοῦ νὰ φανῇ συνευδοκοῦσα, ἄπαγε! εἰς τὴν προφανῆ ἀπώλειαν τῶν πνευματικῶν αὐτῆς τέκνων, τὰ ὁποῖα ὀφείλει ἐκ παντὸς τρόπου νὰ συντηρῇ εἰς τὴν ἀμώμητον Πίστιν, οὐδαμῶς παραδέχεται, οὔτε ἀναγνωρίζει τὸ σύνολον, τὰ ἐν τοῖς ῥηθεῖσιν ἐγγράφοις τῆς ἀνυπογράφου ἀναφορᾶς τοῦ Ἰονίου Κράτους, καὶ τοῦ Νομοσχεδίου περιεχόμενα, ὡς τεκταινόμενα τὸν ψυχικὸν ὄλεθρον τοῦ Ὀρθοδόξου αὐτόθι πληρώματος, ὡς ἔκφυλα, καὶ μεταίροντα ὅρια αἰώνια τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αὐτὰς τὰς βάσεις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἐνθέου διακοσμήσεως διασείοντα, ἀλλὰ καὶ ἄρδην ἐκσυρύττει αὐτὰ, καὶ κατακρίνει καταδικάζουσα, καὶ ὡς ἀπὸ τῆς πνευματικῆς αὐτῆς περιωπῆς ἀπαγορεύουσα τοῖς ὅλοις, καὶ ἀποδοκιμάζουσα τὴν παρεῖσφρησιν αὐτῶν μεταξὺ τοῦ αὐτόθι Ὀρθοδόξου λαοῦ.

Ὅσοι δὲ ἐξ ὑμῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἑπτανησίων παρασυρρέντες τοῦ ὀρθοῦ τῆς Ἐκκλησίας φρονήματος, σπεύδουσι νὰ εἰσάξωσιν εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν τοιαύτας καινοτομίας, καὶ παράνομα Νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα καὶ πρὸς τοὺς θεσπίζοντας, καὶ πρὸς τοὺς ὑπακούοντας, καὶ ἐνεργοῦντας αὐτὰ, καθίστανται ὀλέθρια, ἀκουστάτωταν τὰς ἀποφάσεις τῶν ἱερῶν Συνόδων, ἀκυρούσας οἱουσδήποτε πολιτικοὺς Νόμους, ἐναντιουμένους τοῖς ἱεροῖς Κανόσιν, ἐν τῇ δ. πράξει τῆς δ'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου γέγραπται. „ Ἡ Σύνοδος εἶπε· „ κατὰ τῶν Κανόνων πραγματικὸν μηδὲν ἰσχύσει· οἱ „ Κανόνες τῶν Πατέρων κρατείτωταν· καὶ πάλιν „

„ δεόμεθα, ὥςε ἀργῆσαι ἀναντιῤῥήτως τὰ ἐπὶ βλάβῃ
„ τῶν Κανόνων πραγματικὰ, πραχθέντα τισὶν ἐν πάσῃ
„ Ἐπαρχίᾳ· κρατῆσαι δὲ τοὺς Κανόνας διὰ πάντων.
„ Πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν· ὅλα τὰ πραγματικὰ ἀρ-
„ γήσει, οἱ Κανόνες κρατείτωσαν· κατὰ τὴν ψῆ-
„ φον τῆς ἁγίας Συνόδου, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις Ἐπαρ-
„ χίαις ἁπάσαις, τὰ τῶν Κανόνων κρατείτω· ὁ δὲ
„ ἡ. Κανὼν τῆς Γ'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου λέγει ταῦ-
„ τα. „ Εἰ δέ τις μαχόμενον τύπον· τοῖς νῦν ὡρισμέ-
„ νοις προκαμίσει, ἄκυρον τοῦτον εἶναι ἔδοξε τῇ Ἁ-
„ γίᾳ πάσῃ καὶ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ· τὰ αὐτὰ ἀνα-
„ φέρει καὶ ὁ Φώτιος, (Βιβλ. Α'. Τίτλ. Β'. διατά-
„ ξει ιϐ'. Φώτ. Τίτ. Α'. Κεφ. Β'.) „ Οἱ τοῖς Κα-
„ νόσιν ἐναντιούμενοι πραγματικοὶ τύποι, ἄκυροί εἰ-
„ σι·„ καὶ ὁ Βαλσαμὼν (Σχόλ. εἰς τὸ ἀνωτέρῳ Κεφ.
„ Β'. τοῦ Φωτίου), ἐξηγεῖ τὸν λόγον τῆς ἀκυρώσεως
„ παντὸς πολιτικοῦ, καὶ Βασιλικοῦ Νόμου, ἐναντιου-
„ μένου τοῖς ἱεροῖς Κανόσιν „. Οἱ μὲν γὰρ (δηλ. οἱ
ἱεροὶ Κανόνες), παρὰ Βασιλέων, καὶ ἁγίων Πατέρων ἐκ-
τεθέντες, καὶ ςηριχθέντες, ὡς αἱ θεῖαι Γραφαὶ δέχον-
ται· οἱ δὲ Νόμοι παρὰ Βασιλέων μόνον ἐδέχθησαν, ἢ
συνετέθησαν, καὶ διὰ τοῦτο οὐ κατισχύσουσι τῶν θείων
Γραφῶν, οὐδὲ τῶν Κανόνων„· τοιαῦται ὑπάρχουσιν αἱ
κατὰ τῶν νεωτεριζόντων ἀποφάσεις τῶν ἁγίων Συνόδων.

Ἡ Ὀρθόδοξος ἡμῶν θρησκεία, ἡ διὰ τοῦ Αἵματος
τοῦ Κυρίου ἡμῶν θεμελιωθεῖσα, καὶ διὰ τοσούτων ἀ-
γώνων, καὶ ἀρετῶν θείων Ἀνδρῶν συςαθεῖσα, καὶ το-
σούτων Μαρτυρικῶν Αἱμάτων λαμπρυνθεῖσα, δὲν μᾶς
ἐδόθη ὡς ὄργανον τῶν παθῶν μας, καὶ τὸ παίγνιον τῆς
φαντασίας τῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν, οὔτε δύναται νὰ συγ-
καταβῇ εἰς τὰ ἐμπαθῆ τῶν ἀνθρώπων φρονήματα, καὶ
εἰς τὰ τῶν πολιτικῶν διοικήσεων σχέδια, καὶ νὰ συμ-

μορφοῦται μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος. Τοὐναντίον μά-
λιςα ἀπαιτεῖ νὰ κλίνωμεν ἀείποτε τὸν αὐχένα εἰς τὰ
θεῖα αὐτῆς θεσπίσματα, ῥυθμίζοντες καὶ τὸ πολίτευ-
μα καὶ τὰ ἤθη ἡμῶν, κατὰ τὰς οὐρανίους αὐτῆς δια-
ταγὰς, καὶ ὄχι ποτὲ πολιτικοὶ Ἄνδρες νὰ ῥυθμίζωσι
κατὰ τὰ πάθη των τὴν θρησκείαν τοῦ Θεοῦ· ὅς τις δὲ
ἄλλως φρονεῖ, πλανᾶται εἰς σκολιὰς ὁδοὺς τοῦ ψεύδους
καὶ τῆς ἀπάτης, καὶ οἱ Νόμοι τῶν κοσμικῶν αὐτοῦ ἐπι-
νοιῶν δὲν θεμελιοῦσι, κατὰ τὴν ἀνυπόγραφον ἀναφοράν,
τὰ δικαιώματα καὶ χρέη τοῦ Ὀρθοδόξου πολίτου, ἐπὶ
ἀμεταβλήτων καὶ ἰσχυρῶν βάσεων, αἱ ὁποῖαι εἶναι, ἡ
ἀλάνθαςος μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, καὶ αἱ διὰ τῆς Ἐκκλη-
σίας αὐτοῦ ἀποκαλυφθεῖσαι ἀλήθειαι· ἀλλ' ἐποικοδο-
μοῦσιν αὐτὰ ἐπὶ βάσεων ὀλεθρίων, φθοροποιῶν, καὶ ἀ-
σθενεςάτων, μεταβαλλομένων κάθε ςιγμὴν, καθὼς
μεταβάλλονται καὶ τὰ πάθη, καὶ τέλη τῆς ἀνθρω-
πότητος, τὰ ὁποῖα εἶναι οἱ αὐτουργοὶ τοιούτων παρα-
νόμων διαταγῶν· ὅσοι δὲ ἐφαντάσθησαν, ὅτι τὸ Ἰό-
νιον Κράτος, ὡς ἀνεξάρτητον, ἠδύνατο νὰ διευθετή-
ςῃ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ Νομοθεσίαν διὰ τῆς ἀνατροπῆς,
καὶ καταργήσεως τῶν Ἱερῶν Νόμων, ἀπατῶνται,
παραδειγματίζοντες τοὺς Ὀρθοδόξους ἡμῶν Αὐτοκρά-
τορας, οἵτινες καὶ ἐςήριξαν, καὶ ὑπερασπίσθησαν,
καὶ ἐλάμπρυναν τὴν Ὀρθόδοξον τοῦ Χριςοῦ Ἐκκλη-
σίαν. „ Δέχομαι (Μαρτυρεῖ ὁ Λέων ὁ Σοφὸς) τὰς Ἁ-
γίας Οἰκουμενικὰς ἑπτὰ Συνόδους, ὡς τὸ Ἱερὸν Εὐαγ-
γέλιον. „ Καὶ ἄλλοι Ὀρθόδοξοι Αὐτοκράτορες, καὶ Νο-
μοθέται εἰς τὰς διαταγὰς αὐτῶν κελεύουσιν οὕτω „τοὺς
μὲν τῶν ἑπτὰ Συνόδων Κανόνας, θέλουσι κρατεῖν, καὶ
τὰ δόγματα αὐτῶν, ὡς τὰς θείας Γραφάς·„ ἀλλ'
ἐὰν τὸ Ἰόνιον Κράτος σπεύδῃ νὰ κατατολμήσῃ εἰς ὅσα
οὐδεὶς Ὀρθόδοξος Βασιλεὺς, καὶ οὐδεμία Ὀρθόδοξος

Ἐξουσία, καὶ δύναμις ἔννομος ἐπὶ γῆς δύναται, ὅμως μήτε τὸ παράδειγμα τῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκρατόρων, καὶ τῶν εὐσεβεσατων αὐτῶν θεσπισμάτων ἰσχύει νὰ νομιμοποιήσῃ τὴν παράνομον καὶ ἀντίθεον Νομοθεσίαν αὐτοῦ, μήτε ἡ ὕπουλος, καὶ ἀπερίσκεπτος ἀντίφασις τοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἐνθέρμου πόθου, δύναται νὰ παρασύρῃ τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς εἰς τὰς ἀτοπωτάτας αἰτήσεις του. Ἐὰν δὲ οἱ Ὀρθόδοξοι κάτοικοι τοῦ Ἰονίου Κράτους θέλωσι νὰ νομίζωνται πάντοτε, ὡς ἀπ' ἀρχῆς, τεκνα γνήσια τῆς κοινῆς ταύτης Μητρὸς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, πρέπει νὰ σέβωνται ὁλοψύχως, καὶ νὰ φυλάττωσιν ἀπαραβάτως, ὁμοῦ μὲ ὅλον τὸ πλήρωμα τῶν πιστῶν, τοὺς ἱεροὺς Νόμους καὶ Κανόνας, καὶ τὰ πατροπαράδοτα ἔθιμα τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν Πίστεως· νὰ συμβουλεύωνται μετ' αὐτῆς πῶς νὰ ἐκριζώσωσι τὰ τοσαῦτα ζιζάνια, τὰ ἐπιπολλάζοντα εἰς τὸ Ὀρθόδοξον Κράτος των, διὰ νὰ προφυλαχθῶσιν ἀπὸ τοὺς αἱρετικοὺς τοῦ αἰῶνος τούτου, οἵτινες μὲ μυρίους τρόπους μηχανῶνται τὴν κατάργησιν τῶν Ὀρθοδόξων αὐτῶν δογμάτων· πῶς νὰ σηρίξωσιν ἐνὶ λόγῳ τὴν καταδιωκομένην Εὐσέβειαν, καὶ νὰ κατασήσωσιν ἑαυτοὺς λαὸν περιούσιον, πλημωτὴν καλῶν ἔργων, ἀποφεύγοντες, ὅση δύναμις, τοὺς νεωτερισμοὺς, καὶ τὰς θρησκευτικὰς καινοτομίας, καὶ τὸ νὰ ἐπεμβαίνωσι παρανόμως εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ, καὶ πνευματικὰ πολιτικοὶ, καὶ λαϊκοὶ ἄνθρωποι, μήτε δικαίωμα, μήτε ἐξουσίαν ἔχοντες μετακινῆσαι αὐτὰ μέχρι κεραίας ὄντα ἐξ ἀρχῆς ἀνεξάρτητα, καὶ ἀνώτερα πάσης ἀνθρωπίνης ἐξουσίας· ταῦτα ἀποδεικνύουσι τὸν ἔνθερμον πόθον τῆς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἀφοσιώσεώς των· ταῦτα συσφίγκουσι, καὶ συνενοῦσιν ἔτι μᾶλλον τὰς πρὸς αὐτὴν πνευματικὰς σχέσεις των, καὶ τότε ὡς γνήσια τέ-

κνα τῆς φιλοστόργου ταύτης Μητρὸς, καὶ αὐτοὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτῶσι παρ' αὐτῆς τὰ Πνευματικὰ ἀγαθὰ, καὶ συμφέροντα, καὶ ἡ Ἐκκλησία μετὰ πάσης προθυμίας, καὶ χαρᾶς θέλει συντρέχῃ εἰς τὰς δικαίας, ἐννόμους, καὶ κανονικὰς αὐτῶν αἰτήσεις.

Ἡ παροῦσα Ἐκκλησιαστικὴ ἡμῶν ἀπάντησις, μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ προξενήσῃ δισαρέσκειαν καὶ ψυχρότητα πρὸς τοὺς αὐτόθι Ὀρθοδόξους, διὰ τὴν εἰς τὰ προβληθέντα εὔλογον, καὶ νομιμωτάτην ἀνάνευσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἐλπίζομεν μάλιστα, ὅτι θέλει κινήσει τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἀληθῶν καὶ γνησίων αὐτῆς τέκνων, καὶ πιστῶν τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως λατρευτῶν, δι' ἣν λαμβάνει ἀξιόχρεων πρόνοιαν, καὶ προσπάθειαν, ἵνα ἀποτρέψῃ αὐτοὺς ἀπὸ ὅσα σφαλερῶς ἐνόμισαν ὡς ἀληθῆ, καὶ συμφέροντα, καὶ ἀπαλλάξῃ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου, εἰς ὃν ὁ παλαμναῖος ἐχθρὸς σπεύδει δολίως νὰ σύρῃ ὅλον ἐν γένει τὸ Ὀρθόδοξον αὐτόθι πλήρωμα· τούτου ἕνεκα λογίζεται ἱερὸν ἀπαραίτητον ὄφλημα τῆς ὑμῶν Ἐκλαμπρότητος, τῶν ἐμφρονεσάτων Βουλευτῶν, καὶ εἰλικρινῶν κηδεμόνων τοῦ Ὀρθοδόξου αὐτοῦ Κράτους, ἵνα δείξητε πρῶτοι τὸ καλὸν παράδειγμα τῆς πρὸς τὰς σωτηριώδεις Ἐκκλησιαστικὰς ὑποθήκας, καὶ πνευματικὰς ὁδηγίας προθύμου ὑπακοῆς, τῆς πρὸς τὴν ἱερὰν ἡμῶν Πίστιν μετὰ ζήλου ἀφοσιώσεως, καὶ τῆς ἀπαρεγκλίτου ἐμμονῆς, ἐν οἷς παρὰ τῶν προγόνων ὑμῶν παρελάβετε, καὶ τῆς εἰλικρινοῦς ἀγάπης πρὸς τὴν Πατρίδα σας, τῆς ὁποίας τὸ πρῶτον χαρακτηριστικὸν ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν ἡ Ὀρθοδοξία, καὶ τῆς ὁποίας τὸ ἔδαφος ἐλαμπρύνθη ὑπὸ τοσούτων μεγάλων τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας φωστήρων, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἁγιάζεται ἀπὸ τὰ ἱερώτατα λείψανα τοσούτων θαυματουργῶν ἁγίων Ἀνδρῶν· ἵνα τοιουτοτρόπως καὶ ἑαυτοὺς

ἀπαλλάξητε πάσης πνευματικῆς ἐνοχῆς, καὶ παντὸς μώμου, τοῦ ἐκ τῆς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σας ἀθετήσεως, καὶ καταργήσεως τῶν θείων καὶ ἱερῶν Νόμων· καὶ τῶν λοιπῶν αὐτόθι Ὀρθοδόξων, τῶν εἰς τὴν ὑμετέραν πρόνοιαν, καὶ ἐπαγρύπνησιν ἐμπιστευμένων Σωτῆρες καταξαθῆτε, καὶ εὐεργέται, τῆς ἀληθοῦς, καὶ σωτηρίου εὐεργεσίας, καὶ παρὰ τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ ἀπολαύσητε τὰς ἀντιμισθίας, ἐν τῷ καιρῷ τῆς τῶν ἔργων ἀνταποδόσεως· παρ' οὗ, καὶ τὰ ἔτη ὑμῶν εἶεν ὅτι πλεῖσα πανευκλεῆ, καὶ σωτηριωδέσατα.

ᾳωλή'. Δεκεμβρίου 1.

† ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ ΕΥΧΕΤΗΣ.

† Ἐφέσου Ἄνθιμος ἐν Χρ. Εὐχέτης.
† Ἡρακλείας Διονύσιος ἐν Χρ. Εὐχέτης.
† Νικομηδείας Ἄνθιμος ἐν Χρ. Εὐχέτης.
† Χαλκηδόνος Ἱερόθεος ἐν Χρ. Εὐχέτης.
† Δέρκων Γερμανὸς ἐν Χρ. Εὐχέτης.
† Θεσσαλονίκης Μελέτιος ἐν Χρ. Εὐχέτης.
† Πελαγωνείας Γεράσιμος ἐν Χρ. Εὐχέτης.
† Κεσεντηλίου Ἀρτέμιος ἐν Χρ. Εὐχέτης.
† Λήμνου Ἱερώνυμος ἐν Χρ. Εὐχέτης.
† Δημητριάδος Ματθαῖος ἐν Χρ. Εὐχέτης.
† Σκοπίων Γαβριὴλ ἐν Χρ. Εὐχέτης.

ΤΟΜΟΣ περὶ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΩΝ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ Καὶ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

Νόμος ἀνθρώπῳ διδάσκαλος πέφυκεν· ἀπ' ἀρχῆς γὰρ αὐτὸν ὁ Θεὸς λογικὸν δημιουργήσας τῇ φύσει, τῷ λόγῳ, καθάπερ Νόμῳ, προσέταχεν ὑποτάσσεσθαι, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ὥρισεν ἁπλανῶς διακυβερνᾶσθαι ἔν τε τοῖς ἔργοις, καὶ λόγοις αὐτοῦ, καὶ διανοήμασιν· ἀχλύος γὰρ πάσης καὶ ζόφου τῶν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τῶν παθῶν τυγχάνων ἐλεύθερος ἄνθρωπος, ἀκριβῆ καὶ ἄπταιστον εἶχε τὸν λόγον ἑαυτῷ ὁδηγὸν, καὶ ἱκανὸν εἰς τὸ ἴδιον τέλος αὐτὸν ἀγαγεῖν, δι' ὃ τοῦτον ὁ πάνσοφος Θεὸς ἔπλασε· μάρτυς δὲ τῶν λεγομένων ὁ πρωτόπλαστος πρὸ τῆς παραβάσεως ἐν τῷ Παραδείσῳ· πρὶν γὰρ τὴν ἁμαρτίαν εἰσελθεῖν, καὶ τὸν λόγον, τὸν πρῶτον Νόμον, παρὰ Θεοῦ δοθέντα ζοφῶσαι, ἦν ἰδεῖν τοὺς προπάτορας, πάντα μὲν τὰ Θεῷ ἀρεστὰ διανοουμένους, πάντα δὲ τὰ θεοφιλῆ πράττοντάς τε καὶ λέγοντας. Παραβάντες δὲ τὴν τοῦ Θεοῦ ἐντολὴν, ἀπώλεσαν ἣν εἶχον εὐδαιμονίαν, διὰ τὴν ἁμαρτίαν, τοῖς ἀλόγοις πάθεσιν ὑποκύψαντες· ἐζόφωται γὰρ ὁ λόγος, ἐσκότισαι ὁ ὁδηγὸς, καὶ οἷον ἅρμα ἐφέρετο ἄνθρωπος ἡνιόχου χωρίς· διὸ καὶ τιμωρίαι ποικίλαι παρὰ Θεοῦ, καὶ παγκόσμιος κατακλυσμὸς, ἵνα τὸν χείμαρρον τῆς ἀνομίας σήσῃ· ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα καὶ τοσαῦτα οὐχ ἧττον ἡ κακία ἐπὶ τὰ πρόσω προὐχώρει, τῆς ἀνομίας βασιλευούσης· ἀπώλετο γὰρ ἅπαξ ὁ τῆς Φύ-

σεως Νόμος ὑπὸ τῆς παραβάτεως. Διὰ ταῦτ' ἄρα ἐχρῆν αὐτὸν τὸν Θεὸν, τὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως Δημιουργὸν, τὸν μόνον εἰδότα τὴν τοῦ ἀνθρώπου διαφθοράν, ὁποία τις ἦν, τὸν ἄπειρον ἔχοντα τὴν σοφίαν, γενέσθαι τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει Νομοθέτην, καὶ διδάξαι αὐτὸ διὰ τῆς ἑαυτοῦ Νομοθεσίας τὸ τριττὸν αὐτοῦ χρέος, τὸ πρὸς τὸν Θεὸν, τὸ πρὸς ἑαυτὸν, καὶ τὸ πρὸς τὸν πλησίον. Διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους Χωρὴβ ἀναβιβάσας τὸν Θεόπτην ἐκεῖνον καὶ Προφήτην Μωϋσῆν, ἐπέδωκεν αὐτῷ τὰς Πλάκας τοῦ Νόμου, καὶ δι' αὐτοῦ τῷ ἐκλεκτῷ Ἰσραὴλ, νομοθετήσας τοιουτοτρόπως αὐτῷ τε, καὶ δι' αὐτοῦ ἅπαντι τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει, ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς νομοθεσίας ἔστιν ἰδεῖν, ὅσα προσφυῶς τε καὶ καταλλήλως πρὸς τὰς τότε τοῦ λαοῦ ἐκείνου περιστάσεις νενομοθέτηται· ἐνοῖς διὰ τοῦ ἰδίου Θεόπτου ὁ Νομοθέτης ἅμα καὶ Νομοδότης Θεὸς, οὐ μόνον ἀπὸ πάσης ἄλλης ἁμαρτίας καὶ μολυσμοῦ τὸν ἐκλεκτὸν αὐτοῦ Λαὸν καθαρεύειν ἐδίδαξεν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκ τῶν ἀθεσμων συνοικεσίων προσγινομένου ῥύπου ἀπαλλάξαι βουλόμενος, καὶ μὴ καταῤῥυπαίνεσθαι τοῖς ἀπὸ τούτων μιάσμασιν, ἰδία καὶ περὶ αὐτῶν διαλαβὼν, ἐνομοθέτησεν ἀναλόγως τοῖς τότε παιδαγωγουμένοις, καθορίσας ὀνομαστὶ τίνων ἀπέχεσθαι, ἵνα μὴ ταῖς ἀθεμιτογαμίαις καταμιαίνωνται. Ἀναγινώσκομεν γὰρ ἐν τῷ Λευϊτικῷ, (Κεφ. ιή. ἑδαφίῳ ε'. καὶ ἑξῆς.) „ Καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ προσάγματά μου, καὶ πάντα τὰ κρίματά μου, καὶ ποιήσετε „ αὐτά· ἃ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐ„ τοῖς· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. Ἄνθρωπος, ἄν„ θρωπος πρὸς πάντα οἰκεῖον σαρκὸς αὐτοῦ οὐ προσε„ λεύσεται, ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην· ἐγὼ Κύριος· „ ἀσχημοσύνην πατρός σου, καὶ ἀσχημοσύνην μητρός

„ σου οὐκ ἀποκαλύψεις· Μήτηρ γάρ σου ἐστὶν, οὐκ ἀ„ ποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. Ἀσχημοσύνην „ γυναικὸς Πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις. Ἀσχημοσύ„ νη Πατρός σου ἐστίν. Ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς σου „ ἐκ Πατρός σου ἢ ἐκ Μητρός σου, ἐνδογενοῦς ἢ γεγεν„ νημένης ἔξω, οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνην αὐ„ τῶν. Ἀσχημοσύνην θυγατρὸς υἱοῦ σου, ἢ θυγατρὸς „ θυγατρός σου, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην „ αὐτῶν, ὅτι σὴ ἀσχημοσύνη ἐστίν. Ἀσχημοσύνην θυ„ γατρὸς γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις· ὁμο„ πατρία ἀδελφή σου ἐστὶν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχη„ μοσύνην αὐτῆς. Ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου „ οὐκ ἀποκαλύψεις οἰκεία γὰρ πατρός σου ἐστίν. Ἀσχη„ μοσύνην ἀδελφῆς μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις οἰ„ κεία γὰρ μητρός σου ἐστίν. Ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ „ τοῦ πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, καὶ πρὸς τὴν γυ„ ναῖκα αὐτοῦ οὐκ εἰσελεύσῃ· συγγενὴς γάρ σου ἐστίν. „ Ἀσχημοσύνην νύμφης σου οὐκ ἀποκαλύψεις· γυνὴ „ γὰρ υἱοῦ σου ἐστὶν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύ„ νην αὐτῆς. Ἀσχημοσύνην γυναικὸς ἀδελφοῦ σου οὐκ „ ἀποκαλύψεις· ἀσχημοσύνη γὰρ ἀδελφοῦ σου ἐστίν. „ Ἀσχημοσύνην γυναικὸς καὶ θυγατρὸς αὐτῆς οὐκ ἀ„ ποκαλύψεις· τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ τὴν „ θυγατέρα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς οὐ λήψῃ, ἀποκαλύ„ ψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν· οἰκεῖαι γάρ σου εἰσὶν ἀ„ σέβημα ἐστί. „ Ταῦτα μὲν καὶ τὰ τοιαῦτα διὰ τοῦ Προφήτου Μωϋσέως καὶ περὶ Συνοικεσίων νενομοθέτηται τοῖς πάλαι Ἰσραηλίταις ἐκείνοις, ὡς νηπιάζουσι, καὶ παιδαγωγουμένοις κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον, παιδαγωγὸν ἀποκαλοῦντα τὸν Νόμον, καὶ τοῖς τῇ σκιᾷ λατρεύουσι, καὶ τοῖς τοὺς τύπους παραλαβοῦσιν. Ἡμῖν δὲ τῷ νέῳ Ἰσραὴλ, τῷ ἔθνει τῷ ἁγίῳ, τοῖς φυ-

γοῦσι μὲν τὴν σκιὰν καὶ τοὺς τύπους, ἀξιωθεῖσι δὲ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν ἔχουσι, τί ἄρα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐχρῆν νομοθετῆσαι; ἀνάγκη γὰρ ἦν τοῖς πάντα τἄλλα τὴν τελειότητα χάριτι Χριστοῦ λαβοῦσι, καὶ τὰ περὶ συνοικεσίων ἀκριβέστερον παραλαβεῖν· ἡμῖν, ὡς πρέπει ἁγίοις, ἔδει μᾶλλον καὶ τὰ συνοικέσια ἐξακριβωθῆναι, καὶ τῶν σχετικῶν ἁφίσασθαι προσώπων, ἐν οἷς καὶ ἐλαχίστη τις θεωρεῖται οἰκειότης· πῶς γὰρ ἂν ἄλλως τὸ τοιοῦτο φρονῆσαι ἡμῖν γένοιτο, ὅ ἐν τῷ παλαιῷ Νόμῳ τοσαύτης ἠξίωται τῆς φροντίδος; ἢ τοῖς μὲν ἀτελέσιν ἔδει τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα περὶ συνοικεσίων νομοθετηθῆναι, ἡμῖν δὲ τοῖς ἐν Χριστῷ τελείοις οὐδεμία ἦν χρεία περὶ τούτων, ἀλλ' ἐξῆν φέρεσθαι ὡς ἂν τύχῃ; καὶ τὶς μὴ ἐκσὰς τῶν ἰδίων φρενῶν τολμήσειε κἂν μέχρι ψιλῆς διανοίας τὸ τοιοῦτο ὑπολαβεῖν; διὸ καὶ οἱ θεῖοι Ἀπόστολοι καθόλου μὲν ἱκανὰ ἡμῖν περὶ τούτων γνωρίσματα ἐν ταῖς Ἱεραῖς αὐτῶν Δέλτοις παρέδωκαν, ἀπείργοντες πάντα ῥύπον καὶ μολυσμὸν τοῖς τῷ Χριστιανικῷ σεμνυνομένοις ὀνόματι. „ Πορνείᾳ γὰρ „ φησὶν ὁ θεῖος Ἀπόστολος, καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία, μη- „ δὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις· „ (πρὸς Ἐφεσ: κεφ: ε΄: ἐδάφ: γ΄:) καὶ πάλιν, „ παράγει τὸ „ σχῆμα τοῦ Κόσμου τούτου, καὶ ὁ καιρὸς συνεσταλμέ- „ νος ἐστὶν, ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας, ὡς μὴ ἔχοντες „ ὦσι. „ (πρὸς Κορ: Α΄: κεφ: ζ΄: ἐδάφ: κθ΄:) ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐτῶν Κανόσι τὰ τῆς βαθμολογίας ἐν μέρει ἐμφαίνοντες, τοῖς ἀθεμίτοις Γάμοις τοὺς Ὀρθοδόξους συμπλέκεσθαι ἀπαγορεύουσι· καίτοι τοίνυν καθόλου καὶ ἐν μέρει τὰ περὶ συνοικεσίων ἐγγράφως ἡμῖν κατέλιπον, ὅμως μέντοι καὶ ἀγράφως πολλῷ πλείω περὶ τούτων τοῖς ἑαυτῶν διαδόχοις παρέδωκαν, καθὼς

καὶ περὶ πολλῶν ἄλλων ἐν γένει τῆς Ἐκκλησίας παραδόσεων ἐν τοῖς τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ἡμῶν διὰ στόματος μέχρις ἡμῶν ἀλληλοδιαδόχως λαλοῦσι· ἐφ' οἷς δὴ ἐγγράφως τε καὶ ἀγράφως παραδοθεῖσιν οἱ Θεοφόροι Πατέρες ἐπιστηριζόμενοι, δι' Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων, ὥσπερ τὰ περὶ Δογματικῆς Θεολογίας ἀνέπτυξάν τε, ἐδίδαξαν, καὶ ἐκράτυναν Ὅροις καὶ Κανόσιν Ἱεροῖς, οὕτω καὶ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν τῶν ἠθῶν εὐκοσμίαν, καὶ Χριστιανικὴν πολιτείαν, καὶ καθαρότητα, διετάξαντο καὶ ἐνομοθέτησαν, ἐν οἷς εἰσὶ καὶ τὰ περὶ συνοικεσίων, ἐποικοδομοῦντες ἐπί τε τῆς πρώτης ἐκείνης βάσεως τοῦ παλαιοῦ Νόμου, τῆς ἐν τῷ Λευϊτικῷ, κφ: ιή: ἐδάφ: ε΄: καὶ ἐφ' ὧν καθόλου καὶ ἐν μέρει οἱ θεῖοι Ἀπόστολοι περὶ τούτου ἐγγράφως ἐξέθεντο καὶ διέλαβον, καὶ ἀγράφως ὁριστικώτερον παρέδωκαν· τῆς γὰρ τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ὀρθότητος περὶ τὰ τῆς Πίστεως δόγματα προμηθούμενοι, καὶ τῆς περὶ τὴν τοῦ βίου διαγωγὴν, καὶ τὸ πολίτευμα καθαρότητος αὐτῶν προνοοῦντες, οὐ διέλιπον τὸ ἄνωθεν ἐκ παραδόσεως μέχρις αὐτῶν κατελθὸν ἔθος διακατέχοντες, ἀναπτύσσειν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀκριβέστερον δι' ἱερῶν Κανόνων πᾶν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος, ἐπειδὰν χρεία ἐγίνετο. Καθ' ὃν δὴ τρόπον καὶ ἡ ἐν Νεοκαισαρείᾳ τοπικὴ Σύνοδος, ἄνωθεν παραλαβοῦσα, ἐν τῷ β΄. αὐτῆς Κανόνι, μέχρι θανάτου ἐξωθεῖται τὴν δύο ἀδελφοῖς γήμασαν γυναῖκα, οὕτως ἐπὶ λέξεως λέγουσα. „ Γυνὴ „ ἐὰν γήμηται δύο ἀδελφοῖς, ἐξωθείσθω μέχρι θανά- „ του· πλὴν ἐν τῷ θανάτῳ, διὰ τὴν φιλανθρωπίαν, „ εἰποῦσα, ὡς ὑγιάνασα, λύσει τὸν Γάμον, ἔξει τὴν „ μετάνοιαν. „ Παρόμοια τούτοις καὶ ἄλλα ἔστιν ἰδεῖν διορισθέντα τε καὶ κανονισθέντα καὶ ὑπ' ἄλλων κατὰ μέρος ἁγίων Πατέρων, ὥσπερ καὶ παρὰ τοῦ Οὐρανο-

φάντορος Βασιλείου· ὅς γε καθόλου μὲν περὶ Γάμου ἐν τῷ ξή. αὐτοῦ Κανόνι οὕτω φησίν. „ Ἡ τῆς ἀπειρη-
„ μένης συγγενείας εἰς Γάμον ἀνθρώπων σύγασις, εἰ
„ φωραθείη, ὡς ἐν ἁμαρτήμασιν ἀνθρώπων γινομένη,
„ τὰ τῶν μοιχῶν ἐπιτίμια δέξεται· „ διὰ τῆς ἀπειρη-
μένης συγγενείας ἐννοῶν γενικώτερον, ὡς ἔοικεν, ὅσα
τε ὁ παλαιὸς Νόμος προηγουμένως λαλεῖ, καὶ ὅσα οἱ
θεῖοι Ἀπόστολοι ἑπομένως ἐγγράφως τε καὶ ἀγράφως
παρέδωκαν· καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ Θεοφόροι Πατέρες τοῖς
ἴχνεσιν ἐκείνων ἑπόμενοι, μέχρι τοῦ καιροῦ αὐτῶν ὁρι-
στικώτερον περὶ Γάμου διέταξαν· ἐν μέρει δέ, „ ὁ αὐ-
„ τὸς τύπος, φησὶν ἐν ος': αὐτοῦ Κανόνι, καὶ περὶ
„ τῶν τὰς νύμφας ἑαυτῶν λαμβανόντων φυλατέσθω. „
καὶ ἐν οη': „ ὁ αὐτὸς κρατείτω τύπος καὶ ἐπὶ τῶν δύο
„ ἀδελφὰς λαμβανόντων εἰς συνοικέσιον, εἰ καὶ κατὰ
„ διαφόρους χρόνους· „ καὶ ἐν τῷ κγ': αὐτοῦ. „ Περὶ
„ τῶν δύο ἀδελφὰς γαμούντων, ἢ ἀδελφοῖς δυσὶ γα-
„ μουμένων, ἐπισολίδιον ἡμῖν ἐκπεφώνηται, οὗ τὸ
„ ἀντίγραφον ἀπεσείλαμέν σου τῇ εὐλαβείᾳ (τῷ Ἀμ-
„ φιλοχίῳ, ἐν τῇ α': κανονι κῆ αὐτοῦ Ἐπισολῇ,) ὁδὲ
„ ἀδελφοῦ ἰδίαν γυναῖκα λαβὼν, οὐ πρότερον δεχθή-
„ σεται, πρὶν ἀποσῆναι αὐτῆς· „ καὶ Τιμόθεος δὲ
ὁ Ἀλεξανδρείας ἐν ια': ἐρωτήσει αὐτοῦ ἐρωτηθείς,
„ ἐάν τις καλέσῃ Κληρικὸν εἰς τὸ συζεῦξαι Γάμον,
„ ἀκούσῃ δὲ τὸν Γάμον παράνομον, ἢ θειογαμίαν, ἤ-
„ γουν ἀδελφὴν τελευτησάσης γυναικὸς, τὴν μέλου-
„ σαν ζεύγνυσθαι, εἰ ὀφείλει ἀκολουθῆσαι ὁ Κληρικὸς,
„ ἢ προσφορὰν ποιῆσαι; ἀποκρίνεται· ἅπαξ εἴπατε·
„ ἐὰν ἀκούσῃ ὁ Κληρικὸς τὸν Γάμον παράνομον· εἰ οὖν
„ ὁ Γάμος παράνομός ἐστιν, οὐκ ὀφείλει ὁ Κληρικὸς κοι-
„ νωνεῖν ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις. „ Ἐκ δὲ τῶν Συνο-
δικῶν Κανόνων, ὡς κορωνίδα ἐκτιθέμεθα ἐπὶ τῶν αὐ-

τῶν βάσεων ἐκτεθέντα τὸν νδ'. τῆς ἕκτης Οἰκουμε-
νικῆς Συνόδου. „ Τῆς θείας ἡμᾶς οὕτω σαφῶς ἐκδι-
„ δασκούσης Γραφῆς, οὐκ εἰσελεύσῃ πρὸς πάντα οἰκεῖον
„ σαρκός σου, ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην αὐτοῦ, ὁ θεο-
„ φόρος Βασίλειος τινὰς τῶν ἀπηγορευμένων Γάμων ἐν
„ τοῖς οἰκείοις Κανόσιν ἀπηριθμήσατο, σιωπῇ τὰ πλεῖ-
„ ςα παραδραμὼν, καὶ κατ' ἀμφότερα κατασκευάσας
„ ἡμῖν τὸ ὠφέλιμον· τὸ γὰρ τῶν αἰσχρῶν ὀνομασιῶν
„ πλῆθος παραιτησάμενος, ὡς μὴ τὸν λόγον καταῤῥυ-
„ παίνοι τοῖς ῥήμασι, τὰς ἀκαθαρσίας διέλαβε, δι' ὧν
„ περιεκτικῶς ἡμῖν τοὺς παρανόμους Γάμους ὑπέδειξεν·
„ ἐπειδὴ δὲ τῇ τοιαύτῃ σιωπῇ, καὶ τῷ ἀδιαγνώςῳ τῆς
„ τῶν ἀθέσμων Γάμων ἀπαγορεύσεως ἑαυτὴν ἡ φύσις
„ συνέχεε, συνείδομεν γυμνότερον τὰ περὶ τούτου ἐκ-
„ θέσθαι, ὁρίζοντες ἀπὸ τοῦ νῦν, τὸν τῇ οἰκείᾳ ἐξα-
„ δέλφῃ πρὸς Γάμου κοινωνίαν συναπτόμενον, ἢ Πα-
„ τέρα καὶ υἱὸν μητρὶ καὶ θυγατρὶ, ἢ δύο κόραις ἀδελ-
„ φαῖς, πατέρα καὶ υἱὸν, ἢ ἀδελφοῖς δυσὶ μητέρα καὶ
„ θυγατέρα, ἢ ἀδελφοὺς δύο δυσὶν ἀδελφαῖς, ὑπὸ τὸν
„ τῆς ἐπταετίας πίπτειν Κανόνα, ἀφιςαμένων αὐτῶν
„ προδήλως τοῦ παρανόμου συνοικεσίου. „ Ἀλλὰ τί
χρὴ λέγειν τὰ πάντα, ὅσα οἱ θεῖοι Πατέρες εἰρήκασι
περὶ συνοικεσίων, καὶ ἐγγράφως ἡμῖν κατέλιπον, ἃ ἐ-
πιλείψει ἡμᾶς ὁ χρόνος ἀπαριθμοῦντας; ἐπ' ἐκείνης
γὰρ τῆς τοῦ παλαιοῦ Νόμου βάσεως, ὡς εἴρηται, καὶ ἐφ'
ὧν οἱ πνευματέμφοροι Ἀπόστολοι ἐγγράφως καὶ ἀγράφως
παρέδωκαν, οἵτε τῶν Οἰκουμενικῶν ἁγίων Συνόδων θεῖοι
Πατέρες ἡμῶν, οἵτε τῶν Τοπικῶν, καὶ κατὰ μέρος αὐτῶν
ἕκαςος θεοπνεύςως ἐποικοδομοῦντες· πρὸς δὲ, καὶ αἱ
μετὰ ταῦτα κατὰ καιροὺς συγκροτηθεῖσαι τοπικαὶ
ἱεραὶ Σύνοδοι, ἀλληλοδιαδόχως τούτοις ἑπόμεναι, κα-
τὰ πρόνοιαν τῆς ὑπὲρ τῶν Ὀρθοδόξων ἁγνείας καὶ κα-

θαρότητος, τοὺς περὶ συνοικεσίων διαφόρους Κανόνας
ἐξέθεντο· μὴ βουλόμενοι γὰρ τοῖς συγγενικοῖς Γάμοις
μολύνεσθαι, „ οἱ γεγραφότες, φασὶ, τοὺς Νόμους,
„ τοὺς τῶν Γάμων ἀθεμίτους, τοὺς μὲν, ὀνόμασι ῥη-
„ τοῖς διέσειλαν, τοὺς δὲ, τῷ τῆς ἀκαθαρσίας ὀνό-
„ ματι διαλαβόντες γενικῶς, ἀφῆκαν καὶ παρεσιώπη-
„ σαν, τοῦ σεμνοῦ πάντως φροντίζοντες, καὶ μὴ τῇ
„ καθ' ἕκαστον ἐκθέσει τὴν γλῶτταν καταῤῥυπαίνειν
„ ἐθέλοντες, συνωδὰ τοῖς ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου
„ λεγομένοις, „ πορνεία καὶ ἀκαθαρσία πᾶσα, μηδὲ
„ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει Ἁγίοις· „ ἀπο-
„ φαινόμενοι, καὶ τῷ τῆς ἀκαθαρσίας ὀνόματι, πᾶ-
„ σαν ἀθεμιτογαμίαν, καὶ ἀῤῥητοποιΐαν περιλαμβά-
„ νοντες. Ἀλλ' εἰ καί τινα σιωπῇ τετίμηται, οὐ πάν-
„ τως ἡ σιωπὴ τοῖς φιληδόνοις ἐγένετο ἄδεια· ἀλλὰ
„ καὶ αὐτοῖς τοῖς ἐπιτετραμένοις τῶν Γάμων, ὁ Νόμος
„ οὐκ ἀφῆκε ῥᾳδίως ἐπιπηδᾶν· „ ἐπεί τοι γε ἐν τοῖς
„ Γάμοις, οὐ τὸ ἐπιτετραμμένον μόνον, ἀλλὰ καὶ
„ τὸ εὐπρεπὲς δεῖ σκοπεῖν· „ κατὰ τὸν μέγαν Βασί-
„ λειον, „ τὸν καὶ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, κατὰ τὴν
„ θεολόγον φωνὴν, ἐρευνῶντα, οὗ Νόμος ἡ γλῶττα
„ τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ὁ τῶν ῥημάτων φθόγγος, θεό-
„ γραφοι πλάκες, δακτύλῳ ἐγκεχαραγμέναι Θεοῦ· ὁ
„ δὲ ζητῶν ἕτερον Νομοθέτην ἐν τούποις, οὐκ οἶδα, εἰ
„ σωφρονοῦσιν οὗτός γε δόξει σωφρονεῖν· „ ὅς γε μέγας
„ Πατὴρ ἐπίτομον γνώρισμα παρεχόμενος, ἐν ᾧ τὰ
„ τῶν ἀθεμίτων Γάμων ῥαδίως τῶν νομίμων ἀποκρι-
„ θήσεται, ἀποφαντικῶς λέγει· „ ἐν οἷς τὰ τοῦ Γέ-
„ νους συγχέονται ὀνόματα, ἐν τούτοις ὁ Γάμος ἀθέ-
„ μιτος. „ Τοιούτοις οὖν γνωρίσμασι, καὶ θεοπνεύστοις
τῶν Πατέρων γνώμαις, ὡς ἀλανθάστοις Κανόσιν, αἱ
μετὰ ταῦτα τοπικαὶ ἱεραὶ Σύνοδοι χρώμεναι, Συνο-

δικαῖς ψήφοις καὶ ἀποφάσεσιν, ἐκανόνισαν περὶ πάν-
των τῶν συνοικεσίων, ἅπερ ἡ καθόλου ἁγία τοῦ Χρι-
στοῦ Ὀρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία διακρατεῖ, καὶ
διακατέχει ἄνωθεν μέχρι τῆς σήμερον, καὶ μετασα-
λεῦσαι ταῦτα οὐδόλως ἀνέχεται, τοσούτοις αἰῶσιν
ἐπικυρωθέντα, κρατυνθέντα τε καὶ παγιωθέντα.
Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τοῖς ἐσχάτοις τούτοις καιροῖς πολλοὶ
τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, οἱ μὲν δι' ἄγνοιαν τῶν ἱερῶν
Νόμων, οἱ δὲ καὶ ἐπ' ἐλπίδι συγκαταβάσεως, σχέσεις
ἀθεμίτων συνοικεσίων συγκροτοῦντες, διαφόροις τρόποις
τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀφέσεως δράξασθαι πραγματεύον-
ται· τοῖς μὲν γὰρ ἐπιχείρημα καθίσαται, εἴπου τι κα-
τὰ περίσασιν, καὶ ἀνάγκην συνέβη προγεγονὸς κεκω-
λυμένου Γάμου παράδειγμα· τοῖς δὲ, καὶ διὰ τὸ ἔν τι-
σι βαθμοῖς ἀμφιῤῥεπὲς τοῦ Νόμου, ἀφορμὴ τῆς ἐπὶ τὸν
προσεχῆ, καὶ ἐγγὺς κεκωλυμένον βαθμὸν εὐσυγγνώστου
δῆθεν οἰκονομίας· εἰσὶ δὲ οἳ καὶ πορρωτέρω τὸ ἀναι-
δὲς προάγοντες, καὶ πολλῷ τῷ θράσει ἐπεμβαίνοντες,
καὶ ἀνερυθριάστως καὶ ἀθεοφόβως γενικὴν καὶ συσημα-
τικὴν ἀνατροπὴν τῶν περὶ τοῦ Γάμου ἱερῶν ἐκπεφα-
σμένων Νόμων ἀπαιτοῦντες, καὶ εἰς μειώσεις, καὶ κο-
λοβώσεις τῶν τῆς συγγενείας βαθμῶν τὴν Ἐκκλησιαστικὴν συγκατάθεσιν ἐκβιαζόμενοι, πρὸς ἀκώλυτον τῆς
ἐναγοῦς αἱμομιξίας ἐκτέλεσιν· οὗ τί ἂν γένοιτο παρα-
νομώτερον; εἰ γὰρ ἔθος τὸ τυχὸν, τῷ χρόνῳ παγιω-
θὲν, Νόμος καθίσαται, πῶς ἔθος ἅγιον, καὶ πρὸς τὴν
καθαρότητα τοῦ χριστιανικοῦ πολιτεύματος ἀφορῶν,
καὶ διὰ τοσούτων αἰώνων κρατυνθὲν, κινηθήσεται; εἰ
δὲ καὶ γνώμη τοσούτων ἁγίων Ἀνδρῶν, καὶ θεοφόρων
Πατέρων Συνοδικῶς κεκύρωται, καὶ κανόσι διησφα-
λίσθη, καὶ ἐπὶ τοσούτους αἰῶνας παρὰ πάσης τῆς Ὀρ-
θοδόξου Ἐκκλησίας διαμένει διατηρούμενον, πῶς οὐχὶ

ἅπαν ἔχει τὸ κράτος καὶ τὴν ἰσχύν ; Τίς δ' οὕτω τολμητίας τε καὶ ἀντίθεος, ὥσε καταργῆσαι ἅπερ αὐτὸς ὁ Θεὸς νενομοθέτηκε, καὶ ἅπας τῶν θείων Ἀνδρῶν ὁ σύλλογος εὐσεβῶς διετάξατο, καὶ ἡ τῶν Πιστῶν Ἐκκλησία ἐς δεῦρο διαφυλάττει ; Διὰ ταῦτα, ἡ Μετριότης ἡμῶν τοῖς Ἀποστολικοῖς καὶ Συνοδικοῖς ἑπομένη ἴχνεσι, καὶ τούτοις ἀπαρεγκλίτως παρακολουθοῦσα, ἔγνω κοινῇ συνδιασκέψει, μιᾷ τε ὁμοφώνῳ γνώμῃ ἁπάντων τῶν ἐν Βασιλευούσῃ ἐνδημούντων Ὀρθοδόξων Ἱεραρχῶν, τῶν τε Ἁγιωτάτων, καὶ Σεβασμιωτάτων Πατριαρχῶν, Προκατόχων ἡμῶν τοῦ κυρίου Κωνσταντίου Α΄: καὶ τοῦ κυρίου Κωνσταντίου Β΄: τοῦ Μακαριωτάτου καὶ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου Ἀθανασίου, καὶ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Ἀρχιερέων, καὶ ὑπερτίμων, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητῶν καὶ περιποθήτων ἡμῶν ἀδελφῶν, καὶ συλλειτουργῶν, τὸν παρόντα Πατριαρχικὸν καὶ Συνοδικὸν ἐκθέσθαι Τόμον, ἐπιχυροῦντα, καὶ οἱονεὶ ἀνακαινίζοντα, καὶ ἐπιστηρίζοντα τὰ ἔκπαλαι περὶ τῶν βαθμῶν τῶν συνοικεσίων τεθεσπισμένα ὑπὸ τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, καὶ μέχρι τοῦδε ἀλληλοδιαδόχως διενεργούμενα, καὶ ἐν εἴδει προαναφωνήσεως ἀνακηρύττοντα τοῖς ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξοις Ἀρχιερεῦσι, τοῖς τοῦ κλήρου ἅπασι, καὶ παντὶ τῷ χριστωνύμῳ πληρώματι, μηδεμίαν ἔσεσθαι τοῦ λοιποῦ μηδὲ ἐλπίσαι συγκατάβασινέν οἱῳδήτινι κεκωλυμένῳ ὄντι παρὰ τῶν ἱερῶν Νόμων συνοικεσίου βαθμῷ, εἴτε πρὶν καὶ ἐρωτηθέντος, εἴτε συντελεσθῆναι φθάσαντος· ἐφ' ᾧ καὶ γράφοντες ὁριζόμεθα ἐν ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ ἀποφαινόμεθα Συνοδικῶς, ἵνα ἡ περὶ τῶν Γάμων ἀρχαιοτάτη καὶ θεοδίδακτος, καὶ δι' ἱερῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ Πατριαρχικῶν Τόμων καὶ ἀποφάσεων ἐπικυρωθεῖσα, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἐπικρα-

τοῦσα καὶ ἐμπολιτευομένη διάταξις, ὑπάρχῃ ἀπαραποιήτως διενεργουμένη, καὶ φυλαττομένη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐς τὸ διηνεκὲς διασῴζηται ἀπαραχάρακτος, καὶ οἱ περὶ βαθμολογίας τῶν Γάμων Κανόνες, καὶ ἱεραὶ διατυπώσεις, πάσης ἐνδεχομένης ἀνάγκης αἰωνίως ἐπικρατῶσιν ἰσχύοντες· μόνον γὰρ τίμιον Γάμον γνωρίζομεν, καὶ ἀποδεχόμεθα, τὸν ἔννομον, καὶ κατὰ τοὺς Ἀποστολικοὺς καὶ Συνοδικοὺς Κανόνας τῶν θείων Πατέρων ἡμῶν συναπτόμενον, καὶ ὡς ῥίζαν ἀγαθὴν, καὶ ὑποβάθραν Γένους τιμίου καὶ εὐσεβοῦς λογιζόμεθα, ὅπου δηλονότι ἡ συγγενικὴ βαθμολογία ἀκριβῶς καὶ ἀπαραποιήτως φυλάττεται, ἤτοι, εἰς μὲν τὴν ἐξ αἵματος συγγένειαν μέχρι τοῦ ὀγδόου βαθμοῦ, εἰς δὲ τὴν ἐξ ἀγχιστείας μέχρι τοῦ ἕκτου, καὶ εἰς τὴν ἐκ τριγενείας μέχρι τοῦ τετάρτου· ἐπὶ δὲ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος ὁρίζεται κατὰ βάθος ὁ ὄγδοος, κατὰ τὴν ἐξ αἵματος βαθμολογίαν, ὅτι ἡ κατὰ πνεῦμα οἰκειότης μείζων τῆς κατὰ σάρκα· καὶ οὗτοι ἔσονται οἱ ἔσχατοι ὅροι τῆς ἀκωλύτου τῶν νομίμων συνοικεσίων ἐκτελέσεως· πᾶσαν δὲ ἄλλην γαμικὴν συνάφειαν, τοὺς ἐκτεθέντας βαθμοὺς ὑπερπηδῶσαν, καὶ τὴν κανονικὴν ταύτην βαθμολογίαν μὴ φυλάττουσαν, ὡς παράνομον ἀθεμιτογαμίαν, καὶ αἱμομιξίαν, καὶ τὸ σεμνοπρεπὲς τοῦ ἱεροῦ Γάμου καθυβρίζουσαν, ἀποστέργομεν τοῖς ὅλοις, καὶ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ἀποκλείομεν, καὶ πόρρω τοῦ Ὀρθοδόξου Λαοῦ ἀποῤῥίπτομεν, καὶ ὡς ἄθεσμον, καὶ ἀτελεσιούργητον τὸ τοιοῦτο συνοικέσιον λογίζεσθαι ὁριζόμεθα, καὶ τοὺς παραβάτας, καὶ τῶν ἱερῶν Νόμων καταφρονητὰς, ἐναντίους τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖς ὑπὸ τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν ἐπανατεινομένοις ἐπιτιμίοις ἐνόχους ἀναγράφομεν, καὶ ὑπευθύνους, μηδεμιᾶς τοὐντεῦθεν ἐφ' οἱῳδήτινι λόγῳ, καὶ ἀνάγκῃ οἰκονομίας,

ἢ παροράσεως, ἄπαγε! χώραν θαῤῥούσης λαχεῖν. Ὅθεν καὶ ὁ παρὼν ἡμέτερος Πατριαρχικὸς καὶ Συνοδικὸς ἐξεδόθη Τόμος, καταγραφεὶς κἀν τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, πρὸς κοινὴν τῶν ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξων διαβεβαίωσιν.

Ἐν ἔτει Σωτηρίῳ ᾳωλθ'. Φευρουαρίου ι'.

† ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ Ἐν ΧΡΙΣΤΩ Τῷ ΘΕΩ ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ.

† ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΠΡΩΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ Α'. Ἐν ΧΡΙΣΤΩ Τῷ ΘΕΩ ΣΥΝΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ.

† ΠΡΩΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ Ἐν ΧΡΙΣΤΩ Τῷ ΘΕΩ ΣΥΝΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ.

† ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ἐν ΧΡΙΣΤΩ Τῷ ΘΕΩ ΣΥΝΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ.

† Ἐφέσου Ἄνθιμος.
† Κυζίκου Ἄνθιμος.
† Χαλκηδόνος Ἱερόθεος.
† Θεσσαλονίκης Μελέτιος.
† Πελαγωνείας Γεράσιμος.
† Λήμνου Ἱερώνυμος.
† Ἡρακλείας Διονύσιος.
† Νικομηδείας Ἄνθιμος.
† Δέρκων Γερμανός.
† Ἀμασείας Καλλίνικος.
† Κενσεντιλίου Ἀρτέμιος.
† Σκοπείων Γαβριήλ.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ καὶ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ πρὸς τοὺς ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ τῆς ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ Καὶ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

Οἱ κατὰ τὴν Ἰονικὴν Ἑπτάνησον Ἀρχιερατικῶς προϊζάμενοι Ἱερώτατοι Μητροπολῖται, καὶ θεοφιλέσατοι Ἐπίσκοποι, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ, καὶ συλλειτουργοὶ τῆς ἡμῶν Μετριότητος· χάρις εἴη ὑμῖν, καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. „ Ὁ μὴ ἐλέγχων, „ φησὶ, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὡς ὁ τὸν ἰὸν ἀφεὶς τῷ „ δηχθέντι ὑπὸ Ἰοβόλου „· πολλῷ δὴ μᾶλλον ὅταν ὁ κίνδυνος εἰς ψυχικὸν ὄλεθρον ἀφορᾷ, τεκταινόμενον ὑπὸ τοῦ νοητοῦ ὄφεος, τοῦ τὸν θανατηφόρον ἰὸν πρὸς αὐτὰς ἐκκενοῦντος τὰς ψυχὰς, ὑπὲρ ὧν ὁ Κύριος ἡμῶν τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐξέχεεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ. Τοιούτους ἀδελφικοὺς ἐλέγχους, καὶ πνευματικὰς νουθεσίας, προαγόμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος, χρέει ἀπαραιτήτῳ Ἐκκλησιαστικῷ, νὰ μετέλθωμεν πρὸς ὑμᾶς τοὺς ἐν Χριστῷ ἀγαπητοὺς ἡμῶν ἀδελφούς· διότι θλιβόμεθα καιρίως, καὶ διαπρίεται ἡμῶν ἡ καρδία. ὅτι, μετὰ τοσούτους ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους δὲν ἐλείψαμεν καταβάλλοντες ἀφ' ἧς ἡμέρας θείῳ ἐλέει προήχθημεν ἐπὶ τὴν ἁγιωτάτην Οἰκουμενικὴν ταύτην περιωπὴν, οὐδὲν ἧττον βλέπομεν θρασυνομένην τὴν τοῦ ἀρχεκάκου Σατᾶν μανιώδη κακίαν. Εἰς τὸν ἀκήρυκτον πόλεμον, τὸν ὁποῖον ὁ κοινὸς οὗτος πολεμήτωρ διήγειρε καὶ ἐν τοῖς ἐσχάτοις τούτοις χρόνοις διὰ τῶν χειμάῤῥου δίκην ἐφορμησάντων κατὰ τοῦ Ὀρθοδόξου πληρώματος κακοδόξων αἱρετι-

κῶν, οἵτινες ἄλλοτε μὲν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς, ἄλλοτε δὲ μὲ ἐνέδρας ποικίλας, ἐφάνησαν καταδιώκοντες, καὶ ἐπιβουλεύοντες τὰ ἱερὰ δόγματα, καὶ τὰ πατροπαράδοτα ἔθιμα τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν Πίστεως, μ' ὅλον ὅτι ἀντιπαρετάξαμεν ὅλα τὰ δραστήρια ἀποκρουσικὰ μέσα, ἔνθεν μὲν καταστήσαντες καὶ ἄλλους ἀγρύπνους φύλακας καὶ ἐπιμελητὰς τῶν Ὀρθοδόξων δογμάτων, καὶ ἱερῶν Νόμων καὶ Κανόνων, ἔνθεν δὲ δι' ἐπανειλημμένων Ἐγκυκλίων Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιστολῶν, ὡς διὰ τοσούτων πνευματικῶν σαλπίγγων, διεγείραντες τὴν προσοχὴν τῶν ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξων· ἀλλὰ μόλις εἴδομεν ταπεινουμένην ὀπωσοῦν τὴν ὀφρὺν τοῦ ἀλάστορος, καὶ καταβαλλομένην διὰ τῆς θείας βοηθείας τοὺς ὑπερηφάνους φυλισαίους, καὶ ἰδοὺ πικρόταται ἀγγελίαι ἀπετέλεσαν νέον ἄλγος ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσον οὐ πρὸς μέρη ἀκλεῆ τὴν εὐσέβειαν ἐξήπλωσε τὰς σατανικὰς πλεκτάνας ὁ πονηρὸς, ἀλλ' ὅπου ἀρχῆθεν διέλαμψεν ἡ Ὀρθοδοξία, καὶ τῶν πατρῴων δογμάτων ὁ ζῆλος, ὅθεν προήχθησαν τοσοῦτοι γεραροὶ καὶ ἔνδοξοι αὐτῆς πρόμαχοι, διαπρέψαντες ὡς ἄλλοι φωστῆρες ἐν τῷ Ἐκκλησιαστικῷ στερεώματι, πρὸς τοὺς Διαδόχους, λέγομεν, καὶ τὰ βλασφήματα τῶν Εὐγενίων, Θεοτόκων, Μηνιατῶν, καὶ Δαμοδῶν, κατορχεῖται ἤδη ἡ τοῦ παλαμναίου ἐχθροῦ πάντολμος ἐπιβουλὴ, καὶ τὸ χείριστον, ὅτι σπεύδει νὰ μετέλθῃ μέσα καὶ ὄργανα τῶν ὀλεθρίων αὐτοῦ σκοπῶν, ὑμᾶς τοὺς πνευματικοὺς Ποιμένας, καὶ Προσάτας προβεβλημένους τοῦ Ὀρθοδόξου λαοῦ· καθότι οὐ μόνον ἀπὸ φήμης, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ διὰ ζώσης φωνῆς πληροφορίας πολλῶν ἀξιοπίστων σεβασμίων αὐτόθεν ὑποκειμένων ἐβεβαιώθημεν τὴν ἀξιοδάκρυτον πνευματικὴν κατάσασιν τῆς καθ' ὑμᾶς Ἐκκλησίας, καὶ τὸν ὀλέθριον κρημνὸν, εἰς

ὃν ὠθοῦνται ἐλεεινῶς τὰ αὐτόθι λογικὰ τοῦ Χριστοῦ πρόβατα· αἴτια δὲ τούτων μανθάνομεν τὴν ἀδράνειαν, καὶ ἀδιαφορίαν ὑμῶν τῶν πνευματικῶν Ποιμένων ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς ποιμαντικῆς ἐπαγρυπνήσεως ὑμῶν, καὶ τὸ ἄφροντι, καὶ ἀνάλγητον, δι' ἃ παραβλέπετε τὰ πλέον κυριώτερα, καὶ ἀπαραίτητα θρησκευτικὰ χρέη, καὶ ἔθιμα, τὰ πρὸς ψυχικὴν σωτηρίαν, καὶ πνευματικὴν περίθαλψιν τῶν Χριστιανῶν ὑπαγορευόμενα ὑπὸ τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, προχωρησάσης τῆς κατακρίτου ἀδιαφορίας σας μέχρι τῆς ἀπραξίας, καὶ καταργήσεως καὶ αὐτῶν τῶν ἱερῶν Μυστηρίων· καθότι ὁλόκληρα χωρία τῶν Ἐπαρχιῶν σας στεροῦνται Ἱερέων, καὶ Διακόνων, ἐπειδὴ πρὸ πολλοῦ ἐπαύσετε χειροτονοῦντες τοιούτους λειτουργοὺς τοῦ Ὑψίστου, καὶ πνευματικοὺς ἐπιμελητὰς τῶν χριστιανικῶν ψυχῶν, κἀντεῦθεν πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν ἀποθνήσκουσιν ἀκοινώνητοι, φεῦ! καὶ ἀνεξομολόγητοι, καὶ ὡς ἐθνικοὶ ἐνταφιάζονται ἄνευ τῶν νενομισμένων ἀκολουθιῶν, καὶ μνημοσύνων, καὶ νήπια ἀβάπτιστα τελευτῶσι, καὶ ἄλλαι φρικταὶ, καὶ ἀνήκουστοι τολμῶνται καταχρήσεις, περὶ τῶν ὁποίων ὑμεῖς οὐδεμίαν λαμβάνετε θεραπείας πρόνοιαν, καὶ μήτε ἀκρόασιν δίδετε παντελῶς εἰς τὰς καθημερινὰς προσκλαύσεις, καὶ τὰ παράπονα τῶν πασχόντων Χριστιανῶν. Ἐκτὸς δὲ τούτων καὶ τὰ ἱερὰ αὐτόθι καταγώγια εὑρίσκονται εἰς τὴν πλέον ἀσχήμονα ἀκαταστασίαν, ὑποχωρούντων ὑμῶν εἰς τὸ νὰ διαρπάζωνται τὰ μοναστηριακὰ ὑπάρχοντα ὑπὸ ἀνευλαβῶν, καὶ νὰ καταδιώκωνται οἱ ἐν αὐτοῖς μονάζοντες· ὁ δὲ διωγμὸς δὲν περιορίζεται μόνον κατὰ τῶν Μοναστηριακῶν, ἀλλὰ καθ' ὅλων ἐκτείνεται τῶν ἐναρέτων Ἱερωμένων, ῥαδιουργίᾳ τῶν τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐχθρῶν, τῶν ἐπὶ τῇ καταδιώξει ἐκείνων

τὴν ἰδίαν πρόοδον ἐποικοδομούντων· ἐπειδὴ μ' ὅλον ὅ-
τι πολλὰ τοιαῦτα λόγου ἄξια ἱεροπρεπῆ καὶ κόσμια
ὑποκείμενα εὑρίσκονται αὐτόθι, χάριτι Θεοῦ, καὶ ζῆ-
λον τρέφουσιν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας θερμότατον, ὅμως
αὐτοὶ μὲν διώκονται, καὶ καταφρονοῦνται, καὶ χλευά-
ζονται παρ' ὑμῶν τῶν ἰδίων, οἵτινες ἀντὶ νὰ εὐνοῆτε,
καὶ νὰ προσατεύητε τοὺς τοιούτους ζηλωτὰς τῆς εὐσε-
βείας, καὶ νὰ παραλαμβάνετε συνεργοὺς, καὶ συμβού-
λους εἰς τὰς πνευματικὰς ἐργασίας σας, γίνεσθε οἱ με-
γαλήτεροι ἀντίπαλοι τῆς ἀρετῆς των, καὶ οἱ δεινότεροι
σκόλωπες, καὶ τὸ σκάνδαλον τοῦ ζήλου καὶ τῶν ἐναρέ-
των αὐτῶν πράξεων, καὶ τῆς περὶ τὴν εὐσέβειαν ἐπι-
μονῆς των, καὶ θερμότητος· ἀντ' αὐτῶν δὲ προάγον-
ται, καὶ προσατεύονται, καὶ ὑπουργήματα ἐμπι-
στεύονται νεόφυτοι τινὲς Ἱερεῖς ἀλαζόνες, καὶ πολι-
τείαν ἐμφαίνοντες ἄσατον, ὑποπτοι τὴν εὐσέβειαν, ἵ-
να μὴ εἴπωμεν, παντελεῖς καταφρονηταὶ τῶν πατρο-
παραδότων ἐθίμων, οἷα δὴ μαθητεύσαντες εἰς σπου-
δαςήρια διαβεβλημένα, καὶ ὑπὸ τῆς κοινῆς φήμης τῶν
ὀρθοφρονούντων Ἑπτανησίων κατακρινόμενα, καὶ ὑ-
πὸ διδασκάλοις, οὐχ ὅπως ἀμφιβαλλομένοις τὰ φρονή-
ματα, ἀλλὰ καὶ φανεροῖς ἐχθροῖς τῆς ὑγιαινούσης δι-
δασκαλίας· ἐκ τοιούτων, φαμὲν, Ἱερέων, τοιαύταις
ἀποδείξεσι καὶ συςάσεσι πιςουμένων, συνίςανται αἱ
ὀλίγαι χειροτονίαι, τὰς ὁποίας μετὰ τοσούτου χρόνου
πάροδον ἐξετελέσατε· τὴν αὐτὴν ῥᾳθυμίαν καὶ ἀδια-
φορίαν δεικνύετε καὶ εἰς τὰ τῆς χριςιανικῆς ἀνατρο-
φῆς τῆς Ὀρθοδόξου νεολαίας, μηδόλως φροντίζοντες
διὰ τὴν διαγωγὴν, καὶ τὰ φρονήματα τῶν Διδασκά-
λων, καὶ μαθητῶν, καὶ τὰ εἰσαγόμενα, καὶ παραδι-
δόμενα ἐν τοῖς σχολείοις βιβλία, ἀλλ' ὡς ξένα, καὶ
ἀλλότρια ταῦτα τῆς Ἀρχιερατικῆς φροντίδος σας νο-

μίζοντες, καταλείπετε τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὁμογε-
νῶν τέκνων εἰς τὴν διάκρισιν ἑτεροδόξων διδασκάλων,
καὶ διεφθαρμένων ὁμογενῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἀνατρέπε-
ται ἐκ βάθρων ἡ Εὐσέβεια, καὶ ἡ πρὸς τὰ πατρῶα ἔθιμα
ἀφοσίωσις. Ταῦτα καὶ ἕτερα τούτοις ὅμοια, ἀγαπητοὶ
ἀδελφοὶ! πολλαχόθεν περιηχοῦσι τὰς Ἐκκλησιαςικὰς ἀ-
κοὰς, καὶ καθ' ἑκάςην μετὰ δεινοπαθείας ἀναφέρονται
πρὸς τὴν κοινὴν ταύτην τῶν Εὐσεβῶν Μητέρα ὑπὸ πολλῶν
Ἱερωμένων καὶ λαϊκῶν Ἑπτανησίων, ἐλεεινολογούντων
τὴν ἀθλίαν αὐτῶν κατάςασιν, καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν ὑμῶν
τῶν πνευματικῶν αὐτῶν Ποιμένων, οἵτινες ἀμέριμνοι
εἰς τὸν ἐπικείμενον αὐτοῖς ψυχικὸν κίνδυνον, κωφεύον-
τες εἰς τὰς συνεχεῖς αὐτῶν προσκλαύσεις, ἀσυμπαθεῖς
εἰς τὰς θλίψεις, καὶ τὰς ἀνάγκας των, παρεχωρήσα-
τε πάντα τὰ πνευματικὰ, καὶ Ἐκκλησιαςικὰ ἔργα
εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων, καὶ κατεπροδώκατε ἀναξίως τὰ
ἱερώτερα, καὶ κυριώτερα δικαιώματα τοῦ Ἀρχιερατι-
κοῦ ὑμῶν ἐπαγγέλματος, καὶ ὡς μισθωτοὶ, καὶ οὐκ ἀλη-
θεῖς Ποιμένες ἀφήκατε τὰ λογικὰ ὑμῶν πρόβατα ἔρη-
μα πάσης βοηθείας, ἀφύλακτα, καὶ πανταχόθεν ἐκ-
τεθειμένα εἰς βορὰν τοῦ νοητοῦ θηρός. Ὅθεν καὶ πολ-
λῆς κατηφείας καὶ ἀθυμίας ἐνέπλησεν ἡμᾶς τὰ ἀπο-
τρόπαια ταῦτα ἀκούσματα· ποῖον γὰρ ἄλλο ἀνιαρώ-
τερον; οἱ Προσᾶται τῶν Ὀρθοδόξων νὰ καθίςανται
λυμεῶνες, οἱ Ποιμένες ἴσα καὶ λύκοις ἐπιβλαβεῖς, οἱ
ὀφθαλμοὶ σκότους πεπλησμένοι· καὶ ταῦτα καθ' ὃν
καιρὸν ἡ Ἐκκλησία πολεμουμένη δεινῶς, ὑψηλῷ κηρύ-
γματι συγκαλεῖ τοὺς ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξους Ἀρχιε-
ρεῖς, τὰ γνήσια αὐτῆς μέλη, διὰ νὰ δείξωσιν ὑπὲρ
ἄλλοτε ποτὲ τὸν ἔνθερμον αὐτῶν ζῆλον, καὶ τὴν ἄο-
κνον προσπάθειαν εἰς τὸν προκείμενον πνευματικὸν ἀ-
γῶνα; Ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ, ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ! διὰ

ποῖον τέλος προήχθητε εἰς τὸ ὑψηλὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα, καὶ ἐνεχειρίσθητε τὴν πνευματικὴν ταύτην ῥᾶβδον; διατὶ δὲν ἀναλαλεῖτε εἰς τὴν μνήμην σας τὰς φοβερὰς ὑποσχέσεις, ἃς ἐδώκατε ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων περὶ τῆς ἀκριβοῦς, καὶ ἀπαρεγκλίτου διατηρήσεως τῶν πνευματικῶν καθηκόντων σας μέχρι τέλους ζωῆς; διατὶ ἐπὶ τοσοῦτον κατίσχυσεν ὑμῶν ἡ ῥᾳθυμία καὶ ὁ ῥεμβασμὸς, καὶ κατέστητε ὑποχείριοι ἀλλοτρίαις θελήσεσι, καὶ σκοποῖς, καὶ καθυπετάξατε τὰ μεγάλα καὶ θεῖα δικαιώματα τοῦ ὑψηλοῦ ἐπαγγέλματός σας εἰς κοσμικὰ τέλη; ποίαν ἀπολογίαν θέλετε δώσει ἐν τῇ φοβερᾷ ἐκείνῃ ἡμέρᾳ περὶ τῆς ἀπωλείας τῶν ἐμπιστευθεισῶν ὑμῖν ψυχῶν, ὧν τὸ αἷμα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν ἐκζητήσει ὁ Κύριος; „ ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ „ φησὶ τὸ θεῖον αὐτοῦ στόμα· οἱ τὸ τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα ἀναδεξάμενοι δὲν δύνανται, μήτε ὀφείλουσι νὰ ἀκολουθῶσι διαταγὰς κοσμικὰς, μήτε νὰ ἀποβλέπωσιν εἰς οὐδὲν αἴτιον, καὶ τέλος ἐπίγειον, εἰμὴ, κατ' ἴχνος βαίνοντες ταῖς θείαις διαταγαῖς καὶ ἀποφάσεσι τῶν ἱερῶν Νόμων, καὶ Κανόνων, νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸ οὐράνιον τέλος, καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διατηρήσωσιν οὓς παρέλαβον, καὶ νὰ φυλάξωτιν ἀκεραίαν καὶ ἀκαινοτόμητον τὴν δοθεῖσαν αὐτοῖς παρακαταθήκην. Καθ' ὅσον δὲ ταῦτα εἶναι χρέη ἀπαραίτητα τοῦ Ἀρχιερατικοῦ ἐπαγγέλματος, τοσοῦτον καὶ τὰ ἀχώρισα ἀπ' αὐτοῦ δικαιώματα οὐδεὶς οὐδαμοῦ δύναται ἀφελεῖν· καὶ ἐὰν μεταξὺ καὶ αὐτῶν τῶν ἐθνῶν διατηρῶνται ἀπαραβίαστα τὰ θρησκευτικὰ τῶν ὑπηκόων, ἐλεύθερα ἀπὸ πᾶσαν ἐπιθετικὴν βίαν πολιτικῆς ἐξουσίας, καὶ διευθυνόμενα ἀκωλύτως ὑπὸ τῶν πνευματικῶν αὐτῶν Ἀρχηγῶν, πολλῷ μᾶλλον εἰς τοιοῦτον εὐνομούμενον Κράτος, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν προσασίαν, χάριτι

θείᾳ, διατελεῖ ἡ καθ' ὑμᾶς Ἐκκλησία, δύναται νὰ καταπατηθῇ τοῦτο τὸ πρώτιστον δικαίωμα ἑκάστου Ἔθνους· ἀλλὰ καὶ τοὐναντίου δοθέντος, οἱ γνήσιοι Ἀρχιερεῖς ὀφείλουσι πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν θείων αὐτῶν δικαιωμάτων, οὐ μόνον ἀγώνων νὰ ἀφειδήσωσι, καὶ ταλαιπωρίας νὰ καταφρονήσωσιν, ἀλλὰ χρείας τυχούσης, καὶ καταδρομὰς, καὶ φυλακὰς, καὶ ἐξορίας νὰ ὑπομείνωσι, καὶ εἰς ἄλλα χείρονα δεινὰ νὰ ὑποκύψωσιν, ὃν τρόπον ὑπέκυψαν τοσοῦτοι θεῖοι ὁμολογηταὶ καὶ Ἱεράρχαι, διότι προετίμησαν νὰ φυλάξωσιν ἀκριβῶς, καὶ νὰ ὑπερασπισθῶσι γενναίως τὰς θείας διαταγὰς, παρὰ νὰ ὑπακούσωσιν εἰς ἀνθρωπίνους θελήσεις· „ πειθαρχεῖν γὰρ χρὴ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις „ τοῦτο εἶναι τὸ χρέος τῶν ἀληθῶν Ποιμένων, τότε λογίζονται γνήσιοι Διάδοχοι τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, καὶ πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, καὶ μεγάλα εὐεργετηθήσονται παρὰ τοῦ δικαίου Κριτοῦ· τὸ δὲ δυστὶ κυρίοις δουλεύειν Θεῷ τε καὶ μαμμωνᾷ, ἀδύνατον „ ὁ μὴ ὢν γὰρ, φησὶ, μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐστί. „ Διὰ ταῦτα ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία κρίνουσα, ἐναντίον τοῦ ἀπαραιτήτου χρέους τῆς μητρικῆς αὐτῆς προνοίας τὸ νὰ σιωπήσῃ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, καὶ νὰ παρίδῃ μὲ ὅμμα ἀδιάφορον καὶ ἀπαθὲς τὸ βαρὺ τραῦμα, τὸ ὁποῖον ἐπαπειλεῖ ὁλόσωμον Γάγγραιναν, ἄλλως τε μὴ δυναμένη νὰ κλείσῃ τὰ ὦτα εἰς τὰς ἐπιμόνους προσκλαύσεις, καὶ τὰ δίκαια παράπονα τῶν εἰρημένων πνευματικῶν τέκνων της, ἰδοὺ διὰ τῆς παρούσης Ἐκκλησιαστικῆς αὐτῆς Ἐπιστολῆς ὑψοῖ τὴν φωνὴν πρὸς ὑμᾶς τοὺς Ἀρχιερατικῶς αὐτόθι προϊσταμένους. Ἀναγνῶστε, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί! ἀπὸ τὸν θανατηφόρον λήθαργον. Συναισθάνθητε εἰς ποῖον βόθρον ἀπάγει ὁ Σα-

τανᾶς καὶ ὑμᾶς, καὶ δι' ὑμῶν τοσαύτας χριστιανικὰς ψυχὰς, κρεμαμένας ἐκ τοῦ τραχήλου ὑμῶν· ἐννοήσατε ὅτι ἐγὲ Ποιμένες καὶ Προσᾶται τοῦ λογικοῦ αὐτοῦ Ποιμνίου, τὸ ὁποῖον ὁ Ἀρχιποίμην, ὁ Κύριος ἡμῶν, ἐνεπιστεύθη εἰς τὴν ἄγρυπνον ποιμαντικὴν προσασίαν σας· ἀκούσατε τοῦ Ἀποστόλου βοῶντος „ προσέχετε ἑαυτοῖς, καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ὑμᾶς Ἐπισκόπους ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἣν περιεποιήσατο τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ αἵματι„· ἀναλογίσασθε τὰ κατὰ τῶν πονηρῶν δούλων, καὶ ὀκνηρῶν φρικτὰ ἐπιτίμια, καὶ ἀναλάβετε γενναίως τε καὶ ταχέως τὴν διόρθωσιν τῶν ἐπικειμένων δεινῶν μὲ τὴν πραγματικὴν, καὶ δραστήριον ἐνέργειαν ὅλων τῶν ἀναγκαίων μέσων, ὅσα ἡ ἐνεσῶσα πνευματικὴ κατάσασις τῶν Ἐπαρχιῶν ὑμῶν ἀπαιτεῖ, καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑποδεικνύομεν, καὶ Ἐκκλησιαστικῶς διατάττομεν, καὶ ἀμεταθέτως παραγγέλλομεν ὑμῖν. Καὶ κατὰ πρῶτον νὰ προβλέψητε ἀπὸ Ἱερεῖς ὅλας τὰς χηρευούσας Ἐκκλησίας τῶν Ἐπαρχιῶν σας, καὶ μάλισα τῶν χωρίων, ὅπου ὑπάρχει μείζων ἡ ἀνάγκη διὰ τὴν παντελῆ ἔλλειψιν Ἱερέων, εἰς τρόπον ὥσε νὰ μὴ συμβαίνωσι τὰ φρικώδη ἐκεῖνα καὶ τραγικὰ, νὰ ἀποθνήσκωσι δηλαδὴ νήπια ἀβάπτισα, καὶ Χριστιανοὶ ἀκοινώνητοι, καὶ ἀνεξομολόγητοι, καὶ ὅσα ἄλλα ἀσύγγνωσα ἐπιφέρει ἡ τῶν Ἱερέων ἔλλειψις· ἐν ἑκάστῳ δὲ μέρει, ὅπου εἶναι ἀνάγκη χειροτονίας, καὶ ἀποκαταστάσεως Ἱερέων, νὰ γίνεται ἡ ἐκλογὴ εἰς τὰ ὑποκείμενα τῶν ὑπολειπτικωτέρων καὶ ἐναρετωτέρων, τοὺς ὁποίους θέλετε προχειρίζει ἄνευ ἀναβολῆς, ἀποδεχόμενοι ἀκαταιτιάτως τὰς ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ τοῦ θεοσεβοῦς, καὶ σεμνοῦ αὐτῶν πολιτεύματος ἀγαθὰς μαρτυρίας τῶν συνεγχωρίων, ἢ ἐνοριτῶν αὐτῶν, καὶ τοῦ πνευματικοῦ

Πατρός των. Τοιαῦται ἔννομοι καὶ κανονικαὶ χειροτονίαι εἰς τὰς παρούσας μάλισα δεινὰς περισάσεις τῆς Ἐκκλησίας, δι' οὐδεμίαν αἰτίαν καὶ πρόφασιν δὲν πρέπει νὰ ἐμποδίζωνται. Ἐὰν δὲ οἱ χειροτονούμενοι ἀμοιρῶσι παιδείας, καὶ μαθήσεων, τοῦτο δὲν ἀπαιτεῖται ὡς ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς Ἱερεῖς, καὶ μάλισα τῶν χωρίων· ἐπειδὴ μήτε οἱ ἱεροὶ Κανόνες, μήτε οἱ θεῖοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας θεσπίζουσι τῶν ὧν οὐκ ἄνευ τὴν παιδείαν τῶν Ἱερωμένων· ἐκ τοῦ ἐναντίου μάλισα βλέπομεν, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν τοὺς ὑπουργοὺς αὐτοῦ προετίμησεν ὄχι εὐγενεῖς κατὰ σάρκα, μήτε πεπαιδευμένους τὸν κόσμον, μήτε ἰσχυροὺς καὶ δεινοὺς κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην πολιτικὴν, ἀλλὰ τὰ μωρὰ καὶ ἀμαθῆ καὶ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ, καὶ καταργήσῃ τὴν δύναμιν, καὶ τὴν ἀλαζωνείαν τοῦ αἰῶνος· τοιοῦτοι ὑπῆρξαν οἱ θεῖοι Ἀπόσολοι, καὶ τοσοῦτοι Ἀποσολικοὶ Ἄνδρες, καὶ θαυματουργοὶ Ἱεράρχαι, μέγισοι σύλοι καὶ λαμπτῆρες τῆς Ἐκκλησίας· ἔπειτα ἡ γνῶσις μὴ ἔχουσα τὴν ἐκ τῆς ἀγάπης οἰκοδομὴν, φυσιοῖ, κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόσολον, καὶ βυθίζει συνήθως τὸν ἄνθρωπον εἰς τὰ κοσμικὰ καὶ ἐπίγεια, εἰς πλάνην κενοσπουδίας, καὶ εἰς νεωτερισμοὺς, καὶ ἄλλας ἀλλοκότους φαντασίας, αἵτινες παρασύρουσιν εἰς ἀπωλείας βάραθρα· ἀρκεῖ οἱ εἰς τὴν Ἱερωσύνην προαγόμενοι νὰ ἦναι Ἱεροπρεπεῖς καὶ κόσμιοι τὸ πολίτευμα, ἐνάρετοι, θεοσεβεῖς, καὶ ζηλωταὶ τῆς εὐσεβείας, καὶ νὰ γνωρίζωσιν ὀρθῶς τὰ τῆς Πίσεως, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἔχοντες αὐτὰ ἐγκεχαραγμένα εἰς τὴν καρδίαν των διὰ τῆς μελέτης, καὶ συνειθισμένα διὰ τῆς πράξεως, καθὼς πολλοὶ τοιοῦτοι εὑρίσκονται αὐτόθι ἐνάρετοι Ἄνδρες, κεκοσμημένοι μὲ τὰς χάριτας καὶ τὰ προτερήματα τῆς Ὀρθοδόξου Ἱερωσύ-

νης, ἂν καὶ ἐξερημένοι τὴν ἐγκύκλιον παιδείαν τοῦ κόσμου· τὸ δὲ νὰ ἀπαιτῶνται οἱ Ἱερωμένοι ἀφεύκτως σοφοὶ ὅλοι, εἶναι ἐπίνοια ὕπουλος, καὶ σοφισματικὴ τῶν κατὰ τῆς Ὀρθοδοξίας δολιευομένων, ὡς καὶ αὐτὴ ἡ πεῖρα τῆς Ἑπτανήσου ἀπέδειξε τοῦ πράγματος τὴν ἀλήθειαν· καθότι δὲν ἠκούσθη ποτὲ παλαιὸς Ἱερεὺς, ὅσον ἀμαθὴς καὶ ἂν ἦτον, νὰ φρονῇ καὶ νὰ ἀκολουθῇ, καὶ νὰ ὑπερασπίζεται τὰς αἱρέσεις τῶν σημερινῶν αἱρετικῶν, καὶ νὰ καταγίνεται εἰς κοσμικὰ σχέδια, καὶ εἰς φαντασίας προσκαίρους· ἐν ᾧ ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους ὅλοι σχεδὸν οἱ νέοι Ἱερεῖς, οἱ ἐκ τῶν ὑπόπτων φροντιστηρίων ἐξερχόμενοι, ἀπόζουσι κακοδοξιῶν, ὡς πεποτισμένοι μὲ θολερὰ νάματα ἑτεροδιδασκαλιῶν, κατὰ τὴν κοινὴν πληροφορίαν τῶν ὀρθοφρονούντων Ἑπτανησίων· ἐκεῖνο λοιπὸν, ὅπερ ἀπεδείχθη ἐμπράκτως διὰ τοσούτων αἰώνων μέχρι τοῦ νῦν οὐκ ἀναπόφευκτον, δὲν δύναται ἤδη νὰ ἰσχύσῃ ὡς ἀπαραίτητον αἴτιον μὴ χειροτονίας Ἱερέων, ἀλλὰ μήτε πολιτικὸς οἱοσδήποτε λόγος δύναται χώραν λαβεῖν. Ἡ Ὀρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία διοικουμένη μέχρι τοῦ νῦν ἐπὶ δεκαοκτὼ ὁλοκλήρους αἰῶνας ἐλευθέρα πάσης ἐξωτερικῆς ἐξουσίας, καὶ παντὸς πολιτικοῦ δεσμοῦ κατὰ τὰ πνευματικὰ αὐτῆς, καὶ ἀνωτέρα παντὸς κοσμικοῦ ἐμπαθοῦς φρονήματος, ἀπέβλεψε πάντοτε, καὶ ἀπαιτεῖ ὡς ἀπαραίτητα χαρακτηρισικὰ τῶν ὑπ' αὐτῆς μόνης ἐκλεγομένων οἰκείων αὐτῆς ὑπουργῶν, τὴν κλῆσιν εἰς τὸ θεῖον τῆς Ἱερωσύνης λειτούργημα, τὴν εὐσέβειαν, τὴν ἀρετὴν, τὸν πρὸς τὰ θεῖα ζῆλον, καὶ τὴν ὑπόληψιν, καὶ τὸ σέβας παρὰ τοῖς Εὐσεβέσι· τὰ δὲ ἄλλα, τὰ ἐπιθυμεῖ, μὲν ὅταν δύναται νὰ τὰ εὕρῃ, ἀλλ' εἰς ἔλλειψιν αὐτῶν, δὲν ὑστερεῖ τοὺς Ὀρθοδόξους λαοὺς ἀπὸ Ἱερεῖς, καὶ ἑπομένως ἀπὸ τὰ θεῖα Μυστήρια, καὶ τὰς λοιπὰς χάριτας, καὶ δωρεὰς τοῦ

Πνεύματος, ἐπὶ προφάσει παιδείας, ἥτις μὴ συνεπιφέρουσα καὶ τὴν ἀρετὴν, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἔργων διδακτικὰ παραδείγματα, γέγονε χαλκὸς ἠχῶν, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, καὶ συντείνει μᾶλλον πρὸς φυσίωσιν τῶν ἐχόντων αὐτὴν, καὶ σκάνδαλον τοῖς λοιποῖς τῶν Χριστιανῶν, παρὰ πρὸς οἰκοδομὴν, καὶ καταρτισμόν. Διὰ ταῦτα ἐντελλόμεθα τῇ Ἀρχιερωσύνῃ σας, ἵνα χειροτονῆτε εἰς τὸ ἑξῆς ὅσους Ἱερεῖς ἔχει ἀνάγκην τὸ ποίμνιόν σας, εἴτε ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν ζητουμένους δι' ἀναφορᾶς, εἴτε Θεόθεν κληθέντας, καὶ τοῦ οὐρανίου ἀξιώματος ἐφιεμένους ζήλῳ καὶ εὐλαβείᾳ εἰς τὰ τῆς Πίσεως, οἷς ἀπόχρη μόνον ἡ κανονικὴ ἡλικία, καὶ ἡ μαρτυρία τοῦ πνευματικοῦ Πατρὸς, καὶ τῶν συνεγχωρίων αὐτῶν περὶ τῆς τοῦ βίου σεμνότητος, συγκεκροτημένων δὲ καὶ μὲ τὴν γνῶσιν τῶν ἀπαιτουμένων Ἐκκλησιαστικῶν, καὶ Ἱερατικῶν ὑπουργημάτων, καὶ καθηκόντων· καὶ οὕτως ἔχοντας, ἄνευ ἀναβολῆς ἢ δειλίας, ἢ ἐρωτήσεως τινὸς, νὰ ἐπιτίθητε ἐπ' αὐτοὺς τὰς χεῖρας, διὰ νὰ ἐργάζωνται τὸν πνευματικὸν ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου, οὗ ἡ χάρις καὶ τὰ ἐλλείποντα αὐτοῖς βεβαίως ἀναπληρώσει· ἄλλως δὲ, προσκρούετε μέγα καὶ δεινὸν πρόσκρουσμα, κατὰ τὸν ἱερὸν νή. Κανόνα τῶν Ἀποστόλων λέγοντα „Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος ἀμελῶν τοῦ Κλήρου, ἢ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ παιδεύων αὐτοὺς τὴν εὐσέβειαν, ἀφοριζέσθω· ἐπιμένων δὲ τῇ ἀμελείᾳ, καὶ ῥαθυμίᾳ, καθαιρείσθω„· ποία δὲ ἄλλη μεγαλητέρα καὶ ἐσχάτη ἀμέλεια πρὸς τὸν Κλῆρον, καὶ τὸν λαὸν ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ νὰ μένωσι ἄνευ Ἱερέων; πῶς δὲ δύναται Ἀρχιερεὺς νὰ ἀποφύγῃ τὰ κατὰ τῶν μὴ παιδευόντων τὸν λαὸν φρικτὰ ἐπιτίμια; ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ποία ἄλλη αἰτία ἐννομώτερον ἐπιφέρει αὐτῷ τὴν καθαίρεσιν, παρὰ τὸ νὰ ὑστερῇ τοὺς Εὐσεβεῖς τῶν

ἱερῶν Μυσηρίων, καὶ τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων καὶ ἁγιασμῶν, τῶν διὰ τῶν Ἱερέων τελουμένων; ὅσον δὲ προθύμως καὶ εὐκόλως πρέπει νὰ διατίθεσθε εἰς τὰς χειροτονίας Εὐσεβῶν καὶ ἀνυπόπτων Ἱερέων, καὶ ὡς τοιούτων προβαλλομένων παρὰ τοῦ Ὀρθοδόξου λαοῦ, τοσοῦτον πρέπει νὰ εἶσθε προσεκτικοὶ, καὶ δύσκολοι, καὶ ἄκαμπτοι εἰς τὸ νὰ χειροτονῆτε ὑπόπτους, ὅσοι δηλαδὴ εἴτε ἐξ ὑπόπτων μερῶν παραγίνονται αὐτόθι, εἴτε ὑπὸ Διδασκάλων ἐπαιδεύθησαν ὑπόπτων, ἢ ἀπὸ ὕποπτα προβάλλονται ὑποκείμενα. Εἰς τοιαύτας περιςάσεις θέλετε εἶσθε ςαθεροὶ, καὶ μήτε ἀπειλαὶ θέλουν σᾶς ἐκφοβίζει, μήτε ὑποσχέσεις σᾶς πείθει εἰς τὸ νὰ χειροτονῆτε τοιούτους ἀναξίους Ἱερεῖς, οἵτινες εἶναι τὸ μεγαλήτερον αἶσχος τοῦ κλήρου, καὶ αἱ δεινότεραι τῆς Ἐκκλησίας μάςιγες· καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτου. Περὶ δὲ τῶν Ἱερῶν Μοναςηρίων θέλετε ἐπίσης ἀκολουθεῖ, καθὼς διορίζουσιν οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ Νόμοι, νὰ προσατεύητε δηλαδὴ τὴν μοναδικὴν πολιτείαν, καὶ τὸ ἱερὸν τάγμα τῶν Μοναχῶν, οἵτινες θεωροῦνται ὡς κλέος τῆς Ὀρθοδοξίας, καὶ ὑπάρχουσιν οἱ φοβερώτεροι ἐχθροὶ τῶν αἱρετικῶν ἐὰν δὲ μεταξὺ αὐτῶν εὑρεθῶσιν ἄτακτοι, τοὺς τοιούτους νὰ διορθοῦτε προσφόρως· τοὺς δὲ ἐναρέτους, καὶ θεοσεβεῖς νὰ τιμᾶτε, ἐνθαῤῥύνοντες αὐτοὺς εἰς τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον, καὶ νομίζοντες αὐτοὺς ὡς τὸ ἐκλεκτώτερον μέρος τοῦ λογικοῦ ὑμῶν ποιμνίου· συγχρόνως δὲ νὰ φροντίζητε καὶ ὑπὲρ τῶν Μοναςηριακῶν ὑπαρχόντων, ἵνα μὴ ἐκποιῶνται, καὶ ἀποξενῶνται ὑφ' ὁποιουδήποτε· ὅτι τὰ ἅπαξ τῷ Θεῷ ἀφιερωθέντα ἀναπόσπασα εἶναι δεῖ· μήτε νὰ παραχωρῆτε παντελῶς εἰς τὸ νὰ κατεπεμβαίνωσι τῶν ἱερῶν Μοναςηρίων, καὶ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς αὐτῶν διοικήσεως ξένοι καὶ ἀλλότριοι, καὶ μηδὲν ἔχοντες

πρὸς τοῦτο δικαίωμα, ἀλλὰ νὰ ἐναντιοῖσθε, καὶ νὰ ἀπείργετε τοὺς τοιούτους παντοίοις τρόποις, διὰ νὰ ἐπικρατῇ ἡ εὐταξία, καὶ εὐρυθμία ἐν τοῖς ἱεροῖς τοῦ Θεοῦ σκηνώμασι· καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς ἀσκούμενοι, εὑρίσκοντες ἄνεσιν, νὰ γίνωνται προθυμότεροι εἰς ἐκτέλεσιν τῶν μοναδικῶν αὐτῶν καθηκόντων, πρὸς ὠφέλειαν. καὶ καταρτισμὸν τῶν Εὐσεβῶν, καὶ δόξαν τοῦ Ὑψίςου Θεοῦ. Εἰς δὲ τὴν ἀνατροφὴν τῆς Ὀρθοδόξου Νεολαίας θέλετε καταβάλλει δραςικωτέραν τὴν ἐπαγρύπνησιν, καὶ προσοχὴν· καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι ἐκ τῶν πρώτων μαθημάτων ἐξαρτᾶται πάντοτε ἡ σωτηρία, ἢ ἡ ἀπώλεια ἑκάςου λαοῦ, εἶναι φανερὸν, ὅτι δὲν δύνασθε νὰ ποδηγετήσητε εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εὐσεβείας τὸ Ὀρθόδοξον ὑμῶν ποίμνιον, ἐὰν δὲν φροντίσητε, ὥςε ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων νὰ ἀνατραφῇ εἰς τὰ δόγματα τῆς Ὀρθοδοξίας, καὶ εἰς τὰ μαθήματα, καὶ παραδείγματα τῆς ἀρετῆς· διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξετάζητε τὰ φρονήματα, τὸ πολίτευμα, καὶ τὰ μαθήματα τῶν Διδασκάλων, καὶ τῶν μαθητῶν· καὶ ἐὰν ἐμφιλοχωρῶσιν ἑτεροδιδασκαλίαι, καὶ παραδίδωνται διεφθαρμένα, καὶ ἀλλόκοτα μαθήματα, νὰ ἀνατρέπωνται παρευθὺς διὰ τῆς ἐντόνου Ἀρχιερατικῆς καὶ πατρικῆς προσπαθείας σας, χωρὶς νὰ ὑποφέρετε, ὥςε τὰ ἀθῶα τέκνα τῶν Χριςιανῶν νὰ ἐγχιρίζωνται εἰς ὑπόπτους Διδασκάλους, ἐχθροὺς τῆς εὐσεβείας, ἢ ἄλλως κακοήθεις, καὶ διεφθαρμένους· ὅσον δὲ περισσοτέρας δυσκολίας ἠθέλετε ἀπαντήσει εἰς τοῦτο, τοσούτῳ μᾶλλον πρέπει νὰ διεγείρεται ὁ ζῆλος σας, καὶ νὰ ἐπιτείνεται ἡ ἐπίμονος φροντίς σας εἰς προφύλαξιν τῆς Ὀρθοδόξου Νεολαίας ἀπὸ τὰς ἑτεροδιδασκαλίας, καὶ τὴν διαφθορὰν τοῦ παρόντος αἰῶνος, ἥτις, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, ἐπιπολλάζει παντα χοῦ, πρὸ πάντων δὲ εἰς αὐτὰ τὰ

μέρη, ὡς μανθάνομεν. Τελευταῖον ὑπαγορεύομεν, καὶ προτρεπόμεθα ὑμᾶς, ἵνα προσατεύητε, κατὰ τὸ δυνατὸν, τοὺς θεοσεβεῖς, καὶ ἐναρέτους Ἄνδρας, τοὺς ζῆλον ἔμφρονα ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας τρέφοντας, δεικνύοντες αὐτοῖς πᾶσαν εὔνοιαν καὶ ἀγάπην· ὅτι ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀγαθὴ διάθεσις, καὶ ὑπεράσπισίς σας, ὄχι μόνον ὑπάρχει πρόξενος εὐκλείας καὶ ἐπαίνων, ἀλλὰ καὶ χρέος ὑμῶν ἀπαραίτητον· καθὼς ἐκ τοῦ ἐναντίου δεινὸν ἔγκλημα λογίζεται, μάλισα εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς τοῦ Ὑψίστου, τὸ νὰ καταφρονῶσι, καὶ νὰ διώκωσι τὴν ἀρετὴν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ διδάσκωσιν ἐπὶ δωμάτων, καὶ νὰ ἀγωνίζωνται νὰ τὴν ἐμφυτεύσωσι καὶ εἰς τὸ ποίμνιόντων, δίδοντες οἱ ἴδιοι τὸ παράδειγμα μὲ τὰς ἀξίας ἀμοιβὰς πρὸς τοὺς ἐναρέτους· οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ τοὺς τοιούτους θεοσεβεῖς, καὶ ἀρετῇ κεκοσμημένους τῶν Ἱερωμένων, καὶ ὑπὲρ τῆς Πίστεως ἡμῶν ζῆλον ἔχοντας καὶ νὰ τοὺς συμβουλεύεσθε εἰς τὰ πρακτέα, ὅτι σωτηρία ὑπάρχει ἐν πολλῇ βουλῇ, κατὰ τὸν παροιμιαστὴν· καὶ νὰ παραλαμβάνητε αὐτοὺς συνεργάτας, καὶ συναγωνιστὰς εἰς τὰ πολύμοχθα ἔργα σας, ἀκροαζόμενοι εἰς τὰ δέοντα, καὶ ἐμπιστευόμενοι αὐτοῖς πνευματικὰ ὑπουργήματα, τιμῶντες τε αὐτοὺς καὶ κοινῶς, καὶ κατὰ μέρος, καὶ ὑπερασπιζόμενοι αὐτοὺς εἰς πᾶσαν περίστασιν κατὰ παντὸς ἐναντίου, καὶ ἐμψυχοῦντες τοιουτοτρόπως καὶ τοὺς λοιποὺς εἰς τὴν ἀρετήν· ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους δὲ πρέπει νὰ φέρεσθε αὐστηρῶς ἐναντίον ἐκείνων τῶν νεωτεριστῶν Ἱερωμένων, οἵτινες μὲ ἑτεροδιδασκαλίας, καὶ αἱρετικῶν φρονημάτων διασπορὰς, καὶ ἀνευλαβῆ παραδείγματα λυμαίνονται τὸ Ὀρθόδοξον ὑμῶν ποίμνιον· τοὺς τοιούτους οὐ μόνον νὰ τοὺς σηλιτεύητε ἰδίως τε καὶ κοινῶς, καὶ κατ' ὄνομα νὰ τοὺς δημοσιεύητε ὁποῖοι εἰσιν, διὰ

νὰ προφυλάττωνται ἀπ' αὐτῶν οἱ Εὐσεβεῖς, ἀλλ' ἐπιμένοντας τῇ κακοβουλίᾳ καὶ νὰ τοὺς τιμωρῆτε ἀποτόμως, καὶ ὄχι νὰ τοὺς περιθάλπετε, καὶ νὰ τοὺς προάγετε εἰς ὑπουργήματα, καὶ τιμὰς, δίδοντες αὐτοῖς μέσα τοῦ νὰ γίνωνται ἐπιβλαβεῖς πρὸς τοὺς Χριστιανούς· ἐπειδὴ οὕτω γίνεσθε ἔνοχοι, καὶ συναίτιοι εἰς τὰ ὀλέθρια κακὰ, ὅσα τεκταίνονται οἱ προβατόσχημοι οὗτοι λύκοι, οἱ κρύφιοι, καὶ ἐσωτερικοὶ ἐχθροὶ τῆς Πίστεως ἡμῶν. Νὰ ἀποφεύγετε δὲ ὅλαις δυνάμεσι τοὺς νεωτερισμοὺς καὶ τὰς καινοτομίας εἰς τὰ θρησκευτικὰ, καὶ μηδὲ μέχρι κεραίας νὰ μὴν ἤθελε χωρήσετε εἰς οὐδεμίαν μεταρρύθμισιν, ἥτις δύναται καὶ εἰς τὸ παραμικρὸν νὰ μεταβάλῃ τὸ ἀρχαῖον, τὸ σεβάσμιον, καὶ τὸ ἀκραιφνὲς τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, καὶ τῶν ἱερῶν Νόμων καὶ Κανόνων· ἐπειδὴ οὕτω φαίνεσθε διηρημένοι, ἄπαγε! τῆς ὁλομελείας τοῦ Ὀρθοδόξου πληρώματος· ἀλλ' ἐν πᾶσι, καὶ περὶ πάντων νὰ ἀκολουθῆτε τοὺς ἱεροὺς Κανόνας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ Πηδαλίῳ ἐκτεθειμένους, καὶ σαφηνισμένους, τὸ ὁποῖον τοῦτο βιβλίον πρέπει νὰ ἔχητε πάντοτε εἰς χεῖρας σας, καὶ κατὰ τοῦτο καὶ ἑαυτοὺς νὰ ρυθμίζετε, καὶ τὸ ποίμνιον ὑμῶν νὰ κυβερνᾶτε ἀδιαπταίστως. Ταῦτα κατὰ χρέος Ἐκκλησιαστικῆς προνοίας ὑποτιθέμεθα τῇ φίλῃ ἡμῖν Ἀρχιερωσύνῃ σας, προτρεπόμενοι μετὰ πόνου ψυχῆς, ἵνα βάλητε αὐτὰ ἀνυπερθέτως εἰς πρᾶξιν, καὶ ἐνέργειαν, πρὸς θεραπείαν τῶν κατεχόντων δεινῶν, καὶ σάσιν τῆς ἐπὶ τὰ χείρω φορᾶς τῆς πνευματικῆς κατασάσεως τοῦ ποιμνίου σας. Ἀπορρίψατε πλέον, ἀδελφοί! τὴν κατάκριτον ῥαθυμίαν, μηδὲ κυριευέτω ὑμῶν δειλία, καὶ φόβος ἀνθρώπων, ὅπου πρόκειται θείας ἐκδικήσεως ἀπειλὴ, καὶ ποιναὶ

ἀτελεύτητοι τοῦ δυναμένου ὁμοῦ μὲ τὸ σῶμα νὰ τι-
μωρήσῃ αἰωνίως καὶ τὴν ψυχήν. Φανῆτε γενναῖοι ὑ-
περασπισαὶ τῶν δικαιωμάτων σας, τὰ ὁποῖα, ὡς παρ'
αὐτοῦ τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ ἐγχειρισθέντα ὑμῖν, οὐ-
δεὶς δύναται νὰ ἁφαρπάσῃ ἐκ τῶν χειρῶν σας, εἰμὴ
διὰ τὴν νωθρότητα ὑμῶν, καὶ τὴν ἀδικαιολόγητον
περὶ τὰ τοιαῦτα συζολὴν καὶ δειλίαν, ἐκτὸς τῶν ὁποίων
οὐδεμίαν ἄλλην βλέπομεν αἰτίαν, οὐδὲ φρονοῦμεν δυ-
νατὴν οἱανδήποτε ἐπίθεσιν κατὰ τῶν Ἀρχιερατικῶν,
καὶ ποιμαντικῶν καθηκόντων σας· ἡ καθ' ὑμᾶς Ἰονι-
κὴ Διοίκησις συγκεκροτημένη ἀπὸ Ὀρθοδόξους, καὶ
πεπαιδευμένους Ἄνδρας, τέκνα γνήσια τῆς ἁγίας
ἡμῶν Ἐκκλησίας, καὶ μεγαλοφρονοῦντα διὰ τὸ οὐράνιον φῶς τῆς ἀληθοῦς ἡμῶν Πίστεως, ἐπιθυμεῖ ἀναμφιβόλως τὸ κλέος τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἱερῶν αὐτῆς Κανόνων· ἡ προσατεύουσα δύναμις, ὑποσχομένη νὰ ὑπερασπίζηται τὴν Ὀρθόδοξον θρησκείαν τῆς Ἑπτανήσου, χαίρει ἐπίσης, καὶ καύχημα λογίζεται, καὶ δεῖγμα πρώτιστον τίθεται εὐνομίας, καὶ φιλοδικαιοσύνης τὴν ἐλευθέραν ἐνέργειαν τῶν θρησκευτικῶν εἰς τὸ προσατευόμενον Ἔθνος. Ποῖος λοιπὸν παραβάτης θείων, καὶ ἐθνικῶν δικαιωμάτων, καὶ ἐν τίσι λόγοις καὶ δικαιώμασι δύναται κατεπεμβῆναι εἰς τὰ ἀνεξάρτητα ἀπὸ πάσης ἀνθρωπίνης δυνάμεως ἱερὰ δικαιώματα ὑμῶν; Ἀντέχεσθε λοιπὸν τούτων, καὶ διακρατῆτε αὐτὰ ἀραρότως, ἐξακολουθοῦντες ἐν ἀκριβείᾳ, ὃν τρόπον ἐν τῇ παρούσῃ Πατριαρχικῇ καὶ Συνοδικῇ ἡμῶν Ἐπιστολῇ πλατύτερον ἐξεθέμεθα τῇ Ἀρχιερωσύνῃ σας, πρὸς σαφεστέραν, καὶ πλήρη ὁδηγίαν καὶ πληροφορίαν σας, καὶ γνωρίζοντες ὅτι καθὼς ἀνέκαθεν, οὕτω καὶ τοῦ λοιποῦ διὰ παντὸς θέλετε εὑρίσκει ἑτοίμην τὴν θερμὴν ἀντίληψιν τῆς κοινῆς ταύτης

Μητρὸς τῶν Εὐσεβῶν ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἰς πᾶσαν πνευματικὴν ἀνάγκην ὑμῶν τε καὶ τοῦ εὐλογημένου ποιμνίου σας, προνοούσης ἀξιοχρέως ὑπὲρ πάντων τῶν αὐτόθι Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν ἀνέκαθεν τῇ μητρικῇ αὐτῆς προσασίᾳ, καὶ περιθάλψει προσανακειμένων· ὥστε ἐκπληροῦντες τοιουτοτρόπως τὰ ἀπαραίτητα τῆς πνευματικῆς ποιμαντορίας χρέη ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ δὲ τῷ μετὰ σώματος βίῳ νὰ ἀπολαμβάνητε τὴν ἡσυχίαν τοῦ συνειδότος σας, καὶ τὴν ἄνεσιν καὶ γλυκυθυμίαν τῆς καρδίας σας, ἔνδοξοι, καὶ ἐπαινετοὶ, καὶ ἀξιοσέβαστοι παρά τε τῷ λογικῷ ὑμῶν ποιμνίῳ, καὶ παντὶ τῷ Ὀρθοδόξῳ πληρώματι ἀποκαθισάμενοι, εὐάρεστοί τε παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ παρὰ τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐναρίθμιοι μὲ τοὺς γνησίους καὶ ἀληθεῖς Ποιμένας, τὸ φῶς καὶ τὸ ἅλας τῶν πιστῶν, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς τῶν ἔργων ἀνταποδόσεως νὰ ἀξιωθῆτε τῶν οὐρανίων καὶ ἀτελευτήτων ἀμοιβῶν παρὰ τοῦ Ἀρχιποίμενος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗ ἡ χάρις, καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς φίλης ὑμῖν Ἀρχιερωσύνης σας.

Ἐν ἔτει Σωτηρίῳ αωλη'.

† Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ Ἀδελφός.
† Ὁ Ἡρακλείας Διονύσιος ἐν Χριστῷ ἀδελφός.
† Ὁ Χαλκηδόνος Ἱερόθεος ἐν Χρ. ἀδελ.
† Ὁ Δέρκων Γερμανὸς ἐν Χρ. ἀδελ.
† Ὁ Θεσσαλονίκης Μελέτιος ἐν Χρ. ἀδλ.
† Ὁ Σερρῶν Ἀθανάσιος ἐν Χρ. ἀδελ.
† Ὁ Ἰωαννίνων Ἰωαννίκιος ἐν Χρ. ἀδελ.
† Ὁ Ἀγκύρας Νικηφόρος ἐν Χρ. ἀδελ.
† Ὁ Φιλαδελφείας Δανιὴλ ἐν Χρ. ἀδελ.
† Ὁ Κενσεντηλίου Ἀρτέμιος ἐν Χρ. ἀδελ.
† Ὁ Λήμνου Ἱερώνυμος ἐν Χρ. ἀδελ.
† Ὁ Σκοπίων Γαβριὴλ ἐν Χρ. ἀδελ.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Πρὸς Τὴν ΒΟΥΛΗΝ Τῆς ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΚΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ Καὶ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

Οἱ τὴν ἐκλαμπροτάτην Βουλὴν τῆς Ἰονικῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας συμπληροῦντες, εὐγενέσατοι, καὶ ἡμέτεροι κατὰ πνεῦμα υἱοὶ ἀγαπητοὶ καὶ περιπόθητοι· χάρις εἴη ὑμῖν, καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ, παρ' ἡμῶν δέ, εὐχὴ, εὐλογία, καὶ συγχώρησις. Τῶν ἀπαραιτήτων πνευματικῶν καθηκόντων τῆς κοινῆς ταύτης τῶν Εὐσεβῶν Μητρὸς, ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τὸ πρῶτον, καὶ κυριώτερον ὑπάρχει ὁμολογουμένως ἡ συμβουλὴ, καὶ παραίνεσις, ἐνεργουμένη ἀείποτε, ἐπὶ καταρτισμῷ τῶν ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξων πνευματικῶν αὐτῆς τέκνων, ὅπου μάλισα ἀνάγκη προκύψασα, ὑπαγορεύει δρασικωτέραν τὴν ἀξιόχρεων αὐτῆς προσοχήν τε καὶ πρόνοιαν· ἀπὸ τοιαύτης νομίμου ἀφορμῆς, διευθύνομεν πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς, πνευματικοὺς Ποιμένας, καὶ γνησίους Ἀρχιερεῖς τῆς θεοσώστου Ἑπτανήσου, τὴν περίκλειστον Ἐκκλησιαστικὴν ἡμῶν Ἐπιστολὴν, καὶ τὴν εἰς χεῖρας τῆς Ἀρχιερωσύνης αὐτῶν ἀσφαλῆ ἀποκατάστασιν ἐπιτιθέμενοι τῇ ὑμετέρᾳ φρονήσει, ἀξιοῦμεν πατρικῶς τὴν εὐγένειαν ὑμῶν, ἵνα, καθ' οὓς ἂν ἐγκρίνοιτε πρόσφορους, καὶ καταλλήλους τρόπους, κοινοποιήσητε τὴν Ἐπιστολὴν ἡμῶν ταύτην πρὸς τὴν Ἀρχιερωσύνην αὐτῶν· ὅτι αἱ ἐν αὐτῇ σωτηριώδεις πνευματικαὶ ὑποθῆκαι, καὶ Ἐκκλησιαστικαὶ ἐντολαὶ, ἐκείνους μὲν, προθύμως καὶ πειθηνίως διατεθέντας, διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὧν πραγματεύε-

ται ἡ μητρικὴ τῆς Ἐκκλησίας φωνὴ πνευματικῶν αὐτῶν καθηκόντων, ἀναδείξουσιν εὐαρέσους τῷ Ὑψίστῳ Θεῷ, λυσιτελεῖς πρὸς τὸ λογικὸν αὐτῶν ποίμνιον, καὶ ἀξίους τοῦ θείου ὄντως, ὃ ἐπαγγέλλονται, λειτουργήματος· ἡμῶν δὲ τὴν ἐκ παντὸς αἰτιάματος ἀπαλλαγὴν διαπράξονται ἐνώπιον τοῦ φοβεροῦ βήματος, καὶ τοῦ Ὀρθοδόξου πληρώματος· καὶ τῇ ὑμετέρᾳ δὲ εὐγενείᾳ, ἕνεκα τῆς μετὰ ζήλου Χριστιανικοῦ θεοφιλοῦς ἐπισασίας, κατορθωθήσεται ἔπαινος, καὶ μισθὸς παρὰ Θεοῦ παρ' οὗ καὶ τὰ ἔτη ὑμῶν εἶεν ὅτι πλεῖστα, πανευκλεῆ, καὶ σωτηριωδέστατα.

Ἐν ἔτει Σωτηρίῳ ᾳὠλή'.

† ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ Ἐν ΧΡΙΣΤΩ ΕΥΧΕΤΗΣ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ Καὶ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

Οἱ τῷ καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτῳ Πατριαρχικῷ, Ἀποστολικῷ, καὶ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ ὑποκείμενοι, Ἱερώτατοι Μητροπολῖται, καὶ ὑπέρτιμοι, καὶ θεοφιλέσατοι Ἀρχιεπίσκοποί τε καὶ Ἐπίσκοποι, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοὶ ἡμῶν ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοί. καὶ ἐντιμότατοι Κληρικοὶ, εὐλαβέσατοι Ἱερεῖς, καὶ ὁσιώτατοι Ἱερομόναχοι, τίμιοι Προεσῶτες, καὶ Πρόκριτοι, καὶ λοιποὶ ἁπαξάπαντες εὐλογημένοι Χριστιανοὶ ἑκάστης Ἐπαρχίας· τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν Μετριότητος· χάρις εἴη ὑμῖν, καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Ἐκ πολλῶν ἐγένοντο γνωστοὶ τοῖς πᾶσιν οἱ σημερινοὶ αἱρετικοὶ, οἱ τοῦ Λουθήρου, καὶ τοῦ Καλβίνου ὀπαδοὶ, μὲ ὅσην ὁρμὴν πρὸ πολλοῦ κατὰ τῆς ἡμετέρας Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἐφώρμησαν, καὶ μὲ οἵας μυρίας μηχανὰς, καὶ δολιότητας ἠγωνίσθησαν νὰ μολύνωσιν τὴν ἱερὰν ἡμῶν θρησκείαν, νὰ διαφθείρωσι τὰ φρονήματα, καὶ ἤθη τῶν Ὀρθοδόξων, καὶ νά καταβυθίσωσιν αὐτοὺς εἰς τὰ βάραθρα τῆς αἱρέσεως καὶ ἀπωλείας. Αὐτὰ ταῦτα καὶ ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία πραγματικῶς γνωρίσασα, καὶ προνοοῦσα, κατὰ τὸ ἀπαραίτητον αὐτῆς χρέος, ὑπὲρ τῶν Ὀρθοδόξων λαῶν της, δὲν ἔλειψε πρὸ δύω ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα, διὰ τῆς πρὸς τοὺς ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξους ἐν τύποις ἐκδοθείσης Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου Ἐπιστολῆς, νὰ διασαλπίσῃ, γνωστοποιοῦσα εἰς ὅλα τὰ Ὀρθόδοξα αὐτῆς τέκνα, τὰς αἱρέσεις τῶν νεωτέρων τούτων αἱρετικῶν, τὴν διαφθορὰν καὶ πονηρίαν τῶν αὐτῶν αἱρεσιαρχῶν, τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῆς φθοροποιοῦ αὐτῶν διδασκαλίας εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς Χριστιανικοὺς λαοὺς, καὶ τὴν γενικὴν ἀπώλειαν, καὶ ἀνταρσίαν κατὰ τῶν ἐννόμων Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν, δηλοποιήσασα συγχρόνως καὶ τοὺς τρόπους, τοὺς δόλους, τὰς ἐπιβουλὰς, καὶ τὰ διάφορα μηχανήματα, δι' ὧν ἀγωνίζονται νὰ ὑποσκελίσωσι λαθραίως, καὶ λεληθότως τοὺς Ὀρθοδόξους· τὰ κακόβουλα αὐτῶν Σχολεῖα, ἅπερ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐν διαφόροις μέρεσιν ἐσύσησαν, τοὺς ἀργυρωνήτους Διδασκάλους, οὓς ἐκ τῶν διεφθαρμένων ὁμογενῶν μας ἐφείλκυσαν, τὰ βλάσφημα βιβλιάρια, ἅπερ ἐν Μελίτῃ, καὶ ἐν ἄλλαις αὐτῶν Τυπογραφίαις τυπώσαντες, δωρεὰν πανταχοῦ διέσπειραν, καὶ ὅσα μυρία ἄλλα ὡς πρὸς τοιοῦτον ὀλέθριον τέλος σατανικῶς ἐφεῦρον, ἅπερ κατ' ἔκτασιν σεντορίως διεκήρυξεν, ἐκπληροῦσα καθήκοντα ἱερά· καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξους Ἀρχιερεῖς ὑπαγορεύσασα τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, ἵνα προφυλάξωσι τὰ ἑαυτῶν Ποίμνια ἀπὸ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον· πρὸς δὲ τοὺς Ὀρθοδόξους λαοὺς δοῦσα τὰς καταλλήλους συμβουλὰς, ἵνα προασφαλίσωσιν ἑαυτοὺς ἀπὸ τὸν τοιοῦτον ὄλεθρον, καὶ τοὺς ὑπώσποτε τῆς εὐθείας ὁδοῦ ἀποπλανηθέντας παρὰ τῶν τοιούτων λαοπλάνων, μὲ μητρικὴν φιλοσοργίαν εἰς τὴν ἀλήθειαν ἀνακαλέσασα. Ἀλλὰ μ' ὅλας ταύτας τὰς προγεγονυίας διακηρύξεις, βλέποντες, ὅτι οὗτοι οἱ ἐχθροὶ τῆς ἡμετέρας Πίστεως, οὐ μόνον οὐκ ἐπαύσαντο ἐνεδρεύοντες, καὶ ἐπιβουλεύοντες τὰ γνήσια τῆς Ἐκκλησίας τέκνα, ἀλλὰ καὶ μὲ πλείονα ἀναίδειαν μετέρχονται τὰ πονηρὰ αὐτῶν σχέδια, μετασχηματιζόμενοι μυρίοις τρόποις εἰς διαφόρους μορφὰς, δελεά-

ζοντες τοὺς ἀκάκους, καὶ ἀφελεσέρους, ἀπατῶντες δολερῶς τοὺς Ὀρθοδόξους, συκοφαντοῦντες τοὺς ζηλωτὰς Ποιμένας καὶ Διδασκάλους, διαβάλλοντες παντοιοτρόπως τὰ αὐτῶν ἐπιχειρήματα πρὸς ἀνατροπὴν τῶν πονηριῶν των, καταπατοῦντες ἐν ἐνὶ λόγῳ ἀνερυθριάσως, καὶ ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὰ δικαιώματα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐπεμβαίνοντες, ὡς λύκοι ἅρπαγες, εἰς τὰ ὑμέτερα Ὀρθόδοξα ποίμνια, ἀναγκαζόμεθα πάλιν νὰ ὑψώσωμεν τὴν φωνὴν, καὶ διὰ τῆς παρούσης Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου Ἐπιστολῆς, νὰ ἀνακαλέσωμεν εἰς τὴν μνήμην ἁπάντων τῶν Ὀρθοδόξων, Ποιμένων τε καὶ λαῶν, ὅσα καὶ διὰ τῆς προλαβούσης ἐπισήμως διακηρύξαμεν. Καὶ δὴ κοινῇ καὶ Συνοδικῇ διαγνώσει τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Ἀρχιερέων, καὶ Ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν καὶ περιποθήτων ἡμῶν ἀδελφῶν, καὶ συλλειτουργῶν, γράφοντες ἀποφαινόμεθα, καὶ παραγγέλλομεν Ἐκκλησιαστικῶς, ἵνα προηγουμένως μὲν σύμπαντες οἱ τῷ καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτῳ, Πατριαρχικῷ, Ἀποστολικῷ, καὶ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ ὑποκείμενοι Ὀρθόδοξοι Ἀρχιερεῖς τε καὶ Ἱερεῖς, οἱ παρὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος τεθέντες ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἀναπολοῦντες εἰς τὴν ὑμῶν αὐτῶν μνήμην ὅσα εἰς πλάτος περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐκθέμενοι, ὑπηγορεύσαμεν Συνοδικῶς, φροντίσητε, κατὰ τὸ ἀπαραίτητον θρησκευτικὸν καὶ πολιτικὸν ὑμῶν χρέος, νὰ ἐμποδίζητε τοὺς Ὀρθοδόξους γονεῖς ἀπὸ τοῦ νὰ στέλλωσι τὰ τέκνα των εἰς τὰ διεφθαρμένα τῶν ἑτεροδόξων Σχολεῖα, νὰ ἀποσκορακίσητε ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν σας τοὺς διεφθαρμένους Διδασκάλους, καὶ νὰ κατακαύσητε πανδήμως ὅσα ἄλλα αὐτῶν Βιβλιάρια βλάσφημα εἰσέτι ἐνδέχεται νὰ εὑρίσκωνται ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις, προσέχοντες ἀγρύπνως

καὶ ἐπιμελῶς εἰς τὰ τοιαῦτα σημαντικὰ, καὶ οὐσιώδη χρέη σας, ἀφ' ὧν τὸ πᾶν τῆς Ὀρθοδοξίας, τῆς Ἠθικῆς, καὶ τῆς Πολιτικῆς ἐξήρτηται· διότι ἔγκλημα καθοσιώσεως πάντως λογιζόμεθα πᾶσαν ἀμέλειαν, καὶ ἀδιαφορίαν εἰς ταῦτα τὰ ἱερὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ἀφορῶσι κυρίως εἴς τε τὸν σηριγμὸν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Θρησκείας, καὶ τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τῶν πολιτικῶν ἡμῶν χρεῶν· καὶ καθ' ὅσον αὐστηρότερον θέλει προσφέρεσθε κατὰ τῶν διεφθαρμένων διδασκαλιῶν καὶ Διδασκάλων, τοσοῦτον θέλει ἐμψυχώνητε τὰ ἀληθῆ τῆς παιδείας φῶτα, περιποιούμενοι τοὺς ἀληθῶς πεπαιδευμένους, καὶ ἐναρέτους Διδασκάλους, οἵτινες, διὰ τῆς ὑγιοῦς καὶ ὀρθῆς διδασκαλίας των, ὀφείλουσι νὰ διδάσκωσι τῶν Ὀρθοδόξων τὰ τέκνα τὴν ἱερὰν ἡμῶν θρησκείαν, καὶ τὰ ἠθικὰ καὶ πολιτικὰ καθήκοντα, καὶ ἀπαγορεύοντες συγχρόνως τὴν χρῆσιν καὶ ἀνάγνωσιν γενικῶς, χωρὶς τινὸς ἐξαιρέσεως, πάσης εἰς τὸ ἁπλοῦν ὕφος μεταφράσεως τῶν ἱερῶν Γραφῶν, ὡς ἐναντίας τοῦ φρονήματος, καὶ τῆς γνώμης τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, καθὰ περὶ τούτου πλατύτερον ἐν τῇ προεκδοθείσῃ Ἐγκυκλίῳ Ἐπιστολῇ ἀποφαντικῶς διετάξαμεν· ἐπομένως δὲ συμβουλεύομεν πᾶσιν ὑμῖν τοῖς ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξοις Χριστιανοῖς, ἵνα προσέχητε καλῶς ἑαυτοῖς, προφυλαττόμενοι ἀπὸ τὰς μετὰ τῶν τοιούτων ὀλετήρων συναναστροφὰς, καὶ τὰς τούτων ἑτεροδόξους διδασκαλίας, αἵτινες προξενοῦσι σωματικὸν καὶ ψυχικὸν ὄλεθρον, φθείρουσι τὰ ἤθη, ταράττουσι τὰς οἰκογενείας, διασπείρουσι πρὸς ἀλλήλους διαιρέσεις καὶ λογομαχίας, ἁφαιροῦσιν ὁλοτελῶς τὴν κοινὴν ἡσυχίαν τοῦ ἡμετέρου Γένους, καὶ καταβυθίζουσιν αὐτὸ εἰς τὰ βάραθρα τῆς ἀπωλείας, καὶ τῆς διαφθορᾶς· ὑπακούοντες ἅμα εὐπειθῶς καὶ εὐγνωμόνως εἰς τὰς σωτηριώδεις παραινέσεις,

καὶ ψυχωφελεῖς συμβουλὰς τῶν πνευματικῶν Ποιμένων σας, καὶ ἀποφεύγοντες, ὡς ἀπὸ πυρὸς, τοὺς λυμεῶνας τούτους καὶ φθορεῖς, εἴτε ἑτερογενεῖς, καὶ ἑτεροδόξους ὁμολογουμένους, εἴτε ὁμογενεῖς καὶ ὁμοδόξους φαινομένους, τῷ πράγματι δὲ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ, τὰ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Θρησκείας, τῆς ἀληθοῦς ἠθικῆς, καὶ τῆς εἰλικρινοῦς ἡμῶν πρὸς τὸ Βασίλειον Κράτος ὑπακοῆς καὶ Πίςεως, ἐπιβουλεύοντας· δι' ἃ καὶ οὔτ' ἐλείψαμεν, οὔτε λείπομεν αἴροντες τὰς Ἐκκλησιαςικὰς ἡμῶν φωνὰς, συμβουλεύοντες πατρικῶς, ἐλέγχοντες Ἐκκλησιαςικῶς, καὶ ἐφιςάμενοι τέλος πάντων ἐγκαίρως τε καὶ ἀκαίρως, κατὰ τὴν Ἀποςολικὴν παραίνεσιν, ἐναντίον τῶν τοιούτων δολίων καὶ φοβερῶν ἐχθρῶν τῆς Πίςεως, μηδένα ἄλλον σκοπὸν ἔχοντες, εἰμὴ τὸ νὰ προφυλάξωμεν τοὺς Ὀρθοδόξους, τὰ γνήσια τῆς Ἐκκλησίας τέκνα, ἀπὸ τὰς διαφόρους παγίδας, καὶ πολυπλόκους αὐτῶν ἐνέδρας, ἐκπληροῦντες χρέη ἱερὰ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Μ' ὅλον ὅτι δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἐκ τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν ὁπωσδήποτε ἐξαπατηθέντας παρὰ τῶν ἀπαταιώνων, καὶ λαοπλάνων Λουθηροκαλβινιςῶν, καὶ εἰς τὰ ἀντίθεα αὐτῶν φρονήματα ἐκτραχηλισθέντας, ἡ κοινὴ τῶν Εὐσεβῶν Μήτηρ, κατὰ φιλόςοργον αὐτῆς πρόνοιαν, ἱκανὰς ἀφῆκε μητρικὰς ἀληθοφωνήσεις, ἐπαναγαγεῖν αὐτοὺς ἐθέλουσα ἐξ ἧς παρεξετράπησαν ὁδοῦ, μ' ὅλον τοῦτο, ἔτι συμπαθῶς πρὸς αὐτοὺς διακειμένη, καίτοι ἐμμένοντας εἰς ἣν περιέπεσον ἀπάτην, ἀνακαλεῖ αὖθις δι' ἡμῶν πρὸς ἑαυτὴν, παραινοῦσα φιλοςόργως νὰ ἀνανήψωσιν ἀπὸ τὸν θανατηφόρον αὐτῶν λήθαργον, καὶ νὰ παύσωσι κἂν τοὐντεῦθεν ἐπιβουλεύοντες δολίως τὴν παμφιλτάτην αὐτῶν Μητέρα, τὴν θηλάσασαν αὐτοὺς μὲ τὸ ἄδολον, καὶ γλυκύτατον αὐτῆς γάλα, ἥτις

μὲ μητρικὰ σπλάγχνα ἀπεκδέχεται τὴν μετάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπιςροφὴν, παρακαλοῦσα τὸν Πατέρα τῶν φώτων, ἵνα φωτίσῃ καὶ συνετίσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, καὶ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν εὐθεῖαν τῆς σωτηρίας ὁδὸν. Οἱ τοιοῦτοι, ὅπου ἂν καὶ ὁποῖοι ὦσιν, εἴτε ἱερωμένοι, εἴτε λαϊκοὶ, ἂς συλλογισθῶσιν ὀρθῶς, καὶ ἂς ἐννοήσωσιν ἀκριβῶς, ὅτι, ἀντενεργοῦντες εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν γνησίων Ὀρθοδόξων ἀδελφῶν των ἀξιόχρεων τῆς Ἐκκλησίας πρόνοιαν, καὶ εἰς τοὺς καταβαλλομένους παρ' αὐτῆς ἀγῶνας, πρὸς ἐξέλασιν τῶν λυμεώνων λύκων ἀπὸ τὴν πνευματικὴν μάνδραν τῶν λογικῶν τοῦ Χριςοῦ προβάτων, καὶ πολυειδῶς αὐτὴν καταδιώκοντες, ἑαυτοὺς μᾶλλον καταδιώκουσι, καὶ καιριώτατα βλάπτουσι, θεατριζόμενοι ὡς μητροκτόνοι, καὶ ἀδελφοκτόνοι εἰς τοῦ Κόσμου τὸ θέατρον, καὶ πρὸς πάντας τρανώτατα ἀποδεικνύουσι τὴν ἐσωτερικὴν τῆς καρδίας των διαφθορὰν, τῆς διαθέσεως των τὴν κακεντρέχειαν, καὶ τοῦ νοός των τὴν παντελῆ παραφροσύνην, ἀποκαθιςάμενοι τοὺ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς τὸ βδέλυγμα. διότι ἡ Ἁγία τοῦ Χριςοῦ Ἐκκλησία, ὅσῳ μακροθυμοῦσα, φιλευσπάγχνως ἀνέχεται, καὶ ζητοῦσα συμπαθῶς τὴν αὐτῶν ἐπιςροφὴν, περιμένει, τοσούτῳ μᾶλλον οὗτοι ἄνθρακας ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς σωρεύουσι, καὶ ἔνοχοι ἐνώπιον Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων καθίςανται, ἐπιμένοντες ἀμετανοήτως εἰς τὴν ἑαυτῶν ἀπόνοιαν, καὶ καταχρώμενοι ἀναιδῶς τῆς τοιαύτης φιλανθρωπίας, καὶ ἀνεξικακίας. Ταῦτα τοίνυν, ἐν Χριςῷ Ἀδελφοὶ, καὶ τέκνα ἡμῶν ἀγαπητὰ! καὶ διὰ τῆς παρούσης Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου Ἐπιςολῆς κρίναντες ἀναγκαῖα καὶ αὖθις ἐν συντόμῳ νὰ διακηρύξωμεν, ἀνακαλοῦντες εἰς τὴν ὑμετέραν μνήμην τὰ ἀπαραίτητα ὑμῶν ἱερὰ καθήκοντα, ὅσα καὶ ἄλλοτε εἰς πλάτος, κατὰ

πρόνοιαν Ἐκκλησιαστικὴν, ὑπηγορεύσαμεν, παραινοῦμεν πατρικῶς, ἵνα μὴ παύσησθε ἀείποτε μελετῶντες ὅσα, πρὸς ψυχικὴν καὶ ἠθικὴν ὑμῶν ὠφέλειαν ἀφορῶντα, προνοητικῶς ἐντελλόμεθα, ἐνεργοῦντες ἀόκνως, ἐκτελοῦντες προθύμως, καὶ ἐκπληροῦντες Χριστιανικῶς, κατὰ τὸ ἄφευκτον Θρησκευτικὸν καὶ Πολιτικὸν χρέος σας, εἰς εὐπρόσδεκτον ἀπολογίαν πρός τε τὸ Βασίλειον Κράτος, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν φοβερὸν, καὶ ἀδέκαστον Κριτὴν ἐν τῇ πανδήμῳ φρικτῇ ἐκείνῃ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, ἐν ᾗ ἑκάστῳ ἀποδοθήσεται κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ παρὰ τοῦ Δικαιοδότου Θεοῦ· οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη πᾶσιν ὑμῖν.

Ἐν ἔτει Σωτηρίῳ αωλθ'. Μαρτίου 1.

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ Εν ΧΡΙΣΤΩ ΑΔΕΛΦΟΣ, Καὶ ΕΥΧΕΤΗΣ.

† Ὁ Ἐφέσου Ἄνθιμος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ εὐχ.
† Ὁ Ἡρακλείας Διονύσιος ἐν Χρ. ἀδελ. καὶ εὐχ.
† Ὁ Κυζίκου Ἀνθιμος ἐν Χρ. ἀδελ· καὶ εὐχ.
† Ὁ Νικομηδείας Ἄνθιμος ἐν Χρ. ἀδελ. καὶ εὐχ.
† Ὁ Χαλκηδόνος Ἱερόθεος ἐν Χρ. ἀδελ. καὶ εὐχ.
† Ὁ Δέρκων Γερμανὸς ἐν Χρ. ἀδελ. καὶ εὐχ.
† Ὁ Θεσσαλονίκης Μελέτιος ἐν Χρ. ἀδελ. καὶ εὐχ.
† Ὁ Ἀμασείας Καλλίνικος ἐν Χρ. ἀδελ. καὶ εὐχ.
† Ὁ Πελαγωνείας Γεράσιμος ἐν Χρ. ἀδελ. καὶ εὐχ.
† Ὁ Κενσεντιλίου Ἀρτέμιος ἐν Χρ. ἀδελ. καὶ εὐχ.
† Ὁ Λήμνου Ἱερώνυμος ἐν Χρ. ἀδελ. καὶ εὐχ.
† Ὁ Σκοπείων Γαβριὴλ ἐν Χρ. ἀδελ. καὶ εὐχ.

Διόρθωσις τῶν ἐν τῷ Κειμένῳ Παροραμάτων:

Σελ	Στίχ.	Ἀντὶ τοῦ	Γραπτέον:
1	2	αὐτοῦ	αὐτοῦ
7	24	τίτλ:	τῖτλος
αὐτ.	23	Ἀνπίγραφον	Ἀντίγραφον
8	13	πιότης	ποιότης
12	8	ἀφοσιωμ	ἀφωσιωμ
14	26	θειλείων	θηλείων
15	14	ἰατιολογ:	αἰτιολογ:
28	10	ἀπ' ὅλους	ἀφ' ὅλους
29	12	ἐπιβεβαίωσ:	ἐπεβεβαίωσ:
32	24	τίτλ:	τῖτλ:
35	10	ὑπάρχει	ὑπάρχῃ
36	12	κατοιόντ.	κατιόντ.
54	16	ἐκείας	ἐκείνας
αὐτ.	19	διορισμ.	διωρισμ.
56	22	συνκρο	συγκρο
62	22	κολωβώνοντ	κολοβόνοντ
63	31	Γρακοὶ	Γραικοὶ
65	5	νὰ νὰ	νὰ
αὐτ.	7	ὑπογραμ	ὑπογραμμ:
67	31	εἰσελεύσει	εἰσελεύσῃ
68	6	λήψει	λήψῃ
69	23	εἰσελεύσει	εἰσελεύσῃ
77	28	ὁμίλουν	ὠμίλουν
78	20	ὑπάρχει	ὑπάρχει;
82	12	μ' ὅλλον	μ' ὅλον
90	1	διορισμ:	διωρισμ:
αὐτ.	28	διατρίβοντς	διατρίβοντες
110	25	γογγισμ.	γογγυσμὸς

Σελ.	Στίχ.	Ἀντὶ τοῦ	Γραπτέον.
123	18	ἀπώλλετ	ἀπώλετ.
124	19	τρέχωσι	τρέξωσι
αὐτ.	28	εὑρεθῇ	εὑρεθῇ
137	33	τοὺς θησαυροὺς,	τοὺς θησαυροὺς
142	12	ἐγράφως	ἐγγράφως
144	20	μὲ αὐτὸ πνεῦμα	μὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα
162	14	Κωνσάντ	Κωνσάντιος Β΄.
163	18	ἀφ᾽ ἧς ἡμέραν	ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας
αὐτ.	21	καχίαν. Εἰς τὸν	καχίαν εἰς τὸν
164	13	καταβαλλομένην.	καταβαλλομένους.
169	21	κρίνασα,	κρίνασα
174	21	αἱρετικῶν εαν	αἱρετικῶν. Ἐὰν
182	24	ἐν τόποις	ἐν τύποις.

ΠΙΝΑΞ

Προλεγόμενα ἐν εἴδει ἐπιστολῆς πρὸς πάντας τοὺς Ὀρθοδόξους· — — — — — α

Ἀνυπόγραφος ἀναφορὰ τῆς Ἰονικῆς Ἑπτανησίου Διοικήσεως, πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, περὶ Βαθμολογίας τῶν Συνοικεσίων· — — — — — 1

Ἀπόσπασμα Νομοσχεδίου ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ Κώδικος, τοῦ διὰ τὸ ἡνωμένον Ἰόνιον Κράτος, διαπραγματευόμενον τὰ περὶ Γάμου· — — 7

Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν, διατάττουσα τὴν θεώρησιν, καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων. — — 56

Ἀπάντησις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς πρός τε τὸν Παναγιώτατον Δεσπότην, καὶ τὴν περὶ Αὐτὸν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον περὶ τῶν αὐτῶν. 59

Ἐπιστολὴ Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ πρὸς τοὺς Ἑπτανησίους, περὶ βαθμολογίας τῶν Συνοικεσίων καὶ τοῦ Νομοσχεδίου· — — — 131

Τόμος περὶ Συνοικεσίων· — — — 151

Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Ἑπτανήσου περὶ τῶν ποιμαντικῶν αὐτῶν καθηκόντων· — — — — 163

Πατριαρχικὴ Ἐπιστολὴ συστατικὴ πρὸς τὴν Βουλὴν τῆς Ἑπτανήσου· — — — — 180

Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Ἐγκύκλιος Ἐπιστολὴ πρὸς πάντας τοὺς Ὀρθοδόξους παραινετικὴ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐπιπολαζουσῶν Λουθηροκαλβινικῶν ἑτεροδιδασκαλιῶν· — — — — 182

SISMANGUD
MECARD

